

ปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา

A STUDY OF JOB PERFORMANCE PROBLEMS IN THE STUDENT AFFAIRS

MANAGEMENT OF VOCATIONAL COLLEGES

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2538

ISBN 974-621-247-88

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 24785

วัน, เดือน, ปี 18 ส.ค. 2539

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา
นักศึกษา	นายประสิทธิ์ สุรศิลป์
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	รศ.ดร. เมธี ปิณฑานานนท์
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.วราพรพรรณ น้อยสุวรรณ์ รศ.ดร. เชิดศักดิ์ ไชวาสินธุ์
ระดับการศึกษา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
ภาควิชา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.	2538

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยระเบียบการบริหารสถานศึกษา พุทธศักราช 2529 และเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงาน ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานทุกงาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานผู้รับผิดชอบงานนั้น ๆ โดยตรง และเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานเฉพาะด้านงานระหว่างหัวหน้างานผู้รับผิดชอบ กับ หัวหน้างานอื่นในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา เพื่อจะเห็นประโยชน์ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของบุคลากร ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาต่อไป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา และหัวหน้างานทุกงาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา จำนวน 190 คน โดยแยกเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ 33 คน หัวหน้างาน 157 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นเอง โดยยึดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา และหัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พุทธศักราช 2529 เป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถามทั้งหมด 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา และตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิด ให้ผู้ตอบระบุปัญหาเพิ่มเติม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วย t-test

ผลการศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา พอสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาโดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เมื่อแยกเป็นรายด้านปรากฏว่าปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานแนะแนวอาชีพ และจัดหางาน และด้านงานโครงการพิเศษ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย แต่ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ด้านงานปกครอง และด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ผลปรากฏว่า มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อแยกเป็นรายด้านปรากฏว่า ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ด้านงานปกครอง ด้านงานโครงการพิเศษ และด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา เฉพาะด้าน ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานผู้รับผิดชอบ ผลปรากฏว่า ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และด้านงานปกครอง มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ด้านงานโครงการพิเศษ และด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา เฉพาะด้าน ระหว่างหัวหน้างานผู้รับผิดชอบ กับ หัวหน้างานอื่นทุกงาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ผลปรากฏว่า มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในทุกด้าน ผลการวิจัยครั้งนี้พอจะสรุปได้ว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

Thesis Title A Study of Job Performance Problems in
the Student Affairs Management of
Vocational Colleges

Student Mr. Prasit Surasilp

Thesis Advisor Assoc. Prof. Dr. Methi Pилanthanonnd

Thesis Co-advisors Dr. Warapan Noisuwan
Assoc. Prof. Dr. Cherdsak Kowasin

Level of Study Master of Industrial Education in
Vocational Administration

Department Industrial Education, King Mongkut's
Institute of Technology Ladkrabang

Year 1995

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the job performance problems in the student affairs management of vocational colleges. The work performance was based on the 1986 Vocational Department regulation of school administration.

The comparison was subjected to the job performance problems in the student affairs management of vocational colleges varied with the job positions. This research will lead to the performance development of the student affairs management in vocational colleges, Department of Vocational Education.

The samples used in this research were 33 Assistant Directors responded for student affairs management and 157 heads of job division in student affairs management.

The instrument used in this study was the questionnaire constructed by the researcher. The questionnaire was covered the parts of Student Career Guidance Services, Student Activities, Student Discipline, Special Projects, and Student Welfare & Health Services, according to the 1986 Vocational Department regulation of school administration. The first part consisted of the informants' information. The second one comprised of the job performance problems in the student affairs management and the third one was the informants' opinion in order to state other problems.

The statistical instruments used in data analysis were percentage, mean and standard deviation. The hypothesis was tested by using the t-test.

The research findings were summarized as follows:

1. The job performance problems in the student affairs management of vocational colleges totally were in the low level. The job performance problems classified with the job aspects were also in the low level for two job aspects. Those were Student Career Guidance Services and Special Projects. But the other three job aspects were in the medium levels. They were Student Activities, Student Discipline, and Student Welfare & Health Services.

2. The Assistant Directors' job performance problems differ from the heads of job divisions under the student affairs division at the statistically significant level of 0.05. The comparison between the Assistant Directors and the heads of job divisions classified with the job aspects related to the job performance problems showed statistically significant difference at the level of 0.05 in the Student Career Guidance Services, Student Discipline, Special Projects, and Student Welfare & Health Services. But it showed no statistically significant difference at the level of 0.05 in Student Activities.

3. This research found that the Assistant Directors' job performance problems in each type of jobs compared with the heads of job divisions responded to, showed statistically significant difference at the level of 0.05 in Student Career Guidance Services and Student Discipline. But it showed no statistically significant difference at the level of 0.05 in Student Activities, Special Projects, and Student Welfare & Health Services.

4. For job performance problems in each type of jobs, the heads of job divisions responded to compared with the other four heads of job divisions showed no statistically significant difference at the level of 0.05 in all job aspects.

In conclusion, the job performance problems in the student affairs management of vocational colleges were in the low level.

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างสูงยิ่ง จากรองศาสตราจารย์ ดร.เมธี ปิลันธนานนท์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำในการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ ให้ความช่วยเหลือตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ให้กำลังใจและติดตามความก้าวหน้าในระหว่างการดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ ดร.วราพรพรรณ น้อยสวนธรณ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ข้อคิดเห็นและเสนอแนะแนวทางโครงการวิจัย รองศาสตราจารย์ ดร.เชิดศักดิ์ โฉวสินธุ์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะและให้ความอนุเคราะห์ วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย และอาจารย์ชมพูนุช บัวบังศรี ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ดำเนินการจัดพิมพ์จนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบสอบถามและขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และขอขอบคุณ คุณเร้าไพศรี สุระศิลา ที่ได้ให้การส่งเสริมสนับสนุน และให้กำลังใจในการจัดทำวิทยานิพนธ์ตลอดเวลา

ประสิทธิ์ สุระศิลา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	IV
กิตติกรรมประกาศ.....	VII
สารบัญ.....	VIII
สารบัญตาราง.....	XI
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	6
ขอบข่ายทางทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	10
เชิงอรรถ.....	12
2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	
ระบบการบริหารกิจการและการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา	
วิทยาลัยอาชีวศึกษา.....	15
ความหมายของกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	18
จุดมุ่งหมายของกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	21
ขอบเขตของการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	24
ความสำคัญของงานกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	30
การบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	31

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	91
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	91
เครื่องมือในการวิจัย.....	95
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	97
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	98
เชิงอรรถ.....	99
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	100
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	100
ตอนที่ 2 สภาพปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา.....	102
ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการ นักเรียนนักศึกษาระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการ นักเรียนนักศึกษา กับหัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา โดยเปรียบเทียบ รายด้านและรวมทุกด้าน.....	118
ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานเฉพาะด้านระหว่าง ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับหัวหน้า งานผู้รับผิดชอบงานด้านนั้น ๆ โดยตรง.....	134
ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานเฉพาะด้านระหว่าง หัวหน้างานผู้รับผิดชอบงานด้านนั้น ๆ โดยตรง กับหัวหน้างาน อื่น ๆ ทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	149
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	173
สรุปผลการวิจัย.....	174
การอภิปรายผลการวิจัย.....	177

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ สำหรับ	
วิทยาลัยอาชีวศึกษาและสถานศึกษาที่เกี่ยวข้อง.....	201
ข้อเสนอสำหรับหน่วยงานระดับกรม.....	203
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	204
เชิงอรรถ.....	205
บรรณานุกรม.....	211
ภาคผนวก.....	219
ประวัติผู้วิจัย.....	237

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงรายชื่อสถานศึกษาและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง.....	92
2. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง...	98
3. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามตำแหน่งงาน.....	101
4. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปฏิบัติงาน ของฝ่าย กิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา และหัวหน้างาน ทุกงาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	102
5. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปฏิบัติงาน ของฝ่าย กิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ของผู้ช่วย ผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและหัวหน้างานทุกงาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	105
6. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปฏิบัติงาน ของฝ่าย กิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานปกครอง ของผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและหัวหน้างานทุกงาน ในฝ่ายกิจการ นักเรียนนักศึกษา.....	109
7. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปฏิบัติงาน ของฝ่าย กิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานโครงการพิเศษ ของผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและหัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการ นักเรียนนักศึกษา.....	112
8. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปฏิบัติงาน ของฝ่าย กิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ของผู้ช่วย ผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและหัวหน้างานทุกงาน ในฝ่าย กิจการนักเรียนนักศึกษา.....	114

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่าควรจะมีคดียังสืบ จึงนั่งช่วยเขาใช้คณตบเลขนี้ YTC และต้องว่าจึงถึงมือของเอกสารเหล่านี้ที่มีควรไปงได้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
17. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนศึกษากับหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา.....	138
18. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานปกครองระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานปกครอง.....	141
19. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานโครงการพิเศษระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานโครงการพิเศษ.....	144
20. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงาน ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพักระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนศึกษากับหัวหน้างานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก.....	146
21. แสดงผลสรุปการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านต่าง ๆ ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานผู้รับผิดชอบ ในงานนั้น ๆ.....	148
22. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานระหว่างหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางานกับกลุ่มหัวหน้างานอื่นทุกงาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	150
23. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหา ในการปฏิบัติงานด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาระหว่างหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานอื่นทุกงาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	153
24. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานปกครองระหว่างหัวหน้างานปกครอง กับ หัวหน้างานอื่นทุกงาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	156

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
25. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงาน โครงการพิเศษระหว่างหัวหน้างานโครงการพิเศษ กับ หัวหน้างานอื่น ทุกงาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	159
26. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงาน ด้านงานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก ระหว่างหัวหน้างานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก กับ หัวหน้างานอื่นทุกงาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	161
27. แสดงผลสรุปการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้าน ต่าง ๆ ระหว่างหัวหน้างานผู้รับผิดชอบ กับ หัวหน้างานอื่นทุกงาน ในฝ่าย กิจการนักเรียนนักศึกษา.....	164
28. ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานที่น่าสนใจ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุเพิ่มเติม.....	165
29. ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาที่น่าสนใจ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุเพิ่มเติม.....	167
30. ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานปกครองที่น่าสนใจ ที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ระบุเพิ่มเติม.....	168
31. ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานโครงการพิเศษที่น่าสนใจ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุเพิ่มเติม.....	170
32. ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพักที่น่าสนใจ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุเพิ่มเติม.....	171

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในทุกๆระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา หรืออุดมศึกษาก็ตาม ย่อมจะมุ่งให้นักเรียนนักศึกษาได้รับการศึกษาระบบองค์ประกอบทางการศึกษาทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) และเจตพิสัย (Affective Domain) เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนนักศึกษาเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีความรู้ทางวิชาการ มีทักษะความชำนาญ สามารถปฏิบัติได้ และมีคุณธรรมจริยธรรม องค์ประกอบทั้ง 3 ด้านดังกล่าวนี้ ต่างก็มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน หากสถานศึกษาใดละเลยในด้านหนึ่งด้านใดแล้วก็ถือว่า ยังไม่ได้ทำหน้าที่ให้สมบูรณ์ดังที่สาโรช บัวศรี ได้กล่าวไว้ว่า

ไม่ว่าโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย หากปลูกฝังเพียงให้การศึกษาทางวิชาการหรือวิชาชีพล้วน ๆ แต่เพียงอย่างเดียวแก่นักศึกษา โดยไม่คำนึงถึงคุณธรรม เช่น ความรับผิดชอบ ระเบียบวินัย จรรยาบรรณและจริยธรรมแล้ว นับว่าโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยนั้นยัง ไม่ได้ทำหน้าที่ให้สมบูรณ์¹

คนที่มีความรู้ดี มีทักษะในการทำงาน หากขาดคุณธรรมจริยธรรม ก็อาจนำเอาความรู้และทักษะที่มีอยู่ไปใช้ในทางที่ไม่ชอบธรรม ไม่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ ช้าร้ายยังอาจก่อให้เกิดปัญหาแก่สังคมอีกด้วย สามารถกล่าวได้ว่าเป็นบุคคลที่ไร้คุณค่า ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมและไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต ดังคำพังเพยที่ว่า "ความรู้ท่วมหัว เอาตัวไม่รอด"

สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษารับผิดชอบการศึกษาด้านวิชาชีพ ผลิตบุคลากรระดับ

ช่างฝีมือในสาขาอาชีพต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงาน จัดการเรียนการสอน
ไปว่าควรจัดตั้งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้มีผู้จบไปมีงาน และตั้งวางจึงมีอำนาจของบุคคลซึ่งมีอำนาจไปใช้

สอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนนักศึกษามีทักษะความชำนาญจนสามารถประกอบอาชีพได้ ตลอดจนปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม สร้างลักษณะนิสัยที่ดีในการทำงาน ดังปรัชญาของกรมอาชีวศึกษาที่มีไว้ว่า "ทักษะเยี่ยม เปี่ยมคุณธรรม ล้ำเลิศวิชา ใช้เวลาให้เกิดคุณ" ซึ่งปรากฏว่า นักเรียนนักศึกษามีความรู้และทักษะวิชาชีพดีเพียงพอที่จะประกอบอาชีพได้ แต่ยังคงพัฒนาคุณภาพในด้านคุณธรรมจริยธรรม ดังที่บุญเทียม เจริญยิ่ง ได้กล่าวไว้ว่า

นักเรียนนักศึกษานั้น คุณภาพไม่ใช่เฉพาะในเรื่องของการเรียนการสอนหรือด้านวิชาการและทักษะเท่านั้น เรื่องของคุณธรรมจริยธรรมเป็นสิ่งสะท้อนกลับของสถานประกอบการไม่ว่าจะเป็นจากภาครัฐหรือภาคเอกชนตลอดเวลาว่าในส่วนของคุณรู้ความสามารถทักษะของนักเรียนอาชีวศึกษานั้นค่อนข้างเพียงพอ แต่ว่าส่วนหนึ่งที่ต้องการที่จะพัฒนาเพิ่มมากขึ้นนั้นก็คือ ในเรื่องของคุณธรรมจริยธรรม²

ความมุ่งมั่นในการฝึกอบรมนักเรียนนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพนั้น กรมอาชีวศึกษา³ ได้ระบุไว้ชัดเจนในแนวปฏิบัติการพัฒนาอาชีวศึกษา 10 ประการ เป้าหมายที่ 7 คือ การเร่งคุณภาพนักเรียนนักศึกษา โดยกำหนดให้อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา แบ่งแยกเป็นงานด้านต่าง ๆ 5 งานด้วยกันคือ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานปกครอง งานโครงการพิเศษ และงานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก ซึ่งงานทุกงานที่กล่าวมาแล้ว ล้วนแต่มุ่งเสริมสร้างคุณภาพและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียนนักศึกษา ผู้ปฏิบัติงานต้องสัมพันธ์กับนักเรียนนักศึกษาอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา นับตั้งแต่วันแรกที่เข้าเรียนจนกระทั่งจบการศึกษา ดังนั้นฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาจึงต้องใช้เทคนิควิธีการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียนหรือห้องปฏิบัติการ ปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษา ดังที่บรรจง ชูสกุลชาติ ได้กล่าวไว้ว่า

เด็กทุกคนควรถูกปลูกฝังด้วยวิธีการหรือกิจกรรมใด ๆ ก็ตามให้มีคุณลักษณะ

เอกสารนี้ **ดังต่อไปนี้** อยู่ในตัวกล่าวคือ **ความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา** ระเบียบโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม ล้วนขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของหน่วยงาน และต้องอ้างอิงถึงข้อของเอกสารหรือระเบียบโยชน์ที่เกี่ยวข้อง

ความขยันหมั่นเพียร การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
ประการสำคัญคือ การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน⁴

แม้ว่ากรมอาชีวศึกษาได้มอบหมายให้ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษารับผิดชอบการ
พัฒนาคุณภาพของนักเรียนนักศึกษาในด้านการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ดังที่เขียน สุวรรณสิงห์
ระบุไว้ว่า "ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ให้จัดกิจกรรมในด้านการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม
และลักษณะอันพึงประสงค์ในการประกอบอาชีพของนักเรียนนักศึกษาและจัดกิจกรรมในเรื่อง
สิ่งแวดล้อม"⁵ อย่างไรก็ตาม การพัฒนาคุณภาพของนักเรียนนักศึกษาด้านคุณธรรมจริยธรรม
ก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร นักเรียนศึกษายังคงมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในแนวทาง
ที่ไม่พึงประสงค์ของสังคม ชาตวินัย ประพฤติผิดระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาและกฎหมาย
บ้านเมือง และก่อปัญหาอาชญากรรม ดังที่ปรากฏเป็นข่าวอยู่เนือง ๆ จากการวิจัยของบุญพา
มิลินทสูต เรื่อง "วินัยของนักเรียนอาชีวศึกษาตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน และ
นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา" พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษายังขาดวินัย
ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง⁶

ในการปฏิบัติงานใด ๆ ก็ตาม ผู้ปฏิบัติงานอาจจะประสบปัญหาอยู่บ้าง ไม่มาก
ก็น้อย ดังนั้นการที่ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษายังไม่สามารถพัฒนาคุณภาพของนักเรียนนักศึกษา
ให้บรรลุผลตามเป้าหมายได้ ย่อมประสบปัญหาในการปฏิบัติงาน ซึ่งละออง วรรณโคตร
ได้กล่าวไว้ว่า "ปัญหาในการดำเนินงานบุคลากรนิสิตนักเรียนนั้น เกิดจากสาเหตุระบบการ
บริหารงาน ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของงานกิจการนิสิตเท่าที่ควร ขาดงบประมาณที่จะ
สนับสนุน และขาดกำลังคนที่จะปฏิบัติงาน"⁷ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสรุจจิตตา
ไพธูบุตร เรื่องการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 พบว่า

ปัญหาและอุปสรรคการบริหารงานกิจการนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับ
ปานกลาง ส่วนที่เป็นปัญหาและอุปสรรคมาก ได้แก่ ขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติ
หน้าที่ของครูอาจารย์ ขาดการประสานงานที่ดีพอ ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญ
ของงานกิจการนักศึกษา ครูอาจารย์ส่วนมากขาดความสนใจในการจัดกิจกรรม

เอกสารนี้ และขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณจากวิทยาลัย⁸ เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยเหตุที่ผู้วิจัยเป็นบุคคลหนึ่งที่ได้รับผิดชอบการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา พบว่าประสบปัญหาการปฏิบัติงานอยู่หลายด้าน เป็นต้นว่า ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในงานที่ได้รับผิดชอบ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากครูอาจารย์ ขาดสถานที่ที่เหมาะสม ขาดงบประมาณ รวมทั้งมีลักษณะปัญหาหลาย ๆ อย่างที่ใกล้เคียง กับปัญหาที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จากปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่พบภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษา อุบลราชธานี ผู้วิจัยจึงมีข้อสงสัยว่า ปัญหาเหล่านี้จะเป็นปัญหาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งอื่น ประสบอยู่หรือไม่มากนักเพียงใด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการ ปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา"

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาสภาพปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
2. เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
3. เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานเฉพาะด้าน ระหว่างหัวหน้างานผู้รับผิดชอบงานด้านนั้น ๆ โดยตรง กับ หัวหน้างานอื่นในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา มีปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม ลิขสิทธิ์สงวนไว้ด้วยประการนี้ และต้องแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปได้

2. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานแนะแนวอาชีพ และจัดหางาน มีปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน แตกต่างกัน
3. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา มีปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา แตกต่างกัน
4. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานปกครอง มีปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานปกครอง แตกต่างกัน
5. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานโครงการพิเศษ มีปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานโครงการพิเศษ แตกต่างกัน
6. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก มีปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก แตกต่างกัน
7. หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน กับ หัวหน้างานอื่น ๆ ทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา มีปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน แตกต่างกัน
8. หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานอื่น ๆ ทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา มีปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา แตกต่างกัน
9. หัวหน้างานปกครอง กับ หัวหน้างานอื่น ๆ ทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา มีปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานปกครอง แตกต่างกัน
10. หัวหน้างานโครงการพิเศษ กับ หัวหน้างานอื่น ๆ ทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา มีปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานโครงการพิเศษ แตกต่างกัน
11. หัวหน้างานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก กับ หัวหน้างานอื่น ๆ ทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา มีปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม ลิขสิทธิ์จะอยู่กับผู้จัดทำเอกสาร และต้องแจ้งถึงผู้จัดทำเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีใดๆใช้

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา เฉพาะในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
2. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย
  - 2.1 ตัวแปรอิสระ เป็นตัวแปรตำแหน่งงาน ได้แก่
    - 2.1.1 ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
    - 2.1.2 หัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
  - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา ได้แก่
    1. งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
    2. งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา
    3. งานปกครอง
    4. งานโครงการพิเศษ
    5. งานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนคือ ผู้ปฏิบัติงานและเป็นผู้พบปัญหาในการปฏิบัติงานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาอย่างแท้จริง

ขอขยายทางทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษานี้มุ่งหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาครั้งนี้ จะยึดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและหัวหน้างาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ซึ่ง ได้แก่ หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา หัวหน้างานปกครอง หัวหน้างานโครงการพิเศษ และหัวหน้างานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยระเบียบการบริหารสถานศึกษา พุทธศักราช 2529 ซึ่ง ได้กำหนดไว้ดังนี้

ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา มีหน้าที่และความรับผิดชอบควบคุมดูแลงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานปกครอง งานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

1. ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนนักศึกษา ผู้ปกครอง ที่มีปัญหาในด้านต่าง ๆ และประสานงานกับทุกฝ่าย ในการแก้ปัญหาของนักเรียนนักศึกษา
2. ให้คำปรึกษาและแนะแนวอาชีพแก่นักเรียนนักศึกษา
3. วางแผนการจัดหางาน การฝึกงาน ให้แก่นักเรียนนักศึกษา
4. ติดต่อประสานงานกับแหล่งงาน สถานประกอบการ เพื่อการฝึกงาน และการจัดหางาน ให้แก่นักเรียนนักศึกษา
5. จัดสรรทุนเพื่อการศึกษาและการประกอบอาชีพ
6. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ
7. ติดตามผลต่าง ๆ เช่น ผลการให้คำปรึกษาแนะแนว ผลการศึกษา

ต่อของผู้สำเร็จการศึกษา ผลการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา ผลการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่อนุญาตให้นำออกหรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากศูนย์วิจัยและพัฒนา และสงวนลิขสิทธิ์ในเอกสารฉบับนี้

8. ประเมินผลงานต่าง ๆ ของงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
9. วิจัยสาเหตุของผู้สำเร็จการศึกษาที่ไม่มีงานทำและเสนอแนะแนว
ทางแก้ไข
10. เสนอโครงการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น
11. รายงานการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามลำดับขั้น
12. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย¹⁰

หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

1. ดำเนินการจัดตั้งชมรมต่าง ๆ ขึ้นภายในสถานศึกษา ตามระเบียบ
ของทางราชการ
2. ดำเนินการจัดตั้งองค์การต่าง ๆ ขึ้นในสถานศึกษา
3. จัดดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่สถานศึกษา ท้องถิ่น
และจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในวันสำคัญทางศาสนาและวันสำคัญของชาติ
4. ควบคุมทะเบียนนักศึกษาวิชาทหาร ลูกเสือ และเนตรนารี
5. ขอยกเว้นการเข้ารับราชการทหารของนักเรียนนักศึกษา
6. จัดหาอุปกรณ์กีฬาและพละนันทนของสถานศึกษา
7. อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนนักศึกษาในการฝึกหัดกีฬา
8. ส่งเสริมการกีฬาในสถานศึกษา โดยการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน
ภายนอกสถานศึกษา และให้ความร่วมมือครูอาจารย์ในสถานศึกษาเกี่ยวกับการกีฬา
9. เสนอโครงการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น
10. รายงานการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามลำดับขั้น
11. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย¹¹

หัวหน้างานปกครอง มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้

1. ปกครองดูแลนักเรียนนักศึกษาและผู้เข้ารับการฝึกอบรม ให้อยู่ในระเบียบวินัยของสถานศึกษา ของกรมอาชีวศึกษา และของกระทรวงศึกษาธิการ
2. ประสานงานกับครูอาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษาในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนนักศึกษา และผู้เข้ารับการฝึกอบรมในสถานศึกษา
3. ประสานงานกับสารวัตรนักเรียนและนักศึกษา เจ้าหน้าที่บ้านเมืองหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ปกครอง ในการแก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา
4. ลงโทษหรือเสนอการลงโทษ นักเรียนนักศึกษาผู้กระทำความผิด
5. เสนอโครงการปฏิบัติงานตามลำดับชั้น
6. รายงานการปฏิบัติงาน ในหน้าที่ตามลำดับชั้น
7. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย¹²

หัวหน้างานโครงการพิเศษ มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้

1. ดำเนินงานโครงการพิเศษของสถานศึกษา เช่น งานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด งานป้องกันและแก้ปัญหาการก่อความไม่สงบในสถานศึกษา งานการศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติ งานโครงการอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง
2. ประสานงานโครงการพิเศษกับจังหวัด กรม กระทรวง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3. เสนอโครงการปฏิบัติงานตามลำดับชั้น
4. รายงานการปฏิบัติงาน ในหน้าที่ตามลำดับชั้น
5. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย¹³

หัวหน้างานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้

1. รับผิดชอบงานสวัสดิการภายในสถานศึกษา
2. ดำเนินการเกี่ยวกับทุนการศึกษาและมูลนิธิการกุศลต่าง ๆ
3. จัดเรื่องน้ำดื่ม ดูแลร้านอาหารและคุณภาพอาหาร ให้บริการเกี่ยวกับไปรษณีย์ภัณฑ์
4. ดำเนินการเกี่ยวกับงานพยาบาลในสถานศึกษา เช่น จัดห้องพยาบาล จัดทยาไว้ประจำห้องพยาบาล จัดทำบัตรสุขภาพและดำเนินการตรวจสุขภาพ นักเรียนนักศึกษาประจำปี ส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษามีความรู้ในเรื่องการป้องกันโรคติดต่อ รวมทั้งสารเสพติด ให้ความรู้เบื้องต้นเรื่องการประชุมพยาบาลแก่นักเรียนนักศึกษา เป็นต้น
5. ประชุมพยาบาลนักเรียนนักศึกษาที่เกิดอุบัติเหตุ ในสถานศึกษา
6. ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครอง ในการที่นักเรียนนักศึกษาเกิดอุบัติเหตุ และเจ็บป่วย ติดต่อแพทย์หรือเจ้าหน้าที่อนามัยมาปฐมพยาบาลในสถานศึกษาประจำปี เป็นต้น
7. ให้ความสะดวกแก่นักเรียนนักศึกษาในการเข้าอยู่หอพัก
8. ดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาในหอพัก
9. ดูแลทรัพย์สิน ดูแลรักษาความสะอาดและจัดสวัสดิการต่าง ๆ ในหอพัก
10. เสนอโครงการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามลำดับชั้น
11. รายงานการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามลำดับชั้น
12. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย¹⁴

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา หมายถึง งานที่กรมอาชีวศึกษากำหนดให้วิทยาลัยอาชีวศึกษา ได้จัดขึ้นเพื่อช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการเรียน ซึ่งประกอบด้วย 5 งาน

ดังนั้นเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ลิขสิทธิ์ห้ามมิให้คัดลอกไปเผยแพร่ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนนักศึกษา และผู้ปกครอง ในการแก้ปัญหาและแนะแนวอาชีพ วางแผนการจัดหางานและฝึกงานให้แก่ นักเรียน นักศึกษา

1.2 งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษา เช่น กิจกรรมชมรม ส่งเสริมการกีฬาทั้งในและนอกสถานศึกษา

1.3 งานปกครอง หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการปกครองดูแลแก้ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา ตลอดจนลงโทษนักเรียนนักศึกษาที่กระทำความผิด

1.4 งานโครงการพิเศษ หมายถึง งานพิเศษที่ดำเนินการโดยประสานกับจังหวัด กรม กระทรวง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น งานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด งานโครงการอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง

1.5 งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิการ การจัดหาทุน ดูแลน้ำดื่ม ร้านอาหาร งานพยาบาลและดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาในหอพัก

2. นักเรียนนักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปวช. ปวส. และ ปวท. ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา

3. วิทยาลัยอาชีวศึกษา หมายถึง วิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา และดำเนินการสอนในหลักสูตร ระดับ ปวช. ปวส. และปวท. ในประเภทวิชาพาณิชยกรรม คหกรรม และศิลปหัตถกรรม

4. ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา หรือ ผู้รักษาการในตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา หรือ ผู้ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2534

5. หัวหน้างาน หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้างาน หรือ ผู้ทำหน้าที่หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานปกครอง งานโครงการพิเศษ

6. หัวหน้างานผู้รับผิดชอบโดยตรง หมายถึง หัวหน้างานผู้รับผิดชอบงานด้านนั้น ๆ โดยตรง เช่น หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน เป็นหัวหน้างานผู้รับผิดชอบด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน หัวหน้างานปกครอง เป็นหัวหน้างานผู้รับผิดชอบด้านงานปกครอง เป็นต้น

7. หัวหน้างานทุกงาน หมายถึง หัวหน้างานทั้ง 5 งาน ในฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา ได้แก่ หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา หัวหน้างานปกครอง หัวหน้างานโครงการพิเศษ และหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

8. หัวหน้างานอื่น ๆ ทุกงาน หมายถึง หัวหน้างานอื่นอีก 4 งาน ที่นอกเหนือไปจากหัวหน้างานผู้รับผิดชอบโดยตรง เช่น ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน หัวหน้างานผู้รับผิดชอบได้แก่ หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน หัวหน้างานอื่นทุกงาน ได้แก่ หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา หัวหน้างานปกครอง หัวหน้างานโครงการพิเศษ และหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก เป็นต้น

เชิงอรรถ

¹สาโรช บัวศรี, การฝึกความรับผิดชอบ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บรรหาร, 2505), หน้า 1.

²บุญเทียม เจริญยิ่ง, "ยุทธศาสตร์เชิงรุกของกรมอาชีวศึกษา ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7", รายงานการประชุมสัมมนาผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษากกรมอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2535, หน้า 76.

³กรมอาชีวศึกษา, แนวทางการจัดอาชีวศึกษาตามแผนนโยบายของอธิบดีกรมอาชีวศึกษา (กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2532), หน้า 10.

⁴บรรจง ชูสกุลชาติ, "การศึกษาเพื่อไปสู่ความเป็นนิส" งานศิลปหัตถกรรมนักเรียนและอาชีวศึกษา ครั้งที่ 42 (กรุงเทพมหานคร : ภัไทยเพรสเซ็นเตอร์ 2532), หน้า 22.

⁵เขียน สุวรรณสิงห์, "ปัญหาและแนวทางในการบริหารงานบุคคล" รายงานการประชุมสัมมนาผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา กรมอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2535, หน้า 111.

⁶บุญพา มลิทสุด, "วินัยของนักเรียนอาชีวศึกษาตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนและนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ," วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532, หน้า 65-67.

⁷ละออง วรรณโคตร, "งานบุคลากรนิสิตในมหาวิทยาลัย," วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524, หน้า 217.

⁸สุรจิตตา โภธิบุตร, "การบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา 9," วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533, หน้า 118-119.

⁹กรมอาชีวศึกษา, ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 (กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2529), หน้า 8.

¹⁰เรื่องเดียวกัน, หน้า 14.

¹¹เรื่องเดียวกัน, หน้า 14-15.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไปว่าควรคือจะขึ้นสืบ คือจะขึ้นช่วยเขาใช้ด้วยเองแล้วเขา และต้องว่าจึงสืบด้วยของของสารพดั่งที่มีควรไปให้

¹² เรื่องเดียวกัน, หน้า 15.

¹³ กรมอาชีวศึกษา, ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา
พ.ศ. 2529 (กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2529), หน้า 15-16.

¹⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 16.

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาอ้างอิงประกอบการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบเอกสารจากหนังสือ เอกสารอัดสำเนา วารสาร สิ่งพิมพ์ สถาบัน คำสั่ง และผลงานวิจัย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการนักเรียนนักศึกษา งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานปกครอง งานโครงการพิเศษ และงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ในหัวข้อต่อไปนี้

1. ระบบการบริหารงานและการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา
ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา
2. ความหมายของกิจการนักเรียนนักศึกษา
3. จุดมุ่งหมายของงานกิจการนักเรียนนักศึกษา
4. ขอบเขตของการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา
5. ความสำคัญของงานกิจการนักเรียนนักศึกษา
6. การบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษา

ระบบการบริหารงานและการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา
ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ระบบการบริหารงานในวิทยาลัยอาชีวศึกษานั้น กรมอาชีวศึกษาได้กำหนดให้สถานศึกษาแบ่งหน่วยงานออกเป็นฝ่ายดังต่อไปนี้

1. ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา
2. ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
3. ฝ่ายวางแผนและพัฒนา
4. ฝ่ายวิชาการ¹

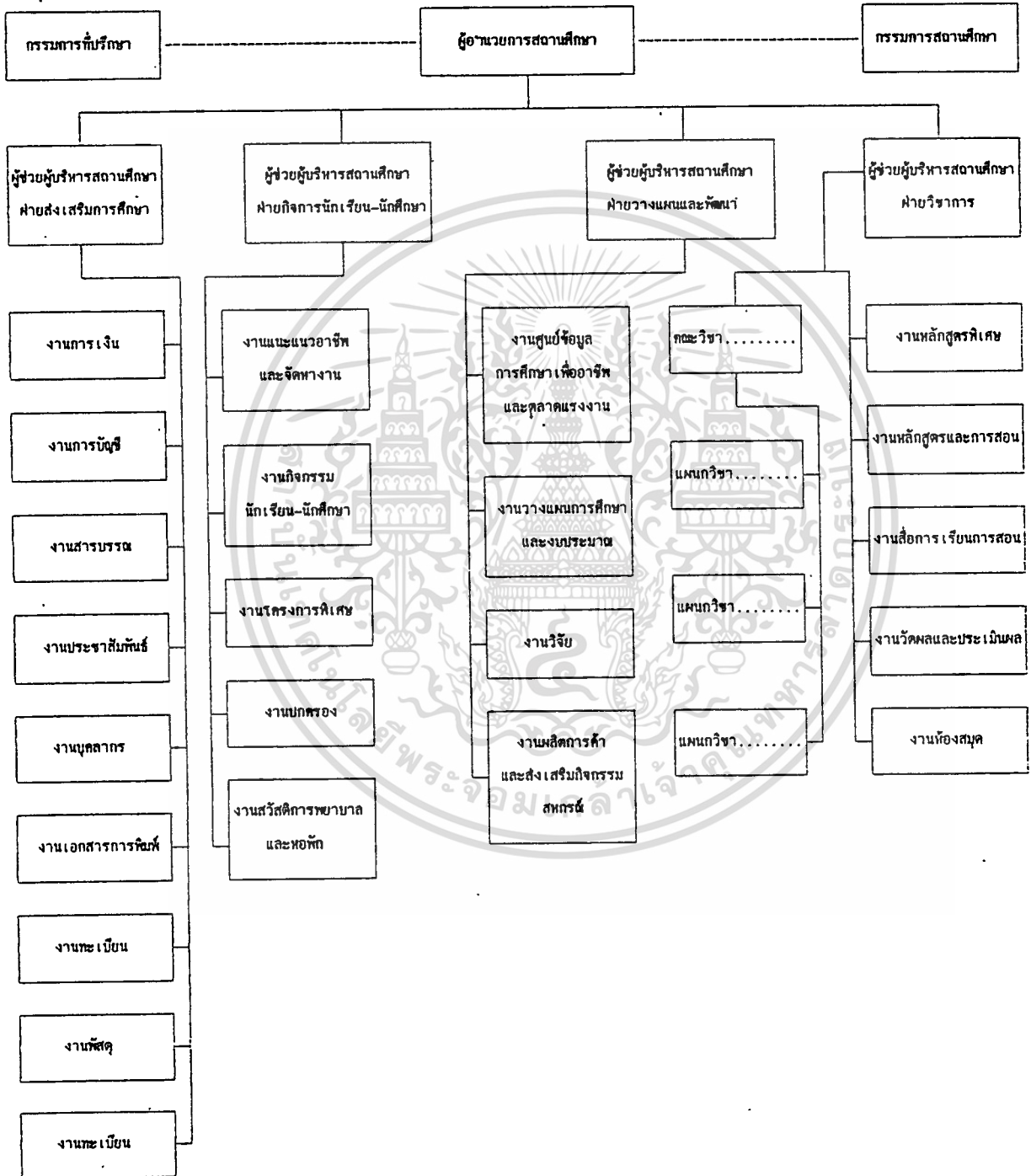
ในแต่ละฝ่ายต่างก็รับผิดชอบในการควบคุมดูแลงานต่าง ๆ ดังนี้

- ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา รับผิดชอบงาน 9 งาน
- ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา รับผิดชอบงาน 5 งาน
- ฝ่ายวางแผนและพัฒนา รับผิดชอบงาน 4 งาน
- ฝ่ายวิชาการ รับผิดชอบคณะวิชา แผนกวิชา และงานอื่น 5 งาน

ตั้งแผนภูมิการแบ่งหน่วยงานต่อไปนี้

แผนภูมิการแบ่งหน่วยงานในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา

* ที่มา กรมอาชีวศึกษา, กรมอาชีวศึกษา 50 ปี 2484 - 2534 (กรุงเทพฯ : วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร, 2534), หน้า 152

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม ลิขสิทธิ์ยังเป็นของนายแพทย์ และต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากแผนภูมิการแบ่งหน่วยงานในสถานศึกษา จะเห็นได้ว่าผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา รับผิดชอบในการควบคุมดูแลงาน 5 งาน คือ งานแนะแนว อาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานปกครอง งานโครงการพิเศษ และงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก งานแต่ละงานดังกล่าว สถานศึกษาได้แต่งตั้งหัวหน้างานรับผิดชอบ แต่เนื่องจากหน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้างานมีมาก จึงจำเป็นต้องมีผู้ช่วยหัวหน้างานมาร่วมปฏิบัติงาน นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษาอาจแต่งตั้งครูอาจารย์ มาร่วมปฏิบัติงานหรือร่วมรับผิดชอบกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราวไป ดังนั้นหัวหน้างานใน ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาจึง ได้มีการประสานสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด สนับสนุนช่วยเหลือซึ่งกันและกันและร่วมปฏิบัติงานกันในรูปแบบของทีมงาน

ความหมายของกิจการนักเรียนนักศึกษา (Student Affairs)

นักการศึกษาและนักบริหารการศึกษาให้ความหมายของคำว่า กิจการนักเรียน นักศึกษา หรือกิจการนักศึกษา หรือกิจการนิสิตไว้เป็นจำนวนมากมายหลายท่าน แม้ว่าจะมีความแตกต่างกันอยู่บ้าง แต่ใจความสำคัญที่ระบุไว้นั้นคล้ายคลึงกัน ดังเช่น วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา ได้ให้ความหมายไว้ว่า

งานกิจการนักเรียนนักศึกษา คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อเน้นการ พัฒนาบุคคล การจัดหาอะแวนต์ล้อม การพัฒนากิจกรรม การให้สวัสดิการและบริการแก่นักศึกษา งานกิจกรรมนักศึกษา นอกจากจะ เสริมวัตถุประสงค์ของ สถาบันด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่ชุมชนและการ ทนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแล้ว ยังมุ่งพัฒนาความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เพิ่มเติมจาก สิ่งที่การศึกษาในชั้นเรียนไม่สามารถจัดให้ได้²

ความหมายที่वलลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา ได้ให้ไว้ นั้นจะเห็นได้ว่า หมายถึง กิจกรรมการให้บริการด้านต่าง ๆ แก่นักศึกษา และชุมชน เพื่อพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาและประชาชนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ซึ่ง เสริมวิทย์ ศุภเมธี ก็ได้ให้ความหมายในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน โดยเน้นที่การให้บริการและการจัดกิจกรรม เพื่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียน นักศึกษาให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยได้ให้ความหมายไว้ว่า

งานกิจการนักเรียนนักศึกษา คือ การจัดสวัสดิการ การให้บริการ และการควบคุมดูแล ซึ่งสถาบันการศึกษาจัดขึ้นเพื่อนักเรียนนักศึกษา โดยคำนึงถึง หลักวิชาการว่าด้วย งานกิจการนักเรียนนักศึกษา จะมีฝ่ายกิจการนักศึกษา หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่น ในลักษณะงานที่เกี่ยวข้องกันเป็นผู้รับผิดชอบ เพื่อให้การบริหารงานด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา เป็นไปเพื่อการพัฒนาให้นักเรียนนักศึกษา ให้มีชีวิตในสถาบัน ในสังคมได้อย่างมีความสุข³

สำเนาวิ ขจรศิลป์⁴ ได้ให้ความหมายของงานกิจการนักศึกษาไว้ โดยแยกออกเป็น 2 ประเด็น คือ ในแง่ของการบริหารและในแง่ของวิธีการดำเนินงาน แต่ถึงแม้ว่าจะแยกออกเป็น 2 ประเด็นดังกล่าวก็ตาม พอสรุปความหมายโดยรวมได้ว่าเป็นการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นในสถานศึกษาเพื่อให้บริการแก่นักศึกษา และพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ในทุก ๆ ด้าน

ในด้านนักการศึกษาชาวต่างประเทศนั้น ก็ได้ให้ความหมายของกิจการนักเรียน นักศึกษาไว้คล้ายคลึงกับนักการศึกษาของไทย อันได้แก่ การให้บริการและการจัดกิจกรรม แก่นักเรียนนักศึกษา H.L. Isaksen⁵ ได้ให้ความหมายของกิจการนักศึกษา ไว้ว่า งาน กิจการนักศึกษาเป็นงานที่ประกอบด้วยบริการ กิจการ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้ กับนักเรียน จึงช่วยให้นักเรียนแต่ละคนได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่า เป็นประโยชน์อย่างมาก ตลอดเวลาที่นักเรียนมีชีวิตอยู่ในโรงเรียน ขณะที่ Carter V. Good⁶ ได้ให้ความหมายไว้ว่า งานกิจการนักศึกษา คือ การให้บริการของสถาบันอุดมศึกษา เกี่ยวกับการแนะแนว การศึกษาและอาชีพ การจัดหางาน บริการหอพัก ที่ปรึกษาองค์การนิสิตนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีใดบ้าง สิ่งนี้ช่วยบ่งชี้ให้ชัดเจนว่าเรา และต้องอ้างอิงถึงเนื้อหาของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการให้ความหมายของนักการศึกษาทั้ง 5 ท่านที่ได้กล่าวอ้างมาแล้วนั้น สรุปได้ว่า กิจกรรมนักเรียนนักศึกษา หมายถึง การจัดบริการและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียนหรือห้องปฏิบัติการ ให้แก่นักเรียนนักศึกษา รวมทั้งการจัดบริการแก่ชุมชน ร่วมกิจกรรมกับชุมชน ทั้งนี้เพื่อพัฒนาคุณภาพของนักเรียนนักศึกษาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในทุก ๆ ด้าน

การบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาจะต้องมุ่งพัฒนาคุณภาพของนักเรียนนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ แต่จะบรรลุผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับวิธีการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา บุรุษชัย จงกลณี ได้ให้ความหมายของการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาไว้ว่า

การบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษา หมายถึง การดำเนินงานเพื่อให้งานกิจการศึกษามุ่งบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพตามที่สถาบันได้ตั้งไว้ โดยจัดให้กับนักศึกษาทุกคน ต้องพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ในลักษณะที่ต่อเนื่องกันไปตลอดจนยอมรับในความต้องการ ความถนัด ความสนใจของนักศึกษา โดยถือว่าชีวิตมีค่า⁷

ภิญโญ สาร ได้ให้ความหมายการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาไว้ว่า "การบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง การบริหารและนิเทศบรรดากิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอนในห้องเรียน"⁸ ขณะที่ เสริมวิทย์ ศุภเมธี ให้ความหมายไว้ว่า "การบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา คือ การจัดการให้มีการกระทำเพื่อช่วยเสริมสร้างให้นักเรียนนักศึกษา ได้รับประสบการณ์ที่สมบูรณ์จากโรงเรียน"⁹ ส่วนกิติมาปริสติติก นั้นได้ให้ความหมายครอบคลุมถึงพื้นที่และช่วงระยะเวลาในการบริหาร โดยให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

การบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา หมายถึง การจัดดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนนักศึกษา ในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียน ทั้งในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษา และเริ่มตั้งแต่ก่อนที่นักเรียน

ความหมายที่กิติมา ปรีติติลก ให้ไว้จะเห็นได้ชัดเจนว่า เป็นการดำเนินกิจการต่าง ๆ ไม่เฉพาะแต่ภายในสถานศึกษาเท่านั้น ยังครอบคลุมไปถึงกิจการนอกสถานศึกษาอีกด้วย ส่วนในด้านช่วงเวลานั้น ก็มีขอบเขตตั้งแต่ระยะก่อนที่นักเรียนจะเข้าเรียน จนกระทั่งจบการศึกษาส่วนปริญญา สาขา ก็ได้ผนวกเอาการนิเทศเข้าไว้ในการให้ความหมายของการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา ขณะที่ Carter V. Good ได้ให้ความหมายของการบริหารกิจการนักศึกษาไว้ว่า

การบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา คือ การบริการของสถาบันแก่นักเรียน นักศึกษาเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ในแง่ของการให้คำปรึกษาการบริการและสวัสดิการของนักเรียนนักศึกษา เช่น การแนะแนวทางการศึกษาและอาชีพ การจัดหางาน การบริการที่พัก และการให้คำปรึกษาแก่องค์การนักศึกษา¹¹

จากความหมายของ การบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาที่ได้กล่าวอ้างมาแล้ว พอที่จะสรุปได้ว่า การบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา หมายถึง การดำเนินการให้บริการ และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาแก่นักเรียนนักศึกษา ที่นอกเหนือจากการเรียนการสอน ให้บรรลุเป้าหมายที่สถานศึกษา ได้ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมายของงานกิจการนักเรียนนักศึกษา

กิจการนักเรียนศึกษานั้น มุ่ง เน้นการพัฒนาให้นักเรียนนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ เพียบพร้อมด้วย ภูมิรู้ ภูมิธรรม และภูมิฐาน หรือเป็นผู้ที่มีคุณธรรม มโนธรรม และจริยธรรม ดังนั้นสถานศึกษาแต่ละแห่งจำเป็นที่จะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของงานกิจการนักเรียนนักศึกษาไว้ เพื่อเป็นแนวปฏิบัติของบุคลากรผู้รับผิดชอบให้ดำเนินงานไปในทิศทางที่ถูกต้อง บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า จุดมุ่งหมายของ

งานกิจการนักเรียนนักศึกษาของสถานศึกษาต่าง ๆ นั้นน่าที่จะไม่แตกต่างไปจากจุดมุ่งหมายที่นักการศึกษา นักบริหารการศึกษา ได้ให้ความคิดเห็นไว้เท่าใดนัก จึงขอนำมากล่าวอ้างไว้ดังต่อไปนี้

ในด้านจุดมุ่งหมายของงานกิจการนักเรียนนักศึกษาที่นักการศึกษาให้ความคิดเห็นไว้ นั้น มีทั้งที่เป็นจุดมุ่งหมายที่ใช้กับสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษา และที่ไม่ได้ระบุระดับสถานศึกษาดังเช่น เสริมวิทย์ ศุภเมธี ได้ให้ความเห็นไว้ว่า "กิจการนักเรียน มุ่งพัฒนาให้นักเรียนเจริญงอกงามในทุกด้าน จึงได้กำหนดจุดมุ่งหมายไว้ 3 ประการ คือ มุ่งพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนนักศึกษา มุ่งช่วยแก้ปัญหาอันจะเกิดขึ้นแก่นักเรียนนักศึกษา และมุ่งช่วยป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นแก่นักเรียนนักศึกษา"¹² ซึ่งจะเห็นได้ว่า เป็นจุดมุ่งหมายที่กล่าวไว้อย่างกว้าง ๆ ครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน สถานศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการสร้างจุดมุ่งหมายเฉพาะในสถานศึกษาของตนได้ วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา นักการศึกษาที่อยู่ในวงการและมีบทบาทสำคัญเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียน ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของงานกิจการนักเรียนนักศึกษา โดยแยกแยะไว้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาให้นักศึกษามีบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีความสัมพันธ์และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น
2. เพื่อฝึกให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ สามารถปกครองตนเองได้
3. เพื่อฝึกความคิดและการตัดสินใจของนักศึกษา
4. เพื่อพัฒนาสติปัญญาของนักศึกษา
5. เพื่อให้นักศึกษาเพิ่มพูนความรู้ด้านอาชีพในอนาคต และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
6. เพื่อให้นักศึกษารู้จักทักษะทางสังคม รู้จักเสียสละ และทำงานให้ส่วนรวม
7. เพื่อให้นักศึกษาพัฒนาลักษณะนิสัย ความกตัญญู และความคิดที่ดี
8. เพื่อให้นักศึกษามีความสามัคคี¹³

กรมการฝึกหัดครูได้แต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาชุดหนึ่ง เพื่อทำงานในด้านการปรับปรุง และพัฒนางานกิจการนักศึกษาของกรมการฝึกหัดครู คณะทำงานชุดนี้ได้รับจุดมุ่งหมายของงาน กิจการนักศึกษาไว้ดังนี้

สนับสนุนการผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ มีคุณธรรม จริยธรรม และมนุษยสัมพันธ์อันดี โดยมุ่งจัดบริการและสวัสดิการต่าง ๆ ให้การปรึกษา ช่วยลดปัญหาอุปสรรคในระหว่างการศึกษา เพื่อให้นักศึกษาจะได้ใช้เวลาในการ ศึกษาอย่างเต็มความสามารถ และส่งเสริมให้นักศึกษาคำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อประโยชน์แก่ตนเอง ด้านการพัฒนาความสามารถในการทำงาน ทั้งได้ บำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม มีระเบียบวินัย สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีความสุข¹⁴

นอกจากนี้ อับสร แยมส์รวล ได้ศึกษาวิจัยรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาของ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยใช้การวิจัยแบบเดลฟาย จากการวิจัย ครั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอความคิดเห็นว่า วัตถุประสงค์ของกิจการนักศึกษาควรมีลักษณะดังนี้คือ

เพื่อให้นักศึกษารู้จักทำงานร่วมกับบุคคลอื่น เพื่อส่งเสริมพละนาถมิยและ บุคลิกภาพของนักศึกษา เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน ตามหลักสูตรอาชีว ศึกษา วิศวกรรม และช่างอุตสาหกรรม เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์ เพื่อจัดบริการต่าง ๆ ให้แก่นักศึกษาที่จะอำนวยความสะดวก ในการดำเนินชีวิตในสถาบัน เพื่อให้นักศึกษารู้จักทักษะทางสังคม เพื่อเพิ่มพูน ความรู้ด้านอาชีพ เพื่อเป็นการเตรียมตัวนักศึกษาสำหรับการดำเนินชีวิตใน สังคมประชาธิปไตย และเพื่อให้เกิดความรักและความผูกพันต่อสถาบัน¹⁵

วัตถุประสงค์ที่ผู้เชี่ยวชาญให้ไว้ นี้ เป็นการเสริมเติมให้เต็มทั้งในด้านการเรียน การสอน การเสริมสร้างคุณภาพในขณะที่ศึกษาเล่าเรียนอยู่ในสถานศึกษา ตลอดจนการ เตรียมความพร้อมที่จะออกไปประกอบอาชีพและอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในด้าน

เอกซเรย์เป็นคลื่นรังสีพลังงานสูงสามารถทะลุผ่านเนื้อเยื่อของร่างกายได้โดยไม่มีอันตรายใดๆในขณะนั้นแต่เมื่อรังสีเอกซ์ผ่านเข้าไปในตัวคนหรือสัตว์แล้วรังสีเอกซ์จะไปกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเคมีในร่างกายทำให้เกิดมะเร็งได้

วัตถุประสงค์ของกิจการนักเรียนนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยนั้น ผู้วิจัยขอหยิบยกเอาวัตถุประสงค์ จากงานวิจัยของนักรบ ระวังการณ¹⁶ ที่ได้ศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหา วิทยาลัยเอกชน โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาไว้ เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษา รู้จักใช้สิทธิเสรีภาพในการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย และเพื่อให้นักศึกษา เกิดความรักและภาคภูมิใจในสถาบัน

จากการที่นักวิชาการและนักบริหารการศึกษา ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญได้กำหนดจุด มุ่งหมายของกิจการนักเรียนนักศึกษา สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของกิจการศึกษานั้น ควรจะมี จุดมุ่งหมายเพื่อเสริม เพิ่มเติมให้เต็มในด้านภูมิรู้ ภูมิธรรม และภูมิฐาน โดยการจัดกิจกรรม เสริมความรู้และทักษะนอกห้อง เรียน เพิ่มเติมจากที่นักเรียนนักศึกษา ได้รับภายในห้อง เรียน เพื่อเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม เช่น ความซื่อสัตย์ ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ และความกตัญญู เป็นต้น นอกจากนี้ยังมุ่งพัฒนาคุณภาพของนักเรียนนักศึกษา ในทุก ๆ ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีว ศึกษา ที่ได้มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพของนักเรียนนักศึกษา ให้เป็นบุคคลที่มีระเบียบวินัย มีจรรยา บรรณวิชาชีพ มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ มีความรู้ในโลกแห่งอาชีพ ได้รับประสบการณ์ ในการทำงานและกิจกรรมต่าง ๆ ได้รับการปลูกฝังจิตสำนึกในการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ ต่อสังคม รู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะ และได้รับการพัฒนาคุณลักษณะอันเป็นที่พึงประสงค์ของ ตลาดแรงงานและสังคม

ขอบเขตของการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา

การกำหนดขอบเขตของการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษานั้น จะมีขอบเขต กว้างขวางมากมายเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับประเภทและระดับของสถานศึกษา ตลอดจนเป้าหมาย ในการผลิตนักเรียนนักศึกษาของสถานศึกษานั้น ๆ สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษา ที่มีเป้าหมายในการผลิตนักเรียน นิสิต นักศึกษาออกไปประกอบอาชีพ ก็ย่อมมีขอบเขตการ บริหารแตกต่าง ไปจากสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษาอยู่บ้าง ไม่มากก็น้อย แต่ถึง อย่างไรก็ตาม ส่วนแตกต่างเหล่านั้นเป็นเพียงข้อปลีกย่อยเท่านั้น ในการกำหนดขอบเขตของ การบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษานั้น พันัส ทัศนาคินทร์ ได้กำหนดไว้ 4 ด้าน คือ "การจัด

กิจกรรมนักเรียน การจัดบริการแนะแนว การรักษาวินัยในโรงเรียน และการบริการอื่น ๆ ได้แก่ บริการสุขภาพ การจัดอาหารกลางวัน การจัดร้านค้าของโรงเรียน และการจัดให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน"¹⁷ ซึ่งขอบเขตการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาทั้ง 4 ด้านนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ปรากฏอยู่ในขอบเขตที่วิทยุ สาธิต ได้กำหนดไว้ กล่าวคือ วิทยุ สาธิต ได้แยกงานบริหารกิจการนักเรียนออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่

1. สัมภาษณ์นักเรียนและการทำนายปริมาณนักเรียน
2. การรับนักเรียน การแบ่งกลุ่ม การเลื่อนชั้น
3. รายงานเกี่ยวกับนักเรียน
4. การรักษาระเบียบวินัย
5. บริการแนะแนว
6. บริการสุขภาพ
7. กิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน¹⁸

การกำหนดขอบเขตของกิจการนักเรียนนักศึกษาที่วิทยุ สาธิต ได้กำหนดไว้นั้น กว้างกว่าขอบเขตที่พินัส หันนาคินท์ เป็นผู้กำหนด นักการศึกษาบางท่านยังได้สรุปขอบเขตงานกิจการนักเรียนนักศึกษาไว้อย่างละเอียดชัดเจน ครอบคลุมขอบเขตของนักการศึกษาทั้ง 2 ท่านที่กล่าวมาแล้ว เช่น กาญจนาศรีกาฬสินธุ์ ได้สรุปขอบเขตงานกิจการนักเรียนนักศึกษาไว้ 3 ด้าน คือ

1. การปกครองและดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน ตามอำนาจหน้าที่ของผู้บริหาร ประกอบด้วย

- การสัมภาษณ์นักเรียน
- การรับนักเรียน
- การแบ่งกลุ่ม
- การประเมินผลและการเลื่อนชั้น
- การรายงานผลการเรียนและพัฒนาการของนักเรียน

- การจัดทำระเบียบนักศึกษา
- ระเบียบวินัย การรักษาระเบียบวินัยของนักศึกษา

2. บริการและสวัสดิการด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย

- บริการแนะแนว
- บริการทางวิชาการ
- บริการรับ-ส่งนักเรียน
- บริการสุขภาพอนามัย
- บริการอาหารกลางวัน
- บริการสหนาการและพักผ่อนหย่อนใจ
- บริการด้านความปลอดภัย
- บริการด้านอื่น ๆ ตามความจำเป็น

3. กิจกรรมนักเรียน¹⁹

ขอบเขตของการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาทั้งหมดที่กล่าวมาแล้ว หากจะพิจารณาให้ดี จะเห็นว่ามีส่วนขอบเขตหลักอยู่ 3 ด้าน คือ การบริการ กิจกรรม และระเบียบวินัยนั่นเอง ซึ่งก็สอดคล้องกับการแบ่งประเภทของงานกิจการนักเรียนนักศึกษาที่ Knowles ได้แบ่งเอาไว้ 4 ประเภทด้วยกันคือ

1. หน้าที่เกี่ยวกับสวัสดิการ (Welfare functions) หมายถึง หน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การให้คำปรึกษา สุขภาพ การให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน การทดสอบ การบริการวางตัวบุคคล และการให้บริการทั่วไปแก่นักศึกษาเก่า
2. หน้าที่เกี่ยวกับการควบคุม (Control functions) หมายถึง หน้าที่ในการปกครองให้นักศึกษาปฏิบัติตามกฎระเบียบและประเพณีอันดีงามของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การรับนักศึกษา การเก็บระเบียบ ระเบียบวินัย ความเป็นอยู่ของนักศึกษาและบริการหอพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่หรือใช้ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต และสงวนลิขสิทธิ์ในเอกสารฉบับนี้ไว้ด้วย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้มีการปรับปรุงสายงานของกอง
กิจการนิสิตชั้นใหม่ โดยแบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย ได้แก่

1. ฝ่ายสำนักงานกองกิจการนิสิต รับผิดชอบงานธุรการ งานการเงิน
การบัญชี งานพัสดุ งานทะเบียนและประวัตินิสิต งานการเจ้าหน้าที่ และงาน
ประชาสัมพันธ์
2. ฝ่ายกิจกรรมนิสิต รับผิดชอบงานกีฬา งานศิลปวัฒนธรรม งานบำเพ็ญ
ประโยชน์ งานพัฒนานิสิต และงานนิสิตสัมพันธ์
3. ฝ่ายบริการนิสิต รับผิดชอบงานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ งาน
บริการทุนการศึกษา งานอนามัย งานกิจการนักศึกษาวิชาทหาร และงาน
บริการไปรษณีย์²³

หากจะนำเอาสายงานของกองกิจการนิสิตที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตรได้ปรับปรุงใหม่ เปรียบเทียบกับสายงานเดิมของปี พ.ศ. 2524 แล้ว ก็คง
เห็นได้ว่า ไม่แตกต่างกันเท่าใดนัก เพียงแต่เปลี่ยนจากงานธุรการไปเป็นฝ่ายสำนักงาน
กองกิจการนิสิต และรวมเอางานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ เข้ากับงานบริการและสวัสดิ
การนิสิต แล้วเปลี่ยนเป็นฝ่ายบริการนิสิต ส่วนงานวินัยนิสิต ก็เปลี่ยนเป็นงานพัฒนานิสิต
โดยจัดอยู่ในฝ่ายกิจกรรมนิสิตนั่นเอง

ในสถาบันการฝึกหัดครูก็มีการแบ่งสายงานกิจการนักศึกษาออกเป็น 3 ฝ่าย
เช่นเดียวกับกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพียงแต่เรียกชื่อต่างกันเท่านั้น
กล่าวคือ การแบ่งสายงานในวิทยาลัยครู ประกอบด้วย ฝ่ายเลขานุการ ฝ่ายพัฒนาบุคลากรภาพ
และกิจกรรมนักศึกษา และฝ่ายแนะแนวสนเทศและบริการอาชีพ โดยแยกงานในฝ่ายต่าง ๆ
ไว้ดังนี้

ฝ่ายเลขานุการ ประกอบด้วย งานธุรการ งานการเงิน งานพัสดุ งาน

แผนงาน งานประชาสัมพันธ์ และงานสวัสดิการนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ลิขสิทธิ์สงวนไว้ด้วยประการทั้งปวง และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝ่ายพัฒนาบุคลากรและกิจกรรมนักศึกษา ประกอบด้วย งานพัฒนาบุคลากร และวินัยนักศึกษา งานกิจกรรมนักศึกษา งานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

ฝ่ายแนะแนวสนเทศและบริการอาชีพ ประกอบด้วย งานระเบียบนักศึกษา งานบริการสนเทศ งานบริการให้คำปรึกษา งานบริการจัดวางตัวบุคคล และ งานติดตามผลนักศึกษา²⁴

สำหรับกรมอาชีวศึกษา ก็ได้กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบของฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ไว้คล้ายคลึงกับขอบเขตการบริหารกิจการนักศึกษาทั้งในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ในมหาวิทยาลัย และในวิทยาลัยครู โดยกรมอาชีวศึกษาได้กำหนดไว้ในระเบียบการบริหารสถานศึกษา พุทธศักราช 2529 ดังต่อไปนี้

....ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบ ควบคุมดูแลงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา งานปกครอง งานโครงการพิเศษ งานสวัสดิการ พยาบาลและ หอพัก....²⁵

ระเบียบดังกล่าวนี้ กำหนดให้ใช้ในสถานศึกษา สังกัดกองสถานศึกษาทุกกองใน กรมอาชีวศึกษา ได้แก่ กองวิทยาลัยเทคนิค ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยช่างกล วิทยาลัยการต่อเรือ กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนศึกษา วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม และวิทยาลัย (วิทยาลัยอินทราชัยและวิทยาลัยพินูโลก) สังกัดกอง วิทยาลัยเกษตรกรรม ได้แก่ วิทยาลัยเกษตรกรรม ศูนย์ฝึกอบรมวิศวกรรมเกษตร วิทยาลัย ประมงและศูนย์ปฏิบัติการวิชาชีพเกษตรกรรมพะเยา กองการศึกษาอาชีพ ได้แก่ วิทยาลัย สาร์พัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ

ความสำคัญของงานกิจการนักเรียนนักศึกษา

งานกิจการนักเรียนนักศึกษา เป็นงานที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่างานวิชาการ ดังที่ Deighton ได้ระบุถึงความสำคัญของงานกิจการนักศึกษาไว้ว่า "งานกิจการนักศึกษา เป็นงานที่มีความสำคัญเท่าเทียมกับงานด้านการเรียนการสอน โดยจะต้องทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดระหว่างอาจารย์และบุคลากรที่ทำหน้าที่ด้านกิจการนักศึกษาด้วย"²⁶ ซึ่งสอดคล้องกับ นิเชต สุนทรพิทักษ์ ที่ได้กล่าวถึงงานกิจการนักศึกษาไว้ดังนี้ "งานกิจการนักศึกษาเป็นงานที่มีความสำคัญยิ่งในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต เพราะเป็นงานที่จะสร้าง เสริมและเติมเต็มงานวิชาการให้บรรลุเป้าหมาย"²⁷ จากคำกล่าวของ Deighton และ นิเชต สุนทรพิทักษ์ จะเห็นได้ว่า งานกิจการนักเรียนศึกษานั้นจะต้องดำเนินการควบคู่กัน ไปด้วยงานวิชาการ กล่าวคือ งานวิชาการดำเนินการเกี่ยวกับการเรียนการสอนในห้องเรียนเพื่อให้นักเรียน นักศึกษาได้รับความรู้และทักษะทั้งทางด้านวิชาสามัญและวิชาชีพ ส่วนงานกิจการนักเรียน นักศึกษานั้นมุ่งเสริมสร้างคุณภาพของนักเรียนนักศึกษาในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านบุคลิกภาพ ด้านการจัดกิจกรรม ตลอดจนการให้บริการแก่นักเรียนนักศึกษา ดังที่ เสริมวิทย์ ศุภเมธี กล่าวไว้ว่า "งานกิจการนักเรียนนักศึกษามีความสำคัญ เพราะ เป็นเรื่องที่บริการแก่นักเรียนนักศึกษาโดยตรง มุ่งหวังเพื่อส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพแก่ ผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน สร้างกิจนิสัยที่ดีงามแก่นักเรียนนักศึกษา"²⁸ นอกจากนี้ เชิดชัย โชครัตนชัย และบัญชา กัลยารัตน์ ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของงานกิจการนักศึกษาไว้ดังนี้

งานกิจการนักศึกษาเป็นงานที่สำคัญอย่างยิ่งที่คณาจารย์ทุกคนในสถาบัน การศึกษาควรให้ความสนใจและรับผิดชอบ ถ้านักศึกษาได้ร่วมกิจกรรมบ่อยครั้ง การประสบความสำเร็จในชีวิตค่อนข้างเป็นไปได้สูง เพราะนักศึกษาสามารถ นำประสบการณ์ที่ได้รับในสถาบันการศึกษามาใช้ในชีวิตประจำวัน หรือนำมาใช้ ในการประกอบอาชีพในสังคมภายนอก²⁹

จากข้อความที่ยกมากล่าวอ้างข้างต้นนี้สรุปได้ว่า งานกิจการนักเรียนนักศึกษา นั้น มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนนักศึกษา เพื่อให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่า ต่อสังคมและประเทศชาติ จำเป็นที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในสถานศึกษาจึงจะ ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ หากการดำเนินงานด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา ประสบความล้มเหลว ย่อมมีผลกระทบต่อคุณภาพของนักเรียนนักศึกษา ด้านเจตพิสัย (Affective Domain) คุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนนักศึกษาลดน้อยลง ก่อให้เกิด ปัญหาด้านพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ต่าง ๆ มากมาย

การบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษา

การบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ได้ จัดระบบการบริหาร โดยการแบ่งออกเป็นงาน 5 ด้านด้วยกัน คือ ด้านงานแนะแนวอาชีพ และจัดหางาน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ด้านงานปกครอง ด้านงานโครงการพิเศษ และด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ซึ่งงานแต่ละด้านดังกล่าว มีหัวหน้างานและคณะ ทำงานรับผิดชอบในการบริหารงาน โดยมีผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายกิจการนักเรียนศึกษากำกับ ดูแล

1. งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

ความหมายของการแนะแนว

การแนะแนว หมายถึง การให้ข้อมูลแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ให้มีความรู้ความกระจ่างชัดในศักยภาพของตนเอง สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อที่จะนำไป พิจารณาตัดสินใจเลือกแนวทางดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับศักยภาพของตน ดำรง ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ดังที่ทวน พินธุพันธ์ ได้ให้ความหมายของการแนะแนวไว้ว่า

การแนะแนว หมายถึง กระบวนการหรือกรรมวิธีในการช่วยให้คนรู้จัก

และเข้าใจตนเอง รู้จักช่วยตนเอง รู้จักคิด แก้ปัญหาต่าง ๆ ของตนได้และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ตัดสินใจอย่างฉลาด รู้จักโลกและสิ่งแวดล้อม และรู้จักนำความสามารถในตนเอง มาใช้ให้เป็นประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น³⁰

ความหมายของการแนะแนวที่ทวน ฟินธูว์ธ์ ให้ไว้เน้นสอดคล้องกับความหมาย ของจำเนียร ช่วงโชติ ซึ่งกล่าวไว้ว่า

การแนะแนว หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือบุคคลแต่ละคนให้รู้จักเข้าใจ ตนเอง โลกที่เขาอยู่และบุคคลอื่น ๆ ที่เขาเกี่ยวข้องกับตัว ให้สามารถช่วย ตนเอง ในสิ่งแวดล้อมได้อย่างฉลาด ให้สามารถพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ทุกด้าน สามารถนำศักยภาพของตนมาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม สามารถ ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข³¹

สรุปได้ว่า การแนะแนว หมายถึง กระบวนการที่ชี้แนวทาง ในการแก้ปัญหา หรือ เลือกแนวทางดำเนินชีวิตของบุคคลแต่ละคน ให้สอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง ได้อย่าง เหมาะสม นำไปสู่การพัฒนาตนเองและสังคม

ความหมายของการแนะแนวอาชีพ

ในสถานศึกษาที่จัดการสอนด้านวิชาชีพนั้นการแนะแนวอาชีพมีความสำคัญต่อนักเรียน นักศึกษาเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะเหตุว่า หากนักเรียนนักศึกษาไม่มีความรู้กว้างไกลเกี่ยวกับ อาชีพต่าง ๆ และเลือกประกอบอาชีพที่ไม่ตรงกับความรู้ความสามารถของตนแล้ว ก็จะทำให้การประกอบอาชีพนั้น ๆ ไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ไม่มีความก้าวหน้าหรืออาจประสบความ ล้มเหลวลงได้ ดังที่วาร์ณี ธนวรานิช ได้กล่าวไว้ว่า

การแนะแนวอาชีพ หมายถึง กระบวนการที่จะช่วยให้บุคคลได้รู้จักโลก ของอาชีพ สามารถตัดสินใจเลือกอาชีพ เตรียมตัวเพื่อไปประกอบอาชีพและ ได้เข้าไปประกอบอาชีพนั้นจนสามารถยังชีพและสร้างความก้าวหน้าในอาชีพ

เอกสารนี้³² นั้นได้³² การที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีลิขสิทธิ์สิ่ง นี้จะขึ้นกับผู้ถือลิขสิทธิ์และผู้เผยแพร่ และต้องวางใจถึงลิขสิทธิ์ของบรรณาธิการที่วางไว้ให้

จากความหมายที่วราณี ธนวรรณิช ให้ไว้ดังกล่าวนี้สรุปได้ว่า การแนะแนวอาชีพ มุ่งให้บุคคลได้รู้จักตนเอง รู้จักอาชีพต่าง ๆ เพื่อที่จะตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสม นั่นเอง ดังที่เชาว์ มณีวงษ์ ได้กล่าวถึงงานแนะแนวอาชีพไว้ว่า

การแนะแนวอาชีพ เป็นการช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับสติปัญญาความสามารถ ความต้องการของตนเองและสังคม ให้นักเรียนได้มีโอกาสทราบและเข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพนั้น ๆ การเข้าทำงาน ความสำเร็จและความก้าวหน้าในอาชีพ³³

ความหมายที่ เชาว์ มณีวงษ์ ได้ให้ไว้ นั้น สอดคล้องกับการแนะแนวอาชีพในสถานศึกษา กรมอาชีวศึกษา ซึ่งมุ่งให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักเรียนนักศึกษา ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารความต้องการของตลาดแรงงาน แนวทางการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกอบอาชีพอิสระ สร้าง โอกาสให้นักเรียนนักศึกษาได้ฝึกการประกอบอาชีพในระหว่างเรียน เพื่อเตรียมความพร้อม ก่อนที่จะออกไปสู่โลกแห่งอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมายของงานแนะแนวอาชีพ

สถาบันการศึกษาทุกระดับที่จัดให้มีการแนะแนวอาชีพนั้น ต่างก็ให้บริการแนะแนวอาชีพด้วยจุดมุ่งหมายที่คล้ายคลึงกัน คือ มุ่งให้นักเรียนนักศึกษาได้เลือกอาชีพได้ถูกต้องเหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของตนเอง เพื่อให้เกิดความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพการงานนั่นเอง ศุภวดี บุญยวงศ์ ได้ระบุจุดมุ่งหมายของการแนะแนวอาชีพไว้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. ช่วยให้นักบุคคลได้รู้จักตนเอง ทราบหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอาชีพ
2. ช่วยให้นักบุคคลได้ค้นพบทั้งความสามารถทั่วไปและความสามารถเฉพาะ

อย่างของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีใดที่ขึ้นสืบ สืบค้นข้อมูลมีข้อบกพร่องประการใด และต้องแจ้งแจ้งชื่อของเอกสารหรือผู้ที่มีอำนาจแก้ไข

3. เพื่อให้บุคคลมีโอกาสหาประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

4. ช่วยให้ผู้บุคคลได้พัฒนาด้านความคิดและทัศนคติที่ต้งามต่ออาชีพสู่ชีวิต
5. ช่วยให้ผู้แต่ละคนได้ค้นหาวิธีวิเคราะห์ข้อสนเทศทางด้านอาชีพ
6. เพื่อให้บุคคลเกิดความมั่นใจในข้อสนเทศต่าง ๆ
7. ช่วยให้ผู้ที่มีความผิดปกติทั้งหลายได้รับความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ
8. ทำให้บุคคลเกิดความมั่นใจในข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาต่าง ๆ
9. ช่วยให้เกิดการปรับตัวที่ดีเมื่อเข้าไปทำงาน
10. ให้บุคคลเกิดความมั่นใจในข้อมูลต่าง ๆ ที่เชื่อถือได้³⁴

สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา มีจุดมุ่งหมายของการแนะแนวอาชีพ เพื่อช่วยให้นักเรียนนักศึกษาสามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามสาขาวิชาชีพที่ตนได้เลือกเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ โดยการให้ข้อมูลด้านตลาดแรงงานและสาขาอาชีพต่าง ๆ แก่นักเรียนนักศึกษา ตลอดจนการเสริมสร้างทักษะวิชาชีพ บุคลิกภาพและประสบการณ์ในการประกอบอาชีพ ให้นักเรียนนักศึกษาเกิดความเชื่อมั่นในตนเองต่อการออกไปประกอบอาชีพ

ขอบเขตของการแนะแนวอาชีพ

จากการศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบของการแนะแนวอาชีพที่นักวิชาการหลายท่านกล่าวไว้แล้ว มีขอบเขตที่คล้ายคลึงกัน ดังเช่น ผู้ใช้นามปากกาว่า "ชรัวแนะแนว" ได้กำหนดขอบเขตไว้ 5 ประการ คือ

1. บริการสำรวจเด็กเป็นรายบุคคล
2. บริการสนเทศ
3. บริการให้คำปรึกษา
4. บริการจัดวางตัวบุคคล
5. บริการติดตามผลและประเมินผล³⁵

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณินี้โดยหนังสือ ลีโอนังห่านเจี๊หวัดดองเปองบ้อหวา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศุภวดี บุญวงศ์ และสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย ก็ได้กำหนดขอบเขตของการแนะแนวอาชีพไว้เช่นเดียวกับขอบเขต 5 ประการของชรัวแนะแนว เพียงแต่ศุภวดี บุญวงศ์³⁵ ได้เพิ่มขอบเขตขึ้นอีก 2 ประการ คือ การสำรวจอาชีพในชุมชน และการใช้กิจกรรมกลุ่ม ส่วนสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย³⁷ ได้เพิ่มงานสอนอบรมเพื่อพัฒนานักเรียน นักศึกษา งานประสานงานและบริการชุมชน เข้าไว้ในขอบเขตการแนะแนวด้วย

สำหรับสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ได้จัดให้มีงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานในสถานศึกษา โดยกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบไว้มากมายหลายประการ ทั้งนี้ เนื่องจากว่า ได้เพิ่มภาระความรับผิดชอบในด้านการจัดหางานเข้ามารวมไว้กับงานแนะแนวอาชีพด้วย จึงได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบไว้ดังนี้

1. ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนนักศึกษา ผู้ปกครองที่มีปัญหาในด้านต่าง ๆ และประสานงานกับทุกฝ่าย ในการแก้ปัญหาของนักเรียนนักศึกษา
2. ให้คำปรึกษาและแนะแนวอาชีพแก่นักเรียนนักศึกษา
3. วางแผนการจัดหางาน การฝึกงาน ให้แก่นักเรียนนักศึกษา
4. ติดต่อประสานงานกับแหล่งงาน สถานประกอบการ เพื่อการฝึกงาน และการจัดหางาน ให้แก่นักเรียนนักศึกษา
5. จัดสรรทุนเพื่อการศึกษาและการประกอบอาชีพ
6. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ
7. ติดตามผลต่าง ๆ เช่น ผลการให้คำปรึกษาแนะแนว ผลการศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา ผลการลาออกระหว่างการศึกษ
8. ประเมินผลงานต่าง ๆ ของงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
9. วิจัยสาเหตุของผู้สำเร็จการศึกษาที่ไม่มีการทำและเสนอแนะแนวทางแก้ไข
10. เสนอโครงการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น
11. รายงานการปฏิบัติงาน ในหน้าที่ตามลำดับขั้น
12. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย³⁸

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีใดที่ขึ้น คือขึ้นหน่วยวิชาชีพก่อนมีชื่อ และต้องวางเงินมัดจำของกรมการศึกษานานาชาติไว้

จะเห็นได้ว่า ขอบเขตความรับผิดชอบของงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานมีทั้งด้านการให้คำปรึกษา การเตรียมนักเรียนนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ให้พร้อมต่อการประกอบอาชีพ เช่น การพัฒนาบุคลิกภาพ การฝึกงาน เป็นต้น การส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนนักศึกษาทั้งในด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพ เช่น การประสานงานกับแหล่งงาน การจัดสรรเงินทุน นอกจากนี้ยังต้องติดตามและประเมินผลในด้านต่าง ๆ อีกด้วย

ความสำคัญของงานแนะแนวอาชีพ

ในปัจจุบันงานแนะแนวนับว่ามีความสำคัญต่อนักเรียนนักศึกษาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานมีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อนักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษาประเภทอาชีวศึกษา ทั้งนี้เพราะช่วยให้นักเรียนนักศึกษาได้ตัดสินใจเลือกทางเลือกในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อได้เป็นอย่างดี ทิพวัน ถี้อคำ ได้กล่าวถึงความสำคัญของงานแนะแนวไว้ว่า

บริการแนะแนวในโรงเรียนมีส่วนช่วยในการชี้แนะแนวทางหลากหลายในด้านการศึกษา ส่วนตัวและอาชีพแก่นักเรียนเยาวชนของชาติปัจจุบันเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะใช้บริการแนะแนวเป็นส่วนในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อและประกอบอาชีพ³⁹

อภิชาติ เศรษฐวิชัยกิจการ ได้กล่าวถึงความสำคัญของงานแนะแนวไว้ ดังนี้

....งานแนะแนวเป็นงานสำคัญงานหนึ่งที่จะสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษา เพื่อให้นักเรียนรู้จักตนเอง รู้จักสิ่งแวดล้อมและรู้จักวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจเลือกทางที่เหมาะสมที่สุด....⁴⁰

การแนะแนวมีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อนักเรียนนักศึกษาในทุกระดับ เป็นเสมือนกระจุกเงาที่สะท้อนให้นักเรียนนักศึกษาได้รู้จักตนเองอย่างถ่องแท้ เป็นเสมือนเปลวเทียนที่ชี้ทางสว่างให้นักเรียนนักศึกษาได้เดินไปในแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสม จึงควรมีการ

แนะแนวในสถานศึกษาทุกระดับ และควรมีการแนะแนวอาชีพการจัดหางานในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ดังที่วิเวก ปางพุดผิงค์ กล่าวไว้ว่า"...การศึกษาทุกระดับถ้าจะให้สมบูรณ์ครบวงจรจริง ๆ แล้ว การแนะแนวจะต้องเป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษาซึ่งแยกกันไม่ออก..."⁴¹

ดังนั้นการแนะแนวจึงมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาในทุกๆระดับ ทั้งนี้เพราะการแนะแนวช่วยให้นักเรียนนักศึกษา รู้จักตนเอง ได้ถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้นว่า ตนมีความรู้ความสามารถในด้านใด ซึ่งจะมีผลต่อการตัดสินใจเลือกแนวทางในการศึกษาต่อ หรือการประกอบอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสม นำไปสู่ความสำเร็จในการศึกษาต่อหรือการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี ซึ่งนักแนะแนวจะเป็นบุคคลที่มีความสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการศึกษาต่อหรือการประกอบอาชีพของนักเรียนนักศึกษา ดังนั้นนักแนะแนวจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทของตนเอง

บทบาทของนักแนะแนว

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า งานแนะแนวอาชีพและจัดหางานมีความสำคัญยิ่งต่อนักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษาประเภทอาชีวศึกษา ดังนั้นครูอาจารย์ที่ทำหน้าที่แนะแนว จึงต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน ทั้งนี้เพราะจะต้องสัมผัสกับบุคคลหลายประเภท จึงต้องเรียนรู้ว่าตนเองมีบทบาทอย่างไรต่อบุคคลเหล่านั้น เพื่อที่จะได้ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ได้รับความร่วมมือ สนับสนุนก่อให้เกิดผลดีต่อการปฏิบัติงาน สถิต วงศ์สุวรรณ ได้กล่าวถึงบทบาทของครูแนะแนวในการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนไว้ดังนี้

1. เป็นผู้ดำเนินการจัดบริการแนะแนวให้แก่นักเรียน เป็นผู้ดำเนินการจัดบริการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคล บริการสนเทศ บริการให้คำปรึกษา บริการจัดวางตัวบุคคล และบริการติดตามผล

2. ประสานงานและมีบทบาทร่วมกับผู้บริหารโรงเรียน เช่น วางแผนร่วมกับผู้บริหารโรงเรียน การจัดโครงการแนะแนว ตลอดจนการประเมินผลของบริการแนะแนว มีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการแนะแนวแก่บุคลากรใน

โรงเรียน สํารวจความต้องการของนักเรียนเสนอผู้บริหาร เสนอของบประมาณ
วัสดุ ครุภัณฑ์ และอัตรากำลัง

3. ประสานงานและมีบทบาทร่วมกับครูและบุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียน
ซึ่งเพิ่มความเข้าใจ ให้ข้อเสนอเทศ ส่งเสริมทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับวัตถุประสงค์
ขอขยาย คุณประโยชน์ของการแนะแนว พยายามทำให้ครูและบุคลากรทุกคน
ในโรงเรียนทราบถึงภาระหน้าที่ และบทบาทของตนที่ควรมีต่อการแนะแนวใน
โรงเรียน ประชาสัมพันธ์ และสนับสนุนเชิญชวนให้บุคลากรในโรงเรียนสนใจ
และให้บริการแนะแนว

4. หน้าที่และบทบาทต่อผู้ปกครองนักเรียน สร้างความเข้าใจอันดีแก่
ผู้ปกครอง ถึงบริการแนะแนวของโรงเรียน เพื่อให้ทราบถึงหน้าที่บริการ
คุณประโยชน์ จุดประสงค์ ลักษณะ ขอขยาย แล้วเชิญชวนและให้โอกาสมาให้ความ
ร่วมมือ หรือใช้บริการ เช่น มาร่วมประชุม ร่วมกิจกรรมงานอาชีพ
ปัจฉิมนิเทศ แจ้งให้ผู้ปกครองทราบข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียน เช่น ความ
ถนัด พัฒนาการ ความสนใจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ให้ทราบโอกาสศึกษาต่อ
การประกอบอาชีพ ลักษณะวิชาชีพ บุคลิกและคุณสมบัติที่เหมาะสม สำหรับแข่งขัน
นั้น ๆ แจ้งให้ผู้ปกครองทราบถึงความต้องการของตลาดแรงงาน

5. ติดต่อขอความร่วมมือจากสถาบันและบุคคลในชุมชน เชิญมาเป็น
วิทยากร ขอชมสถานที่เพื่อการศึกษา ขอทุนช่วยนักเรียนยากจน ส่งนักเรียน
ไปให้ผู้เชี่ยวชาญโดยเฉพาะเป็นผู้ช่วยเหลือ เช่น นักสังคมสงเคราะห์ จิตแพทย์
นักกฎหมาย สถาบันผู้ติดยาเสพติดให้โทษ

6. ประชาสัมพันธ์เผยแพร่แนะแนวทางวิทยุ เอกสารแนะแนว บทความ
จัดนิทรรศการ โดยร่วมมือกับสมาคมและชมรมการแนะแนว

7. วิจัยและประเมินผลงานแนะแนว เพื่อปรับปรุงแก้ไขนำผลมาใช้และ
เผยแพร่⁴²

บทบาทของนักแนะแนวที่ สถิต วงศ์สวรรค์ กล่าวไว้ นั้นสรุปได้ว่า นักแนะแนว มีบทบาทต่อบุคคลหลายระดับ กล่าวคือ บทบาทต่อนักเรียนนักศึกษา ครูอาจารย์ ผู้บริหาร ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา ชุมชน และองค์กรต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งบทบาทในการให้บริการ ด้านการแนะแนว การให้ข้อมูลข่าวสาร การประสานงาน การขอความร่วมมือและ การประชาสัมพันธ์

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ได้กล่าวถึงบทบาทของนักแนะแนวในด้านต่าง ๆ ไว้ 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

นักแนะแนวเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งของ โรงเรียนและหลาย ๆ โรงเรียน ก็ได้ ครูทำหน้าที่สอนและทำหน้าที่แนะแนวไปด้วย นักแนะแนวนอกจากจะต้อง เป็นที่ปรึกษาในด้านความรู้ การปรับตัวและการเจริญแบบพัฒนาการในทุกด้าน เพื่อให้เยาวชนของเรามีความรู้ มีความสุขที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่น ในสังคมมีงานทำ และทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ มีคุณธรรมและเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม บทบาทของนักแนะแนวในยุคของประเทศ ที่กำลังก้าวสู่ความเป็นนิคมสังคมนี

1. บทบาทต่อตนเอง นักแนะแนวควรเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเอง เห็นความสำคัญในงานที่รับผิดชอบรวมทั้งความภาคภูมิใจในงาน งานแนะแนว เป็นงานที่มีความสำคัญมากเพราะนอกจากนักแนะแนวจะต้อง เป็นคนรอบรู้ใน วิชาการต่าง ๆ แล้ว ควรรู้จักหยิบฉวยโอกาสในการจัดประสบการณ์ให้แก่ครู และนักเรียนในโรงเรียนด้วย

2. บทบาทที่มีต่อนักเรียน ได้แก่ การแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณภาพและ คุณธรรมให้แก่นักเรียน เช่น การสร้างนิสัยให้มีการนั่งตนเอง มีความรับผิดชอบ มีวินัย ซื่อสัตย์ ประหยัด ขณะเดียวกันก็มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่เอาเปรียบผู้อื่น รู้จักหน้าที่ของพลเมืองดี

3. บทบาทที่มีต่อเพื่อนครู เป็นผู้สามารถให้ข้อมูลกับอาจารย์ที่ปรึกษาในด้านความรู้ความก้าวหน้าต่าง ๆ ทางวิชาการและเทคโนโลยี การแสวงหาแหล่งความรู้เพื่อจะ ได้ร่วมมือ ในการแนะแนวนักเรียนอีกทางหนึ่ง

4. บทบาทที่มีต่อโรงเรียน เป็นผู้จัดกิจกรรมการศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น การจัดการทรัพยากร การเชิญวิทยากร การจัดการแข่งขันด้านวิชาชีพและทักษะต่าง ๆ จัดประชาสัมพันธ์ในการเผยแพร่ข่าวสารของโรงเรียน

5. บทบาทที่มีต่อสังคม นักแนะแนวเป็นผู้สร้างเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน โดยการเป็นผู้ประสานระหว่างโรงเรียนและชุมชน โดยโรงเรียนเป็นแหล่งวิทยาทาน แต่ขณะเดียวกัน โรงเรียนต้องอาศัยบุคลากรในชุมชนในการให้ความรู้และประโยชน์อื่น ๆ ที่จะเอื้อให้แก่โรงเรียน มีความสุขและมีความสำเร็จ ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ในสังคม มีงานทำและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีคุณธรรม เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม⁴³

สำหรับบทบาทของอาจารย์แนะแนวในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษานั้น สอดคล้องกับบทบาทที่ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ได้ให้ไว้ กล่าวคือ มีบทบาทในการให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาและแนะแนวทั้งด้านอาชีพ ด้านการศึกษา และด้านชีวิตส่วนตัว ของนักเรียนนักศึกษา จัดกิจกรรมเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียนนักศึกษา ประสานสัมพันธ์กับสถานประกอบการและชุมชน เพื่อเอื้ออำนวยต่อการฝึกงาน และการมีงานทำของนักเรียนนักศึกษา ประสานงานกับบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ให้ได้รับความร่วมมือในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังต้องเป็นบุคคลที่หมั่นศึกษา หาความรู้ด้านการแนะแนว ด้านอาชีพและด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางและเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

คุณสมบัติของครูแนะแนว

เนื่องจากงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน เป็นงานที่มีความสำคัญ มีขอบเขตของงานกว้างขวางมาก ผู้รับผิดชอบงานต้องประสานงานกับบุคคลต่าง ๆ มากมาย ต้องมีความเชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาทางด้านส่วนตัว ด้านการศึกษา และด้านอาชีพ มีเทคนิคในการ

พัฒนาบุคลากรเพื่อให้เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน และมีความเชี่ยวชาญในด้านเทคนิค การจัดการงาน สถานศึกษาจึงควรที่จะคำนึงถึงคุณสมบัติของผู้ที่จะรับผิดชอบงาน และพิจารณา เลือกสรรได้อย่างเหมาะสม คุณสมบัติของนักแนะแนวนั้น สวัสดิ์ สุวรรณอักษร ได้สรุป หลักเกณฑ์เพื่อใช้ในการประเมินคุณสมบัติครูแนะแนวที่สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย ได้ เสนอไว้ 20 ข้อดังนี้

1. มีความรับผิดชอบและเอาใจใส่ต่อหน้าที่
2. มีความซื่อสัตย์สุจริต อดทนในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย
3. การอุทิศเวลาให้งานและส่วนรวม
4. การเห็นคุณค่าของงานและความศรัทธาในการทำงาน
5. การให้บริการด้วยความจริงใจโดยไม่หวังผลประโยชน์ใด ๆ ตอบแทน
6. การปรับตัวให้เข้ากับคนได้ทุกประเภท
7. ความคล่องตัวในการประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ
8. การวางตัวให้เหมาะสม การรู้จักกาลเทศะ
9. ความสามารถสื่อสารให้ทุกฝ่ายเกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน
10. ความใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
11. ความใจเย็น สุขุมรอบคอบ ไม่อ่อนไหวง่าย
12. ความมีน้ำใจ เมตตากรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
13. การรับฟังปัญหาทุกฝ่ายด้วยใจเป็นธรรม
14. การพิจารณาใคร่ครวญสถานการณ์อย่างมีเหตุผล
15. การรักษาความลับของผู้รับบริการ
16. การรู้จักประหยัด รักษาทรัพย์สินและผลประโยชน์ของส่วนรวม
17. ความมีปฏิภาณไหวพริบ มีความสามารถในการแก้ปัญหา
18. ความสนใจใฝ่หาความรู้เพื่อพัฒนางานแนะแนว
19. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อพัฒนางานแนะแนว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้เพื่อการค้า

ปัญหาด้านปริมาณบุคลากรแนะแนว

ปริมาณไม่เพียงพอตามหลักเกณฑ์สากล คือ อัตราส่วนครูแนะแนว 1 คน ต่อจำนวนนักเรียน 300 คน และครูแนะแนวส่วนใหญ่ก็มีการงานสอนและภารกิจอื่น ๆ มากกว่างานแนะแนวที่ต้องรับผิดชอบโดยตรง

ปัญหาด้านคุณภาพบุคลากรแนะแนว

- สถานศึกษาทุกระดับส่วนใหญ่ขาดแคลนบุคลากรแนะแนวที่สำเร็จการศึกษาด้านแนะแนวโดยเฉพาะในระดับปริญญาโท
- ระบบการคัดสรรหาบุคลากรแนะแนวยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ
- ยังไม่มีการกำหนดหลักสูตรแกนกลางที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศในการฝึกอบรมครูประจำการเพื่อทำหน้าที่อาจารย์แนะแนว
- บุคลากรแนะแนวของสถานศึกษาทุกระดับส่วนใหญ่ในปัจจุบันยังขาดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์อันจำเป็นสิ่งสำหรับการให้บริการแก่เด็กและเยาวชน รวมไปถึงพ่อแม่ ผู้ปกครองและประชาชนทั่วไป⁴⁷

จากปัญหาดังกล่าวพอสรุปได้ว่า สถานศึกษายังมีจำนวนบุคลากรแนะแนวไม่เพียงพอ และบุคลากรที่มีอยู่ก็ยังมีคุณสมบัติไม่เหมาะสม นอกจากนี้ยังมีเวลาปฏิบัติงานไม่เพียงพอ เนื่องจากต้องปฏิบัติหน้าที่อื่นอยู่อีก มาริสา สิงหนุต ได้ศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ ดังนี้

1. ควรมีการเพิ่มจำนวนครูแนะแนวให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
2. ควรจัดให้มีการอบรมสัมมนา เพิ่มพูนความรู้ ทางด้านการแนะแนว
3. ผู้บริหารที่จะแต่งตั้งครูปฏิบัติการสอนคนใดให้เป็นครูช่วยแนะแนว ควรจะคัดเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมมาปฏิบัติหน้าที่ เช่น มีใจรักในงานแนะแนว รักษาความลับ หมั่นศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ

4. ครูช่วยงานแนะแนวควรจะปฏิบัติหน้าที่ของงานให้มีประสิทธิภาพ
เหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อความเจริญก้าวหน้าของงานแนะแนว
5. ควรให้ครูช่วยงานแนะแนวรับผิดชอบงานด้านอื่น ๆ ให้น้อยลง เพื่อ
จะได้มีเวลาในการจัดบริการงานแนะแนวได้อย่างเต็มที่⁴⁸

2. งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา (Student Activities)

งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา เป็นงานหนึ่งที่อยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดขึ้นนั้น เป็นกิจกรรมนอกห้องเรียนที่มีความหลากหลายตามความต้องการและความสนใจของนักเรียนนักศึกษา ทั้งขึ้นอยู่กับปัจจัยเกื้อหนุนที่สถานศึกษามีอยู่โดยคำนึงถึงความเหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์ของสังคม เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ต่าง ๆ แก่นักเรียนนักศึกษา กิจกรรมนักเรียนนักศึกษาอาจเรียกชื่อเป็นอย่างอื่นได้อีก ดังเช่น Gerald ได้กล่าวไว้ว่า "โดยทั่วไปกิจกรรมใดก็ตามที่นักเรียนนักศึกษามีส่วนร่วมนอกชั้นเรียนจะถูกเรียกว่า กิจกรรมนักเรียนนักศึกษา บางครั้งก็เรียกว่า กิจกรรมนอกหลักสูตร หรือกิจกรรมร่วมหลักสูตร"⁴⁹

ความหมายของกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา

กิติมา ปรีดีติติก ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักเรียน ไว้ดังนี้

กิจกรรมนักเรียนน่าจะหมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นด้วยความร่วมมือของนักเรียน เพื่อสนองความต้องการและความสนใจอันจะเป็นทางเสริมสร้างประสบการณ์และพัฒนาการด้านต่าง ๆ กิจกรรมที่จัดขึ้นอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในห้องเรียน แต่อาจมีกิจกรรมบางอย่างที่ช่วยส่งเสริมกิจกรรมในห้องเรียนให้มีคุณค่าและมีประโยชน์มากขึ้น กิจกรรมนักเรียนส่วนมากจัดนอกห้องเรียน มีบรรยากาศเป็นกันเอง โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติงานร่วมด้วย⁵⁰

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ลืกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักเรียนไว้มากมายหลายท่าน ซึ่งส่วนใหญ่จะมีความหมายคล้ายกันกับความหมายที่กิติมา ปรีดีติติก ได้ให้ไว้ ดังเช่น เอกชัย กี่สุขพันธ์ กล่าวไว้ว่า "กิจกรรมนักเรียน หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นและดำเนินการโดยนักเรียนเองด้วยความสมัครใจ โดยมีครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือแนะนำ อันไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน"⁵¹ และกระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักเรียนไว้ว่า "กิจกรรมนักเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างกว้างขวาง นอกเหนือจากที่หลักสูตรกำหนดเนื้อหาวิชาไว้"⁵² ซึ่งต่อมาในปี พ.ศ. 2533 ได้ปรับปรุงคู่มือการจัดกิจกรรมและให้ความหมายที่ชัดเจนขึ้นดังนี้

กิจกรรม หมายถึง การปฏิบัติงานร่วมกันของนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ตามความสนใจและความถนัด มิใช่กิจกรรมที่ครูจัดขึ้นเพื่อผู้เรียนในการเรียนวิชาต่าง ๆ ซึ่งผู้เรียนจะต้องเรียนและสอบให้ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด ทว่าเป็นการประกอบกิจกรรมร่วมกัน โดยผู้เรียนช่วยกันคิด ช่วยกันทำ และช่วยกันแก้ปัญหา อันจะเป็นการปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย⁵³

จากความหมายที่ได้กล่าวถึงมาแล้ว สรุปได้ว่า กิจกรรมนักเรียนนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมนอกห้องเรียนที่นักเรียนนักศึกษาร่วมกันจัดขึ้น โดยมีครูอาจารย์เป็นผู้ให้คำปรึกษาอำนวยความสะดวกและกำกับดูแล ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนนักศึกษา

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา

กิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนนักศึกษา ทั้งนี้เพราะเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ด้านต่าง ๆ แก่นักเรียนนักศึกษา เพื่อให้มีความพร้อมที่จะออกไปเผชิญโลกภายนอกสถานศึกษา ประกอบอาชีพการงานและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การเรียนหนังสือเพียงอย่างเดียวนั้นยังไม่เพียงพอ ดังคำกล่าวของทองคุณ หงส์พันธ์ุ และ

คณะ ที่กล่าวไว้ว่า "ผู้ที่ประสบความสำเร็จจากการเข้าร่วมกิจกรรมขณะที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มักจะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จและพบกับความก้าวหน้าในชีวิตการทำงานมากกว่าผู้ที่เรียนหนังสือเพียงอย่างเดียว ไม่ยอมเข้าร่วมกิจกรรม"⁵⁴

ในการจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา นั้น สถานศึกษาคควรที่จะได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ได้อย่างชัดเจน ชัดแจ้งให้ผู้รับผิดชอบและบุคลากรภายในสถานศึกษาเข้าใจในวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดขึ้นดังกล่าว จึงจะทำให้การจัดกิจกรรมประสบผลสำเร็จ เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน นักศึกษาอย่างแท้จริง กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ไว้ดังนี้

1. เพื่อเสริมความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมจากการเรียนวิชาต่าง ๆ
2. เพื่อให้รู้จักและเข้าใจตนเอง สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้
3. เพื่อเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย ให้ความรู้รับผิดชอบ มีความสามัคคี มีระเบียบวินัย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักช่วยเหลือผู้อื่น และรู้จักใช้เวลาให้เป็นประโยชน์
4. เพื่อให้มีความจงรักภักดีต่อสถาบัน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข⁵⁵

ในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาและระดับอุดมศึกษานั้นก็มีวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ไม่แตกต่างกันไปจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายเท่าใดนัก จากการศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยใช้เทคนิคเดลฟายของสวิตซี เศรษฐเสถียร ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ควรมีลักษณะดังนี้

เพื่อพัฒนานักศึกษาในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ
เพื่อให้รู้จักการทำงานร่วมกันทั้งรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตาม สำนึกในหน้าที่

ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะในทางสังคมและ

อารมณ์ ร่างกายและจิตใจเพื่อเป็นแนวทางพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น เพื่อให้นักศึกษาพัฒนาในด้านทักษะในวิชาชีพและคุณธรรมในวิชาชีพ และเพื่อให้ศึกษามีความรู้ทางด้านการปกครองในระบอบประชาธิปไตย⁵⁶

คณะทำงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานกิจการนักศึกษาของกรมการฝึกหัดครู ก็ได้ระบุดูวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาไว้คล้ายคลึงกับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยระบุดูประสงค์ไว้ดังต่อไปนี้

1. ฝึกนักศึกษาให้มีความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี
2. ฝึกการทำงานร่วมกันเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ฝึกวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ยอมรับมติของกลุ่ม
4. สร้างบุคลิกภาพลักษณะที่พึงปรารถนา ในตัวคนที่จะ ได้ชื่อว่า บัณฑิต (Educated Man)
5. ฝึกทักษะในการทำกิจกรรมที่ตนเองมีความชอบหรือมีความถนัด
6. พัฒนาค้นคิดค่านิยมที่ดีเหมาะสม อันจะมีผลต่อพฤติกรรมที่พึงปรารถนา⁵⁷

จากวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด สรุปได้ว่ากิจกรรมนักเรียนนักศึกษามุ่ง เสริมสร้างและพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่พึงประสงค์ของสังคมในระบอบประชาธิปไตย มีคุณธรรมจริยธรรม สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบของงานกิจการนักเรียนนักศึกษา

การกำหนดขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบของงานต่าง ๆ ไว้ให้ชัดเจนจะเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของผู้รับผิดชอบในงานนั้น ๆ ให้ประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบของหัวหน้าหมวดกิจกรรมในการจัดกิจกรรมไว้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไปว่ากรณีนิตยสารสิ่ง ลึกหนึ่งหน่วยปีให้ดั่งเงาเงา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีนิตยสาร

1. สํารวจข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนและความถี่ของบุคลากร
2. สํารวจความต้องการและจำนวนผู้เรียนที่จะเลือกกิจกรรมต่าง ๆ
3. ทำโครงการจัดกิจกรรมตลอดภาคเรียน
4. เสนอแผนการจัดประชุมสัมมนาครูที่ปรึกษากิจกรรมเกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรม
5. เสนอแผนการจัดประชุมครูที่ปรึกษากิจกรรมเพื่อปรึกษาหารือในระหว่างการจัดกิจกรรมอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง
6. ประมาณการการใช้จ่ายเงินงบประมาณในการจัดกิจกรรมตลอดปีการศึกษา
7. เสนอขออนุมัติโครงการจัดกิจกรรม
8. แจ้งให้ครูที่ปรึกษากิจกรรมและผู้เรียนทราบถึงรายการกิจกรรมที่จะจัดในแต่ละภาคเรียน
9. กำหนดระยะเวลาและสถานที่สำหรับการสมัครเข้าร่วมกิจกรรม
10. พิจารณาและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนการจัดกิจกรรม ซึ่งครูที่ปรึกษากิจกรรมส่งมาเพื่อขออนุมัติ
11. ควบคุมการดำเนินการจัดกิจกรรมทุกรายการให้อยู่ในระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนหรือสถานศึกษา
12. รวบรวมผลการประเมินการจัดกิจกรรมทุกรายการ เสนองานวัดผลของโรงเรียน
13. เป็นที่ปรึกษาของครูที่ปรึกษากิจกรรมและจัดประชุมปรึกษาหารือเป็นระยะ ๆ ตามความเหมาะสม⁵⁸

กรมการฝึกหัดครู ได้กำหนดให้งานกิจกรรมนักศึกษารับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับงานองค์การนักศึกษาตั้งต่อไปนี้

1. ดำเนินการเลือกตั้งและเสนอชื่อกรรมการบริหารกิจกรรมนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ไปว่ากรณิดตหนังสือ อักษรห่วยปีให้ดตงไปงบื้อหว และดตงอ้างอิงถึงอ้าวของเอกสารทกครั้งที่มีกรงอไปใช้

2. ให้คำแนะนำปรึกษาและควบคุมดูแลการดำเนินงานขององค์การนักศึกษาและสภานักศึกษาให้เป็นไปตามนโยบายและระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ
3. ดูแลการใช้จ่ายเงินและการดำเนินการทางการเงินขององค์การนักศึกษา
4. ติดตาม ตรวจสอบและรวบรวมหลักฐานการใช้จ่ายเงินขององค์การนักศึกษาเพื่อเสนอต่อวิทยาลัย
5. ให้ข้อเสนอแนะ และดูแลการจัดกิจกรรมขององค์การนักศึกษา
6. ประสานงานกับคณะวิชาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ ให้กับนักศึกษาแต่ละคน
7. ประสานงานการจัดกิจกรรมอื่น กับคณะวิชาตามที่ได้รับมอบหมายจากวิทยาลัย
8. เข้าร่วมประชุมกับกรรมการองค์การนักศึกษา⁵⁹

จากขอบเขตความรับผิดชอบของงานกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครู พอสรุปได้ว่ามีความรับผิดชอบในการให้คำปรึกษา กำกับดูแลการจัดกิจกรรมขององค์การนักศึกษาและประสานงานกับคณะวิชาต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรม

มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบของฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1. กิจกรรมนักศึกษาจะต้องเกี่ยวข้องกับภารกิจกีฬา ศิลปวัฒนธรรม และการบำเพ็ญประโยชน์ ส่วนกิจกรรมด้านวิชาการจะต้องเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยไม่เกี่ยวข้องกับการเมืองและเป็นกิจกรรมภายในสถาบันเท่านั้น
2. กิจกรรมนักศึกษาจะต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด
3. กิจกรรมนักศึกษาจะต้องทำในสถานศึกษาเท่านั้น การจัดนอกสถานศึกษาจะต้องได้รับอนุญาตจากสถาบันก่อน

4. การไปพัฒนาท้องถิ่นหรือชนบท จะทำได้ต่อเมื่อเป็นการร่วมมือกับหน่วยราชการ หรือเป็นโครงการของราชการเท่านั้น

5. กิจกรรมนักศึกษาจะต้องเป็นกิจกรรมที่สร้างเสริมทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ทางวิชาการอย่างแท้จริง โดยให้อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของคณะที่จัดสอนวิชาการด้านนั้น ๆ ^{๑๐}

สำหรับสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการนั้น กรมอาชีวศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรม ให้แก่นักเรียนนักศึกษาเป็นอย่างดี จึงได้กำหนดให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมต่าง ๆ แก่นักเรียนนักศึกษา เพื่อเสริมสร้างนักเรียนนักศึกษาให้มีความรับผิดชอบ รู้จักการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นคณะ อันจะนำไปสู่การพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เป็นบุคคลที่มีทักษะความสามารถในการทำงานอาชีพ เบี่ยงด้วยคุณธรรม จริยธรรมและมโนธรรม กิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นมีทั้งกิจกรรมภายในสถานศึกษาและกิจกรรมร่วมกับชุมชนนอกสถานศึกษา โดยการดำเนินการของนักเรียนนักศึกษาในรูปแบบขององค์การวิชาชีพและชมรม กรมอาชีวศึกษา จึงได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการจัดตั้งชมรมต่าง ๆ ขึ้นภายในสถานศึกษาตามระเบียบของทางราชการ
2. ดำเนินการจัดตั้งองค์การต่าง ๆ ขึ้นในสถานศึกษา
3. จัดดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่สถานศึกษา ท้องถิ่น และจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในวันสำคัญทางศาสนาและวันสำคัญของชาติ
4. ควบคุมทะเบียนนักศึกษาวิชาทหาร ลูกเสือ และเนตรนารี
5. ขอยกวันการเข้ารับราชการทหารของนักเรียนนักศึกษา
6. จัดหาอุปกรณ์กีฬาและพลาณามัยของสถานศึกษา
7. อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนนักศึกษาในการฝึกหัดกีฬา

5. กิจกรรมนันทนาการและการกีฬา
6. กิจกรรมการแข่งขันทักษะวิชาชีพ
7. กิจกรรมให้บริการแก่สังคม ชุมชนและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
8. กิจกรรมทางวิชาการส่งเสริมการเรียนรู้การสอนวิชาชีพ
9. กิจกรรมเพื่อทบทวนารักษาและเสริมสร้างศิลปวัฒนธรรมของชาติ
10. กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างหน่วยและองค์การ
ทั้งในประเทศและต่างประเทศ^{๕2}

ประเภทของกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา

ในการจัดแบ่งประเภทของกิจกรรมนักเรียนนักศึกษานั้น สถานศึกษาแต่ละระดับ อาจจะมีการแบ่งประเภทแตกต่างกันออกไป แต่ทุกสถานศึกษาดังกล่าวก็มีกิจกรรมที่ครอบคลุม กิจกรรมด้านต่าง ๆ ไว้ครบถ้วนเหมือนกัน ดังเช่นที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดประเภท กิจกรรมของนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาไว้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ กิจกรรมลูกเสือยุวกาชาด กิจกรรมทางศาสนา กิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย กิจกรรมนันทนาการ เป็นต้น
2. ประเภทชมรมต่าง ๆ ได้แก่ ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ชมรมผู้นำเพื่อประโยชน์ เป็นต้น
3. ประเภทชุมนุมต่าง ๆ ได้แก่ ชุมนุมวิทยาศาสตร์ ชุมนุมภาษาไทย เป็นต้น^{๕3}

จากผลงานวิจัยของสุวิชัย เศรษฐเสถียร ที่ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดกิจกรรม นักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า ประเภทและ ลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาควรประกอบด้วย

1. กิจกรรมด้านวิชาการ
2. กิจกรรมด้านกีฬา
3. กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์
4. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม
5. กิจกรรมด้านนันทนาการ
6. กิจกรรมด้านการเมือง⁶⁴

ความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา

หากจะกล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาแล้ว ก็พอจะประมวลได้จากความหมาย วัตถุประสงค์และขอบเขตของงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาว่า กิจกรรมนักเรียนนักศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวในการศึกษาเล่าเรียน การประกอบอาชีพการงาน และการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม เพราะกิจกรรมเป็นการสร้างประสบการณ์เพื่อพัฒนาทั้งด้านวิชาการ ทักษะในด้านต่าง ๆ ตลอดจนแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนที่เหมาะสม ดังที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียนไว้ว่า

กิจกรรมจะเป็นเครื่องมือช่วยอบรมนักเรียนให้รู้จักปรับตนเองในการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักหน้าที่ ความรับผิดชอบ และความเสียสละเพื่อส่วนรวม ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ตามระบอบประชาธิปไตย กิจกรรมเป็นการสร้างประสบการณ์ตามความแตกต่างของนักเรียน เพื่อสร้างเจตคติและพัฒนาบุคลิกภาพอันพึงประสงค์⁶⁵

เมื่องานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษามีความสำคัญดังที่กล่าวมาแล้ว จึงมีความจำเป็นสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องสรรหาผู้รับผิดชอบอย่างรอบคอบ เพื่อจะได้บุคลากรที่มีคุณภาพ มีคุณสมบัติที่เหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะงาน จึงควรศึกษาคุณสมบัติดังกล่าวเพื่อนำมาประกอบในการพิจารณาคัดเลือกบุคลากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับนักเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรก็องหนังสือ หักหนึ่งห้ากรปีให้ตัดแบ่งเพื่อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

คุณสมบัติของผู้รับผิดชอบงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา

งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา เป็นงานที่ต้องใช้เวลาปฏิบัติงาน นอกเวลาปฏิบัติ งานด้านการเรียนการสอน และต้องได้รับความร่วมมือจากบุคลากรทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษา ดังนั้นผู้รับผิดชอบงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา จึงควรเป็นบุคคลที่มีมนุษยสัมพันธ์ มีความสามารถในการประสานงาน มีความเสียสละ มีทักษะในการจัดกิจกรรม และมีความสามารถพิเศษต่าง ๆ ดังที่เสริมวิทย์ ศุภเมธี ได้ระบุคุณสมบัติของผู้รับผิดชอบงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ไว้ดังนี้

1. ทำงานร่วมกับครูและนักเรียนนักศึกษา ได้ดี
2. เป็นที่เคารพนับถือของนักเรียนนักศึกษา
3. เต็มใจจะทำงาน
4. สามารถให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ครูที่ปรึกษา

ชมรมต่าง ๆ ได้ดี

5. รู้นโยบายของสถานศึกษา เรื่องกิจกรรมร่วมหลักสูตร
6. นิเทศครูที่ปรึกษาชมรมอื่น ๆ ได้
7. มีจิตวิทยาในการติดต่อประสานงานกับผู้อื่นได้

จากผลงานวิจัยของสุวิชัย เศรษฐเสถียร ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการจัด กิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นเกี่ยวกับบุคลากรประจำด้านกิจกรรมนักศึกษา ไว้ดังนี้ "เป็นผู้มีความ เสียสละอดทน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความเป็นผู้นำ มีความรู้ความสามารถ มี ประสิทธิภาพด้านกิจกรรมนักศึกษา และมีความสามารถพิเศษสอดคล้องกับความต้องการของ องค์การนักศึกษา"^{๑๗}

สรุปได้ว่า ผู้รับผิดชอบงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาคควรเป็นผู้มีความเสียสละ มี ความรู้และประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรม เป็นนักประสานงานที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีความ คิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นที่ศรัทธาของครูอาจารย์และนักเรียนนักศึกษา ตลอดจนมีเวลา

3. งานปกครอง

ในขณะที่นักเรียนนักศึกษาอยู่ที่บ้าน พวกเขาได้รับการเอาใจใส่ดูแลและควบคุมพฤติกรรมจากผู้ปกครอง หากประพฤติปฏิบัติตนในแนวทางที่ไม่เหมาะสมก็อาจได้รับการว่ากล่าวตักเตือน หรือลงโทษตามควรแก่กรณี เมื่อนักเรียนนักศึกษาอยู่ในสถานศึกษาก็จะได้รับการควบคุมดูแล อบรม ตักเตือนและชี้แนะให้ เป็นบุคคลที่มีคุณธรรม จริยธรรม ประพฤติปฏิบัติตนในแนวทางที่เหมาะสมเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา หากสถานศึกษาใดสามารถพัฒนาคุณภาพของนักเรียนนักศึกษาให้เป็นผู้มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัยแล้วย่อมเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจของผู้ปกครอง แต่ถ้านักเรียนนักศึกษามีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อยู่เป็นจำนวนมากแล้วก็ย่อมไม่เป็นที่ศรัทธา เชื่อถือและไว้วางใจของผู้ปกครอง

ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ซึ่งนักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในวัยรุ่น วัยที่นักจิตวิทยาเรียกว่า วัยพายุแคม ซบลง และชอบทำอะไรตามใจตนเอง ยากแก่การปกครองและกำกับดูแล ควบคุมให้นักเรียนนักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนตามระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาได้อย่างทั่วถึง แม้ว่าจะมีครูอาจารย์ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงก็ตาม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้ความหมายของคำว่า "ปกครอง" ไว้ว่า "ดูแล คุ้มครอง บริหาร"^{๘๘} ดังนั้น หน้าที่โดยทั่วไปของครูอาจารย์ปกครองก็น่าที่จะรับผิดชอบดูแลให้นักเรียนนักศึกษา เป็นผู้ที่มีระเบียบวินัยนั่นเอง

ความหมายของระเบียบวินัย

ระเบียบวินัยเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ชุมชนใดที่ประกอบไปด้วยสมาชิกที่มีวินัย ทั้งวินัยในตนเองและวินัยต่อบุคคลอื่นก็จะเป็นชุมชนที่มีความสงบสุข ไม่ก่อเกิดปัญหา ได้รับการพัฒนาให้เจริญรุ่งเรือง เป็นอย่างดี แต่ถ้าหากประกอบไปด้วยสมาชิกที่ขาดวินัย ไม่เคารพกฎระเบียบแล้ว ก็ยากที่จะหาความสงบสุข ร่วมเย็นได้และไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร เช่นเดียวกับในสถานศึกษาหากนักเรียนนักศึกษาเป็นบุคคลที่มีวินัย เคารพต่อกฎระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาแล้ว ก็ย่อมส่งผลดีต่อการเรียนและความเป็นอยู่ภายในสถานศึกษาของนักเรียนนักศึกษา ในทางตรงกันข้ามถ้านักเรียนนักศึกษาขาดวินัย

เองการนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไปเพื่อการอื่นอย่างอื่น หรือใช้เพื่อเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้จัดทำเอกสารนี้

ต่อการเรียนการสอน ไม่ได้ได้รับความเชื่อถือจากชุมชน มีนักการศึกษากล่าวถึง ความหมายของระเบียบวินัยไว้มากมายหลายท่าน เช่น พันธ์ หันนาคินทร์ กล่าวถึงระเบียบวินัยไว้ว่า

ระเบียบวินัย หมายถึง การรู้จักปกครองตนเอง การกระทำตามระเบียบแบบแผนหรือข้อบังคับต่าง ๆ เกิดขึ้นโดยความสมัครใจของผู้ปฏิบัติ คือ นักเรียนที่ได้มองเห็นแล้วว่า การปฏิบัติตามกฎข้อบังคับที่สร้างขึ้นไว้และตัวเองเห็นชอบด้วยนั้น เป็นสิ่งที่จะดำรงไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยและนำมาซึ่งความสุขความเสมอภาคแก่สมาชิกทุกคนในสังคม⁶⁹

ความหมายที่พันธ์ หันนาคินทร์ ได้ให้ไว้นี้ มุ่งให้นักเรียนปกครองตนเองให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา นั่นก็หมายถึง ความมีวินัยในตนเองนั่นเอง วิทยุ สาธิต ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความหมายของระเบียบวินัยไว้อย่างน่าคิดว่าการที่จะให้นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนนั้น หากไม่ลงโทษเขียนตีดั่งเช่นระบบเก่า ๆ แล้ว ก็ยากที่จะประสบความสำเร็จได้ โดยกล่าวว่า

ระเบียบวินัย หมายถึง ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่โรงเรียนกำหนดขึ้นให้นักเรียนทุกคนปฏิบัติตามหรือบางที่โรงเรียนก็ยังไม่ได้กำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร แต่เป็นความคาดหวังของครูว่า นักเรียนควรวางตนหรือประพฤติตนอย่างนั้นอย่างนี้ ทั้งในห้องเรียนในบริเวณโรงเรียนและนอกโรงเรียน รวมความว่านักเรียนจะต้องวางตนตามที่ครูคาดหวัง 24 ชั่วโมง เมื่อนักเรียนทำอะไรผิดไปจากความคาดหวัง ครูก็ถือว่าทำผิดระเบียบวินัย การรักษาระเบียบวินัยของครูก็คือ การเขียนตีหรือขู่ให้นักเรียนกลัว ต่อมาเมื่อค่านิยมของการเขียนตีดักเรียนหมดไป ครูก็หมดหนทางรักษาระเบียบวินัย⁷⁰

สรุปได้ว่า ระเบียบวินัย หมายถึง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่สถานศึกษากำหนดขึ้นเพื่อให้นักเรียนนักศึกษา ได้ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นรูปแบบและแนวทางเดียวกัน โดยตัวของ

นักเรียนเองภายใต้การกำกับดูแลของครูอาจารย์ศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ระเบียบข้อบังคับที่สถานศึกษากำหนดขึ้นนั้นอาจมีความแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับและประเภทของสถานศึกษา โดยจำแนกออกเป็นระเบียบว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนนักศึกษา และระเบียบเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดระเบียบว่าด้วยเครื่องแบบของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ไว้ในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2527 ไว้ดังนี้

1. เสื้อ ชาย หญิง ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้น
2. กางเกง ผ้าสีกรมท่า แบบสุภาพ ชายยาว
3. กระโปรง ผ้าสีด้าหรือสีกรมท่า แบบสุภาพ ยาวเพียงได้เข้า
4. เข็มขัด ทั้งสีด้า หัวเข็มขัดเป็นโลหะตราของสถานศึกษา
5. รองเท้า ถุงเท้า ชาย รองเท้าหนังหรือผ้าไมสีด้าแบบหุ้มส้น
 ถุงเท้าสีนสีด้า หญิง รองเท้าหนังสีด้า แบบหุ้มส้น หุ้มปลายเท้า มีสันสูงไม่เกิน 2 นิ้ว⁷¹

ในด้านการควบคุมดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษานั้น กรมอาชีวศึกษาได้วางหลักเกณฑ์และวิธีการตัดคะแนนความประพฤตินักเรียนนักศึกษาไว้ในระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการตัดคะแนนความประพฤตินักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา พ.ศ. 2524 ไว้ดังนี้

ก. ความประพฤติผิดที่ต้องโทษ คัดชื่อออก

1. ขโมยทรัพย์สินของสถานศึกษาหรือผู้อื่น และปรากฏหลักฐานแน่ชัด
2. ทำลายทรัพย์สินของสถานศึกษาโดยเจตนา ให้เกิดความเสียหาย

อย่างร้ายแรง

3. ช่างซ่อม ก่อความความสงบเรียบร้อย กระทำตนเป็นอันธพาล
4. ประพฤติผิดศีลธรรมอย่างร้ายแรง
5. ต้องหาในคดีอาญาและถูกตัดสินลงโทษจำคุก
6. ติดยาเสพติดให้โทษ
7. ขาดเรียนติดต่อกันเกิน 15 วัน โดยไม่แจ้งให้ทางสถานศึกษา

และทำให้ชื่อเสียงของสถานศึกษาเสียหายอย่างร้ายแรง

ข. ความประพฤติที่ต้อง โทษหนักการเรียน ทำทัณฑ์บน หรือตัดคะแนนความประพฤติ

1. เล่นการพนัน
2. ประพฤติไม่เหมาะสมกับวัย สภาพของนักเรียนหรือนักศึกษา เช่น เข้าไปในสถานพินิจ ไร่เถื่อน บ่อนการพนัน สถานอาบอบนวด หรือไนท์คลับ
3. ดื่มสุราหรือของมึนเมาหรือยาเสพติดให้โทษ
4. มีอาวุธร้ายไว้ในครอบครอง เช่น ปืนหรือวัตถุระเบิด
5. แอบอ้างชื่อสถานศึกษาไปดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยไม่ได้รับอนุญาตจนเกิดความเสียหาย หรืออาจเสียหายแก่ชื่อเสียงของสถานศึกษา

6. เป็นกามโรค หรือโรคติดต่อที่สังคมรังเกียจ
7. ลบหลู่ครูบาอาจารย์

ค. ลักษณะความผิดที่ถูกตัดคะแนนความประพฤติ และการแต่งกายระดับต่าง ๆ

1. ความผิดที่ถูกตัดคะแนน 5 คะแนน
  - 1.1 แต่งกายไม่ถูกระเบียบว่าด้วยการแต่งกายนักเรียนนักศึกษา
  - 1.2 สวมหูรไกรที่เปิดเผย
  - 1.3 มีอุปกรณ์เล่นการพนันไว้ในครอบครอง
  - 1.4 กระทำในกรณีอื่น ๆ ที่เป็นความผิดสถานเบา

1.5 ลักษณะความผิดอื่น ๆ (ตามที่สถานศึกษาเห็นสมควร)

- ไม่รักษาความสะอาดของเครื่องแต่งกาย รุ่งกาย ห้องเรียนหรืออาคารเรียน
- เล่นเกมส์ต่าง ๆ บนอาคารเรียน
- มาเรียนสายโดยไม่มีเหตุผลจำเป็น
- ไม่ให้ความร่วมมือต่อส่วนรวม
- ทลึงเลี้ยงหลบซ่อน ไม่เข้าแถวเคารพธงชาติในตอนเช้า
- ทลึงเลี้ยงการเข้าห้องประชุม

2. ความผิดที่ถูกตัดคะแนน 10 คะแนน

- 2.1 แสดงกริยาวาจาไม่สุภาพ
- 2.2 ชัดคำสั่งที่ชอบของครูอาจารย์
- 2.3 เข้าไปในบริเวณที่หวงห้ามโดยไม่ได้รับอนุญาต
- 2.4 ขาดเรียนติดต่อกัน 7 วัน โดยไม่ได้แจ้งให้สถานศึกษาทราบ

3. ความผิดที่ถูกตัดคะแนน 15 คะแนน

- 3.1 ก่อความเดือนร้อนแก่ผู้อื่นหรือก่อการวิวาทชกต่อย และกระทำการให้เกิดการแตกความสามัคคี
- 3.2 ยุ่งส่งเสริมให้เกิดความกระต้างกระเดื่องและฝ่าฝืนระเบียบของสถานศึกษา
- 3.3 ต้มสุราหรือของมึนเมา
- 3.4 เล่นการพนัน
- 3.5 มีอาวุธหรือวัตถุระเบิดในความครอบครอง⁷²

ในสถาบันระดับอุดมศึกษา ได้มีการเรียกชื่องานปกครองแตกต่างออกไปจากสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เช่น วิทยาลัยครู เรียกว่า งานพัฒนาบุคลากรและวินัยนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เรียกว่า งานกิจกรรมนิสิตและวินัยนิสิต ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนเป็นงานพัฒนานิสิต อยู่ในฝ่ายกิจกรรมนิสิต ถึงแม้จะมีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีคือขี้เขียน คือเขียนหนังสือแบบมีชื่อและนามสกุล และตั้งว่าจริงมีชื่อของจริงหรือชื่อที่ชื่อจริงไปใช้

แต่ก็มีจุดมุ่งหมายและขอบเขตความรับผิดชอบที่สำคัญคล้ายคลึงกัน งานพัฒนาบุคลากรและ
วิทยากรศึกษา ในวิทยาลัยครูมีความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

รับผิดชอบด้านการพัฒนาบุคลากร ให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งด้านความรู้
ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนการประพฤติปฏิบัติที่เหมาะสม
ระหว่างที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัย⁷³

จากความรับผิดชอบที่กล่าวมาแล้ว วิทยาลัยครูยังได้จำแนกงานต่าง ๆ ที่งาน
พัฒนาบุคลากรและวิทยากรศึกษาต้องรับผิดชอบปฏิบัติไว้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

- จัดดำเนินการออกกระเปียบข้อบังคับต่าง ๆ และรวบรวมระเบียบวินัยที่
เกี่ยวกับนักศึกษา
- จัดกิจกรรมฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรและจริยธรรมให้นักศึกษา โดย
ส่วนรวม
- ประสานงานกับคณะวิชา ในการควบคุมดูแลให้นักศึกษาปฏิบัติตามระเบียบ
วินัยนักศึกษา
- ประสานงานกับคณะวิชา ในการประเมินคุณภาพทางด้านพฤติกรรมของ
นักศึกษา
- เสนอความเห็นต่อวิทยาลัย ในการพิจารณาแต่งตั้งกรรมการสอบท
ข้อเท็จจริงและกรรมการพิจารณา โทษนักศึกษาที่กระทำความผิด
- ติดตามประสานงานกับผู้ปกครอง ให้ทราบความประพฤติของนักศึกษา⁷⁴

งานปกครองในวิทยาลัยอาชีวศึกษา

จากระเบียบข้อบังคับทั้ง ในด้านการแต่งกายและความประพฤติที่สถานศึกษา สังกัด
กรมอาชีวศึกษา ได้กำหนดขึ้น โดยยึดระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการและกรมอาชีวศึกษา
นำมาใช้ เป็นกรอบและแนวปฏิบัติให้นักเรียนนักศึกษาได้ประพฤติปฏิบัติ โดยมีหัวหน้างาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีใดที่ขึ้น สิ่งนี้ช่วยมิใช่ด้วยตนเอง และต้องวางใจถึงอำนาจของเอกสารที่ผู้ที่มีอำนาจไปใช้

ปกครองและคณะอาจารย์ปกครองรับผิดชอบควบคุม กำกับดูแล ซึ่งกรมอาชีวศึกษาได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบไว้ดังนี้

1. ปกครองดูแลนักเรียนนักศึกษาและผู้เข้ารับการฝึกอบรม ให้อยู่ในระเบียบวินัยของสถานศึกษา ของกรมอาชีวศึกษา และของกระทรวงศึกษาธิการ
2. ประสานงานกับครูอาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษาในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนนักศึกษาและผู้เข้ารับการฝึกอบรม ในสถานศึกษา
3. ประสานงานกับสารวัตรนักเรียนและนักศึกษา เจ้าหน้าที่บ้านเมือง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ปกครอง ในการแก้ไขปัญหาคความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา
4. ลงโทษหรือเสนอการลงโทษนักเรียนนักศึกษาผู้กระทำความผิด⁷⁵

แม้ว่ากรมอาชีวศึกษาจะได้มุ่งเน้น ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและเสริมสร้างวินัยอันดีงามแก่นักเรียนนักศึกษา มอบหมายให้ครูอาจารย์ปฏิบัติหน้าที่งานปกครองควบคุมกำกับดูแลนักเรียนนักศึกษาอย่างใกล้ชิดแล้วก็ตาม แต่ปัญหาด้านวินัยของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษายังปรากฏอยู่ ดังจะเห็นได้จากผลงานวิจัยของบุญพา มิลินทสูต ที่ได้ศึกษาเรื่องวินัยของนักเรียนอาชีวศึกษาตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนและนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร พบว่า

นักเรียนอาชีวศึกษายังขาดวินัยอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้านคือ การสวมเครื่องประดับมาโรงเรียน การปล่อยชายเสื้อไว้นอกกางเกงหรือกระโปรง และการสวมกางเกงหรือกระโปรงผิดระเบียบ ด้านความประพฤติยังขาดวินัย เรื่องการใช้วาจาหยาบคาย การแสดงมารยาทไม่เรียบร้อย และการสูบบุหรี่ ด้านความรับผิดชอบยังขาดวินัยเรื่อง การมาโรงเรียนสาย และการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงต่อเวลา⁷⁶

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่าควรตั้งข้อสังเกตขึ้น คือจะขึ้นอย่างไรบ้างและอย่างไร และต้องวางใจถึงปัญหาของบรรดาครูที่ซึ่งมีภาระงานไปใช้

4. งานโครงการพิเศษ

จากการศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับการแบ่งสายงานของกิจการนิสิตในสถาบันการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัยพบว่า ไม่มีงานโครงการพิเศษอยู่ในสายงานของกองกิจการนิสิต เพียงแต่มีงานที่มีส่วนคล้ายคลึงกับงานโครงการพิเศษอยู่บ้างในงานกิจกรรมนิสิต เช่น ทมวตบ้ำเพื่อสาธารณประโยชน์⁷⁷ นอกจากนั้นก็จะปรากฏอยู่ในรูปโครงการอาสาพัฒนาชนบท โดยการออกค่ายอาสาพัฒนาตั้งที่กมล แผลงทับ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภารกิจในโครงการอาสาพัฒนาชนบทของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ปีงบประมาณ 2532 ในทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษา นักศึกษาผู้เข้าร่วมโครงการและบุคลากรท้องถิ่นซึ่งผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า "ภารกิจในโครงการอาสาพัฒนาชนบทควรปฏิบัติมากที่สุด"⁷⁸ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโครงการอาสาพัฒนาชนบทนั้น เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ตรงจากการทำงาน สร้างความรักสามัคคีในหมู่คณะ รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม มีความเสียสละรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการสร้างสัมพันธ์อันดีกับชุมชน ส่วนงานโครงการพิเศษของกรมการฝึกหัดครูนั้น ได้กำหนดให้เป็นงานหนึ่งในสายงานกิจการนักศึกษา เช่นเดียวกับกรมอาชีวศึกษา ที่มีงานโครงการพิเศษอยู่ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ความเป็นมาของ โครงการพิเศษ

ประเทศไทยจัดการศึกษาอยู่ 2 ระบบด้วยกันคือ ระบบในโรงเรียนและระบบนอกโรงเรียน โดยมุ่งที่จะให้ประชากรของประเทศทุกเพศ ทุกวัยได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงทุกคน แต่ก็ประสบปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม ความยากจนของประชาชนในชนบท เป็นต้น ทำให้การจัดการศึกษาได้ผลไม่เป็นที่น่าพอใจ จำเป็นต้องหาแนวทางในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดตั้ง สำนักงานโครงการพิเศษของกระทรวงศึกษาธิการขึ้น เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2526 โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อระดมสรรพกำลัง จากภายในและภายนอกกระทรวงศึกษาธิการ เข้าร่วมปฏิบัติงาน
2. เพื่อขจัดอุปสรรคและปัญหาที่เกิดขึ้น ในการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการ
3. เพื่อสนับสนุนส่งเสริมงาน โครงการพิเศษตามนโยบายของรัฐบาล และการจัดการศึกษาการศาสนาและวัฒนธรรมของกระทรวงศึกษาธิการ ให้บรรลุเป้าหมายที่ประสงค์⁷⁹

กรมอาชีวศึกษา ได้จัดตั้งสำนักงาน โครงการพิเศษกรมอาชีวศึกษาขึ้นเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2527 โดยกำหนดหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

1. รับผิดชอบการปฏิบัติงาน โครงการพิเศษของกรมอาชีวศึกษา
2. มีหน้าที่ประสานงานกับสำนักงาน โครงการพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ
3. มีหน้าที่ให้คำแนะนำและคำปรึกษาการดำเนินงานและปฏิบัติงานแก่ สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. มีหน้าที่เสนอความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการอำนวยการ โครงการพิเศษระดับกรม กระทรวง เกี่ยวกับการปรับปรุงงานของสถานศึกษา และกองที่เกี่ยวข้อง
5. มีหน้าที่ปฏิบัติงานอื่นตามที่กรมอาชีวศึกษามอบหมาย⁸⁰

สำนักงานโครงการพิเศษ กรมอาชีวศึกษา ได้ดำเนินงานต่าง ๆ มากมาย อันได้แก่

1. งานการศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติ (ศม.ศธ.)
2. งานป้องกันและแก้ปัญหาการก่อความไม่สงบในสถานศึกษา (นปภ.ศธ.)
3. งานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา (ปปส.ศธ.)
4. งานการป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา

5. งานพัฒนาชนบท (ศปธ.ศธ.)
6. งานอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (อพป.ศธ.)
7. งานโครงการหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดน (ปชด.ศธ.)
9. งานโครงการตามพระราชดำริ
10. งานโครงการศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.)⁸¹

ต่อมากระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศจัดตั้งสำนักงานกิจการพิเศษของกระทรวงศึกษาธิการขึ้นแทนสำนักงานโครงการพิเศษตั้งแต่ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2534 ดังนั้นเพื่อให้สำนักงานโครงการพิเศษกรมอาชีวศึกษา ปฏิบัติงานสอดคล้องกับสำนักงานกิจการพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้เปลี่ยนชื่อปรับปรุง โครงสร้างการบริหารและหน้าที่ความรับผิดชอบ ในการปฏิบัติงานของสำนักงานโครงการพิเศษกรมอาชีวศึกษาเสียใหม่ โดยประกาศกรมอาชีวศึกษาเรื่องจัดตั้งสำนักงานกิจการพิเศษ ซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2534 สำนักงานโครงการพิเศษกรมอาชีวศึกษาจึงเปลี่ยนชื่อเป็น สำนักงานกิจการพิเศษกรมอาชีวศึกษา ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา สำนักงานกิจการพิเศษ กรมอาชีวศึกษา ได้แบ่งการบริหารงาน ออกเป็น 8 ฝ่ายด้วยกัน คือ

1. ฝ่ายบริหารทั่วไป
2. ฝ่ายวิชาการและแผนงาน
3. ฝ่ายป้องกันและแก้ปัญหาสารเสพติด โรคเอดส์และชีวิตครอบครัว
4. ฝ่ายการศึกษาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
5. ฝ่ายส่งเสริมพัฒนาชนบท
6. ฝ่ายพัฒนาวิทยากร ีเรียนและนักศึกษา
7. ฝ่ายความมั่นคงของชาติ
8. ฝ่ายประสานงานการป้องกันและแก้ปัญหาสาธารณสุข⁸²

ต่อมาในปี พ.ศ. 2536 สำนักงานกิจการพิเศษ กรมอาชีวศึกษาเห็นว่า สายการบริหารงานแบ่งออกเป็นหลายฝ่ายมากเกินไป จึงได้จัดแบ่งสายการบริหารงานใหม่ เพื่อนำเสนอต่อกรมอาชีวศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการ โดยลดฝ่ายต่าง ๆ ลงเหลือเป็น 4 ฝ่าย ดังนี้

1. ฝ่ายบริหารกิจการทั่วไป
2. ฝ่ายส่งเสริมการพัฒนาชนบท
3. ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
4. ฝ่ายการศึกษาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ⁸³

สำหรับสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรมอาชีวศึกษา ได้กำหนดให้มีงานโครงการพิเศษไว้ในแผนภูมิการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 โดยการระบุนำที่และความรับผิดชอบของหัวหน้างานโครงการพิเศษไว้ดังต่อไปนี้

1. ดำเนินงานโครงการพิเศษของสถานศึกษา เช่น งานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด งานป้องกันและแก้ปัญหาการก่อความไม่สงบในสถานศึกษา งานการศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติ งานโครงการอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง
2. ประสานงานโครงการพิเศษกับจังหวัด กรม กระทรวง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3. เสนอโครงการปฏิบัติงานตามลำดับชั้น
4. รายงานการปฏิบัติงาน ในหน้าที่ตามลำดับชั้น
5. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย⁸⁴

ปัญหาอุปสรรค ในการจัดทำแผนและ โครงการพัฒนาชนบทระดับจังหวัด

การพัฒนาชนบทเป็นกิจกรรมหนึ่งในหลาย ๆ กิจกรรมที่อยู่ในความรับผิดชอบของงานโครงการพิเศษในวิทยาลัยอาชีวศึกษา เป็นกิจกรรมที่ต้องปฏิบัตินอกสถานศึกษา มีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและบุคคลหลายฝ่ายทั้งที่อยู่ในพื้นที่เดียวกัน พื้นที่ใกล้เคียง และพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลออกไป ผู้ปฏิบัติงานก็ย่อมประสบปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานอยู่บ้าง ไม่มากก็น้อย จากการประชุมสัมมนาผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษาและเจ้าหน้าที่โครงการพิเศษ สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ได้สรุปปัญหาอุปสรรคในการจัดทำแผนและ โครงการพัฒนาชนบทระดับจังหวัดไว้ ดังต่อไปนี้

1. ขาดการประสานงานระหว่างสถานศึกษา ในสังกัดกรมอาชีวศึกษาและจังหวัด
2. ขาดเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานพัฒนาชนบทโดยตรง
3. ขาดความร่วมมือจากกรมการหมู่บ้าน ทำให้ข้อมูลไม่สมบูรณ์เกิดความซ้ำซ้อน
4. ขาดการสนับสนุนเรื่องงบประมาณและทีมที่จัดสรรให้ ไม่ทันฤดูกาลที่ควร
5. ขาดระเบียบการเงินที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานและไม่ชัดเจนต่อผู้ปฏิบัติ
6. ระบบการเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการออกพัฒนาชนบท
7. ขาดการบำรุงขวัญและกำลังใจให้บุคลากรที่ออกปฏิบัติงานในพื้นที่
8. ขาดการนิเทศงานพัฒนาชนบทให้บุคลากรในสถานศึกษา
9. ขาดยานพาหนะที่เหมาะสมและสะดวกต่อการออกพัฒนาชนบท
10. สภาพการคมนาคมไม่ปลอดภัยต่อการปฏิบัติงานในพื้นที่
11. ภาษาพูดบางพื้นที่ต้องใช้ล่าม ขาดบุคลากรด้านนี้
12. เมื่อออกไปพัฒนาเกิดการขัดกลุ่มผลประโยชน์ในท้องถิ่น
13. ขาดบุคลากรที่มีใจรักงานพัฒนาชนบท⁸⁵

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม ลิขสิทธิ์นี้สงวนไว้สำหรับเจ้าของ และต้องอ้างถึงชื่อของเอกสารหรือผู้ที่มีสิทธิ์นำไปใช้

จากปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานด้านงานโครงการพิเศษยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าใดนัก กระทรวงศึกษาธิการ^{๖๖} ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติงานของสถานศึกษา ประจำปีการศึกษา 2535 โดยเน้นการให้ความร่วมมือกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานของกระทรวงอื่น ๆ ในการพัฒนาชุมชนให้สูงขึ้น นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการ^{๖๗} ยังกำหนดแนวทางให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนและกิจกรรม เกี่ยวกับการป้องกันปัญหาทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการป้องกันอุบัติเหตุ การขาดสารอาหาร การติดสารเสพติดและการป้องกันโรคเอดส์ ซึ่งนับว่าเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับสำนักงานกิจการพิเศษ ของกรมอาชีวศึกษาและของกระทรวงศึกษาธิการ กรมอาชีวศึกษาจึงได้กำหนดเป็นนโยบายประจำปีงบประมาณ 2536 ให้สถานศึกษาปฏิบัติ คือ "ให้การสนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการพระราชดำริ โครงการพัฒนาชนบท และโครงการพิเศษอื่น ๆ อย่างเต็มกำลังความสามารถ"^{๖๘}

จากแนวทาง ในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาดังกล่าว เป็นงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของงานโครงการพิเศษในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา เป็นงานที่มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนนักศึกษาโดยตรง เช่น การดำเนินงานตามโครงการพระราชดำริและโครงการพัฒนาชนบท ซึ่งเป็นการบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชน ด้วยการฝึกอบรมให้ความรู้ด้านวิชาชีพ โดยการนำนักเรียนนักศึกษาออกไปให้การฝึกอบรม ปลูกฝังจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม ส่วนโครงการพิเศษอื่น ๆ นั้น เป็นโครงการที่คำนึงถึงสวัสดิการและความปลอดภัยของนักเรียนนักศึกษา ตลอดจนการเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านร่างกายเป็นสำคัญ

งานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก

การจัดสวัสดิการให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาด้านวิชาชีพ ซึ่งเน้นหนักในการฝึกปฏิบัติ นักเรียนนักศึกษามีอัตราการเสี่ยงสูงที่จะได้รับอันตรายจากเครื่องมือเครื่องจักร นอกจากนี้นักเรียนนักศึกษายังมีความต้องการการบริการในด้านต่าง ๆ เช่น การบริการด้านอาหาร น้ำดื่ม ทูนาการศึกษา และด้านการพยาบาล เป็นต้น ดังนั้นสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาทุกแห่ง จึงได้จัดให้มีงานสวัสดิการ พยาบาลและหอพักขึ้น

สำเนาว่า ชจรศิลป์ ได้กล่าวถึงการจิตส่วสติการและบริการแก่นักเรียนนักศึกษา
ไว้ว่า

การจิตส่วสติการและบริการแก่นักศึกษานั้น ถือเป็นงานสำคัญที่มีส่วนช่วย
ในการสนับสนุนการเรียนการสอนของสถาบัน กล่าวคือ

1. ช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน ช่วยจัดปัญหาต่าง ๆ
ที่จะเกิดขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการเรียนให้หมดไป เช่น การจัดที่พักอาศัย
การจัดทุนการศึกษา การบริการด้านสุขภาพ อนามัย ตลอดจนการอำนวยความสะดวก
สะดวกในด้านต่าง ๆ

2. ช่วยนักศึกษาในการพัฒนาความเป็นคนโดยสมบูรณ์ (The Whole
Person) เช่น ในด้านความเป็นผู้ใหญ่ การทำงานร่วมกับผู้อื่น การส่งเสริม
พละนาามัย ปลูกฝังคุณธรรม และพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา เพื่อให้เป็นบัณฑิต
ที่สมบูรณ์ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกายและจิตใจ^{๑๑}

จากคำกล่าวของสำเนาว่า ชจรศิลป์ จะเห็นได้ว่าการจิตส่วสติการ เป็นการ
ส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์
ต่อนักเรียนนักศึกษา

ความหมายของคำว่า ส่วสติการ

ส่วสติการ เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่ทุกคนต้องการ เพื่อความมั่นคงในชีวิต สร้าง
ขวัญและกำลังใจแก่ผู้ได้รับ ทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นประโยชน์ต่อผู้รับ นอกเหนือไปจากค่าจ้าง
และเงินเดือนแล้ว เรียกได้ว่า เป็นส่วสติการทั้งสิ้น ดังที่สมเด็จพระรติ สุวรรณภณู ได้ให้
ความหมายของคำว่า "ส่วสติการ" ไว้ดังนี้

ส่วสติการ หมายถึง ผลประโยชน์และการบริการต่าง ๆ ที่หน่วยงานจัด

ให้กับบุคลากรของหน่วยงานทั้ง ในขณะที่บุคลากรยังปฏิบัติงานอยู่ หยุดพักชั่วคราว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานที่ใช้งานเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
และในระหว่างพนักงาน เพื่อบำรุงขวัญให้ทำงานอย่างสบายใจ มีความพอใจ

ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม สิ่งนี้สงวนไว้เพื่อคนไปเอง และต้องวางใจสิ่งนี้ว่าของเอกสารที่สงวนไว้ที่มีวางใจไปใช้

กับงานจนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สวัสดิการอาจเป็นเงินหรือให้บริการความสะดวกสบายต่าง ๆ แต่ต้องให้เป็นการพิเศษเพิ่มเติม เช่น สวัสดิการที่เกี่ยวกับสุขภาพ ความปลอดภัย ความสะดวกสบายต่าง ๆ การให้ข่าวสารด้านความรู้ ความมั่นคงทางการเงิน การพักผ่อนหรือวันหยุด การให้คำปรึกษาทั้ง ในทางส่วนตัวและด้านอาชีพ⁹⁰

จากความหมายที่สมเด็จพระสันตะปาปา ปอลที่ 6 สอดคล้องกับความหมายของ Harold Koontz และ Cyrinl O. Donell ซึ่งได้ให้ความหมายไว้ว่า

สวัสดิการ คือ ผลประโยชน์ที่หน่วยงาน หรือสถาบันจัดให้แก่บุคลากร เป็นการให้กำลังใจและบำรุงขวัญหรือบริการพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมและสะดวกสบาย การให้รางวัล ให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการขายสินค้าราคาประหยัด และการช่วยเหลือด้านอื่น ๆ⁹¹

สรุปได้ว่า สวัสดิการ หมายถึง การให้บริการด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อบุคลากรในหน่วยงาน หรือสถาบัน ในอันที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเกิดขวัญและกำลังใจ มีความมุ่งมั่นต่อการปฏิบัติงาน

การจัดสวัสดิการในสถานศึกษานั้น อาจจะมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป ทั้งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ขนาด ระดับ ประเภท และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา

วัตถุประสงค์ของการจัดสวัสดิการ

วัตถุประสงค์ของการจัดสวัสดิการในสถานศึกษาทุกสถานศึกษา น่าจะมีวัตถุประสงค์หลักคล้ายคลึงกัน นั่นก็คือ เพื่อสร้างขวัญ กำลังใจให้แก่บุคลากร เสริมสร้างฐานะความเป็นอยู่ของบุคลากรให้ดีขึ้น เป็นผลดีต่อการปฏิบัติงานและการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียนนักศึกษา สร้างความรักความศรัทธาของบุคลากรต่อสถานศึกษาให้แน่นแฟ้นขึ้น นำไปสู่การพัฒนาสถานศึกษาในทุก ๆ ด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีนี้อย่างสิ้น ลึกซึ้งห่างไกลให้ชัดเจนไปขอหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสริมวิทย์ ศุภเมธี ได้ระบุวัตถุประสงค์ของการจัดสวัสดิการไว้ 12 ประการดังนี้

1. เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่บุคลากรในสถานศึกษา โดยเฉพาะนักเรียนนักศึกษา เพื่อให้เกิดความศรัทธาเลื่อมใสในสถาบันการศึกษาของตน
2. เพื่อจูงใจในการจัดหานักเรียนนักศึกษา ให้เข้ามาศึกษา เล่าเรียนในสถานศึกษาแห่งนั้น ๆ
3. เพื่อเสริมสร้างและบำรุงรักษานักเรียนนักศึกษา ให้มีความยึดมั่นจงรักภักดี ซื่อสัตย์ต่อสถานศึกษาของตน
4. เพื่อให้ได้นักเรียนนักศึกษาที่ดี มีคุณภาพเมื่อจบการศึกษาไปแล้ว สามารถทำชื่อเสียงให้กับสถาบันได้
5. ทำให้การดำเนินงานในสถานศึกษา เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล
6. ป้องกันปัญหาความขัดแย้ง เพราะกิจกรรมด้านสวัสดิการจะเป็นการสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างนักเรียนนักศึกษากับสถาบันและครูอาจารย์ในสถาบันนั้น ๆ
7. เพื่อลดปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษาให้เบาบางลง และเพื่อเป็นการหาช่องทางช่วยเหลือให้นักเรียนนักศึกษาได้ช่วยเหลือตนเองให้มากยิ่งขึ้น
8. เพื่อให้ให้นักเรียนนักศึกษามีความรัก ยึดมั่น เสียสละ อุทิศเวลาและแรงงาน ในการปฏิบัติงานให้แก่สถาบันการศึกษาให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น
9. เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานการดำรงชีวิตของนักเรียนนักศึกษาบางคนให้ดีขึ้น
10. เพื่อเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดจากการเรียนของนักเรียนนักศึกษา
11. เพื่อให้เกิดความสามัคคีกลมเกลียวกัน ในกลุ่มสถาบันการศึกษาเดียวกันในพื้นที่หนึ่ง
12. เพื่อเป็นการส่งเสริมสุขภาพจิตของนักเรียนนักศึกษาได้เป็นอย่างดี⁹²

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ ใด ๆ หนึ่งโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์

เขาวลัทธิ คัดโนภาส ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยภาคใต้ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดสวัสดิการไว้ดังนี้

1. เพื่อให้แก่นักเรียนนักศึกษาประสบความสำเร็จในการจัดปฐมนิเทศเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษา
2. เพื่อให้แก่นักเรียนนักศึกษาพอใจต่อการบริหารและการอำนวยความสะดวกในการใช้ชีวิต
3. เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียน
4. เพื่อให้แก่นักเรียนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของสถาบัน และมีความภูมิใจในสถาบันการศึกษารองตน
5. เพื่อให้แก่นักเรียนได้เรียนรู้การใช้ความสามารถทางร่างกายอย่างมีความสมัตถ์
6. เพื่อให้แก่นักเรียนได้เข้าใจตนเองและค้นพบตนเอง
7. เพื่อให้แก่นักเรียนนักศึกษามีความพอใจและเข้าร่วมในกิจกรรมของสถาบัน^{๑๓}

จากวัตถุประสงค์ที่กล่าวอ้างมาแล้วข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า การจัดสวัสดิการนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักเรียนนักศึกษา พัฒนาคุณภาพทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมตลอดจนชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี สร้างเจตคติที่ดีของนักเรียนนักศึกษา ต่อสถานศึกษา และพัฒนาการเรียนการสอน

หลักในการจัดสวัสดิการ

ในการที่จะจัดบริการด้านสวัสดิการแก่นักเรียนนักศึกษาให้ได้ผลดี สามารถให้การบริการแก่นักเรียนนักศึกษาได้อย่างทั่วถึงและเพียงพอ นั้น จำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์การบริการที่ดี และเหมาะสม ซึ่งเสวีวิทย์ ศุภเมธี ได้กำหนดหลักการจัดสวัสดิการแก่นักเรียนนักศึกษาไว้ 10 ประการ คือ

1. หลักแห่งความเสมอภาค การให้สวัสดิการแก่นักเรียนนักศึกษาทุกชนิดทุกวิธี ต้องคำนึงถึงการให้นักเรียนนักศึกษามีโอกาสเท่าเทียมกัน พยายามขจัดความมีอภิสิทธิ์ในด้านการรับสวัสดิการให้มากที่สุด

2. หลักแห่งผลประโยชน์ การจัดสวัสดิการ ควรคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ได้รับว่าคุ้มค่าในการจัดหรือไม่ และเมื่อดำเนินการไปแล้ว ควรจะได้ผลประโยชน์ทั้งตัวนักเรียนนักศึกษาโดยตรงและจะสะท้อนผลประโยชน์มาสู่สถาบันการศึกษาด้วย โดยเฉพาะการสร้างชื่อเสียง

3. หลักแห่งความพอใจ ไม่ว่าจะจัดสวัสดิการใด ๆ ต้องเป็นสิ่งที่จูงใจให้เกิดกำลังใจ และมีความพอใจที่จะกระทำหรือทำงานนั้น ๆ ให้เกิดผลดีแก่ตนเอง พยายามที่จะให้เขาพึ่งตนเองได้และในขณะเดียวกันต้องคำนึงถึงชื่อเสียงของสถาบันการศึกษาของตน

4. หลักแห่งการตอบสนองความต้องการ การจัดสวัสดิการ ต้องคำนึงถึงว่าสิ่งที่จัดควรจะช่วยเหลือความสะดวก เพื่อเกื้อกูลแก่นักเรียนนักศึกษาได้ตรงตามความต้องการของนักเรียนนักศึกษา เพราะถ้าจัดไม่ได้โดยไม่ได้คำนึงถึงความต้องการก็จะไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย

5. หลักแห่งประสิทธิภาพ การจัดสวัสดิการนั้นต้องคำนึงถึงว่าเมื่อจัดแล้วต้องได้ผลดีที่สุด เกิดประโยชน์แก่นักเรียนนักศึกษามากที่สุด สิ้นเปลืองเวลาและลงทุนน้อยที่สุด ได้รับผลประโยชน์จากการจัดทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ

6. หลักแห่งความประหยัด การจัดสวัสดิการไม่ว่าจะเป็นเรื่องใด ควรคำนึงถึงหลักของความสิ้นเปลือง ถ้าทำโดยไม่ประหยัดแล้วจะกลายเป็นเรื่องของความฟุ่มเฟือย และเป็นภาระเสียประโยชน์มากกว่าได้ประโยชน์

7. หลักแห่งการบำรุงขวัญและกำลังใจ การจัดสวัสดิการ ก็เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ นักเรียนนักศึกษาที่มีปัญหาได้รับบริการ เพื่อให้มีขวัญและกำลังใจเรียนหนังสือให้ได้เต็มที่ ไม่ให้เสียการเรียน แต่ถ้าการจัดสวัสดิการเรื่องใดไม่ก่อให้เกิดขวัญและกำลังใจแล้วไม่ควรทำ

8. หลักแห่งความสะอาด การจัดสวัสดิการ ถ้าจะให้ได้ผลดีการจัดจำเป็น ต้องมีระเบียบแบบแผน ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานเป็นไปได้อย่างมีระเบียบ เรียบร้อย คล่องตัว ไม่ชักช้าเสียเวลา ทำให้เกิดความสะอาดนั่นเอง

9. หลักแห่งงบประมาณ ในการจัดสวัสดิการให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษา ต้อง คำนึงถึงงบประมาณว่า การจัดทำโครงการใด เรื่องใดที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่ มีทุนหมุนเวียนหรือใช้แล้วสูญเปล่า และมีงบประมาณ สิ้นบสิ้นเพียงพอหรือไม่

10. หลักแห่งความยุติธรรม การจัดสวัสดิการ ต้องคำนึงถึงผลที่ได้รับ ของนักเรียนนักศึกษา ในสถาบันการศึกษา ควรถือหลักความยุติธรรมในการจัด โครงการและการดำเนินงานในทุกกรณีไป^{๑๔}

จากหลักการจัดสวัสดิการดังกล่าว สรุปได้ว่า การจัดสวัสดิการควรคำนึงถึง หลัก แห่งความเสมอภาค จัดบริการ ได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง ตรงกับความต้องการที่แท้จริง ของบุคลากร ประหยัด เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งต่อบุคลากรและต่อสถานศึกษา

การบริการด้านพยาบาล

สุขภาพของนักเรียนนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่สถานศึกษามีความจำเป็นต้อง จัดการบริการให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง เพียงพอและมีประสิทธิภาพ ถ้าหาก สถานศึกษาได้จัดการบริการด้านสุขภาพได้อย่างเหมาะสมแล้ว ก็จะสามารถพัฒนานักเรียน นักศึกษาให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากไม่มีการบริการที่เหมาะสม สุขภาพของนักเรียนนักศึกษาจะ ไม่ได้รับการพัฒนา ไม่ได้รับการบำบัดรักษาหรือป้องกัน ดังนั้น ในสถานศึกษาทุกแห่งควรจัดให้มีห้องพยาบาล เจ้าหน้าที่พยาบาล ตลอดจนการรักษาโรค เวชภัณฑ์ไว้อย่างเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องมือในการปฐมพยาบาล ทั้งนี้เพราะ เหตุว่า สถานศึกษามีนักเรียนนักศึกษาอยู่เป็นจำนวนมาก โอกาสที่นักเรียนนักศึกษาจะได้รับ อุบัติเหตุย่อมเกิดขึ้นได้ง่าย หากมีผู้ได้รับอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยจะได้รับการปฐมพยาบาลได้ทัน

ท่วงทีก่อนที่จะนำส่งสถานพยาบาลต่อไป ดังนั้นห้องพยาบาลจึงเป็นสถานที่ที่จำเป็นจะต้องจัดให้มีขึ้นในสถานศึกษา ดังที่กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการจัดห้องพยาบาลในสถานศึกษาไว้ว่า

ห้องพยาบาลเป็นสถานที่ที่จำเป็นจะต้องจัดให้มีขึ้นในโรงเรียนเพื่อเป็นศูนย์กลางในการให้การปฐมพยาบาลแก่เด็ก และเป็นที่พักของเด็กเมื่อเวลาเจ็บไข้หรือประสบอุบัติเหตุ ห้องพยาบาลควรอยู่ในที่สงบเงียบ เช่น ทางไกล สนามกีฬา ควรอยู่ในที่ซึ่งเข้าออกได้สะดวก เช่น อยู่ชั้นล่างของอาคาร และเพื่อความปลอดภัยควรจะมีเก้าอี้หรือเตียงพักรักษา หรือที่ทำงานของครูใหญ่ ถ้าเป็นไปได้ห้องพยาบาลควรมีด้านใดด้านหนึ่งยาวไม่น้อยกว่า 6 เมตร (เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบสายตา) สำหรับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 1,000 คนขึ้นไปหรือโรงเรียนประจำ ถ้าสามารถสร้างโรงเรียนพยาบาลไว้ต่างหากได้ก็จะสะดวกยิ่งขึ้น

ภายในห้องพยาบาลควรจะมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น มีที่นั่งสำหรับนักเรียนนั่งรอรับการปฐมพยาบาล หรือการตรวจสุขภาพ มีห้องตรวจโรคของแพทย์ มีห้องพักรักษา โต๊ะทำงานของผู้ดูแลห้องพยาบาล มีตู้สำหรับใส่ยาและเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ และมีอ่างล้างมือเหล่านี้ เป็นต้น^{๑๕}

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการให้บริการนิสิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลกและมหาสารคาม ของศรีธัญย์ ดำริสุข ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า "ควรมีการจัดห้องพยาบาลให้อยู่ในสถานที่ที่เป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด ถูกสุขลักษณะ มีอุปกรณ์การพยาบาลที่ปลอดภัย"^{๑๖}

สำหรับการบริการด้านหอพักนั้น กรมอาชีวศึกษาได้ยกเลิกนโยบายการจัดหอพักให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาทั้งนี้เพราะเหตุว่า ปริมาณนักเรียนนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น สถานศึกษาไม่มีอาคารสถานที่เพียงพอ ดังนั้นนักเรียนนักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่ในท้องถิ่นห่างไกลจึงเข้าพักอยู่ในหอพักเอกชน บ้านเช่า และวิทยาลัยมีหน้าที่ในการสำรวจข้อมูลสภาพของหอพักและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณิดองหนังสือ ลึกทั้งห้าขงปีห้าดงเบงเบือหา และต้องอ้วงอิงถึงเจ้าของเอกสารทอครั้งที่มีกรรณำไปให้

บ้านเช่า เพื่อแนะนำแก่นักเรียนนักศึกษา เข้าพักในหอพักหรือบ้านเช่าที่เหมาะสม นอกจากนี้ ยังดำเนินการสอดส่องดูแลพฤติกรรม และความเป็นอยู่ของนักเรียนนักศึกษาในหอพักและบ้านเช่า โดยอยู่ในความรับผิดชอบของหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

ขอบเขตความรับผิดชอบของงานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก

สำหรับขอบเขตความรับผิดชอบของงานสวัสดิการ พยาบาลและหอพักนั้น ได้มีการ กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบแตกต่างกันออกไปตามลักษณะของสถานศึกษา ธีรยุทธ์ เสนิงค์ ๗ อยุทธยา ได้กำหนดขอบเขตของการให้บริการด้านสุขภาพอนามัยและสวัสดิการ ของนักเรียนไว้ดังนี้

1. การจัดสิ่งแวดล้อมใน โรงเรียน
2. บริการตรวจสุขภาพนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียน
3. การควบคุมโรคติดต่อ
4. การปฐมพยาบาล
5. การจัดและบริการอาหาร
6. การจัดโครงการสวัสดิภาพของนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียน⁹⁷

ขอบเขตของงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ที่ธีรยุทธ์ เสนิงค์ ๗ อยุทธยา ให้อไว้ สอดคล้องกับ Charles A. Bucher แต่ Charles A. Bucher ได้เพิ่มเติม เกี่ยวกับการแก้ไขจุดบกพร่อง การรักษาสุขภาพและการศึกษาของนักเรียนนักศึกษาที่มีความ บกพร่องทางกาย โดยกล่าวไว้ว่า

การบริการด้านสุขภาพนั้นมีขอบเขตกว้างขวาง โดยครอบคลุมการดำเนินงานต่อไปนี้

1. ประเมินสุขภาพของนักเรียนนักศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา
2. ให้ความปรึกษาแก่นักเรียนนักศึกษา ผู้ปกครอง เกี่ยวกับผลจากการตรวจ

เอกสารนี้ **สุขภาพ** สารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่าควรใช้ด้วยวิธีนี้ สิ่งนี้ช่วยเพิ่มขีดความสามารถ และตั้งเป้าไว้ถึงสิ่งที่เราควรทำเพื่อให้

3. ช่วยเหลือนักเรียนนักศึกษาในการแก้ไขจุดบกพร่องที่สามารถจะแก้ไขได้
4. ช่วยเหลือในการวางแผนการรักษาสุขภาพและการศึกษาของนักเรียน นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางกาย
5. ช่วยเหลือในการควบคุมและป้องกันโรค
6. จัดการปฐมพยาบาลแก่ผู้ได้รับบาดเจ็บหรือเจ็บป่วย
7. ส่งเสริมการรักษาความสะอาดของสภาพแวดล้อม
8. ส่งเสริมด้านสุขภาพของบุคลากรในสถานศึกษา^{๑๘}

สำหรับขอบเขตความรับผิดชอบของงานสวัสดิการนักศึกษาในวิทยาลัยครู กรมการฝึกหัดครูนั้น คณะทำงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครู ได้ระบุไว้ดังนี้

- จัดบริการ ควบคุมดูแลหอพักและนักศึกษาประจำหอพักของวิทยาลัย
- จัดและควบคุมดูแลเกี่ยวกับอาหารให้นักศึกษาตลอดจนควบคุมดูแลเกี่ยวกับการให้บริการของร้านค้าในวิทยาลัย
- ดำเนินการเกี่ยวกับการผ่อนผันการเกณฑ์ทหาร อำนาจความสะดวกในการเข้ารับการศึกษาวิชาทหาร
- ประสานงานกับฝ่ายอนามัยและสุขภาพของวิทยาลัยเกี่ยวกับการให้บริการด้านสุขภาพอนามัยรวมทั้งการให้การรักษาพยาบาล
- อำนาจความสะดวกการบริการรับ-ส่งจดหมาย ทัศนคติ โทรเลข สิ่งพิมพ์และอื่น ๆ
- ประสานงานกับแผนกสวัสดิการสำนักอธิการเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยในทรัพย์สินและตัวนักศึกษาในระหว่างศึกษาเล่าเรียน ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ภายในวิทยาลัย

- รับผิดชอบในด้านการประสานงานกับศิษย์เก่าและสมาคมศิษย์เก่าและดำเนินการให้เกิดสัมพันธภาพอันดีระหว่างวิทยาลัยกับศิษย์เก่า
- จัดบริการอื่นใดให้นักศึกษาตามความเหมาะสม^{๑๐}

วิทยาลัยอาชีวศึกษา ได้กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบของงานสวัสดิการพยาบาล และหอพัก ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529 ไว้ดังนี้

1. รับผิดชอบงานสวัสดิการภายในสถานศึกษา
2. ดำเนินการเกี่ยวกับทุนการศึกษาและมูลนิธิการกุศลต่าง ๆ
3. จัดเรื่องน้ำดื่ม ดูแลร้านอาหารและคุณภาพอาหาร ให้บริการเกี่ยวกับไปรษณีย์ภัณฑ์
4. ดำเนินการเกี่ยวกับงานพยาบาลในสถานศึกษา เช่น จัดห้องพยาบาล จัดทายาไว้ประจำห้องพยาบาล จัดทำบัตรสุขภาพ และดำเนินการตรวจสุขภาพนักเรียนนักศึกษาประจำปี ส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษามีความรู้ในเรื่องการป้องกันโรคติดต่อ รวมทั้งสารเสพติด ให้ความรู้เบื้องต้นเรื่องการปฐมพยาบาลแก่นักเรียนนักศึกษา เป็นต้น
5. ปฐมพยาบาลนักเรียนนักศึกษาที่เกิดอุบัติเหตุในสถานศึกษา
6. ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครอง ในกรณีที่นักเรียนนักศึกษาเกิดอุบัติเหตุเจ็บป่วย ติดต่อแพทย์หรือเจ้าหน้าที่อนามัยมาปฐมพยาบาลในสถานศึกษาประจำปี เป็นต้น
7. ให้ความสะดวกแก่นักเรียนนักศึกษาในการเข้าอยู่หอพัก
8. ดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาในหอพัก
9. ดูแลทรัพย์สิน ดูแลรักษาความสะอาด และจัดสวัสดิการต่าง ๆ ในหอพัก
10. เสนอโครงการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น
11. รายงานการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามลำดับขั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษา 100 ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรก็องหนังสือ หักหนึ่งห้าปีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำรา เอกสาร และผลงานวิจัย ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น พบว่า งานด้านกิจการ
 นักเรียนนักศึกษา เป็นงานที่มีขอบเขตความรับผิดชอบกว้างขวางมาก โดยรับผิดชอบกิจกรรม
 ต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากการเรียนการสอน ผู้รับผิดชอบต้องสัมพันธ์กับบุคคลทุกฝ่าย จุดมุ่งหมาย
 ที่สำคัญ ก็คือ การพัฒนาคุณภาพของนักเรียนนักศึกษา ด้านเจตนิสัย (Affective Domain)
 และด้านทักษะนิสัย (Psychomotor Domain) ตามลำดับ เสริมสร้างนักเรียนนักศึกษา
 ให้เป็นบุคคลที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีทักษะและประสบการณ์ในการประกอบอาชีพการงาน
 ซึ่งการที่จะดำเนินงานให้บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าวนี้ จะต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างทั้งด้าน
 บุคลากร งบประมาณ สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ การบริหารและเทคนิควิธีการที่เหมาะสม สถาน
 ศึกษาจะต้องมีความพร้อมในปัจจัยเหล่านี้ จึงจะทำให้การปฏิบัติงานประสบผลสำเร็จผลิต
 นักเรียนนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและสังคม แต่ใน
 สภาพปัจจุบัน ปรากฏว่า นักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ยังขาด
 คุณธรรม จริยธรรม ประพฤติตนในแนวทางที่ไม่พึงประสงค์ ของสถานศึกษาและสังคม ซึ่ง
 อาจจะมีผลสืบเนื่องมาจาก ปัญหาต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานที่สถานศึกษาประสบอยู่ ผู้วิจัย
 จึงสนใจศึกษาว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานมีปัญหอะไรบ้าง เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไข
 ปรับปรุง ให้การปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลต่อการพัฒนา
 คุณภาพของนักเรียนนักศึกษาต่อไป

เชิงอรรถ

¹ กรมอาชีวศึกษา, กรมอาชีวศึกษา 50 ปี 2484-2534 (กรุงเทพมหานคร :
 วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร, 2534), หน้า 138.

² วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, "งานสวัสดิการและบริการนิสิตนักศึกษา,"
นิสิตนักศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 36.

³ เสริมวิทย์ ศุภเมธี, การบริหารกิจการนักเรียน (กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2531), หน้า 2.

⁴ สำเนา ขจรศิลป์, หลักกิจการนักศึกษา กรุงเทพมหานคร : กองกิจการ นิสิต สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525. (อัดสำเนา)

⁵ H.L Isaksen, "Planning for Total Pupil Personnel Service," In School Executive Guide (Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice - Hall, 1964), p. 502.

⁶ Carter V. Good, Dictionary of Education (New York : McGraw - Hill Book Co., 1973), p. 530.

⁷ บุญชัย จงกลณี, การบริหารงานบริการและกิจกรรมนักศึกษา (ขอนแก่น : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2525), หน้า 15.

⁸ ภิญโญ สาธร, หลักการบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : บริษัท สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด, 2529), หน้า 185.

⁹ เสริมวิทย์ ศุภเมธี, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 2-3.

¹⁰ กิติมา ปรีดีติติก, การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น (กรุงเทพมหานคร : อักษรวิพัฒน์, 2532), หน้า 165.

¹¹ Carter V. Good, op.cit., p. 563.

²⁹เชิดชัย โชครัตนชัย และบัญชา กัลยารัตน์, "การสัมมนาอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา ในวิทยาลัยพุทธชินราช," (22-24 ม.ค.2534 ณ เชื้อนภูมิพล จ.ตาก)." (อัครสาเนา)

³⁰ทวน พิณพันธ์, การบริหารโรงเรียน (กรุงเทพมหานคร : โอ เอส พรินติ้งเฮาส์ จำกัด, 2528), หน้า 93.

³¹จำเนียร ช่วงโชติ, การให้คำปรึกษาและการแนะแนวเบื้องต้น (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรกิจ, 2527), หน้า 6.

³²วารุณี ธนวรรณิช, "การจัดบริการแนะแนวอาชีพ," วารสารแนะแนว, ปีที่ 24 ฉบับที่ 129 (มิถุนายน - กรกฎาคม 2533), หน้า 34.

³³เซาว์ มณีวงศ์, การบริหารกิจการนักเรียน (กรุงเทพมหานคร : อมรการพิมพ์, ม.ป.ป.), หน้า 37.

³⁴ศุภวดี บุญดวงศ์, อาชีพศึกษาเบื้องต้น (สงขลา : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา, 2528), หน้า 90-91.

³⁵ชรัวแนะแนว, "วิธีการแนะแนวอาชีพในสถาบันการศึกษา," วารสารแนะแนว, ปีที่ 24 ฉบับที่ 126 (ธันวาคม 2532 - มกราคม 2533), หน้า 13-14.

³⁶ศุภวดี บุญดวงศ์, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 83-86.

³⁷ สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย, การจัดมาตรฐานกำหนดตำแหน่งหน้าที่ ความรับผิดชอบและลักษณะงานที่ปฏิบัติของอาจารย์แนะแนว (กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดติวเตอร์, 2527), หน้า 1-3.

³⁸ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 14.

³⁹ ทิพนัน ถ้อยคำ, "บทบาทของครูแนะแนวต่อการสร้างเจตคติในการ ประกอบอาชีพอิสระ," วารสารแนะแนว, ปีที่ 24 ฉบับที่ 126 (ธันวาคม 2532 - มกราคม 2533), หน้า 44.

⁴⁰ อภิชาติ เศรษฐวิชัยกิจการ, "การประชาสัมพันธ์งานแนะแนว," วารสารแนะแนว, ปีที่ 24 ฉบับที่ 126 (ธันวาคม 2532 - มกราคม 2533), หน้า 17.

⁴¹ วิเวก ป้างพิลพิงค์, "ข้อคิด-ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาแนะแนวอาชีพ," วารสารแนะแนว, ปีที่ 20 ฉบับที่ 104 (เมษายน - พฤษภาคม 2529), หน้า 9.

⁴² สกิต วงศ์สุวรรณค์, จิตวิทยาการแนะแนว (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พีระพัฒนา, 2523), หน้า 512-513.

⁴³ ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์, "บทบาทของนักแนะแนวกับการเป็นประเทศ อุตสาหกรรมใหม่ของไทย," วารสารแนะแนว, ปีที่ 24 ฉบับที่ 126 (ธันวาคม 2532 - มกราคม 2533), หน้า 7-10.

⁴⁴ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร, "ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขด้านการพัฒนา บุคลากรแนะแนว," แนะแนว, ปีที่ 20 ฉบับที่ 104 (เมษายน - พฤษภาคม 2529), หน้า 47-48.

⁴⁵ เผยแพร่การศึกษา, กอง, การพัฒนาการแนะแนวในประเทศไทย
(กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2525), หน้า 11-12.

⁴⁶ จิราวุฒิ แสงสิริโรจน์, "ศึกษาความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับบริการ
แนะแนวอาชีพในโรงเรียนสารพัดช่าง," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศิลปากร, 2531), หน้า 156.

⁴⁷ ชรัวแนะแนว, "ใครจะแก้ปัญหาและพัฒนางานแนะแนว(1)," วารสารแนะแนว,
ปีที่ 25 ฉบับที่ 131 (ตุลาคม - พฤศจิกายน 2533), หน้า 27-28.

⁴⁸ มาริสา สิงหนุต, "การศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนว
ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533), หน้า 96.

⁴⁹ Audrey L. Rontz and Gerald L. Saddlemire, "Student
Activities," Student Affairs Functions in Higher Education
(Illinois : Charles C. Thomas Springfield, 1988), p. 261.

⁵⁰ กิติมา ปรีดีติติก, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 148.

⁵¹ เอกชัย กี่สุขพันธ์, หลักการบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร :
อเนกศิลป์การพิมพ์, 2527), หน้า 204.

⁵² กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
(กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2528), หน้า 13.

⁵³ กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการจัดกิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2533), หน้า 3.

⁵⁴ คณะทำงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานกิจการนักศึกษาของกรมการฝึกหัดครู, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 6.

⁵⁵ กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการจัดกิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2534), หน้า 4.

⁵⁶ สุวิชัย เศรษฐเสถียร, "รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531), หน้า 99.

⁵⁷ คณะทำงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานกิจการนักศึกษาของกรมการฝึกหัดครู, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 49.

⁵⁸ กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 7.

⁵⁹ คณะทำงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานกิจการนักศึกษาของกรมการฝึกหัดครู, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 36.

⁶⁰ มหาวิทยาลัยศิลปากร, "คู่มือการจัดกิจกรรมนักศึกษา," กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2529. (อัครสำเนา)

⁶¹ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 14-15.

⁶² กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ,
"ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยองค์การนักคหกรรมศาสตร์ในอนาคตแห่งประเทศไทย
องค์การช่างศิลปหัตถกรรมในอนาคตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2535," กรุงเทพมหานคร :
กรมอาชีวศึกษา, 2535. (อัดสำเนา)

⁶³ กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียนระดับประถมและมัธยมศึกษา
พุทธศักราช 2520 พิมพ์แก้ไขครั้งที่ 3 (กรุงเทพมหานคร : ยูไนเต็ดโปรดักชั่น, 2524),
หน้า 2.

⁶⁴ สุวิชัย เศรษฐเสถียร, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 111-112.

⁶⁵ กระทรวงศึกษาธิการ, "แนวปฏิบัติในการจัดกิจกรรมนักเรียน," คู่มือการจัด
กิจกรรมนักเรียนระดับมัธยมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2528),
หน้า 11.

⁶⁶ เสรีวิทย์ ศุภเมธี, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 94.

⁶⁷ สุวิชัย เศรษฐเสถียร, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 106.

⁶⁸ ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525
(กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2525), หน้า 847.

⁶⁹ พันส์ หันนาคินท์, หลักการบริหารโรงเรียน (กรุงเทพมหานคร :
วัฒนาพานิช, 2531), หน้า 196.

⁷⁰ ภิญญู สาธ, หลักบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช,
2516), หน้า 219-220.

เอกสารนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไปว่ากรณีใดที่สิ่งนี้ สิ่งนี้หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตราย และต้องระวังสิ่งนี้หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายไปใช้

⁷¹ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือปฏิบัติราชการการบริหารงานทั่วไป เล่ม 2 (กรุงเทพมหานคร : แผนกช่างพิมพ์ โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร, 2531), หน้า 713.

⁷² วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี, คู่มือนักเรียนนักศึกษา 2536 (อุบลราชธานี : ภาสสิทธิ์การพิมพ์, 2536), หน้า 22-23.

⁷³ คณะทำงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานกิจการนักศึกษาของกรมการฝึกหัดครู, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 36.

⁷⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

⁷⁵ กรมอาชีวศึกษา, ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 (กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2529), หน้า 15-16.

⁷⁶ บุญพา มิลินทสูต, "วินัยของนักเรียนอาชีวศึกษาตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนและนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532), หน้า 65-67.

⁷⁷ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, "คู่มือการดำเนินงานกิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร," กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534, หน้า 6. (อัดสำเนา)

⁷⁸ กมล แผลงทับ, "ภารกิจในโครงการอาสาพัฒนาชนบทของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ปีงบประมาณ 2532 ในทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษา นักศึกษาผู้เข้าร่วมโครงการและบุคลากรท้องถิ่น," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532), หน้า 131.

⁷⁹ กรมอาชีวศึกษา, "ความเป็นมาของโครงการพิเศษ," งานโครงการพิเศษ (กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2527), หน้า 1.

⁸⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า 5.

⁸¹ เรื่องเดียวกัน.

⁸² กรมอาชีวศึกษา, "แผนภูมิการบริหารงานของสำนักงานกิจการพิเศษ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ," กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2534. (อัดสำเนา)

⁸³ สำนักงานกิจการพิเศษ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, "แผนภูมิการบริหารงานของสำนักงานกิจการพิเศษ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ," กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกิจการพิเศษ, 2536. (อัดสำเนา)

⁸⁴ กรมอาชีวศึกษา, ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 (กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2529), หน้า 15.

⁸⁵ สำนักงานโครงการพิเศษ กรมอาชีวศึกษา, "การประชุมสัมมนาผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายกิจการนักศึกษา และเจ้าหน้าที่โครงการพิเศษ สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, รุ่นที่ 1-4," กรุงเทพมหานคร : สำนักงานโครงการพิเศษ, 2529, หน้า 169. (อัดสำเนา) การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีใดบ้าง สิ่งนี้ช่วยมิให้ต้องไปขอ และต้องวางใจถึงอำนาจของเอกสารที่มิควรนำไปใช้

⁸⁶ กระทรวงศึกษาธิการ, "แนวทางการปฏิบัติงานของสถานศึกษา ประจำปี การศึกษา 2535," กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ, 2535, หน้า 2. (อัดสำเนา)

⁸⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 3.

⁸⁸ กรมอาชีวศึกษา, "นโยบายประจำปีงบประมาณ 2536," กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2535, หน้า 1. (อัดสำเนา)

⁸⁹ สำเนา ขจรศิลป์, "บทบาทและทิศทางของงานกิจกรรมนักศึกษา," รายงาน การสัมมนาบทบาทและทิศทางของการอุดมศึกษาไทย (กรุงเทพมหานคร ภาคอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 26.

⁹⁰ สมเกียรติ สุวรรณภูมิ, การบริหารกิจการนักเรียน (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม, 2524), หน้า 61.

⁹¹ Harold Koontz and Cyrinl O. Donell, Principles of Management (New York : McGraw - Hill Book Co., 1973), pp. 191-192.

⁹² เสริมวิทย์ ศุภเมธี, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 137-138.

⁹³ ยาวลักษณ์ คัดโนภาส, "การบริหารนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยภาคใต้," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 187.

⁹⁴ เสริมวิทย์ ศุภเมธี, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 139-140.

⁹⁶ ศรัณย์ ดำริสุข, "การศึกษาสภาพการให้บริการนิสิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก และมหาสารคาม," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา, 2517), หน้า 88.

⁹⁷ ธีรยุทธ เส็นวงศ์ ณ อยุธยา, "การบริหารกิจการนักศึกษา," เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการโรงเรียนประถมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช, 2526), หน้า 475.

⁹⁸ Charles A. Bucher, Administration of School and College Health and Physical Education Programs (Saint Louis : The C. V. Mosby Company, 1967), pp. 471-472.

⁹⁹ คณะทำงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานกิจการนักศึกษาของกรมการฝึกหัดครู, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 35.

¹⁰⁰ กรมอาชีวศึกษา, ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 (กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2529), หน้า 16.

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการสำรวจปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 33 แห่ง เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปอย่างถูกต้อง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ผู้รักษาการหรือเคยรักษาการในตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ผู้ทำหน้าที่หรือเคยทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา หัวหน้างานหรือผู้เคยทำหน้าที่หัวหน้างานฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) เฉพาะผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา และหัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา ประจำปีการศึกษา 2534 จำนวน 198 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	33	คน
หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	33	คน
หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	33	คน
หัวหน้างานปกครอง	33	คน
หัวหน้างานโครงการพิเศษ	33	คน
หัวหน้างานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก	33	คน
รวม	198	คน

ตารางที่ 1

แสดงรายชื่อสถานศึกษาและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อสถานศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ผศ. ผอ. ฝ่ายกิจการฯ	หัวหน้างานแนะแนว	หัวหน้างานกิจกรรม	หัวหน้างานปกครอง	หัวหน้างานโครงการพิเศษ	หัวหน้างานสวัสดิการพยาบาล	
1. วอศ. ธนบุรี	1	1	1	1	1	1	6
2. วอศ. เสาวภา	1	1	1	1	1	1	6
3. วอศ. เขียมละออ	1	1	1	1	1	1	6
4. วอศ. กาญจนบุรี	1	1	1	1	1	1	6
5. วอศ. นครปฐม	1	1	1	1	1	1	6
6. วอศ. เพชรบุรี	1	1	1	1	1	1	6
7. วอศ. สุพรรณบุรี	1	1	1	1	1	1	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีใดที่ขึ้นสืบ ถึงขั้นห้ามมิให้คัดลอกไปเผยแพร่ และถือว่าจริงใจกับเอกสารที่สงวนไว้เพื่อใช้

ชื่อสถานศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ผศ.ผอ. ฝ่าย กิจการฯ	หัวหน้า งาน แนะแนว	หัวหน้า งาน กิจกรรม	หัวหน้า งาน ปกครอง	หัวหน้า งาน โครงการ พิเศษ	หัวหน้า งาน สวัสดิการ พยาบาล	
8. วอศ.นครศรี- ธรรมราช	1	1	1	1	1	1	6
9. วอศ.ปัตตานี	1	1	1	1	1	1	6
10. วอศ.ภูเก็ต	1	1	1	1	1	1	6
11. วอศ.สงขลา	1	1	1	1	1	1	6
12. วอศ.สุราษฎร์ธานี	1	1	1	1	1	1	6
13. วอศ.เชียงราย	1	1	1	1	1	1	6
14. วอศ.เชียงใหม่	1	1	1	1	1	1	6
15. วอศ.นครสวรรค์	1	1	1	1	1	1	6
16. วอศ.พิษณุโลก	1	1	1	1	1	1	6
17. วอศ.แพร่	1	1	1	1	1	1	6
18. วอศ.ลำปาง	1	1	1	1	1	1	6
19. วอศ.สุโขทัย	1	1	1	1	1	1	6
20. วอศ.อุตรดิตถ์	1	1	1	1	1	1	6
21. วอศ.ขอนแก่น	1	1	1	1	1	1	6
22. วอศ.นครราชสีมา	1	1	1	1	1	1	6
23. วอศ.มหาสารคาม	1	1	1	1	1	1	6
24. วอศ.ร้อยเอ็ด	1	1	1	1	1	1	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม ลิขสิทธิ์นี้ให้ด้วยโดยไม่คิดค่าตอบแทน และต้องอ้างถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีวางไปใช้

ชื่อสถานศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง						รวม
	ผศ.ผอ. ฝ่าย กิจการฯ	หัวหน้า งาน แนะแนว	หัวหน้า งาน กิจกรรม	หัวหน้า งาน ปกครอง	หัวหน้า งาน โครงการ พิเศษ	หัวหน้า งาน สวัสดิการ พยาบาล	
25. วอศ. เลย	1	1	1	1	1	1	6
26. วอศ. สุรินทร์	1	1	1	1	1	1	6
27. วอศ. อุตรดิตถ์	1	1	1	1	1	1	6
28. วอศ. อุบลราชธานี	1	1	1	1	1	1	6
29. วอศ. ฉะเชิงเทรา	1	1	1	1	1	1	6
30. วอศ. ชลบุรี	1	1	1	1	1	1	6
31. วอศ. พระนครศรีอยุธยา	1	1	1	1	1	1	6
32. วอศ. สระบุรี	1	1	1	1	1	1	6
33. วอศ. สิงห์บุรี	1	1	1	1	1	1	6
รวม	33	33	33	33	33	33	198

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีนี้อาจมีสิ่งผิดทั้งห้าประการให้ตัดแรงเบ็ดหา และต้องอ้างถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องมือในการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามชั้น 1 ชุด โดยอาศัยหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา และหัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา โดยยึดกรอบแนวคิดในการวิจัยตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยระเบียบการบริหารสถานศึกษา พุทธศักราช 2529 เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือในรูปของแบบสอบถามของผู้วิจัย โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (Check - List) เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามวิธีของ Likert โดยพิจารณาตามระดับของปัญหาเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก คือ

เป็นปัญหาน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน
เป็นปัญหาน้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
เป็นปัญหาปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
เป็นปัญหามาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
เป็นปัญหามากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิด โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุปัญหาในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ที่เห็นว่ามีควมสำคัญเพิ่มเติมจากปัญหาที่มีอยู่แล้วในตอนที่ 2

2. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 ท่าน ตรวจสอบ แก้ไข เพื่อหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และพิจารณาข้อคำถามให้มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

2.1 รศ.ดร.วิรัช วรณรัตน์ ผู้ช่วยรองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2.2 นายเรืองจิตร มีลาภสม ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรกรรมอุบลราชธานี กองวิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

2.3 นายอุดมศักดิ์ จันท์เกษม นักวิชาการ 7 กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา
กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

2.4 นายพิชัย ศรีภูไฟ รองอธิการวิทยาลัยครูอุบลราชธานี ฝ่ายกิจการ
นักเรียนนักศึกษา กองการฝึกหัดครู กรมการฝึกหัดครู กระทรวง
ศึกษาธิการ

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืน พร้อมกับข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญครบทุกฉบับแล้ว
ได้นำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อร่วมกันพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ก่อนที่จะนำ
ไปทดลองใช้ (Try-out) และ ทาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับผู้ช่วยผู้อำนวยการ
ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา และหัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา สังกัดวิทยาลัย
เทคนิค ในวิทยาลัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา จำนวน 5 แห่ง ๆ ละ 6 คน รวมทั้งสิ้น
จำนวน 30 คน เมื่อวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2534 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 วิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ	6 คน
5.2 วิทยาลัยเทคนิคสุรินทร์	6 คน
5.3 วิทยาลัยเทคนิคยโสธร	6 คน
5.4 วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด	6 คน
5.5 วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม	6 คน

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนครบทั้ง 30 ฉบับแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาหาค่าความ
เชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามตอนที่ 2 โดยการใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อัลฟา
(Alpha Coefficient) คือ หาค่าความแปรปรวนรายข้อ และความแปรปรวนของแบบ
สอบถามรวมทั้งตอนที่ 2 แล้วนำมาคำนวณโดยใช้สูตรของ Cronbach² ผลการคำนวณ
ปรากฏว่า ได้ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 2 เท่ากับ 0.93 ซึ่งแสดงว่า มีค่าความ
เชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงพอที่จะใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ได้ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตอธิบดีกรมอาชีวศึกษาใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูล ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาทุกแห่งทั่วประเทศ

2. เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ได้ขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาอบลราชธานี ทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาทุกแห่ง เพื่อให้ผู้ช่วยผู้อำนวยการและหัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กรอกแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาทุกแห่ง โดยทางไปรษณีย์ โดยแนบหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล จากกองวิทยาลัยอาชีวศึกษาไปด้วย เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา เป็นการส่วนตัวอีกด้วย

4. ผู้วิจัยได้กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งแบบสอบถามคืนมายังผู้วิจัย ภายในระยะเวลา 15 วัน โดยทางไปรษณีย์ เมื่อครบกำหนดแล้ว ได้ติดตามผลและรวบรวมแบบสอบถามคืนเป็น 3 ระยะ ๆ ละประมาณ 7-10 วัน โดยทางจดหมาย โทรเลข และ โทรศัพท์ รวมระยะเวลาเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งสิ้นประมาณ 45 วัน ได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 190 ฉบับจากที่ส่งไป 198 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.96 ดังตารางที่ 2 จากการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ส่งกลับคืนแต่ละชุด พบว่าไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามคนใดเลยที่เลือกตอบในช่อง "ไม่เป็นปัญหา" ในส่วนแบบสอบถามตอนที่ 2

ตารางที่ 2

แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มที่	ตำแหน่ง	จำนวนส่ง	รับคืน	ร้อยละ
1	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา	33	33	100.00
2	หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	33	32	96.97
3	หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	33	31	93.94
4	หัวหน้างานปกครอง	33	32	96.97
5	หัวหน้างานโครงการพิเศษ	33	31	93.94
6.	หัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	33	31	93.94
รวม		198	190	95.96

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้ว นำมาตีความหมาย โดยให้ความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ ต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.49	ถือว่า	เป็นปัญหาน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50 - 2.49	ถือว่า	เป็นปัญหาน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50 - 3.49	ถือว่า	เป็นปัญหาปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50 - 4.49	ถือว่า	เป็นปัญหามาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.50 - 5.00	ถือว่า	เป็นปัญหามากที่สุด ²

3. การเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ได้ทดสอบสมมติฐานในการวิจัยด้วย t-test ตรวจสอบความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. การเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในงานแต่ละด้าน ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานด้านนั้น ๆ ได้ทดสอบสมมติฐานในการวิจัยด้วย t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

5. การเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ระหว่างหัวหน้างานผู้รับผิดชอบโดยตรง กับ หัวหน้างานอื่น ๆ ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ได้ทดสอบความแตกต่างด้วย t-test ตรวจสอบความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เชิงอรรถ

¹ไพศาล หวังพานิช, วิธีการวิจัย (กรุงเทพมหานคร : กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531), หน้า 158-159.

²John W. Best, Research in Education (Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1970), p. 175.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการค้นพบและการวิเคราะห์ข้อมูลจากการค้นพบตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพื่อให้ทราบข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลเสนอในรูปตารางด้วยคำร้อยละเอียดตามตำแหน่งและงานที่ได้รับผิดชอบไว้ในตารางที่ 3

2. ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ 3 ประการ คือ

(1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา

(2) เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงาน ของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับหัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา

(3) เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานเฉพาะด้าน ระหว่างหัวหน้างานผู้รับผิดชอบโดยตรง กับ หัวหน้างานอื่นที่เป็นผู้ร่วมปฏิบัติงานในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา

ดังนั้นผู้วิจัยจึง ได้แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เรียงตามลำดับวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

2.1 ศึกษาสภาพปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับของปัญหาการปฏิบัติงานในแต่ละด้าน จากตารางที่ 4-9

2.2 เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานต่าง ๆ ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา แสดงผลการเปรียบเทียบ จากตารางที่ 10-15

ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม ลิขสิทธิ์นี้เป็นของเจ้าของเอกสารฉบับนี้ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

2.3 เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานเฉพาะด้านระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานผู้รับผิดชอบงานแต่ละด้านโดยตรง แสดงผลการเปรียบเทียบจากตารางที่ 16-21

2.4 เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานเฉพาะด้าน ระหว่างหัวหน้างานผู้รับผิดชอบโดยตรงกับหัวหน้างานอื่นทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา แสดงผลการเปรียบเทียบจากตารางที่ 22-27

3. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานที่น่าสนใจ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ระบุเพิ่มเติมจากแบบสอบถามตอนที่ 2 แสดงผลของข้อมูลจากตารางที่ 28-32

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัย ได้นำเสนอข้อมูลในรูปตารางและวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละตารางดังต่อไปนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3

แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

จำแนกตามตำแหน่งงาน

กลุ่มที่	ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
1	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	33	17.36
2	หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	32	16.84
3	หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	31	16.32
4	หัวหน้างานปกครอง	32	16.84
5	หัวหน้างานโครงการพิเศษ	31	16.32
6	หัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	31	16.32
	รวม	190	100

ตารางที่ 3 ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งหมด 190 คน จำแนกตามตำแหน่งงาน ดังนี้ ตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการมีจำนวนมากที่สุดคือ 33 คน คิดเป็นร้อยละ 17.36 หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และหัวหน้างานปกครอง มีจำนวนเท่ากันคือ 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.84 ส่วนหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา หัวหน้างานโครงการพิเศษ และหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก มีจำนวนเท่ากันคือ 31 คน คิดเป็นร้อยละ 16.32

2. สภาพปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา

ตารางที่ 4

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและหัวหน้างานทุกงาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	N = 190		เป็นปัญหา ในระดับ	ลำดับที่
		$\bar{X}$	SD		
1.	วิทยาลัยไม่มีห้องแนะแนวเป็นสัดส่วน เฉพาะสำหรับการให้คำปรึกษา	1.36	1.65	น้อยที่สุด	13
2.	วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือของงานแนะแนว ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	2.27	1.26	น้อย	6
3.	อาจารย์แนะแนวมีน้อยไม่สอดคล้องกับจำนวน นักเรียนนักศึกษา	2.58	1.44	ปานกลาง	4
4.	อาจารย์ผู้ทำหน้าที่แนะแนวไม่มีความรู้ด้าน การแนะแนวโดยตรง	1.89	1.66	น้อย	9

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	N = 190		เป็นปัญหา ในระดับ	ลำดับที่
		$\bar{X}$	SD		
5.	อาจารย์แนะแนวไม่มีเวลาเพียงพอต่อการ ปฏิบัติงานแนะแนว	2.60	1.47	ปานกลาง	3
6.	อาจารย์แนะแนวไม่ได้เก็บรวบรวมข้อมูล นักเรียนนักศึกษาไว้เป็นปัจจุบัน	1.50	1.29	น้อย	12
7.	อาจารย์แนะแนวไม่สามารถติดตามผลการ ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนนักศึกษาได้	2.11	1.22	น้อย	8
8.	สถานประกอบการภายในจังหวัดมีน้อยไม่ เพียงพอต่อการฝึกงานของนักเรียนนักศึกษา	2.17	1.64	น้อย	7
9.	สถานประกอบการในท้องถิ่นมีไม่เพียงพอที่ จะรับผู้จบการศึกษาเข้าทำงาน	2.74	1.68	ปานกลาง	2
10.	ศิษย์เก่าไม่ให้ความร่วมมือในการรายงาน ผลการประกอบอาชีพของตนมายังวิทยาลัย	2.83	1.22	ปานกลาง	1
11.	อาจารย์แนะแนวไม่สามารถให้ข้อมูลความ ต้องการของตลาดแรงงานที่เป็นปัจจุบันได้	1.73	1.22	น้อย	10
12.	อาจารย์แนะแนวไม่ได้วางแผนปฏิบัติงาน การจัดหางานให้แก่ผู้จบการศึกษา	1.68	1.28	น้อย	11
13.	ขาดการวิจัยค้นหาสาเหตุของผู้จบการ ศึกษาที่ไม่มีงานทำ	2.53	1.41	ปานกลาง	5
14.	การพิจารณาให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียน นักศึกษาขาดความเที่ยงตรง	1.19	1.24	น้อยที่สุด	14
เฉลี่ยรวม		2.08	0.80	น้อย	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีนี้อย่างสิ้น สักทั้งหาวิธีให้ตนเองเบียดหา และต้องอ้างถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 แสดงระดับปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ซึ่งปรากฏว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 2.08 และสามารถแสดงผลการวิเคราะห์เป็นรายข้อดังนี้

จากปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน จำนวน 14 ข้อ ไม่พบปัญหาการปฏิบัติงานข้อใดอยู่ในระดับมากที่สุด และระดับมาก แต่มีปัญหาในระดับปานกลางอยู่ 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของคะแนนจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

- ข้อ 10. ศิษย์เก่าไม่ให้ความร่วมมือในการรายงานผลการประกอบอาชีพของตนเองมายังวิทยาลัย ($\bar{X} = 2.83$)
- ข้อ 9. สถานประกอบการในท้องถิ่นไม่เพียงพอที่จะรับผู้จบการศึกษาเข้าทำงาน ($\bar{X} = 2.74$)
- ข้อ 5. อาจารย์แนะแนวไม่มีเวลาเพียงพอต่อการปฏิบัติงานแนะแนว ($\bar{X} = 2.60$)
- ข้อ 3. อาจารย์แนะแนวมีน้อย ไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา ($\bar{X} = 2.58$)
- ข้อ 13. ขาดการวิจัยค้นหาสาเหตุของผู้จบการศึกษาที่ไม่มีงานทำ ($\bar{X} = 2.53$)

ปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน อยู่ในระดับน้อย 7 ข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

- ข้อ 2. วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือของงานแนะแนวไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.27$)
- ข้อ 8. สถานประกอบการภายในจังหวัดมีน้อย ไม่เพียงพอกับการฝึกงานของนักเรียนนักศึกษา ($\bar{X} = 2.17$)
- ข้อ 7. อาจารย์แนะแนวไม่สามารถติดตามผลการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนนักศึกษาได้ ($\bar{X} = 2.11$)
- ข้อ 4. อาจารย์ผู้ทำหน้าที่แนะแนวไม่มีความรู้ด้านการแนะแนวโดยตรง ($\bar{X} = 1.89$)

ข้อ 11. อาจารย์แนะแนวไม่สามารถให้ข้อมูลความต้องการของตลาดแรงงาน
ที่เป็นปัจจุบันได้ ($\bar{X} = 1.73$)

ข้อ 12. อาจารย์แนะแนวไม่ได้วางแผนปฏิบัติงานการจัดหางานให้แก่
ผู้จบการศึกษา ($\bar{X} = 1.68$)

ข้อ 6. อาจารย์แนะแนวไม่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนนักศึกษาไว้เป็น
ปัจจุบัน ($\bar{X} = 1.50$)

ปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานแนะแนวอาชีพและ
จัดหางาน อยู่ในระดับน้อยที่สุด 2 ข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ข้อ 1. วิทยาลัยไม่มีห้องแนะแนวเป็นสัดส่วนเฉพาะสำหรับการให้คำปรึกษา
($\bar{X} = 1.36$)

ข้อ 14. การพิจารณาให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนนักศึกษาขาดความเที่ยงตรง
($\bar{X} = 1.19$)

ตารางที่ 5

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปฏิบัติงาน
ของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา
ของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและ
หัวหน้างานทุกงาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	N = 190		เป็นปัญหา ในระดับ	ลำดับที่
		$\bar{X}$	SD		
1.	สถานที่จัดกิจกรรมของนักเรียนนักศึกษา ไม่เพียงพอ	2.85	1.58	ปานกลาง	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	N = 190		เป็นปัญหา ในระดับ	ลำดับที่
		$\bar{X}$	SD		
2.	สนามกีฬาไม่เพียงพอกับความต้องการในการเล่นกีฬาตามความสนใจของนักเรียนนักศึกษา	3.60	1.34	มาก	1
3.	ค่าใช้จ่ายบางรายการในการจัดกิจกรรมไม่สามารถเบิกจ่ายตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินได้	3.09	1.43	ปานกลาง	2
4.	ครูอาจารย์ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมน้อยเกินไป	2.89	1.44	ปานกลาง	5
5.	อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมไม่ตรวจสอบการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมของนักเรียนนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ	2.94	1.39	ปานกลาง	4
6.	ครูอาจารย์ไม่เต็มใจปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม	2.73	1.42	ปานกลาง	8
7.	อาจารย์ที่ปรึกษาองค์การวิชาชีพไม่กระตือรือร้นต่อการปฏิบัติงาน	2.63	1.45	ปานกลาง	9
8.	วิทยาลัยให้การสนับสนุนกิจการลูกเสือเนตรนารีน้อยเกินไป	1.70	1.50	น้อย	14
9.	ผู้กำกับลูกเสือ-เนตรนารีมีไม่เพียงพอ	2.05	1.57	น้อย	12
10.	การฝึกวิชาทหารของนักเรียนนักศึกษาวิชาทหารมีผลกระทบต่อการเรียนของนักเรียนนักศึกษาที่เข้ารับการฝึก	2.24	1.49	น้อย	11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีใดหนึ่งสิ่ง สิ่งหนึ่งบางปีซึ่งต้องมองไปข้างหน้า และต้องวางถึงถึงแล้วของเอกสารที่ครั้งหนึ่งมีการนำไปใช้

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	N = 190		เป็นปัญหา ในระดับ	ลำดับที่
		$\bar{X}$	SD		
11.	หอประชุมมีขนาดเล็กเกินไปไม่สามารถจัดกิจกรรมรวมของนักเรียนนักศึกษาทั้งหมดในเวลาเดียวกันได้	2.54	1.97	ปานกลาง	10
12.	งานกิจกรรมในความรับผิดชอบของหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษามีมากเกินไป	2.85	1.60	ปานกลาง	6
13.	งบประมาณในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ	3.07	1.38	ปานกลาง	3
14.	ไม่มีการประเมินผลการจัดกิจกรรม	1.94	1.38	น้อย	13
เฉลี่ยรวม		2.65	0.97	ปานกลาง	

ตารางที่ 5 แสดงระดับปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ซึ่งปรากฏว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนเท่ากับ 2.65 และสามารถแสดงผลการวิเคราะห์เป็นรายข้อได้ดังนี้

จากปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา จำนวน 14 ข้อ ไม่พบปัญหาการปฏิบัติงานข้อใดอยู่ในระดับมากที่สุดและน้อยที่สุด แต่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ คือ

ข้อ 2. สนามกีฬาไม่เพียงพอกับความต้องการในการเล่นกีฬาตามความสนใจ
ของนักเรียนนักศึกษา ($\bar{X} = 3.60$)

ปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง 9 ข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีสืบค้น ลึกหนึ่งหน่วยให้ชัดเจนลงไป และต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ข้อ 3. ค่าใช้จ่ายบางรายการในการจัดกิจกรรมไม่สามารถเบิกจ่ายตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินได้ ($\bar{X} = 3.09$)
- ข้อ 13. งบประมาณในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 3.07$)
- ข้อ 5. อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมไม่ตรวจสอบการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมของนักเรียนนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 2.94$)
- ข้อ 4. ครูอาจารย์ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมน้อยเกินไป ($\bar{X} = 2.89$)
- ข้อ 1. สถานที่จัดกิจกรรมของนักเรียนนักศึกษาไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 2.85$)
- ข้อ 12. งานกิจกรรมในความรับผิดชอบของหน่วยงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษามีมากเกินไป ($\bar{X} = 2.85$)
- ข้อ 6. ครูอาจารย์ไม่เต็มใจปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม ($\bar{X} = 2.73$)
- ข้อ 7. อาจารย์ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการวิชาชีพไม่กระตือรือร้นต่อการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.63$)
- ข้อ 11. หอประชุมมีขนาดเล็กเกินไป ไม่สามารถจัดกิจกรรมรวมของนักเรียนนักศึกษาทั้งหมดในเวลาเดียวกันได้ ($\bar{X} = 2.54$)
- ปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา อยู่ในระดับน้อย 4 ข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้
- ข้อ 10. การฝึกวิชาทหารของนักเรียนนักศึกษาวิชาทหารมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนนักศึกษาที่เข้ารับการฝึก ($\bar{X} = 2.24$)
- ข้อ 9. ผู้กำกับลูกเสือ-เนตรนารีมีไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 2.05$)
- ข้อ 14. ไม่มีการประเมินผลการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 1.94$)
- ข้อ 8. วิทยาลัยให้การสนับสนุนกิจการลูกเสือ-เนตรนารีน้อยเกินไป ($\bar{X} = 1.70$)

ตารางที่ 6

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการ
นักเรียนนักศึกษา ด้านงานปกครอง ของผู้ช่วยผู้อำนวยการ
ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและหัวหน้างานทุกงาน
ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานปกครอง	N = 190		เป็นปัญหา ในระดับ	ลำดับที่
		$\bar{X}$	SD		
1.	ครูอาจารย์ไม่เต็มใจรับผิดชอบหน้าที่อาจารย์ ปกครอง	2.77	1.49	ปานกลาง	6
2.	อาจารย์ปกครองขาดขวัญและกำลังใจใน การปฏิบัติงาน	2.78	1.48	ปานกลาง	5
3.	ครูอาจารย์ให้ความร่วมมือในการควบคุมดูแล นักเรียนนักศึกษา ให้ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของวิทยาลัยน้อยเกินไป	2.99	1.41	ปานกลาง	1
4.	นักเรียนนักศึกษาไม่เข้าใจแนวปฏิบัติที่ถูกต้อง ตามระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย	2.15	1.16	น้อย	11
5.	ครูอาจารย์ไม่ปฏิบัติตามให้เป็นแบบอย่างที่ดี แก่นักเรียนนักศึกษา	2.26	1.38	น้อย	9
6.	อาจารย์ปกครองไม่สามารถสอดส่องดูแล ความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาได้อย่าง ทั่วถึง	2.84	1.23	ปานกลาง	3
7.	อาจารย์ปกครองไม่สามารถติดตามชี้แจง แนะนำนักเรียนนักศึกษาที่ประพฤติปฏิบัติผิด ระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย	2.25	1.29	น้อย	10

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานปกครอง	N = 190		เป็นปัญหา ในระดับ	ลำดับที่
		$\bar{X}$	SD		
8.	การปฏิบัติงานของคณะอาจารย์ปกครอง ไม่ เป็นไปในแนวเดียวกัน	2.32	1.43	น้อย	8
9.	อาจารย์ปกครองขาดประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงาน	1.73	1.24	น้อย	12
10.	ห้องทำงานของคณะอาจารย์ปกครอง ไม่ เป็นสัดส่วนเฉพาะ	2.96	1.66	ปานกลาง	2
11.	ผู้ปกครอง ไม่ให้ความร่วมมือในการปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษา	2.81	1.32	ปานกลาง	4
12.	วิทยาลัย ไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนใน การสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียน นักศึกษา เมื่ออยู่ภายนอกวิทยาลัย	2.54	1.25	ปานกลาง	7
เฉลี่ยรวม		2.53	0.92	ปานกลาง	

ตารางที่ 6 แสดงระดับปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
ด้านงานปกครอง ซึ่งปรากฏว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน
เท่ากับ 2.53 และสามารถแสดงผลการวิเคราะห์รายข้อได้ดังนี้

จากปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานปกครอง จำนวน
12 ข้อ ปรากฏว่าไม่พบปัญหาการปฏิบัติงานข้อใดอยู่ในระดับมากที่สุด มากและน้อยที่สุด แต่
มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 7 ข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ข้อ 3. ครูอาจารย์ให้ความร่วมมือในการควบคุมดูแลนักเรียนนักศึกษาให้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยน้อยเกินไป ($\bar{X} = 2.99$)
- ข้อ 10. ห้องทำงานของคณะอาจารย์ปกครองไม่เป็นสัดส่วนเฉพาะ ($\bar{X} = 2.96$)
- ข้อ 6. อาจารย์ปกครองไม่สามารถสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 2.84$)
- ข้อ 11. ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือในการปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษา ($\bar{X} = 2.81$)
- ข้อ 2. อาจารย์ปกครองขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.78$)
- ข้อ 1. ครูอาจารย์ไม่เต็มใจรับปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ปกครอง ($\bar{X} = 2.77$)
- ข้อ 12. วิทยาลัยไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนในการสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา เมื่ออยู่ภายนอกวิทยาลัย ($\bar{X} = 2.54$)
- ปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานปกครองอยู่ในระดับน้อย 5 ข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้
- ข้อ 8. การปฏิบัติงานของคณะอาจารย์ปกครองไม่เป็นไปในแนวเดียวกัน ($\bar{X} = 2.32$)
- ข้อ 5. ครูอาจารย์ไม่ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนนักศึกษา ($\bar{X} = 2.26$)
- ข้อ 7. อาจารย์ปกครองไม่สามารถติดตามชี้แจงแนะนำนักเรียนนักศึกษาที่ประพฤติปฏิบัติผิดระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย ($\bar{X} = 2.25$)
- ข้อ 4. นักเรียนนักศึกษาไม่เข้าใจแนวปฏิบัติตนที่ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย ($\bar{X} = 2.15$)
- ข้อ 9. อาจารย์ปกครองขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 1.73$)

ตารางที่ 7

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการ
นักเรียนนักศึกษา ด้านงาน โครงการพิเศษ ของผู้ช่วยผู้อำนวยการ
ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและหัวหน้างานทุกงาน
ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงาน โครงการพิเศษ	N = 190		เป็นปัญหา ในระดับ	ลำดับที่
		$\bar{X}$	SD		
1.	วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการตรวจสอบเพื่อค้นหา นักเรียนนักศึกษาที่เสเพล เสพติดให้โทษ	2.14	1.35	น้อย	6
2.	การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่มีความคล่องตัวเท่าที่ควร	1.88	1.20	น้อย	7
3.	บุคลากรที่เต็มใจปฏิบัติงาน โครงการพิเศษ ไม่เพียงพอกับปริมาณงาน	2.45	1.52	น้อย	4
4.	ระเบียบการเงินไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติ งาน โครงการพิเศษ	2.47	1.52	น้อย	3
5.	วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ไม่เพียงพอ	2.52	1.35	ปานกลาง	2
6.	ระบบการจัดการเรียนการสอนไม่เอื้อ อำนวยต่อการนำนักเรียนนักศึกษาและครู อาจารย์ออกไปพัฒนาชนบท	3.02	1.47	ปานกลาง	1
7.	วิทยาลัยไม่สามารถรายงานผลการฝึกอบรม วิชาชีพให้ทันตามเวลาที่กรมอาชีวศึกษา กำหนดได้	1.63	1.25	น้อย	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่าควรใช้วิธีอื่น คือใช้หน่วยวิธีข้อมูลแบบมีเงื่อนไข และต้องระวังถึงปัญหาของการวัดค่าเฉลี่ยที่ควรระวังให้

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงาน โครงการพิเศษ	N = 190		เป็นปัญหา ในระดับ	ลำดับที่
		$\bar{X}$	SD		
8.	การติดตามประเมินผลการฝึกอบรมวิชาชีพแก่ประชาชนไม่สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง	2.35	1.44	น้อย	5
	เฉลี่ยรวม	2.31	1.01	น้อย	

ตารางที่ 7 แสดงระดับปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานโครงการพิเศษ ซึ่งปรากฏว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 2.31 และสามารถแสดงผลการวิเคราะห์รายข้อได้ดังนี้

จากปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานโครงการพิเศษ จำนวน 8 ข้อ ปรากฏว่าไม่พบปัญหาการปฏิบัติงานข้อใดอยู่ในระดับมากที่สุด มากและน้อยที่สุด แต่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางอยู่เพียง 2 ข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ข้อ 6. ระบบการจัดการเรียนการสอนไม่เอื้ออำนวยต่อการนำนักเรียนนักศึกษา และครูอาจารย์ออกไปพัฒนาชนบท ($\bar{X} = 3.02$)

ข้อ 5. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 2.52$)

ปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานโครงการพิเศษ อยู่ในระดับน้อย 6 ข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ข้อ 4. ระเบียบการเงินไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานโครงการพิเศษ ($\bar{X} = 2.47$)

ข้อ 3. บุคลากรที่เต็มใจปฏิบัติงานโครงการพิเศษไม่เพียงพอกับปริมาณงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ ใด ๆ หนึ่งโดยไม่ได้รับอนุญาตจากศูนย์ฯ และผู้จัดทำจึงมีข้อความขอสงวนลิขสิทธิ์ไว้

- ข้อ 8. การติดตามประเมินผลการฝึกอบรมวิชาชีพแก่ประชาชนไม่สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 2.35$)
- ข้อ 1. วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการตรวจสอบเพื่อค้นหานักเรียนนักศึกษาที่เสเพลตติให้โทษ ($\bar{X} = 2.14$)
- ข้อ 2. การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่มีความคล่องตัวเท่าที่ควร ($\bar{X} = 1.88$)
- ข้อ 7. วิทยาลัยไม่สามารถรายงานผลการฝึกอบรมวิชาชีพให้ทันตามเวลาที่กรมอาชีวศึกษากำหนดได้ ($\bar{X} = 1.63$)

ตารางที่ 8

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพักของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและหัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	N = 190		เป็นปัญหา ในระดับ	ลำดับที่
		$\bar{X}$	SD		
1.	ห้องพยาบาลคับแคบอากาศถ่ายเทไม่สะดวก	2.09	1.64	น้อย	10
2.	วิทยาลัยไม่มีเจ้าหน้าที่พยาบาลที่จบด้านการพยาบาลโดยตรง	3.13	1.90	ปานกลาง	1
3.	เครื่องมือในการปฐมพยาบาลมีไม่เพียงพอ	2.57	1.25	ปานกลาง	6
4.	วิทยาลัยไม่ได้จัดยานพาหนะไว้เฉพาะสำหรับการส่งผู้ได้รับอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยร้ายแรงไปยังสถานพยาบาล	2.37	1.61	น้อย	8

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	N = 190		เป็นปัญหา ในระดับ	ลำดับที่
		$\bar{X}$	SD		
5.	วิทยาลัยไม่ได้จัดสรรเงินสำรองจ่ายไว้ให้ แก่เจ้าหน้าที่พยาบาล ในกรณีที่ต้องนำนักเรียน นักเรียนศึกษาส่งสถานพยาบาล	2.83	1.64	ปานกลาง	4
6.	วิทยาลัยไม่สามารถดำเนินการจัดตรวจ สุขภาพให้แก่นักเรียนนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง	1.63	1.45	น้อย	12
7.	วิทยาลัยไม่สามารถจัดจำหน่ายอาหารให้แก่ นักเรียนนักศึกษาได้อย่างพอเพียง	1.66	1.39	น้อย	11
8.	สถานที่นั่งรับประทานอาหารของนักเรียน นักศึกษาไม่เพียงพอ	2.18	1.63	น้อย	9
9.	ห้องน้ำห้องส้วมมีจำนวนน้อย ไม่ได้สัดส่วนกับ จำนวนนักเรียนนักศึกษา	2.57	1.57	ปานกลาง	6
10.	บุคลากรในงานสวัสดิการพยาบาลและ หอพักไม่สามารถตรวจสอบสภาพของหอพัก เอกชนและบ้านเช่าได้อย่างทั่วถึง	3.05	1.42	ปานกลาง	2
11.	เจ้าของหอพักเอกชนไม่ให้ความร่วมมือใน การควบคุมดูแลความประพฤติของนักเรียน นักศึกษาในหอพัก	2.90	1.36	ปานกลาง	3
12.	วิทยาลัยไม่สามารถจัดหาทุนการศึกษาให้ เพียงพอกับจำนวนนักเรียนนักศึกษาผู้ขาด แคลนทุนทรัพย์ที่สมควรได้รับทุนการศึกษา	2.66	1.42	ปานกลาง	5

เฉลี่ยรวม

2.50

0.88

ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเป็นให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 แสดงระดับปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
ด้านงานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก ซึ่งปรากฏว่ามีปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง
โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 2.50 และสามารถแสดงผลการวิเคราะห์รายข้อได้ดังนี้

จากปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานสวัสดิการ
พยาบาลและหอพัก จำนวน 12 ข้อ ปรากฏว่าไม่พบปัญหาการปฏิบัติงานข้อใดอยู่ในระดับมาก
ที่สุด มากและน้อยที่สุด แต่มีปัญหาในระดับปานกลาง 7 ข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

- ข้อ 2.. วิทยาลัยไม่มีเจ้าหน้าที่พยาบาลที่จบด้านการพยาบาลโดยตรง
($\bar{X} = 3.13$)
- ข้อ 10. บุคลากรในงานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก ไม่สามารถตรวจสอบสภาพ
ของหอพัก เอกชนและบ้านเช่าได้อย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 3.05$)
- ข้อ 11. เจ้าของหอพักเอกชน ไม่ให้ความร่วมมือ ในการควบคุมดูแลความ
ประพฤตินักเรียนนักศึกษาในหอพัก ($\bar{X} = 2.90$)
- ข้อ 5. วิทยาลัยไม่ได้จัดสรรเงินสำรองจ่ายไว้ให้แก่เจ้าหน้าที่พยาบาลในกรณี
ที่ต้องนำนักเรียนนักศึกษาส่งสถานพยาบาล ($\bar{X} = 2.83$)
- ข้อ 12. วิทยาลัยไม่สามารถจัดหาทุนการศึกษาให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
นักศึกษาผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ที่สมควรได้รับทุนการศึกษา ($\bar{X} = 2.66$)
- ข้อ 3. เครื่องมือในการปฐมพยาบาลมีไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 2.57$)
- ข้อ 9. ห้องน้ำห้องส้วมมีจำนวนน้อย ไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา
($\bar{X} = 2.57$) .

ปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานสวัสดิการ พยาบาล
และหอพัก อยู่ในระดับน้อย 5 ข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

- ข้อ 4. วิทยาลัยไม่ได้จัดยานพาหนะไว้เฉพาะสำหรับการส่งผู้ได้รับอุบัติเหตุ
หรือเจ็บป่วยร้ายแรงไปยังสถานพยาบาล ($\bar{X} = 2.37$)
- ข้อ 8. สถานที่นั่งรับประทานอาหารของนักเรียนนักศึกษาไม่เพียงพอ
($\bar{X} = 2.18$)

- ข้อ 1. ห้องพยาบาลคับแคบอากาศถ่ายเทไม่สะดวก ($\bar{X} = 2.09$)
- ข้อ 7. วิทยาลัยไม่สามารถจัดจำหน่ายอาหารให้แก่นักเรียนนักศึกษาได้
อย่างพอเพียง ($\bar{X} = 1.66$)
- ข้อ 6. วิทยาลัยไม่สามารถดำเนินการจัดตรวจสุขภาพให้แก่นักเรียนนักศึกษา
ได้อย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 1.63$)

ตารางที่ 9

แสดงผลสรุปค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปฏิบัติงาน
ของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานต่าง ๆ
ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ปัญหาในการปฏิบัติงาน	N = 190		เป็นปัญหา ในระดับ	ลำดับที่
	$\bar{X}$	SD		
1. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	2.08	0.80	น้อย	5
2. ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	2.65	0.97	ปานกลาง	1
3. ด้านงานปกครอง	2.53	0.92	ปานกลาง	2
4. ด้านงานโครงการพิเศษ	2.31	1.01	น้อย	4
5. ด้านงานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก	2.50	0.88	ปานกลาง	3
เฉลี่ยรวม	2.42	0.72	น้อย	

ตารางที่ 9 แสดงผลสรุปปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
 ด้านงานต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้าน ซึ่งปรากฏว่าปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย
 ของคะแนนเท่ากับ 2.42 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลางอยู่
 3 ด้าน และในระดับน้อย 2 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ($\bar{X} = 2.65$)

ลำดับที่ 2 ด้านงานปกครอง ($\bar{X} = 2.53$)

ลำดับที่ 3 ด้านงานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก ($\bar{X} = 2.50$)

ลำดับที่ 4 ด้านงานโครงการพิเศษ ($\bar{X} = 2.31$)

ลำดับที่ 5 ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ($\bar{X} = 2.08$)

3. การเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
 ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับหัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการ
 นักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายด้านและ
 รวมทุกด้าน

ตารางที่ 10

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงานด้านงานแนะแนวอาชีพ
 และจัดหางานระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนศึกษากับ
 หัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ		หัวหน้า งานทุกงาน		t
		N = 33		N = 157		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1.	วิทยาลัยไม่มีห้องแนะแนวเป็นสัดส่วน เฉพาะสำหรับการให้คำปรึกษา	1.24	1.62	1.39	1.67	-0.46

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ		หัวหน้า งานทุกงาน		t
		N = 33		N = 157		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
2.	วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือของงานแนะแนว ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	1.85	1.25	2.30	1.25	-1.90
3.	อาจารย์แนะแนวมีน้อย ไม่สอดคล้องกับจำนวน นักเรียนนักศึกษา	2.09	1.61	2.69	1.39	-2.19*
4.	อาจารย์ผู้ทำหน้าที่แนะแนว ไม่มีความรู้ด้าน การแนะแนวโดยตรง	1.67	1.81	1.94	1.63	-0.87
5.	อาจารย์แนะแนว ไม่มีเวลาเพียงพอต่อการ ปฏิบัติงานแนะแนว	2.18	1.67	2.69	1.42	-1.81
6.	อาจารย์แนะแนว ไม่ได้เก็บรวบรวมข้อมูล นักเรียนนักศึกษาไว้เป็นปัจจุบัน	1.36	1.34	1.53	1.28	-0.67
7.	อาจารย์แนะแนว ไม่สามารถติดตามผลการ ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนนักศึกษาได้	1.73	1.28	2.19	1.19	-2.00*
8.	สถานประกอบการภายในจังหวัดมีน้อย ไม่ เพียงพอต่อการฝึกงานของนักเรียน นักศึกษา	2.06	1.77	2.20	1.62	-0.43
9.	สถานประกอบการในท้องถิ่นไม่เพียงพอที่ จะรับผู้จบการศึกษาเข้าทำงาน	2.48	1.86	2.80	1.65	-0.96
10.	ศิษย์เก่า ไม่ให้ความร่วมมือในการรายงาน ผลการประกอบอาชีพของตนมายังวิทยาลัย	2.64	1.24	2.87	1.21	-1.01
11.	อาจารย์แนะแนว ไม่สามารถให้ข้อมูลความ ต้องการของตลาดแรงงานที่เป็นปัจจุบันได้	1.27	1.26	1.83	1.19	-2.41*

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ		หัวหน้า งานทุกงาน		t
		N = 33		N' = 157		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
12.	อาจารย์แนะแนวไม่ได้วางแผนปฏิบัติงาน การจัดหางานให้แก่ผู้จบการศึกษา	1.33	1.27	1.76	1.28	-1.74
13.	ขาดการวิจัยค้นหาสาเหตุของผู้จบการ ศึกษาที่ไม่มีงานทำ	2.21	1.55	2.59	1.37	-1.41
14.	การพิจารณาให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียน นักศึกษาขาดความเที่ยงตรง	0.73	0.98	1.29	1.27	-2.42*
	เฉลี่ยรวม	1.77	0.94	2.15	0.75	-2.47*

*P < 0.05

ตารางที่ 10 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงาน
ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
กับ หัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบว่าทั้งสองกลุ่มพบปัญหาการปฏิบัติงาน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ว่า
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับหัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
พบปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาต่างกัน โดยผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่าย
กิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.77$)
ส่วนหัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาพบปัญหาการปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับน้อย
($\bar{X} = 2.15$) เช่นเดียวกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งสองกลุ่มพบปัญหา
การปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อยู่ 4 ข้อ ด้วยกันคือ

ข้อ 3. อาจารย์แนะแนวมีน้อย ไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา

ข้อ 7. อาจารย์แนะแนวไม่สามารถติดตามผลการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน
นักศึกษาได้

ข้อ 11. อาจารย์แนะแนวไม่สามารถให้ข้อมูลความต้องการของตลาดแรงงาน
ที่เป็นปัจจุบันได้

ข้อ 14. การพิจารณาให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนนักศึกษา ชาติความเที่ยงตรง
นอกนั้นอีก 10 ข้อ ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเป็นที่น่าสนใจ
สังเกตว่า ปัญหาในการปฏิบัติงาน ข้อที่ 10 คิษฐ์เก่าไม่ให้ความร่วมมือในการรายงานผล
การประกอบอาชีพของตมมายังวิทยาลัย เป็นข้อปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงที่สุดของทั้ง
สองกลุ่ม ($\bar{X} = 2.64$) และ ($\bar{X} = 2.87$) ปัญหาในการปฏิบัติงาน ข้อที่ 14 การพิจารณา
ให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนนักศึกษา ชาติความเที่ยงตรง เป็นข้อปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนน
ที่ต่ำที่สุดของทั้งสองกลุ่ม ($\bar{X} = 0.73$) และ ($\bar{X} = 1.29$) โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ช่วย
ผู้อำนวยการพบปัญหาข้อที่ 10 นี้ อยู่ในระดับต่ำกว่าระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.73$)

ตารางที่ 11

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงานด้านงานกิจกรรม
นักเรียนนักศึกษาระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
กับหัวหน้างานทุกงาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ		หัวหน้า งานทุกงาน		t
		N = 33		N = 157		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1.	สถานที่จัดกิจกรรมของนักเรียนนักศึกษา ไม่เพียงพอ	2.39	1.77	2.94	1.53	-1.82

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีสืบค้นสิ่ง ลึกหนึ่งห้วงปีให้ชัดเจนเองปัญหา และต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ		หัวหน้า งานทุกงาน		t
		N = 33		N = 157		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
2.	สนามกีฬาไม่เพียงพอกับความต้องการในการเล่นกีฬาตามความสนใจของนักเรียนนักศึกษา	3.15	1.46	3.69	1.29	-2.14*
3.	ค่าใช้จ่ายบางรายการในการจัดกิจกรรมไม่สามารถเบิกจ่ายตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินได้	2.61	1.60	3.20	1.37	-2.18*
4.	ครูอาจารย์ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมน้อยเกินไป	2.51	1.72	2.97	1.37	-1.67
5.	อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมไม่ตรวจสอบการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมของนักเรียนนักศึกษอย่างสม่ำเสมอ	2.91	1.35	2.95	1.40	-0.15
6.	ครูอาจารย์ไม่เต็มใจปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม	2.73	1.28	2.73	1.46	0.00
7.	อาจารย์ที่ปรึกษาองค์การวิชาชีพไม่กระตือรือร้นต่อการปฏิบัติงาน	2.58	1.35	2.64	1.47	-0.24
8.	วิทยาลัยให้การสนับสนุนกิจการลูกเสือ-เนตรนารีน้อยเกินไป	1.21	1.32	1.81	1.51	-2.10*
9.	ผู้กำกับลูกเสือ-เนตรนารีมีไม่เพียงพอ	2.00	1.46	2.06	1.60	-0.19
10.	การฝึกวิชาทหารของนักเรียนนักศึกษาวิชาทหารมีผลกระทบต่อการเรียนของนักเรียนนักศึกษาที่เข้ารับการฝึก	2.30	1.57	2.22	1.48	0.28

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ		หัวหน้า งานทุกงาน		t
		N = 33		N = 157		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
11.	หอประชุมมีขนาดเล็กเกินไปไม่สามารถจัดกิจกรรมรวมของนักเรียนนักศึกษาทั้งหมดในเวลาเดียวกันได้	2.67	2.06	2.51	1.95	0.40
12.	งานกิจกรรมในความรับผิดชอบของหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษามีมากเกินไป	2.88	1.55	2.84	1.62	0.12
13.	งบประมาณในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ	2.91	1.35	3.10	1.38	-0.73
14.	ไม่มีการประเมินผลการจัดกิจกรรม	1.24	1.23	2.08	1.37	-3.25*
เฉลี่ยรวม		2.43	0.99	2.70	0.96	-1.42

*P < 0.05

ตารางที่ 11 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงานด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบว่าปัญหาการปฏิบัติงานของทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ว่า ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนศึกษากับหัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนศึกษาพบปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาต่างกัน โดยผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนศึกษาพบปัญหาการปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.43$) ส่วนหัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนศึกษาพบปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

($\bar{X} = 2.70$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทั้งสองกลุ่มพบปัญหาการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อยู่ 4 ข้อ คือ

- ข้อ 2. สนามกีฬาไม่เพียงพอกับความต้องการในการเล่นกีฬาตามความสนใจของนักเรียนนักศึกษา
- ข้อ 3. ค่าใช้จ่ายบางรายการในการจัดกิจกรรมไม่สามารถเบิกจ่ายตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินได้
- ข้อ 8. วิทยาลัยให้การสนับสนุนกิจการลูกเสือ-เนตรนารีน้อยเกินไป
- ข้อ 14. ไม่มีการประเมินผลการจัดกิจกรรม

นอกจากนี้อีก 10 ข้อ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เป็นที่น่าสังเกตว่าปัญหาข้อที่ 2 เป็นข้อปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนมากที่สุดของทั้งสองกลุ่ม โดยกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และกลุ่มหัวหน้างานมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ปัญหาข้อที่ 8 เป็นข้อปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนต่ำที่สุดของทั้งสองกลุ่ม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.21 และ 1.81 ตามลำดับ

ตารางที่ 12

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงานด้านงานปกครอง
ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
กับหัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานปกครอง	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ		หัวหน้า งานทุกงาน		t
		N = 33		N = 157		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1.	ครูอาจารย์ไม่เต็มใจรับปฏิบัติหน้าที่อาจารย์	2.70	1.49	2.78	1.49	-0.30

เอกสารนี้เป็นโครงการที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำข้อมูลไปใช้ในการค้า

ไปว่ากรณีใดบ้าง สิ่งนี้ช่วยให้เราเข้าใจปัญหา และต้องอ้างอิงถึงอำนาจของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานปกครอง	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ		หัวหน้า งานทุกงาน		t
		N = 33		N = 157		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
2.	อาจารย์ปกครองขาดขวัญและกำลังใจใน การปฏิบัติงาน	2.15	1.39	2.92	1.46	-2.75*
3.	ครูอาจารย์ให้ความร่วมมือในการควบคุมดูแล นักเรียนนักศึกษาให้ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของวิทยาลัยน้อยเกินไป	2.73	1.59	3.05	1.37	-1.20
4.	นักเรียนนักศึกษาไม่เข้าใจแนวปฏิบัติที่ถูกต้อง ตามระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย	1.79	1.02	2.22	1.18	-1.97
5.	ครูอาจารย์ไม่ปฏิบัติตามให้เป็นแบบอย่างที่ดี แก่นักเรียนนักศึกษา	2.09	1.44	2.29	1.37	-0.76
6.	อาจารย์ปกครองไม่สามารถสอดส่องดูแล ความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาได้อย่าง ทั่วถึง	2.33	1.38	2.94	1.17	-2.63*
7.	อาจารย์ปกครองไม่สามารถติดตามชี้แจง แนะนำนักเรียนนักศึกษาที่ประพฤติปฏิบัติผิด ระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย	1.73	1.18	2.36	1.29	-2.61*
8.	การปฏิบัติงานของคณะอาจารย์ปกครองไม่ เป็นไปในแนวเดียวกัน	1.76	1.41	2.33	1.42	-2.11*
9.	อาจารย์ปกครองขาดประสิทธิภาพในการ ปฏิบัติงาน	1.27	1.31	1.83	1.20	-2.40*
10.	ห้องทำงานของคณะอาจารย์ปกครองไม่ เป็นสัดส่วนเฉพาะ	2.45	1.75	3.07	1.63	-1.95

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัยสงขลา

ไปว่ากรณีโดยข้างต้น ล้วนขึ้นอยู่กับข้อบังคับของวิทยาลัย และต้องวางใจถึงอำนาจของเอกสารที่ครั้งหนึ่งมีการนำไปใช้

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานปกครอง	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ		หัวหน้า งานทุกงาน		t
		N = 33		N = 157		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
11.	ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือในการปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษา	2.61	1.46	2.85	1.28	-0.98
12.	วิทยาลัยไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนใน การสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียน นักศึกษาเมื่ออยู่ภายนอกวิทยาลัย	2.03	1.33	2.64	1.21	-2.59*
เฉลี่ยรวม		2.14	1.07	2.61	0.86	-2.74*

* P < 0.05

ตารางที่ 12 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงานด้านงานปกครอง ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับหัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบว่าปัญหาการปฏิบัติงานของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับข้อสมมติฐาน ข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ว่า ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนศึกษากับหัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาต่างกัน โดยผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.14$) ส่วนหัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.61$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทั้งสองกลุ่มพบปัญหาการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

อยู่ 6 ข้อ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีใดบ้าง สิ่งนี้หมายถึงข้อแตกต่างระหว่าง และต้องวางใจถึงข้อของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ข้อ 2. อาจารย์ปกครองขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน
- ข้อ 6. อาจารย์ปกครองไม่สามารถสอดส่องความประพฤติของนักเรียน นักศึกษา ได้อย่างทั่วถึง
- ข้อ 7. อาจารย์ปกครองไม่สามารถติดตามชี้แจงแนะนำนักเรียนนักศึกษา ที่ประพฤติปฏิบัติผิดระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย
- ข้อ 8. การปฏิบัติงานของคณะอาจารย์ปกครองไม่เป็นไปในแนวเดียวกัน
- ข้อ 9. อาจารย์ปกครองขาดประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
- ข้อ 12. วิทยาลัยไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนในการสอดส่องดูแล ความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา เมื่ออยู่ภายนอกวิทยาลัย

ปัญหาที่เหลืออีก 6 ข้อ พบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเป็นที่น่าสนใจกว่าปัญหาข้อที่ 8 การปฏิบัติงานของคณะอาจารย์ปกครองไม่เป็นไปในแนวเดียวกัน เป็นข้อปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนต่ำที่สุดของทั้งสองกลุ่ม โดยกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.27 และกลุ่มหัวหน้างาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.83

ตารางที่ 13

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงานด้านงาน โครงการพิเศษ

ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

กับหัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงาน โครงการพิเศษ	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ		หัวหน้า งานทุกงาน		t
		N = 33		N = 157		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1.	วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการตรวจสอบเพื่อค้นหา นักเรียนนักศึกษาที่เสเพล เสพติดให้โทษ	1.39	1.03	2.30	1.35	-3.64*

เอกสารที่ให้นักเรียนนักศึกษาที่เสเพล เสพติดให้โทษ

ไปว่ากรณีโดยข้างขึ้น ลีจันท์ห้วยมีปัญหัดองไปงบปัดหว และตั้งอ้างถึงงบอ้าวของงอดสรรทอครั้งที่มีอวรงไปงใช้

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานโครงการพิเศษ	ผู้ช่วย		หัวหน้า		t
		ผู้อำนวยการ		งานทุกงาน		
		N = 33	N = 157	N = 33	N = 157	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
2.	การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่มีความคล่องตัวเท่าที่ควร	1.24	1.15	2.02	1.17	-3.47*
3.	บุคลากรที่เต็มใจปฏิบัติงานโครงการพิเศษไม่เพียงพอกับปริมาณงาน	1.82	1.55	2.59	1.48	-2.68*
4.	ระเบียบการเงินไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานโครงการพิเศษ	1.85	1.58	2.60	1.48	-2.64*
5.	วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ	2.00	1.44	2.62	1.31	-2.45*
6.	ระบบการจัดการเรียนการสอนไม่เอื้ออำนวยต่อการนำนักเรียนนักศึกษาและครูอาจารย์ออกไปพัฒนาชุมชน	2.67	1.55	3.09	1.44	-1.53
7.	วิทยาลัยไม่สามารถรายงานผลการฝึกอบรมวิชาชีพให้ทันตามเวลาที่กรมอาชีวศึกษากำหนดได้	1.39	1.34	1.68	1.23	-1.20
8.	การติดตามประเมินผลการฝึกอบรมวิชาชีพแก่ประชาชนไม่สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง	2.30	1.61	2.36	1.41	-0.22
	เฉลี่ยรวม	1.83	1.04	2.41	0.98	-3.05*

*P < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีใดที่สิ่งนี้จะมีผลต่อคุณประโยชน์ และต้องวางใจถึงสิ่งอื่นของเอกสารที่ครั้งหนึ่งมีการนำไปใช้

ตารางที่ 14

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงานด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก
ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
กับหัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ		หัวหน้า งานทุกงาน		t
		N = 33		N = 157		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1.	ห้องพยาบาลดับแค้นอากาศถ่ายเทไม่สะดวก	1.70	1.59	2.17	1.64	-1.52
2.	วิทยาลัยไม่มีเจ้าหน้าที่พยาบาลที่จบด้านการ พยาบาล โดยตรง	2.88	2.09	3.18	1.86	-0.82
3.	เครื่องมือในการปฐมพยาบาลมีไม่เพียงพอ	2.21	1.22	2.65	1.24	-1.84
4.	วิทยาลัยไม่ได้จัดยานพาหนะไว้เฉพาะ สำหรับการส่งผู้ได้รับอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย ร้ายแรง ไปยังสถานพยาบาล	2.24	1.50	2.84	1.61	-1.96
5.	วิทยาลัยไม่ได้จัดสรรเงินสำรองจ่ายไว้ให้ แก่เจ้าหน้าที่พยาบาลในกรณีที่ต้องนำ นักเรียนนักศึกษาส่งสถานพยาบาล	2.33	1.80	2.93	1.64	-1.86
6.	วิทยาลัยไม่สามารถดำเนินการจัดตรวจ สุขภาพให้แก่นักเรียนนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง	1.12	1.43	1.74	1.48	-2.19*
7.	วิทยาลัยไม่สามารถจัดจำหน่ายอาหารให้แก่ นักเรียนนักศึกษาได้อย่างพอเพียง	1.03	1.16	1.80	1.40	-2.90*
8.	สถานที่นั่งรับประทานอาหารของนักเรียน นักศึกษาไม่เพียงพอ	1.55	1.56	2.32	1.62	-2.50*

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ		หัวหน้า งานทุกงาน		t
		N = 33		N = 157		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
9.	ห้องน้ำห้องส้วมมีจำนวนน้อย ไม่ได้สัดส่วนกับ จำนวนนักเรียนนักศึกษา	2.06	1.58	2.68	1.55	-2.08*
10.	บุคลากรในงานสวัสดิการพยาบาลและ หอพักไม่สามารถตรวจสอบสภาพของหอพัก เอกชนและบ้านเช่าได้อย่างทั่วถึง	2.55	1.48	3.16	1.39	-2.28*
11.	เจ้าของหอพักเอกชนไม่ให้ความร่วมมือใน การควบคุมดูแลความประพฤติของนักเรียน นักศึกษาในหอพัก	2.82	1.53	2.92	1.32	-0.38
12.	วิทยาลัยไม่สามารถจัดหาทุนการศึกษาให้ เพียงพอกับจำนวนนักเรียนนักศึกษาผู้ขาด แคลนทุนทรัพย์ที่สมควรได้รับทุนการศึกษา	2.33	1.53	2.73	1.38	-1.45
เฉลี่ยรวม		2.07	0.92	2.60	0.84	-3.19*

*P < 0.05

ตารางที่ 14 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงาน
ด้านงานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
กับ หัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบว่า ปัญหาการปฏิบัติงานมีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ว่าผู้ช่วยผู้อำนวยการ

ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับหัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาการปฏิบัติ
ไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนนักศึกษาได้มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

งานต่างกัน โดยผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาพบปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.07$) ส่วนหัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาพบปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.60$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทั้งสองกลุ่มพบปัญหาการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อยู่ 5 ข้อ คือ

- ข้อ 6. วิทยาลัยไม่สามารถดำเนินการจัดตรวจสุขภาพให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง
- ข้อ 7. วิทยาลัยไม่สามารถจัดจำหน่ายอาหารให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาได้อย่างพอเพียง
- ข้อ 8. สถานที่นั่งรับประทานอาหารของนักเรียนนักศึกษาไม่เพียงพอ
- ข้อ 9. ห้องน้ำห้องส้วมมีจำนวนน้อย ไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา
- ข้อ 10. บุคลากรในงานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก ไม่สามารถตรวจสอบสภาพของหอพักเอกชนและบ้านเช่าได้อย่างทั่วถึง

นอกนั้นอีก 7 ข้อ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เป็นที่น่าสังเกตว่า ข้อปัญหาข้อที่ 2 วิทยาลัยไม่มีเจ้าหน้าที่พยาบาลที่จบด้านการพยาบาลโดยตรง เป็นข้อปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงที่สุดของทั้งสองกลุ่ม โดยกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 และกลุ่มหัวหน้างานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18

ตารางที่ 15

แสดงผลสรุปการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงานด้านงานต่าง ๆ

ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

กับหัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ปัญหาในการปฏิบัติงาน	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ		หัวหน้า งานทุกงาน		t
	N = 33		N = 157		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	1.77	0.94	2.15	0.75	-2.47*
2. ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	2.43	0.99	2.70	0.96	-1.42
3. ด้านงานปกครอง	2.14	1.07	2.61	0.86	-2.74*
4. ด้านงานโครงการพิเศษ	1.83	1.04	2.41	0.98	-3.05*
5. ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	2.07	0.92	2.60	0.84	-3.19*
เฉลี่ยรวม	2.07	0.86	2.49	0.67	-3.14*

*P < 0.05

ตารางที่ 15 แสดงการสรุปผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้าน ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบว่าปัญหาการปฏิบัติงานโดยรวมทั้ง 5 ด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษาพบปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.07$) ส่วนหัวหน้างานในฝ่ายกิจการ

นักเรียนนักศึกษาพบปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.49$) ต่ำกว่า เช่นเดียวกัน เมื่อด้านการค้า

พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทั้งสองกลุ่มพบปัญหาการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ

0.05 อยู่ 4 ด้าน คือ

1. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
2. ด้านงานปกครอง
3. ด้านงานโครงการพิเศษ
4. ด้านงานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก

ส่วนอีก 1 ด้าน คือ ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา พบว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเป็นที่น่าสนใจว่า ผู้ช่วยผู้อำนวยการพบปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน แต่หัวหน้างานพบปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่

สมมติฐาน ข้อ 1 ที่ตั้งไว้ว่า "ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาต่างกัน" ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. การเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานเฉพาะด้านระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานผู้รับผิดชอบงานด้านนั้น ๆ โดยตรง

ตารางที่ 16

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
กับหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ		หัวหน้า งานแนะแนว		t
		N = 33		N = 32		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1.	วิทยาลัยไม่มีห้องแนะแนว เป็นสัดส่วน เฉพาะสำหรับการให้คำปรึกษา	1.24	1.62	2.06	1.98	-1.83
2.	วัสดุอุปกรณ์และ เครื่องมือของงานแนะแนว ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	1.85	1.25	2.41	1.43	-1.67
3.	อาจารย์แนะแนวมีน้อย ไม่สอดคล้องกับจำนวน นักเรียนนักศึกษา	2.09	1.61	3.12	1.52	-2.66*
4.	อาจารย์ผู้ทำหน้าที่แนะแนวไม่มีความรู้ด้าน การแนะแนว โดยตรง	1.67	1.81	2.22	1.88	-1.21
5.	อาจารย์แนะแนวไม่มีเวลาเพียงพอต่อการ ปฏิบัติงานแนะแนว	2.18	1.67	3.44	1.48	-3.21*
6.	อาจารย์แนะแนวไม่ได้เก็บรวบรวมข้อมูล นักเรียนนักศึกษาไว้เป็นปัจจุบัน	1.36	1.34	1.75	1.41	-1.13
7.	อาจารย์แนะแนวไม่สามารถติดตามผลการ ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนนักศึกษาได้	1.73	1.28	2.50	1.22	-2.49*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณียุติหนังสือ สิ่งนี้ทั้งห้าปีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีการแก้ไข

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	ผู้ช่วย		หัวหน้า		t
		ผู้อำนวยการ		งานแนะแนว		
		N = 33	N = 32	N = 32	N = 33	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8.	สถานประกอบการภายในจังหวัดมีน้อย ไม่เพียงพอต่อการฝึกงานของนักเรียน นักศึกษา	2.06	1.77	1.91	1.78	0.35
9.	สถานประกอบการในท้องถิ่นมีไม่เพียงพอที่ จะรับผู้จบการศึกษาเข้าทำงาน	2.48	1.86	2.44	1.93	0.10
10.	ศิษย์เก่าไม่ให้ความร่วมมือในการรายงาน ผลการประกอบอาชีพของตนมายังวิทยาลัย	2.64	1.24	3.12	1.13	-1.66
11.	อาจารย์แนะแนวไม่สามารถให้ข้อมูลความ ต้องการของตลาดแรงงานที่เป็นปัจจุบันได้	1.27	1.26	1.84	1.37	-1.75
12.	อาจารย์แนะแนวไม่ได้วางแผนปฏิบัติงาน การจัดหางานให้แก่ผู้จบการศึกษา	1.33	1.27	1.53	1.13	-0.66
13.	ขาดการวิจัยค้นหาสาเหตุของผู้จบการ ศึกษาที่ไม่มีงานทำ	2.21	1.55	2.87	1.48	-1.76
14.	การพิจารณาให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียน นักศึกษาขาดความเที่ยงตรง	0.73	0.98	1.16	1.30	-1.51
เฉลี่ยรวม		1.77	0.94	2.31	0.70	-2.61*

*P < 0.05

ตารางที่ 16 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงาน
 ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
 กับ หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน พบว่าปัญหาการปฏิบัติงานมีความแตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษพบปัญหา
 ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.77$) ส่วนหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
 พบปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.31$) เช่นเดียวกัน และเมื่อพิจารณาเป็น
 รายข้อ พบว่าทั้งสองกลุ่มพบปัญหาการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อยู่
 3 ข้อ คือ

- ข้อ 3. อาจารย์แนะแนวมีน้อย ไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา
- ข้อ 5. อาจารย์แนะแนวไม่มีเวลาเพียงพอต่อการปฏิบัติงานแนะแนว
- ข้อ 7. อาจารย์แนะแนวไม่สามารถติดตามผลการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน
 นักศึกษาได้

นอกนั้นอีก 11 ข้อ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เป็นที่น่า
 สงเกตว่าข้อปัญหาข้อที่ 14 การพิจารณาให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนนักศึกษาขาดความเที่ยงตรง
 เป็นข้อปัญหาที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดของทั้งสองกลุ่ม โดยกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการมีค่าคะแนน
 เฉลี่ยเท่ากับ 0.73 และกลุ่มหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางานมีค่าคะแนนเฉลี่ย
 เท่ากับ 1.16

สมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้ว่า "ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ
 หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางานพบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานแนะแนวอาชีพและ
 จัดหางานต่างกัน" ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05
 จึงยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 17

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา
ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
กับหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ		หัวหน้า งานกิจกรรม		t
		N = 33		N = 31		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1.	สถานที่จัดกิจกรรมของนักเรียนนักศึกษา ไม่เพียงพอ	2.39	1.77	3.13	1.61	-1.74
2.	สนามกีฬาไม่เพียงพอกับความต้องการใน การเล่นกีฬาตามความสนใจของนักเรียน นักศึกษา	3.15	1.46	3.52	1.41	-1.01
3.	ค่าใช้จ่ายบางรายการในการจัดกิจกรรมไม่ สามารถเบิกจ่ายตามระเบียบการเบิกจ่าย เงินได้	2.61	1.60	3.39	1.43	-2.05*
4.	ครูอาจารย์ให้ความร่วมมือในการจัด กิจกรรมน้อยเกินไป	2.51	1.72	3.19	1.49	-1.68
5.	อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมไม่ตรวจสอบการเข้า ร่วมกิจกรรมชมรมของนักเรียนนักศึกษา อย่างสม่ำเสมอ	2.91	1.35	3.39	1.31	-1.43
6.	ครูอาจารย์ไม่เต็มใจปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ ปรึกษาชมรม	2.73	1.28	2.94	1.46	-0.61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่าควรตั้งชื่อเรื่องสั้น ๆ ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจและแปลได้ง่าย และควรวางเรียงหัวข้อของเอกสารให้ชัดเจนว่าไปใช้

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	ผู้ช่วย		หัวหน้า		t
		ผู้อำนวยการ		งานกิจกรรม		
		N = 33	N = 31	N = 33	N = 31	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
7.	อาจารย์ที่ปรึกษาองค์การวิชาชีพไม่กระตือรือร้นต่อการปฏิบัติงาน	2.58	1.35	2.90	1.60	-0.89
8.	วิทยาลัยให้การสนับสนุนกิจการลูกเสือ-เนตรนารีน้อยเกินไป	1.21	1.32	1.77	1.52	-1.58
9.	ผู้กำกับลูกเสือ-เนตรนารีมีไม่เพียงพอ	2.00	1.46	2.48	1.69	-1.23
10.	การฝึกวิชาทหารของนักเรียนนักศึกษาวิชาทหารมีผลกระทบท่อการเรียนของนักเรียนนักศึกษาที่เข้ารับการฝึก	2.30	1.57	2.64	1.54	-0.88
11.	หอประชุมมีขนาดเล็กเกินไปไม่สามารถจัดกิจกรรมรวมของนักเรียนนักศึกษาทั้งหมดในเวลาเดียวกันได้	2.67	2.06	2.71	2.07	-0.08
12.	งานกิจกรรมในความรับผิดชอบของหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษามีมากเกินไป	2.88	1.55	3.03	1.54	-0.40
13.	งบประมาณในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ	2.91	1.35	3.09	1.10	-0.60
14.	ไม่มีการประเมินผลการจัดกิจกรรม	1.24	1.23	1.84	1.29	-1.89
	เฉลี่ยรวม	2.43	0.99	2.86	0.91	-1.78

* P < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณิต่างทั้งสืบ อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงาน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา พบว่าปัญหาการปฏิบัติงานไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาพบปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.43$) ส่วนหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาพบปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีเพียงปัญหาการปฏิบัติงานข้อ 3 ค่าใช้จ่ายบางรายการในการจัดกิจกรรมไม่สามารถเบิกจ่ายตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินได้เท่านั้น ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 นอกนั้นอีก 13 ข้อ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เป็นที่น่าสังเกตว่า ข้อปัญหาข้อที่ 2 สนามกีฬาไม่เพียงพอกับความต้องการในการเล่นกีฬาตามความสนใจของนักเรียนนักศึกษา เป็นข้อปัญหาที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดของทั้งสองกลุ่ม โดยกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 กลุ่มหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และข้อปัญหาข้อที่ 8 วิทยาลัยให้การสนับสนุนกิจการลูกเสือ-เนตรนารีน้อยเกินไป เป็นข้อปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดของทั้งสองกลุ่ม โดยผู้ช่วยผู้อำนวยการ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.21 และกลุ่มหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษามีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.77

สมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้ว่า "ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาต่างกัน" ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 18

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานปกครอง
ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
กับหัวหน้างานปกครอง

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานปกครอง	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ		หัวหน้า งานปกครอง		t
		N = 33		N = 32		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1.	ครูอาจารย์ไม่เต็มใจรับปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ ปกครอง	2.70	1.49	3.00	1.75	-0.76
2.	อาจารย์ปกครองขาดขวัญและกำลังใจใน การปฏิบัติงาน	2.15	1.39	3.06	1.71	-2.36*
3.	ครูอาจารย์ให้ความร่วมมือในการควบคุม ดูแลนักเรียนนักศึกษาให้ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของวิทยาลัยน้อยเกินไป	2.73	1.59	3.55	1.23	-2.34*
4.	นักเรียนนักศึกษาไม่เข้าใจแนวปฏิบัติตนที่ถูก ต้องตามระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย	1.79	1.02	2.18	1.33	-1.35
5.	ครูอาจารย์ไม่ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี แก่นักเรียนนักศึกษา	2.09	1.44	2.76	1.58	-1.79
6.	อาจารย์ปกครองไม่สามารถสอดส่องดูแล ความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาได้อย่าง ทั่วถึง	2.33	1.38	3.21	1.05	-2.90*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีใดบ้าง สิ่งนี้ช่วยบ่งชี้ถึงข้อบกพร่อง และตั้งเป้าถึงสิ่งดี ๆ ของเอกสารที่ครั้งหนึ่งมีการนำไปใช้

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานปกครอง	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ		หัวหน้า งานปกครอง		t
		N = 33		N = 32		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
7.	อาจารย์ปกครองไม่สามารถติดตามชี้แจง แนะนำนักเรียนนักศึกษาที่ประพฤติปฏิบัติผิด ระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย	1.73	1.18	2.24	1.30	-1.69
8.	การปฏิบัติงานของคณะอาจารย์ปกครองไม่ เป็นไปในแนวเดียวกัน	1.76	1.41	2.18	1.63	-1.13
9.	อาจารย์ปกครองขาดประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงาน	1.27	1.31	1.82	1.29	-1.71
10.	ห้องทำงานของคณะอาจารย์ปกครองไม่ เป็นสัดส่วนเฉพาะ	2.45	1.75	3.39	1.64	-2.25*
11.	ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือในการปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษา	2.61	1.46	3.03	1.38	-1.21
12.	วิทยาลัยไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนใน การสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียน นักศึกษา เมื่ออยู่ภายนอกวิทยาลัย	2.03	1.33	2.70	1.36	-2.01*
เฉลี่ยรวม		2.14	1.07	2.76	0.95	-2.51*

* P < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีนี้อาจทั้งสืบ ลึกทั้งห้วงมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 18 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงาน
 ด้านงานปกครอง ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างาน
 ปกครอง พบว่าทั้งสองกลุ่มพบปัญหาการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05
 โดยผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย
 ($\bar{X} = 2.16$) ส่วนหัวหน้างานปกครอง พบปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง
 ($\bar{X} = 2.76$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทั้งสองกลุ่มพบปัญหาการปฏิบัติงานแตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อยู่ 5 ข้อ คือ

- ข้อ 2. อาจารย์ปกครองขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน
- ข้อ 3. ครูอาจารย์ให้ความร่วมมือในการควบคุมดูแลนักเรียนนักศึกษา ให้ปฏิบัติ
 ตามระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยน้อยเกินไป
- ข้อ 6. อาจารย์ปกครอง ไม่สามารถสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียน
 นักศึกษา ได้อย่างทั่วถึง
- ข้อ 10. ห้องทำงานของคณะอาจารย์ปกครอง ไม่เป็นสัดส่วนเฉพาะ
- ข้อ 12. วิทยาลัยไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชน ในการสอดส่องดูแลความประพฤติ
 ของนักเรียนนักศึกษา เมื่ออยู่ภายนอกวิทยาลัย

นอกนั้นอีก 7 ข้อ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เป็นที่น่า
 สังเกตว่า ข้อปัญหาข้อที่ 3 ครูอาจารย์ให้ความร่วมมือในการควบคุมดูแลนักเรียนนักศึกษา ให้
 ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยน้อยเกินไป เป็นข้อปัญหาที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดของ
 ทั้งสองกลุ่ม โดยกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.73 กลุ่มหัวหน้างานปกครอง
 มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่า 3.55 และข้อปัญหาข้อที่ 9 อาจารย์ปกครองขาดประสิทธิภาพในการ
 ทำงาน เป็นข้อปัญหาที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดของทั้งสองกลุ่ม โดยกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ
 มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.27 และกลุ่มหัวหน้างานปกครองมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.82
 สมมติฐานข้อ 4 ที่ตั้งไว้ว่า "ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ
 หัวหน้างานปกครองพบปัญหาการปฏิบัติงานด้านงานปกครองต่างกัน" ผลการทดสอบสมมติฐาน
 พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 19

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงาน โครงการพิเศษ

ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

กับหัวหน้างาน โครงการพิเศษ

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงาน โครงการพิเศษ	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ		หัวหน้างาน โครงการฯ		t
		N = 33		N = 31		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1.	วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการตรวจสอบเพื่อคั่น ทานักเรียนนักศึกษาที่เสพล้างเสพลัดให้โทษ	1.39	1.03	1.83	1.42	-1.42
2.	การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่มีความคล่องตัวเท่าที่ควร	1.24	1.15	1.50	1.46	-0.78
3.	บุคลากรที่เต็มใจปฏิบัติงาน โครงการพิเศษ ไม่เพียงพอกับปริมาณงาน	1.82	1.55	2.43	1.81	-1.45
4.	ระเบียบการเงินไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติ งาน โครงการพิเศษ	1.85	1.58	2.13	1.65	-0.70
5.	วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ไม่เพียงพอ	2.00	1.44	2.23	1.45	-0.64
6.	ระบบการจัดการเรียนการสอนไม่เอื้อ อำนวยต่อการนำนักเรียนนักศึกษาและครู อาจารย์ออกไปพัฒนาชนบท	2.67	1.55	3.27	1.89	-1.38
7.	วิทยาลัยไม่สามารถรายงานผลการฝึกอบรม วิชาชีพให้ทันตามเวลาที่กรมอาชีวศึกษา กำหนดได้	1.39	1.34	1.30	1.29	0.28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงาน โครงการพิเศษ	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ		หัวหน้างาน โครงการฯ		t
		N = 33		N = 31		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8.	การติดตามประเมินผลการฝึกอบรมวิชาชีพ แก่ประชาชนไม่สามารถดำเนินการได้อย่าง ต่อเนื่อง	2.30	1.61	2.37	1.65	-0.15
	เฉลี่ยรวม	1.83	1.04	2.13	1.20	-1.06

*P < 0.05

ตารางที่ 19 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงานด้านงานโครงการพิเศษ ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานโครงการพิเศษ พบว่าปัญหาการปฏิบัติงานของสองกลุ่มนี้ ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.83$) ส่วนหัวหน้างานโครงการพิเศษพบปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.13$) เช่นเดียวกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อทั้ง 8 ข้อ ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเป็นที่น่าสนใจว่า มีเพียงข้อเดียวเท่านั้นที่เป็นปัญหาในระดับปานกลางของทั้งสองกลุ่ม คือ ข้อปัญหาข้อที่ 6 ระบบการเรียนการสอนไม่เอื้ออำนวยต่อการนำนักเรียนนักศึกษาและครูอาจารย์ออกไปพัฒนาชนบท และยังเป็นข้อปัญหาที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดของทั้งสองกลุ่มอีกด้วย โดยกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 และกลุ่มหัวหน้างานโครงการพิเศษมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.27

สมมติฐานข้อ 5 ที่ตั้งไว้ว่า "ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานโครงการพิเศษ พบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานโครงการพิเศษต่างกัน" ผลการ

ทดสอบสมมติฐานพบว่า ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึง ไม่ยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 20

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก
ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
กับหัวหน้างานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ		หัวหน้างาน สวัสดิการ		t
		N = 33		N = 31		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1.	ห้องพยาบาลคับแคบอากาศถ่ายเทไม่สะดวก	1.70	1.59	2.45	1.67	-1.85
2.	วิทยาลัยไม่มีเจ้าหน้าที่พยาบาลที่จบด้านการ พยาบาลโดยตรง	2.88	2.09	2.77	2.09	0.20
3.	เครื่องมือในการปฐมพยาบาลมีไม่เพียงพอ	2.21	1.22	2.19	0.98	0.07
4.	วิทยาลัยไม่ได้จัดยานพาหนะไว้เฉพาะ สำหรับการส่งผู้ได้รับอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย ร้ายแรงไปยังสถานพยาบาล	2.24	1.50	2.68	1.64	-1.11
5.	วิทยาลัยไม่ได้จัดสรรเงินสำรองจ่ายไว้ให้ แก่เจ้าหน้าที่พยาบาล ในกรณีที่ต้องนำ นักเรียนนักศึกษาส่งสถานพยาบาล	2.33	1.80	3.10	1.89	-1.66
6.	วิทยาลัยไม่สามารถดำเนินการจัดตรวจ สุขภาพให้แก่นักเรียนนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง	1.12	1.43	1.10	1.30	0.07
7.	วิทยาลัยไม่สามารถจัดจำหน่ายอาหารให้แก่ นักเรียนนักศึกษาได้อย่างพอเพียง	1.03	1.16	1.39	1.26	-1.18
8.	สถานที่นั่งรับประทานอาหารของนักเรียน นักศึกษาไม่เพียงพอ	1.55	1.56	2.23	1.54	-1.75

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ		หัวหน้างาน สวัสดิการ *		t
		N = 33		N = 31		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
9.	ห้องน้ำห้องส้วมมีจำนวนน้อยไม่ได้สัดส่วนกับ จำนวนนักเรียนนักศึกษา	2.06	1.58	2.68	1.58	-1.56
10.	บุคลากรในงานสวัสดิการพยาบาลและ หอพักไม่สามารถตรวจสอบสภาพของหอพัก เอกชนและบ้านเช่าได้อย่างทั่วถึง	2.55	1.48	2.81	1.66	-0.66
11.	เจ้าของหอพักเอกชนไม่ให้ความร่วมมือใน การควบคุมดูแลความประพฤติของนักเรียน นักศึกษาในหอพัก	2.82	1.53	2.64	1.50	0.46
12.	วิทยาลัยไม่สามารถจัดหาทุนการศึกษาให้ เพียงพอกับจำนวนนักเรียนนักศึกษาผู้ขาด แคลนทุนทรัพย์ที่สมควรได้รับทุนการศึกษา	2.33	1.53	2.52	1.57	-0.47
เฉลี่ยรวม		2.07	0.92	2.38	0.78	-1.46

* $p < 0.05$

ตารางที่ 20 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยปัญหาของการปฏิบัติงาน
ด้านงานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
กับ หัวหน้างานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก พบว่าปัญหาการปฏิบัติงานของทั้งสองกลุ่มนี้ ไม่มี
ความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาพบ
ปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.07$) ส่วนหัวหน้างานสวัสดิการ พยาบาลและ

หอพัก ก็พบปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.38$) เช่นเดียวกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อทั้ง 12 ข้อ ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อ 6 ที่ตั้งไว้ว่า "ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก พบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพักแตกต่างกัน" ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงไม่ยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 21

แสดงผลสรุปการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ
ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
กับหัวหน้างานผู้รับผิดชอบในงานนั้น ๆ

ปัญหาในการปฏิบัติงาน	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ			หัวหน้างานผู้รับผิดชอบในแต่ละด้าน			t
	N	$\bar{X}$	SD	N	$\bar{X}$	SD	
1. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	33	1.77	0.94	32	2.31	0.70	-2.61*
2. ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	33	2.43	0.99	31	2.86	0.91	-1.78
3. ด้านงานปกครอง	33	2.14	1.07	32	2.76	0.95	-2.51*
4. ด้านงานโครงการพิเศษ	33	1.83	1.04	31	2.13	1.20	-1.06
5. ด้านงานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก	33	2.07	0.92	31	2.38	0.78	-1.46

*P < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีใดทั้งนี้สืบ สืบค้นหามาเป็นข้อๆไปเรื่อยๆ และตั้งว่าจริงใจกับเอกสารเหล่านี้ที่มีวางไว้ได้

ตารางที่ 21 แสดงการสรุปผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้าน ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานผู้รับผิดชอบในงานด้านนั้น ๆ พบว่าปัญหาการปฏิบัติงานระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการ กับ หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และหัวหน้างานปกครอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาการปฏิบัติงานด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.77$) ด้านงานปกครองอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.16$) ส่วนหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน พบปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.31$) และหัวหน้างานปกครอง พบปัญหาการปฏิบัติงานด้านงานปกครองอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.76$) สำหรับปัญหาการปฏิบัติงานอีก 3 ด้านที่เหลือ คือ ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ด้านงานโครงการพิเศษและด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก พบว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เป็นที่น่าสังเกตว่า งานที่เป็นปัญหามากที่สุดในการปฏิบัติงานของทั้งผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา และหัวหน้างานผู้รับผิดชอบ ได้แก่ งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 และ 2.86 ตามลำดับ

5. การเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานเฉพาะด้าน ระหว่าง หัวหน้างานผู้รับผิดชอบงานด้านนั้น ๆ โดยตรง กับ หัวหน้างานอื่นทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ตารางที่ 22

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
ระหว่างหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
กับกลุ่มหัวหน้างานอื่นทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	หัวหน้างาน แนะแนว		หัวหน้างาน อื่นทุกงาน		t
		N = 32		N = 125		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1.	วิทยาลัย ไม่มีห้องแนะแนวเป็นสัดส่วน เฉพาะสำหรับการให้คำปรึกษา	2.06	1.98	1.22	1.54	2.61*
2.	วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือของงานแนะแนว ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	2.41	1.43	2.28	1.21	0.51
3.	อาจารย์แนะแนวมีน้อย ไม่สอดคล้องกับจำนวน นักเรียนนักศึกษา	3.12	1.52	2.58	1.33	2.02*
4.	อาจารย์ผู้ทำหน้าที่แนะแนว ไม่มีความรู้ด้าน การแนะแนวโดยตรง	2.22	1.88	1.87	1.55	1.08
5.	อาจารย์แนะแนว ไม่มีเวลาเพียงพอต่อการ ปฏิบัติงานแนะแนว	3.44	1.48	2.50	1.34	3.47**
6.	อาจารย์แนะแนว ไม่ได้เก็บรวบรวมข้อมูล นักเรียนนักศึกษาไว้เป็นปัจจุบัน	1.75	1.41	1.47	1.25	1.09
7.	อาจารย์แนะแนว ไม่สามารถติดตามผลการ ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนนักศึกษาได้	2.50	1.22	2.11	1.18	1.65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีใดบ้าง สิ่งนี้หมายถึงขั้นตอนไปขอ และต้องวางใจถึงอำนาจของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	หัวหน้างาน แนะแนวฯ		หัวหน้างาน อื่นทุกงาน		t
		N = 32		N = 125		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8.	สถานประกอบการภายในจังหวัดมีน้อย ไม่เพียงพอต่อการฝึกงานของนักเรียน นักศึกษา	1.91	1.78	2.27	1.57	-1.14
9.	สถานประกอบการในท้องถิ่นมีไม่เพียงพอที่ จะรับผู้จบการศึกษาเข้าทำงาน	2.44	1.93	2.89	1.56	-1.38
10.	ศิษย์เก่าไม่ให้ความร่วมมือในการรายงาน ผลการประกอบอาชีพของตนมายังวิทยาลัย	3.12	1.13	2.81	1.23	1.32
11.	อาจารย์แนะแนวไม่สามารถให้ข้อมูลความ ต้องการของตลาดแรงงานที่เป็นปัจจุบันได้	1.84	1.37	1.82	1.15	0.08
12.	อาจารย์แนะแนวไม่ได้วางแผนปฏิบัติงาน การจัดหางานให้แก่ผู้จบการศึกษา	1.53	1.13	1.82	1.31	-1.13
13.	ขาดการวิจัยค้นหาสาเหตุของผู้จบการ ศึกษาที่ไม่มีงานทำ	2.87	1.48	2.52	1.34	1.31
14.	การพิจารณาให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียน นักศึกษาขาดความเที่ยงตรง	1.16	1.30	1.33	1.26	-0.68
เฉลี่ยรวม		2.31	0.70	2.10	0.76	1.39

*P < 0.05

ตารางที่ 22 แสดงการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงาน ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ระหว่างหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน กับ หัวหน้างานอื่น ๆ อีก 4 งาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบว่าปัญหาการปฏิบัติงานของ ทั้งสองกลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและ จัดหางานพบปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.31$) และหัวหน้างานอื่น ๆ ใน ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาพบปัญหาการปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.10$) เช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทั้งสองกลุ่มพบปัญหาการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อยู่ 3 ข้อ คือ

- ข้อ 1. วิทยาลัยไม่มีห้องแนะแนว เป็นสัดส่วนเฉพาะสำหรับการให้คำปรึกษา
- ข้อ 3. อาจารย์แนะแนวมีน้อยไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา
- ข้อ 5. อาจารย์แนะแนวไม่มีเวลาเพียงพอต่อการปฏิบัติงานแนะแนว

ปัญหาการปฏิบัติงานอีก 11 ข้อ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สมมติฐานข้อ 7 ที่ตั้งไว้ว่า "หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางานกับหัวหน้างาน อื่นๆทุกงาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานแนะแนวอาชีพและ จัดหางานต่างกัน" ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึง ไม่ยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 23

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา
ระหว่างหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา กับหัวหน้าอื่นทุกงาน
ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	หัวหน้างาน กิจกรรมฯ		หัวหน้างาน อื่นทุกงาน		t
		N = 31		N = 126		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1.	สถานที่จัดกิจกรรมของนักเรียนนักศึกษา ไม่เพียงพอ	3.13	1.61	2.90	1.52	0.75
2.	สนามกีฬาไม่เพียงพอกับความต้องการใน การเล่นกีฬาตามความสนใจของนักเรียน นักศึกษา	3.52	1.41	3.74	1.27	-0.85
3.	ค่าใช้จ่ายบางรายการในการจัดกิจกรรมไม่ สามารถเบิกจ่ายตามระเบียบการเบิกจ่าย เงินได้	3.39	1.43	3.15	1.36	0.86
4.	ครูอาจารย์ให้ความร่วมมือในการจัด กิจกรรมน้อยเกินไป	3.19	1.49	2.92	1.34	0.99
5.	อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมไม่ตรวจสอบการเข้า ร่วมกิจกรรมชมรมของนักเรียนนักศึกษา อย่างสม่ำเสมอ	3.39	1.31	2.84	1.40	1.96
6.	ครูอาจารย์ไม่เต็มใจปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ ปรึกษาชมรม	2.94	1.46	2.67	1.46	0.89

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	หัวหน้างาน กิจกรรมฯ		หัวหน้างาน อื่นทุกงาน		t
		N = 31		N = 126		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
7.	อาจารย์ที่ปรึกษาองค์การวิชาชีพไม่กระตือรือร้นต่อการปฏิบัติงาน	2.90	1.60	2.58	1.44	1.10
8.	วิทยาลัยให้การสนับสนุนกิจการลูกเสือ-เนตรนารีน้อยเกินไป	1.77	1.52	1.82	1.52	-0.14
9.	ผู้กำกับลูกเสือ-เนตรนารีมีไม่เพียงพอ	2.48	1.69	1.95	1.56	1.67
10.	การฝึกวิชาทหารของนักเรียนนักศึกษาวิชาทหารมีผลกระทบทต่อการเรียนของนักเรียนนักศึกษาที่เข้ารับการฝึก	2.64	1.54	2.12	1.46	1.78
11.	หอประชุมมีขนาดเล็กเกินไปไม่สามารถจัดกิจกรรมรวมของนักเรียนนักศึกษาทั้งหมดในเวลาเดียวกันได้	2.71	2.07	2.47	1.93	0.62
12.	งานกิจกรรมในความรับผิดชอบของหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษามีมากเกินไป	3.03	1.54	2.79	1.64	0.73
13.	งบประมาณในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ	3.09	1.10	3.10	1.45	-0.02
14.	ไม่มีการประเมินผลการจัดกิจกรรม	1.84	1.29	2.14	1.39	-1.11
เฉลี่ยรวม		2.86	0.91	2.66	0.97	1.05

*P < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีใดทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการมีข้อสงสัยและตั้งข้อสงสัยว่าเอกสารหรือสิ่งที่มีวางวางไป

ตารางที่ 23 แสดงการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงาน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ระหว่างหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานอื่น ๆ อีก 4 งานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบว่าปัญหาการปฏิบัติงานของทั้งสองกลุ่มนี้ ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยปัญหาการปฏิบัติงานของหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษายู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$) และปัญหาการปฏิบัติงานในด้านนี้ของหัวหน้างานอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.66$) เช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เลย เป็นที่น่าสังเกตว่าทั้งสองกลุ่มพบปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากตรงกัน คือ ข้อ 2 สนามกีฬาไม่เพียงพอ กับความต้องการในการเล่นกีฬาตามความสนใจของนักเรียนนักศึกษา โดยปัญหาการปฏิบัติงานในข้อนี้ของหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษายู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$) และของหัวหน้างานอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) นอกจากนี้ข้อที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดของทั้งสองกลุ่มซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 8 วิทยาลัยให้การสนับสนุนกิจการลูกเสือ-เนตรนารีน้อยเกินไป โดยค่าเฉลี่ยของหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาเท่ากับ 1.77 และค่าเฉลี่ยของหัวหน้างานอื่น ๆ เท่ากับ 1.82

สมมติฐานข้อ 8 ที่ตั้งไว้ว่า "หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานอื่นทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาต่างกัน" ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงไม่ยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 24

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานปกครอง
ระหว่างหัวหน้างานปกครอง กับ หัวหน้างานอื่นทุกงาน
ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานปกครอง	หัวหน้า งานปกครอง N = 32		หัวหน้างาน อื่นทุกงาน N = 125		t
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
		1. ครูอาจารย์ไม่เต็มใจรับปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ ปกครอง	3.00	1.75	2.73	
2. อาจารย์ปกครองขาดขวัญและกำลังใจใน การปฏิบัติงาน	3.06	1.71	2.88	1.39	0.63	
3. ครูอาจารย์ให้ความร่วมมือในการควบคุมดูแล นักเรียนนักศึกษาให้ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของวิทยาลัยน้อยเกินไป	3.55	1.23	2.92	1.38	2.36*	
4. นักเรียนนักศึกษาไม่เข้าใจแนวปฏิบัติที่ถูกต้อง ตามระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย	2.18	1.33	2.23	1.14	-0.22	
5. ครูอาจารย์ไม่ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี แก่นักเรียนนักศึกษา	2.76	1.58	2.17	1.29	2.21*	
6. อาจารย์ปกครองไม่สามารถสอดส่องดูแล ความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาได้อย่าง ทั่วถึง	3.21	1.05	2.87	1.20	1.49	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานปกครอง	หัวหน้า งานปกครอง		หัวหน้างาน อื่นทุกงาน		t
		N = 32		N = 125		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
7.	อาจารย์ปกครองไม่สามารถติดตามชี้แจง แนะนำนักเรียนนักศึกษาที่ประพฤติปฏิบัติผิด ระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย	2.24	1.30	2.39	1.29	-0.60
8.	การปฏิบัติงานของคณะอาจารย์ปกครองไม่ เป็นไปในแนวเดียวกัน	2.18	1.63	2.37	1.36	-0.68
9.	อาจารย์ปกครองขาดประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงาน	1.82	1.29	1.84	1.85	-0.09
10.	ห้องทำงานของคณะอาจารย์ปกครองไม่ เป็นสัดส่วนเฉพาะ	3.39	1.64	2.98	1.62	1.29
11.	ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือในการปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษา	3.03	1.38	2.81	1.26	0.89
12.	วิทยาลัยไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนใน การสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียน นักศึกษา เมื่ออยู่ภายนอกวิทยาลัย	2.70	1.36	2.63	1.18	0.28
เฉลี่ยรวม		2.76	0.95	2.57	0.84	1.13

*P < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 24 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงาน ด้านงานปกครอง ระหว่างหัวหน้างานปกครองกับหัวหน้างานอื่น ๆ อีก 4 งาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบว่าปัญหาการปฏิบัติงานของทั้งสองกลุ่มนี้ ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยปัญหาการปฏิบัติงานของหัวหน้างานปกครองอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.76$) และปัญหาการปฏิบัติงานด้านนี้ของหัวหน้างานอื่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.57$) เช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทั้งสองกลุ่มพบปัญหาการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อยู่ 2 ข้อ คือ

ข้อ 3. ครูอาจารย์ให้ความร่วมมือในการควบคุมดูแลนักเรียนนักศึกษาให้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยน้อยเกินไป

ข้อ 5. ครูอาจารย์ไม่ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนนักศึกษา

ปัญหาการปฏิบัติงานที่เหลืออีก 10 ข้อ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เป็นที่น่าสังเกตว่าทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ในปัญหาข้อเดียวกัน คือ ข้อ 9 อาจารย์ปกครองขาดประสบการณ์ในการปฏิบัติงานอีกด้วย

สมมติฐานข้อ 9 ที่ตั้งไว้ว่า "หัวหน้างานปกครอง กับ หัวหน้างานอื่นทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานปกครองต่างกัน" ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงไม่ยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 25

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานโครงการพิเศษ
ระหว่างหัวหน้างานโครงการพิเศษ กับ หัวหน้างานอื่นทุกงาน
ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานโครงการพิเศษ	หัวหน้างาน โครงการฯ N = 31		หัวหน้างาน อื่นทุกงาน N = 126		t
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1.	วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการตรวจสอบเพื่อค้นหา นักเรียนนักศึกษาที่เสเพลเสลดให้โทษ	1.83	1.42	2.41	1.31	-2.13*
2.	การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ มีความคล่องตัวเท่าที่ควร	1.50	1.46	2.14	1.07	-2.75**
3.	บุคลากรที่เต็มใจปฏิบัติงานโครงการพิเศษ ไม่เพียงพอกับปริมาณงาน	2.43	1.81	2.62	1.40	-0.62
4.	ระเบียบการเงินไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติ งานโครงการพิเศษ	2.13	1.65	2.72	1.42	-1.96
5.	วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ	2.23	1.45	2.72	1.26	-1.83
6.	ระบบการจัดการเรียนการสอนไม่เอื้อ อำนวยต่อการนำนักเรียนนักศึกษาและครู อาจารย์ออกไปพัฒนาชนบท	3.27	1.89	3.05	1.32	0.72
7.	วิทยาลัยไม่สามารถรายงานผลการฝึกอบรม วิชาชีพให้ทันตามเวลาที่กรมอาชีวศึกษา กำหนดได้	1.30	1.29	1.77	1.20	-1.90

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานโครงการพิเศษ	หัวหน้างาน โครงการฯ		หัวหน้างาน อื่นทุกงาน		t
		N = 31		N = 126		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8.	การติดตามประเมินผลการฝึกอบรมวิชาชีพ แก่ประชาชนไม่สามารถดำเนินการได้อย่าง ต่อเนื่อง	2.37	1.65	2.36	1.35	0.02
	เฉลี่ยรวม	2.13	1.20	2.47	0.90	-1.46

* P < 0.05

ตารางที่ 25 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงาน
ด้านงานโครงการพิเศษ ระหว่างหัวหน้างานโครงการพิเศษ กับ หัวหน้างานอื่น ๆ อีก 4
งาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานของทั้งสองกลุ่ม ไม่มีความ
แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยปัญหาการปฏิบัติงานของหัวหน้างานโครงการพิเศษอยู่
ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.13$) และปัญหาการปฏิบัติงานด้านนี้ของหัวหน้างานอื่นอยู่ในระดับ
น้อย ($\bar{X} = 2.47$) เช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทั้งสองกลุ่มพบปัญหาการ
ปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อยู่ 2 ข้อ คือ

ข้อ 1. วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการตรวจสอบเพื่อค้นหานักเรียนนักศึกษาที่เสพสิ่ง
เสพติดให้โทษ

ข้อ 2. การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่มีความคล่องตัวเท่าที่ควร
ปัญหาการปฏิบัติงานที่เหลืออีก 6 ข้อ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ
0.05 เป็นที่น่าสังเกตว่า ทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในปัญหาข้อเดียวกัน คือ ข้อ 6 ระบบ
การจัดการเรียนการสอนไม่เอื้ออำนวยต่อการนำนักเรียนนักศึกษาและครูอาจารย์ออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัฒนาชนบท และยังมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในปัญหาข้อเดียวกันอีกด้วย คือ ข้อ 7 วิทยาลัยไม่
สามารถรายงานผลการฝึกอบรมวิชาชีพให้ทันตามเวลาที่กรมอาชีวศึกษากำหนดได้

สมมติฐานข้อ 10 ที่ตั้งไว้ว่า "หัวหน้างานโครงการพิเศษ กับ หัวหน้างานอื่นทุก
งานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานโครงการพิเศษต่างกัน"
ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงไม่ยอมรับข้อ
สมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 26

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงานด้านงานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก
ระหว่างหัวหน้างานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก กับ หัวหน้างานอื่นทุกงาน
ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	หัวหน้างาน สวัสดิการฯ N = 31		หัวหน้างาน อื่นทุกงาน N = 126		t
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1.	ห้องพยาบาลคับแคบอากาศถ่ายเทไม่สะดวก	2.45	1.67	2.19	1.64	0.78
2.	วิทยาลัย ไม่มีเจ้าหน้าที่พยาบาลที่จบด้านการ พยาบาล โดยตรง	2.77	2.09	2.97	1.88	-0.49
3.	เครื่องมือในการปฐมพยาบาลมีไม่เพียงพอ	2.19	0.98	2.48	1.23	-1.39
4.	วิทยาลัย ไม่ได้จัดยานพาหนะไว้เฉพาะ สำหรับการส่งผู้ได้รับอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย ร้ายแรง ไปยังสถานพยาบาล	2.68	1.64	2.79	1.57	-0.34
5.	วิทยาลัย ไม่ได้จัดสรรเงินสำรองจ่ายไว้ให้ แก่เจ้าหน้าที่พยาบาล ในกรณีที่ต้องนำนัก เรียนนักศึกษาส่งสถานพยาบาล	3.10	1.89	2.89	1.64	0.57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	หัวหน้างาน สวัสดิการฯ		หัวหน้างาน อื่นทุกงาน		t
		N = 31		N = 126		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
6.	วิทยาลัยไม่สามารถดำเนินการจัดตรวจ สุขภาพให้แก่นักเรียนนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง	1.10	1.30	1.65	1.48	-2.05*
7.	วิทยาลัยไม่สามารถจัดจำหน่ายอาหารให้แก่ นักเรียนนักศึกษาได้อย่างพอเพียง	1.39	1.26	1.68	1.33	-1.13
8.	สถานที่นั่งรับประทานอาหารของนักเรียน นักศึกษาไม่เพียงพอ	2.23	1.54	2.30	1.60	-0.22
9.	ห้องน้ำห้องส้วมมีจำนวนน้อยไม่ได้สัดส่วนกับ จำนวนนักเรียนนักศึกษา	2.68	1.58	2.64	1.51	0.13
10.	บุคลากรในงานสวัสดิการพยาบาลและ หอพักไม่สามารถตรวจสอบสภาพของหอพัก เอกชนและบ้านเช่าได้อย่างทั่วถึง	2.81	1.66	3.16	1.42	-1.08
11.	เจ้าของหอพักเอกชนไม่ให้ความร่วมมือใน การควบคุมดูแลความประพฤติของนักเรียน นักศึกษาในหอพัก	2.64	1.50	2.91	1.33	-0.92
12.	วิทยาลัยไม่สามารถจัดหาทุนการศึกษาให้ เพียงพอกับจำนวนนักเรียนนักศึกษาผู้ขาด แคลนทุนทรัพย์ที่สมควรได้รับทุนการศึกษา	2.52	1.57	2.68	1.45	-0.52
เฉลี่ยรวม		2.38	0.78	2.53	0.82	-0.95

*P < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 26 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงาน ด้านงานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก ระหว่างหัวหน้างานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก กับ หัวหน้างานอื่น ๆ อีก 4 งาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบว่าปัญหาการปฏิบัติงาน ของทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยปัญหาการปฏิบัติงานของ หัวหน้างานสวัสดิการ พยาบาลและหอพักอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.38$) ส่วนปัญหาการปฏิบัติงาน ในด้านนี้ของหัวหน้างานอื่นในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทั้งสองกลุ่มพบปัญหาการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อยู่เพียงข้อเดียว คือ ข้อ 6 วิทยาลัยไม่สามารถดำเนินการ จัดตรวจสุขภาพให้แก่ นักเรียนนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง ส่วนปัญหาการปฏิบัติงานข้ออื่น ๆ ที่เหลือ อีก 11 ข้อ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เป็นที่น่าสังเกตว่า ข้อปัญหาข้อที่ 6 วิทยาลัยไม่สามารถดำเนินการจัดตรวจสุขภาพ ให้แก่นักเรียนนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง เป็นข้อปัญหาที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดของทั้งสองกลุ่ม โดยกลุ่มหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.10 และ กลุ่ม หัวหน้างานอื่น ๆ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.65

สมมติฐานข้อ 11 ที่ตั้งไว้ว่า "หัวหน้างานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก กับ หัวหน้างานอื่นทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาในการปฏิบัติงานด้าน สวัสดิการ พยาบาลและหอพักต่างกัน" ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึง ไม่ยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 27

แสดงผลสรุปการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ระหว่าง
หัวหน้างานผู้รับผิดชอบงานด้านนั้น ๆ โดยตรงกับหัวหน้างานอื่นทุกงาน
ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ปัญหาในการปฏิบัติงาน	หัวหน้างาน ผู้รับผิดชอบ			หัวหน้างานอื่นทุก งาน ในฝ่ายกิจการ นักเรียนนักศึกษา			t
	N	$\bar{X}$	SD	N	$\bar{X}$	SD	
1. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	32	2.31	0.70	125	2.10	0.76	1.39
2. ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	31	2.86	0.91	126	2.66	0.97	1.05
3. ด้านงานปกครอง	32	2.76	0.95	125	2.57	0.84	1.13
4. ด้านงานโครงการพิเศษ	31	2.13	1.20	126	2.47	0.90	-1.46
5. ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	31	2.38	0.78	126	2.53	0.82	-0.95

*P < 0.05

ตารางที่ 27 แสดงผลสรุปการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงานด้านงานต่าง ๆ ทั้ง 5 งาน ระหว่างหัวหน้างานผู้รับผิดชอบงานด้านนั้น กับ หัวหน้างานอื่น ๆ ทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบว่าปัญหาการปฏิบัติงานของทั้งสองกลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในทุกด้าน

เป็นที่น่าสังเกตว่า งานที่พบปัญหาการปฏิบัติมากที่สุด ได้แก่ งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา

6. ปัญหาในการปฏิบัติงาน ของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษาที่น่าสนใจ (เพิ่มเติม)

คำถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ระบุปัญหาที่น่าสนใจเพิ่มเติม จากปัญหาที่ได้ตอบมาแล้วในแบบสอบถามตอนที่ 2 โดยแยกตามงานด้านต่างๆ ทั้ง 5 งาน ผลการรวบรวมปัญหาที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุ โดยจัดเรียงตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย จำนวน 10 ลำดับในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

ตารางที่ 28

ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานที่น่าสนใจ
ที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุเพิ่มเติม

ลำดับที่	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม N = 190	ค่าร้อยละ
1	อาจารย์แนะแนวมีภาระด้านการสอนมาก	15	7.89
2	สถานประกอบการในท้องถิ่นมีน้อย	12	6.32
3	ห้องสำนักงานแนะแนวไม่เหมาะสม	11	5.79
4	บุคลากรงานแนะแนวไม่เพียงพอ	10	5.26
5	ขาดบุคลากรที่จบด้านแนะแนวโดยตรง	8	4.21
6	วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ	7	3.68
7	งบประมาณไม่เพียงพอ	6	3.16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม N = 190	ค่าร้อยละ
8	ครูอาจารย์ไม่ให้ความร่วมมือ	5	2.63
8	นักศึกษาเลือกงานทำมากเกินไป	5	2.63
10	ศิษย์เก่าไม่แจ้งข้อมูลการประกอบอาชีพ กลับมายังวิทยาลัย	4	2.11
	รวม	83	43.68

ตารางที่ 28 การระบุปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานที่น่าสนใจเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม มีผู้ระบุปัญหาด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานเพิ่มเติมมากที่สุด คือ อาจารย์แนะแนวมีภาระด้านการสอนมาก จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 ของผู้ตอบแบบสอบถาม รองลงมาได้แก่ สถานประกอบการในท้องถิ่นมีน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.32 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และห้องสำนักงานแนะแนวไม่เหมาะสม จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.79 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 29

ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาที่น่าสนใจ
ที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุเพิ่มเติม

ลำดับที่	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม N = 190	ค่าร้อยละ
1	กิจกรรมมีมากเกินไป	17	8.94
2	ครูอาจารย์ไม่ให้ความร่วมมือ	12	6.32
3	เวลาในการจัดกิจกรรมมีน้อย	7	3.68
4	นักเรียนนักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรม	6	3.16
5	ครูอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมขาดความ รับผิดชอบ	5	2.63
5	งบประมาณในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ	5	2.63
5	ครูอาจารย์มีภาระด้านการสอนมาก	4	2.11
8	สถานที่สำหรับจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ	3	1.58
8	การเบิกจ่ายเงินไม่สะดวกรวดเร็ว	3	1.58
8	ผู้ปฏิบัติงานกิจกรรมขาดขวัญและกำลังใจ	3	1.58
	รวม	65	34.21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 29 การระบุปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาที่น่าสนใจเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม มีผู้ระบุปัญหาด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาเพิ่มเติมมากที่สุดคือ กิจกรรมมีมากเกินไป จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.94 ของผู้ตอบแบบสอบถาม รองลงมาได้แก่ ครูอาจารย์ไม่ให้ความร่วมมือ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.32 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และเวลาในการจัดกิจกรรมมีน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.68 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 30
ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานปกครองที่น่าสนใจ
ที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุเพิ่มเติม

ลำดับที่	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานปกครอง	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม N = 190	ค่าร้อยละ
1	ครูอาจารย์ให้ความร่วมมือน้อย	23	12.10
2	อาจารย์ปกครองมีจำนวนไม่เพียงพอ	14	7.37
3	ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือในการกำกับ ดูแลนักเรียนนักศึกษา	13	6.84
4	อาจารย์ปกครองมีภาระด้านการสอนมาก	9	4.74
5	เจ้าของหอพักไม่กำกับดูแลนักเรียนนักศึกษา ในหอพัก	8	4.21
6	นักเรียนนักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบมาก	7	3.68

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานปกครอง	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม N = 190	ค่าร้อยละ
7	นักเรียนนักศึกษาขาดความรับผิดชอบ	4	2.11
7	อาจารย์ปกครองไม่มีห้องทำงานเป็น สัดส่วนเฉพาะ	4	2.11
9	ครูอาจารย์ไม่เป็นแบบอย่างที่ดี	2	1.05
9	อาจารย์ปกครองขาดขวัญและกำลังใจ	2	1.05
	รวม	86	45.26

ตารางที่ 30 การระบุปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานปกครองที่น่าสนใจเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม มีผู้ระบุปัญหาด้านงานปกครองเพิ่มเติมมากที่สุดคือ ครูอาจารย์ให้ความร่วมมือน้อย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 12.10 ของผู้ตอบแบบสอบถาม รองลงมา ได้แก่ อาจารย์ปกครองมีจำนวนไม่เพียงพอ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.37 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือในการกำกับดูแลนักเรียนนักศึกษา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.84 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 31

ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานโครงการพิเศษที่น่าสนใจ
 ที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุเพิ่มเติม

ลำดับที่	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานโครงการพิเศษ	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม N = 190	ค่าร้อยละ
1	ขาดยานพาหนะ	12	6.32
2	ขาดงบประมาณ	8	4.21
2	ประชาชนให้ความสนใจเข้ารับการศึกษา วิชาสั้นน้อย	8	4.21
4	ช่วงเวลาปฏิบัติงานไม่ตรงกับช่วงเวลาว่าง ของประชาชน	7	3.68
4	ผู้ปฏิบัติงานขาดขวัญและกำลังใจ	7	3.68
4	หมู่บ้านเป้าหมายอยู่ห่างไกลและทุรกันดาร	7	3.68
7	ผู้ปฏิบัติงานมีภาระด้านการสอนมาก	6	3.16
8	การประสานงานกับประชาชนไม่สะดวก	5	2.63
8	ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์	5	2.63
10	บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่วิทยากรมีไม่เพียงพอ	4	2.11
	รวม	69	36.31

ตารางที่ 31 การระบุปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานโครงการพิเศษ ที่น่าสนใจ
เพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม มีผู้ระบุปัญหาด้านงานโครงการพิเศษเพิ่มเติมมากที่สุด คือ
ขาดยานพาหนะ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.32 ของผู้ตอบแบบสอบถาม รองลงมา
ได้แก่ ขาดงบประมาณ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.21 ของผู้ตอบแบบสอบถามและ
ประชาชนให้ความสนใจเข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพสั้นๆ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.21
ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 32.

ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพักที่น่าสนใจ
ที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุเพิ่มเติม

ลำดับที่	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม N = 190	ค่าร้อยละ
1	ห้องพยาบาลคับแคบ	18	9.48
2	ไม่มีเจ้าหน้าที่ที่จบด้านการพยาบาลโดยตรง	16	8.42
3	บุคลากรผู้ปฏิบัติงานมีจำนวนไม่เพียงพอ	11	5.79
4	เจ้าหน้าที่หอพักและบ้านเช่า ไม่ให้ความร่วมมือ ในการกำกับดูแลนักเรียนนักศึกษา	10	5.26
5	งบประมาณไม่เพียงพอ	8	4.21
5	ไม่สามารถติดตามพฤติกรรมนักเรียนนักศึกษา ในหอพักได้	8	4.21
7	หัวหน้างานมีภาระด้านการสอนมาก	7	3.68

ลำดับที่	ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม N = 190	ค่าร้อยละ
8	ขาดวัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์	5	2.63
9	โรงอาหารไม่เหมาะสม	3	1.58
9	การจัดตรวจสุขภาพนักเรียนนักศึกษาไม่สะดวก	3	1.58
	รวม	89	46.84

ตารางที่ 32 การระบุปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพักที่น่าสนใจเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม มีผู้ระบุปัญหาด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพักเพิ่มเติมมากที่สุด คือ ห้องพยาบาลคับแคบ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.48 ของผู้ตอบแบบสอบถาม รองลงมาได้แก่ ไม่มีเจ้าหน้าที่ที่จบด้านการพยาบาลโดยตรง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.42 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และบุคลากรผู้ปฏิบัติงานมีจำนวนไม่เพียงพอ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.79 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา และเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานเฉพาะด้าน ระหว่างหัวหน้างานผู้รับผิดชอบงานด้านนั้น ๆ โดยตรง กับ หัวหน้างานอื่นทุกงาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) ได้แก่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา และหัวหน้างานต่าง ๆ ทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา ประจำปีการศึกษา 2534 จำนวนทั้งสิ้น 198 คน

- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองมี 3 ตอน คือ
- ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (Check-List) เกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
  - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน ของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา โดยยึดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา และหัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยระเบียบการบริหารสถานศึกษา พุทธศักราช 2529 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ
  - ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุปัญหาในการปฏิบัติงานเพิ่มเติมจากที่มีอยู่แล้วในแบบสอบถามตอนที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามโดยทางไปรษณีย์ จำนวน 198 ฉบับ และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา เป็นแบบสอบถามที่มีความเชื่อถือได้จำนวน 190 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.96

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบตัวแปรวิเคราะห์โดยใช้ t-test ในที่นี้ผู้วิจัยจะได้กล่าวถึง สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ กลุ่มหัวหน้างานแนะแนว อาชีพและจัดหางานกับกลุ่มหัวหน้างานปกครอง มีจำนวนเท่ากัน และกลุ่มหัวหน้างานกิจกรรม นักเรียนนักศึกษา กลุ่มหัวหน้างานโครงการพิเศษกับกลุ่มหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก มีจำนวนน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 สภาพปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา

ระดับปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ด้านงานปกครอง และด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านงานโครงการพิเศษ และงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ระหว่างกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ กลุ่มหัวหน้างานทุกคนในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

การเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ระหว่างกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ กลุ่มหัวหน้างานทุกคนในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน จึงยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านปรากฏว่า ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ด้านงานปกครอง ด้านงานโครงการพิเศษ และด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก แตกต่างกัน จึงยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานเฉพาะด้าน ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานผู้รับผิดชอบงานด้านนั้น ๆ โดยตรงในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา

4.1 การเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน จึงยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.2 การเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.3 การเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานปกครอง ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานปกครอง มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน จึงยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.4 การเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานโครงการพิเศษ ระหว่าง ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานโครงการพิเศษ มีค่าเฉลี่ย ไม่แตกต่างกัน จึง ไม่ยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.5 การเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ระหว่าง ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพักมีค่าเฉลี่ย ไม่แตกต่างกัน จึง ไม่ยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ระหว่างหัวหน้างานผู้รับผิดชอบงานนั้น ๆ โดยตรง กับ หัวหน้างานอื่นทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา

5.1 การเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ระหว่างหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน กับ หัวหน้างานอื่นทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน จึง ไม่ยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2 การเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ระหว่างหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานอื่นทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน จึง ไม่ยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.3 การเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานปกครองระหว่างหัวหน้างานปกครอง กับ หัวหน้างานอื่นทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน จึง ไม่ยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.4 การเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานโครงการพิเศษ ระหว่าง หัวหน้างานโครงการพิเศษ กับ หัวหน้างานอื่นทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน จึง ไม่ยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.5 การเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ระหว่างหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก กับ หัวหน้างานอื่นทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน จึง ไม่ยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

การอภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยในที่นี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญ ๆ จากการค้นพบดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพ เป็น ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา หัวหน้างานปกครอง หัวหน้างานโครงการพิเศษ และหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในปีการศึกษา 2534 เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 สภาพปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาดมอ

2.1 ระดับปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา และหัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า มีปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมศักดิ์คงเที่ยง¹ ที่ได้ศึกษาเรื่องสภาพปัจจุบันและความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาของผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษาพบว่า ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านการบริหารแนะแนวอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กรมอาชีวศึกษาได้ตระหนัก

ถึงความสำคัญของการแนะแนวอาชีพและการจัดหางาน จึงได้ให้การสนับสนุนส่งเสริมงานด้านนี้แก่สถานศึกษาในสังกัด มีการพัฒนาทั้งในด้านสถานที่ เครื่องมืออุปกรณ์และบุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านบุคลากรนั้น นอกเหนือจากการรับบุคลากรที่สำเร็จการศึกษาด้านการแนะแนวโดยตรงแล้ว ยังส่งเสริมให้บุคลากรแนะแนวได้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ เทคนิควิธีการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้วิทยาลัยอาชีวศึกษาทุกแห่งยังกำหนดให้มีอาจารย์แนะแนวประจำแผนกวิชาและคณะวิชาอีกด้วย จึงทำให้การปฏิบัติงานด้านนี้ประสบผลดี มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีข้อน่าสังเกตว่า ข้อที่เป็นปัญหาในการปฏิบัติงานที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ศิษย์เก่าไม่ให้ความร่วมมือในการรายงานผลการประกอบอาชีพของตนมายังวิทยาลัย อาจจะเป็นเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น วิทยาลัยไม่ได้เน้นถึงความสำคัญความจำเป็นของการรายงานผลการประกอบอาชีพที่มีต่อการจัดการศึกษาและนักเรียนนักศึกษา ปัจจุบัน วิทยาลัยไม่ได้เสริมสร้างความประทับใจและความผูกพันของนักเรียนนักศึกษาที่มีต่อวิทยาลัย หรือศิษย์เก่ามีภาระหน้าที่การงานมากไป ทำให้เกิดการละเลยไม่เอาใจใส่ หรือไม่มีเวลาที่จะติดต่อรายงานผลต่อวิทยาลัย จึงสมควรที่จะได้รับการปรับปรุงแก้ไขเป็นอย่างยิ่ง

ปัญหาในการปฏิบัติงานในระดับรองลงมาได้แก่ ปัญหาสถานประกอบการในท้องถิ่นมีไม่เพียงพอที่จะรับผู้จบการศึกษาเข้าทำงาน โดยข้อเท็จจริงแล้วสถานศึกษาส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาด้านการฝึกงานของนักเรียนนักศึกษาอีกด้วย ทั้งนี้เพราะเหตุว่าวิทยาลัยอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค มีจำนวนสถานประกอบการค่อนข้างน้อย แต่ปริมาณนักเรียนนักศึกษาทั้งที่กำลังศึกษาอยู่และที่จบการศึกษาออกไปมีมาก ไม่สมดุลย์กับปริมาณสถานประกอบการ สถานประกอบการจึงไม่สามารถสนองตอบสถานศึกษาในการรับนักเรียนนักศึกษาเข้าฝึกงาน หรือรับผู้จบการศึกษาเข้าทำงาน ดังนั้นนักเรียนนักศึกษาฝึกงานจึงได้รับการฝึกงานไม่ตรงตามสาขาอาชีพ หรือนักเรียนนักศึกษาบางส่วนจำเป็นต้องฝึกงานในสถานศึกษาของตนเอง และเมื่อจบการศึกษาก็ต้องชวนช่วยทำงานทำในกรุงเทพมหานคร หรือเขตปริมณฑล หรือไม่ก็ประสบปัญหาการว่างงานนับว่าเป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข

ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานที่น่าสนใจ อีกปัญหาหนึ่งคือ ปัญหาอาจารย์แนะแนวไม่มีเวลา ทั้งนี้อาจจะเป็นเนื่องจากอาจารย์ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอน มีคาบการสอนมากทั้งภาคในเวลาและภาคนอกเวลา จึงมีเวลาปฏิบัติงานแนะแนวน้อย และโดยเหตุที่จำนวนครูอาจารย์แนะแนวมีจำนวนน้อย ทำให้เกิดปัญหาด้านการขาดบุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมศักดิ์ คงเที่ยง² ที่พบว่า ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนด้านการแนะแนว คือปัญหาด้านการขาดกำลังคน ด้านบุคลากรแนะแนว สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย³ ได้กำหนดมาตรฐานอัตรากำลังบุคลากรแนะแนวที่ควรมีในสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษาไว้ในอัตรา 8-10 คน ต่อนักเรียนนักศึกษา 1,500-2,000 คน แต่เนื่องด้วยครูอาจารย์แนะแนวมีจำนวนไม่เป็นไปตามมาตรฐานอัตรากำลังดังกล่าวและครูอาจารย์แนะแนวที่มีอยู่ในปัจจุบันมีภาระการสอนมาก จึงไม่มีเวลาเพียงพอต่อการปฏิบัติงานแนะแนว

2.2 ระดับปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและหัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า มีปัญหาในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา มีขอบเขตกว้างขวางมาก ครอบคลุมกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัย มีกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย เช่น กิจกรรมกีฬา นันทนาการ ลูกเสือ-เนตรนารีวิสามัญ นักศึกษาวิชาทหาร องค์กรวิชาชีพ ชมรม และกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานอื่น นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษานั้นเป็นระบบ 2 ผลัดการเรียน ในช่วงเวลา 07.00-19.00 น. ทำให้การจัดกิจกรรมกระทบต่อการเรียนการสอน ครูอาจารย์มีคาบการสอนมาก ไม่สามารถกำกับดูแลกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาได้เท่าที่ควร ทำให้การปฏิบัติงานด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลาง ผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิรัตน์ สุกญา⁴ ที่พบว่าปัญหาด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีปัญหาในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีข้อน่าสังเกตว่า ข้อที่เป็นปัญหาในการปฏิบัติงานสูงสุดซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ สนามกีฬาไม่เพียงพอกับความต้องการในการเล่นกีฬาตามความสนใจของนักเรียนนักศึกษา ทั้งนี้เนื่องมาจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาส่วนใหญ่

ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลมีเนื้อที่คับแคบและไม่สามารถขยายพื้นที่ได้ ดังนั้นเมื่อการศึกษาด้านอาชีวศึกษามีความเจริญก้าวหน้า มีผู้สนใจมากขึ้น วิทยาลัยมีความจำเป็นในการใช้พื้นที่ก่อสร้างอาคารเรียนและอาคารปฏิบัติงานจึงไม่มีพื้นที่สำหรับการก่อสร้างสนามกีฬาเพิ่มเติม ยิ่งไปกว่านั้นพื้นที่สำหรับการเล่นกีฬาในวิทยาลัยบางแห่งกลับลดน้อยลง เป็นปัญหาต่อการจัดกิจกรรมกีฬาของวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของธัชนาภรณ์ เสนาลักษณ์⁵ ที่พบว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษาของรัฐบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร ปัญหาด้านสถานที่เป็นปัญหาที่สำคัญในการจัดกิจกรรม และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของธีรพงศ์ ประสงค์ลาภ⁶ ที่พบว่า ปัญหาที่สำคัญในการจัดกิจกรรมนักเรียนในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร คือปัญหาด้านสถานที่ ส่วนวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา ได้กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า "สถานที่ที่มีลักษณะไม่เหมาะสมและไม่เพียงพอ"⁷ ปัญหาสนามกีฬาไม่เพียงพอกับความต้องการในการเล่นกีฬาตามความสนใจของนักเรียนนักศึกษา จึงเป็นปัญหาที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข

นอกจากนี้ยังมีปัญหาค่าใช้จ่ายบางรายการในการจัดกิจกรรมไม่สามารถเบิกจ่ายตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินได้ และปัญหางบประมาณในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอเป็นปัญหาระดับปานกลาง งบประมาณเป็นปัจจัยสำคัญและจำเป็นอย่างหนึ่งในการจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาที่วิทยาลัยควรจะได้มีการจัดสรรไว้อย่างเพียงพอ มิฉะนั้นแล้วการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมจะไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ผู้ปฏิบัติงานอาจเกิดความท้อถอยและหมดกำลังใจในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้วิทยาลัยควรจัดหาเงินนอกงบประมาณไว้ส่วนหนึ่งสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายที่ระเบียบเบิกจ่ายไม่เอื้ออำนวย ดังที่วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา⁸ ได้กล่าวไว้ว่า ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักศึกษาประการหนึ่งคือ ปัญหางบประมาณมีจำนวนไม่พอ กับความต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวินัย จินดาวรรณ⁹ ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 10 พบว่า มีปัญหาด้านการขาดแคลนงบประมาณ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุรจิตตา โพธิบุตร¹⁰ ที่พบว่า ปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 คือ ขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณจากวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ระดับปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานปกครอง ของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและหัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น จำนวนนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาแต่ละแห่งเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่การเพิ่มปริมาณของครูอาจารย์ไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้น ทำให้ ครูอาจารย์ต้องเพิ่มภาระในการสอนมากขึ้น ไม่มีเวลาเพียงพอในการตรวจสอบติดตามและกำกับดูแลด้านระเบียบวินัยและความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา นอกจากนี้สภาพสังคมที่เต็มไปด้วยสถานเริงรมย์และแหล่งอบายมุขต่าง ๆ ชักนำให้นักเรียนนักศึกษามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในทางที่ไม่พึงประสงค์ ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของบุญพามิลินทสูต¹¹ ที่ได้ศึกษาเรื่องวินัยของนักเรียนอาชีวศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนและนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาขาดวินัยอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีข้อน่าสนใจว่า ครูอาจารย์ให้ความร่วมมือในการควบคุมดูแลนักเรียนนักศึกษา ให้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยน้อยเกินไป เป็นข้อที่เป็นปัญหาในการปฏิบัติงานสูงสุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางอาจเนื่องมาจาก ครูอาจารย์มีภาระการสอนมากเกินไป ไม่ตระหนักถึงภาระรับผิดชอบของตนเองที่มีต่อนักศึกษา ตลอดจนเกิดความหวั่นเกรงต่อการได้รับความไม่พึงพอใจจากนักเรียนนักศึกษา จึงปิดภาระความรับผิดชอบนี้ให้แก่อาจารย์ปกครอง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุรจิตตา โภธิบุตร¹² ที่พบว่า การจัดครู-อาจารย์ดูแลความประพฤตินักศึกษาออกสถานศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา 9 อยู่ในระดับต่ำ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของตุลิต คงตระกูล¹³ ที่พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคเหนือเอาใจใส่เยี่ยมเยียนนักศึกษา ทั้งในหอพักและนอกหอพักอยู่ในระดับน้อยสมควรอย่างยิ่งที่สถานศึกษาจะได้รับแรงค์ขอความร่วมมือจากครูอาจารย์ทุกคนช่วยกันปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

นอกจากนี้ยังมีปัญหาในการปฏิบัติงานที่น่าสนใจอีกคือ ห้องทำงานของคณะอาจารย์ปกครองไม่เป็นสัดส่วนเฉพาะอาจจะเนื่องมาจากอาคารสถานที่ส่วนใหญ่ต้องใช้เป็นห้องเรียน วิทยาลัยจึงไม่มีสถานที่จัดให้เป็นห้องทำงานของคณะอาจารย์ปกครองซึ่งมีความจำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เพื่อให้คณะอาจารย์ปกครอง ได้มีโอกาสปรึกษาหารือกัน เป็นสถานที่ให้คำแนะนำ

ตกเดือน และสืบสวนนักเรียนนักศึกษาที่ประพฤติปฏิบัติตนในแนวทางที่ไม่พึงประสงค์ ในการ สอบสวนและพิจารณาตัดสินลงโทษบางกรณีอาจจะต้องดำเนินการอย่างปกปิดและเป็นความลับ ดังนั้นห้องปฏิบัติงานปกครองจึงมีความจำเป็นที่สถานศึกษาควรจัดให้แก่คณะอาจารย์ปกครอง ส่วนข้อที่เป็นปัญหาในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ อาจารย์ปกครองขาดประสบการณ์ ในการทำงาน อาจจะเป็นเพราะว่า วิทยาลัยอาชีวศึกษาได้ดำเนินการสรรหาครูอาจารย์มา ปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ปกครอง โดยคำนึงถึงอายุราชการ บุคลิกภาพและคุณสมบัติด้านอื่น ๆ ที่ เหมาะสมต่อการเป็นอาจารย์ปกครอง

2.4 ระดับปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานโครงการพิเศษ ของผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและหัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ผลการวิจัย พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อาจจะเป็นเพราะว่า หน้าที่ความรับผิดชอบของงานโครงการ พิเศษส่วนใหญ่เน้นหนักที่การพัฒนาชนบท ซึ่งวิทยาลัยอาชีวศึกษาได้ดำเนินการให้การฝึกอบรม วิชาชีพระยะสั้นแก่ประชาชนในสาขาวิชาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาเปิดสอน ในหลักสูตรจึงมีความพร้อม ด้านวิทยากร และกรมอาชีวศึกษาได้จัดสรรงบประมาณให้แก่วิทยาลัย เพื่อดำเนินการตาม โครงการฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้นต่าง ๆ อย่างพอเพียง นอกจากนี้วิทยาลัยยังได้รับการสนับสนุน ด้านยานพาหนะ โดยได้รับงบประมาณจัดซื้อรถยนต์บรรทุก ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้มีปัญหา การปฏิบัติงานด้านงานโครงการพิเศษอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีข้อที่น่าสนใจเกี่ยวกับ ระบบการจัดการเรียนการสอน ไม่เอื้ออำนวยต่อการนำนักเรียนนักศึกษาและครูอาจารย์ออกไปพัฒนาชนบท เป็นปัญหาในการ ปฏิบัติงานที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การออกไปพัฒนาชนบท โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้นให้แก่ประชาชนนั้น ต้องนำ คณะครูอาจารย์และนักเรียนนักศึกษาออกไปปฏิบัติหน้าที่วิทยากรให้การฝึกอบรม แต่เนื่องจาก ครูอาจารย์มีภาระด้านการสอน ช่วงเวลาที่ว่าง ไม่สอดคล้องกับช่วงเวลาที่เหมาะสมของ ประชาชนในท้องถิ่น เช่น ครูอาจารย์มีช่วงว่างระหว่างปิดภาคเรียนในเดือนกันยายนแต่เป็น ช่วงที่ประชาชนประกอบอาชีพทำนา เป็นต้น ดังนั้นระบบการเรียนการสอนจึงไม่เอื้ออำนวยต่อ การพัฒนาชนบท ผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับ ผลการประชุมสัมมนาผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายกิจการ นักเรียนนักศึกษาและเจ้าหน้าที่โครงการพิเศษ สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่ได้ระบุว่า "ระบบการเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการออกพัฒนาชนบท เป็นปัญหาอุปสรรคในการจัดทำแผนและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการพัฒนาชนบทระดับจังหวัด"¹⁴ ข้อที่เป็นปัญหาในการปฏิบัติงานน้อย มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ปัญหาวิทยาลัยไม่สามารถรายงานผลการฝึกอบรมวิชาชีพให้ทันตามเวลาที่กรมอาชีวศึกษากำหนดได้ อาจจะเป็นเพราะว่า กรมอาชีวศึกษาได้จัดรูปแบบการรายงานผลให้แก่ทุกวิทยาลัย และกำหนดช่วงเวลาของการรายงานผลไว้แน่นอน ชัดเจน สะดวกต่อการรายงานจึงมีปัญหาในการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

2.5 ระดับปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและหัวหน้างานทุกงาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า งานสวัสดิการพยาบาลและหอพักเป็นงานที่มีผลต่อการสร้างขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรในวิทยาลัยหากวิทยาลัยใดให้การบริการด้านสวัสดิการได้อย่างทั่วถึง ตรงกับความต้องการของบุคลากรย่อมจะทำให้บุคลากรมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี แต่เนื่องจากหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพักและผู้ปฏิบัติงานด้านนี้ มีภาระหน้าที่ด้านการสอนมาก ไม่มีเวลาเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ไม่สามารถให้การบริการได้อย่างเต็มที่ จึงเป็นปัญหาในการปฏิบัติงาน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีข้อปัญหาจากการค้นพบที่น่าสนใจคือ วิทยาลัยไม่มีเจ้าหน้าที่พยาบาลโดยตรง เป็นปัญหาในการปฏิบัติงานสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าไม่มีการกำหนดอัตราตำแหน่งเจ้าหน้าที่พยาบาลไว้ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ดังนั้นผู้ปฏิบัติหน้าที่พยาบาลจึงเป็นครูอาจารย์ที่ไม่ได้จบด้านพยาบาลโดยตรง แม้ว่ากรมอาชีวศึกษาได้ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูอาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ก็ยอมไม่มีความรู้ความชำนาญเทียบเท่าผู้จบพยาบาลโดยตรง จึงขาดความเชื่อมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ขาดทักษะในการให้บริการ ผลงานวิจัยนี้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของศิริ รอดบุญธรรม¹⁵ ที่พบว่า ปัญหาเรื่องสุขภาพอนามัย วิทยาลัยเอาใจใส่ไม่น้อยมากคือ มีการตรวจสุขภาพปีละครั้ง บางแห่งไม่เคยตรวจเลยและบางแห่งไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมศักดิ์ คงเที่ยง¹⁶ ที่พบว่า ปัญหาการจัดบริการสุขภาพอนามัยคือ การขาดแคลนบุคลากรเฉพาะด้าน

ปัญหาที่น่าสนใจอีกปัญหาหนึ่งซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ บุคลากรในงานสวัสดิการพยาบาลและหอพักไม่สามารถตรวจสอบสภาพของหอพักเอกชนและ

บ้านเช่าได้อย่างทั่วถึง อาจจะเป็นเพราะว่า หอพักเอกชนและบ้านเช่าในแต่ละจังหวัดมีอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นจำนวนมาก มีทั้งหอพักที่ได้จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายและไม่ได้จดทะเบียน การตรวจสอบหอพักที่จดทะเบียนไม่ประสบความสำเร็จง่าย เพราะระบบตำแหน่งที่ตั้งไว้อย่างถูกต้อง ชัดเจน สะดวกต่อการค้นหา แต่หอพักที่ไม่ได้จดทะเบียนและบ้านเช่านั้น ผู้ปฏิบัติงานไม่ทราบ ข้อมูลว่า มีจำนวนเท่าใด ตั้งอยู่ที่ใดบ้าง ต้องสืบเสาะหาด้วยตนเอง เมื่อผู้ปฏิบัติหน้าที่มี ภาระในการสอนมากจึงไม่สามารถตรวจสอบได้ทั่วถึง มีผลกระทบต่อการสอดส่องดูแลนักเรียน นักศึกษาที่พักอยู่ในหอพักเอกชนและบ้านเช่า และมักจะเป็นแหล่งมั่วสุมของนักเรียนนักศึกษา ก่อให้เกิดปัญหาด้านความประพฤติและด้านการเรียน ผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัย ของสุรจิตตา โปธิบุตร¹⁷ ที่พบว่า ครูอาจารย์ออกไปเยี่ยมนักศึกษาและผู้ปกครองตามบ้านพัก อยู่ในระดับน้อย ข้อที่เป็นปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยและมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ วิทยาลัย ไม่สามารถดำเนินการจัดตรวจสอบสุขภาพให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง เนื่องจาก วิทยาลัยอาชีวศึกษาเป็นสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล ใกล้สถานพยาบาลหรือสำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สะดวกต่อการขอความร่วมมือจากหน่วยงานดังกล่าวมาดำเนินการตรวจสอบ สุขภาพให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง

ระดับปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา โดยรวมทุกด้านอยู่ใน ระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมศักดิ์ คงเที่ยง¹⁸ ที่พบว่า ปัญหาการบริหาร กิจการนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์อยู่ใน ระดับน้อย แต่ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุรจิตตา โปธิบุตร¹⁹ ที่พบว่า ปัญหาและ อุปสรรคในการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ตามความ คิดเห็นของครูอาจารย์ อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วิทยาลัยอาชีวศึกษา มีเนื้อที่ไม่กว้างขวาง ทั้งยังปฏิบัติงานของหัวหน้าอยู่ใกล้เคียงกันหรืออยู่ในอาคารเดียวกัน การติดต่อพบปะและปรึกษาหารือเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ ติดต่อประสานงานที่มีความจำเป็นต้องพบปะกันเป็นการส่วนตัว นอกจากนี้การที่วิทยาลัย อาชีวศึกษามีเนื้อที่ไม่กว้างขวาง ยังเป็นผลดีต่อการควบคุมกำกับดูแลนักเรียนนักศึกษาใน ด้านความประพฤติ ด้านการจัดกิจกรรมของนักเรียนนักศึกษา ตลอดจนมีความสะดวกรวดเร็ว ในการให้บริการของงานต่าง ๆ แก่นักเรียนนักศึกษา จึงทำให้มีปัญหาการปฏิบัติงานของ ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า พบปัญหาการปฏิบัติงานแตกต่างกัน โดยกลุ่มหัวหน้างานพบปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่ากลุ่ม ผู้ช่วยผู้อำนวยการ อาจจะเป็นเพราะว่า กลุ่มหัวหน้างานเป็นกลุ่มปฏิบัติมีความใกล้ชิดกับงานหรือกิจกรรมตลอดเวลา พบกับปัญหาอุปสรรคทุกอย่างที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือปัญหาสำคัญ หากปัญหาใดที่สามารถดำเนินการแก้ไขได้ด้วยตนเองก็จะดำเนินการให้ลุล่วงไปไม่ได้รายงานหรือขอคำปรึกษาจากผู้ช่วยผู้อำนวยการ กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการซึ่งเป็นผู้กำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติ ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหัวหน้างาน ไม่ได้สัมผัสงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ลึกซึ้งเท่ากับหัวหน้างาน จึงพบปัญหาการปฏิบัติงานน้อยกว่าหัวหน้างาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการกับกลุ่มหัวหน้างานพบปัญหาการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อยู่ 4 ด้านคือ ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ด้านงานปกครอง ด้านงานโครงการพิเศษ ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ส่วนด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาคงไม่มีความแตกต่างกัน ดังจะได้อภิปรายผลการวิจัยในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

3.1 ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับกลุ่มหัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษาพบปัญหาการปฏิบัติงานด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน แตกต่างกัน โดยกลุ่มหัวหน้างาน พบปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่ากลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ อาจจะเป็นเพราะว่ากลุ่มหัวหน้างานเป็นกลุ่มปฏิบัติโดยตรง สัมผัสกับงานที่อยู่ในความรับผิดชอบด้วยตนเอง พบปัญหาทุกปัญหาที่เกิดขึ้นและแก้ไขปัญหาเหล่านั้นด้วยความสามารถ และประสบการณ์ที่มีอยู่ ยกเว้นปัญหาใดที่ไม่สามารถดำเนินการแก้ไขได้เท่านั้น ที่นำเสนอผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาได้รับทราบและดำเนินการแก้ไข ดังนั้นหัวหน้างานจึงพบปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีข้อน่าสังเกตว่า ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษากับหัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาการปฏิบัติงาน เรื่อง อาจารย์แนะแนวมีน้อยไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา อาจารย์แนะแนวไม่สามารถติดตามผลการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนนักศึกษาได้ อาจารย์แนะแนว ไม่สามารถให้ข้อมูลความต้องการของตลาดแรงงานที่เป็นปัจจุบันได้ และการพิจารณาให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียน นักศึกษาขาดความเที่ยงตรงแตกต่างกัน

ปัญหาอาจารย์แนะแนวมีน้อยไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา อาจเป็น เพราะว่าวิทยาลัยได้แต่งตั้ง ครูอาจารย์ รับผิดชอบช่วยงานด้านงานแนะแนวอาชีพและ จัดหางานไว้เพียงพอ แต่ครูอาจารย์เหล่านั้น ไม่ได้ช่วยงานอย่างจริงจัง ทั้งนี้อาจจะมีภาระ ด้านการสอนและงานพิเศษอื่น ๆ มาก ขาดทักษะด้านการแนะแนว ดังที่หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา ได้สรุปปัญหาในการปฏิบัติงานของครูแนะแนวในสถาบันอาชีวศึกษา ไว้ว่า "ปัญหาที่ครูแนะแนวเองคือ ต้องมีภาระสอนด้วย ไม่ได้ปฏิบัติงานแนะแนวเต็มเวลา และครูแนะแนวอาจไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องงานแนะแนว เพราะไม่ได้จบการศึกษาทาง แนะแนวและจิตวิทยา มาโดยตรง"²⁰ ดังนั้นภาระในการปฏิบัติงานส่วนใหญ่จึงอยู่กับหัวหน้างาน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานจริงมีจำนวนน้อย เป็นปัญหาในการปฏิบัติงานของหัวหน้างาน ปัญหา เรื่อง อาจารย์แนะแนวไม่สามารถติดตามผลการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนนักศึกษาได้ อาจเป็น เพราะว่า หัวหน้างานเห็นว่าการติดตามผลการให้คำปรึกษา เป็นปัจจัยสำคัญต่อการนำผล ดังกล่าวมาปรับปรุงพัฒนาการให้คำปรึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แต่เนื่องจากการขาด บุคลากรและไม่มีเวลาเพียงพอต่อการดำเนินงาน จึง ไม่สามารถติดตามผลการให้คำปรึกษา

ปัญหา เรื่องอาจารย์แนะแนวไม่สามารถให้ข้อมูลความต้องการของตลาดแรงงาน ที่เป็นปัจจุบันได้ กลุ่มหัวหน้างานพบปัญหาการปฏิบัติงานมากกว่ากลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่าย กิจการนักเรียนนักศึกษา อาจเป็นเพราะว่า หัวหน้างานเป็นผู้ที่นักเรียนนักศึกษาขอคำปรึกษา โดยตรงหากขาดข้อมูลที่ปัจจุบัน ก็ย่อมไม่สามารถตอบข้อซักถามหรือขอปรึกษาจากนักเรียน นักศึกษาอย่างถูกต้องและชัดเจนดังที่วารุณี ธนวรานิชได้กล่าวไว้ว่า "ข้อมูลที่ตีมีประโยชน์จะ ต้องเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง กระทัดรัด ชัดเจน สมบูรณ์ครบถ้วนและทันการณ์"²¹ ส่วนผู้ช่วย ผู้อำนวยการอาจจะไม่ได้รับการรายงานในปัญหาดังกล่าว ปัญหาในการปฏิบัติงานของหัวหน้า งาน มีมากกว่าผู้ช่วยผู้อำนวยการ ทำให้การบริการด้านการให้ข้อมูลความต้องการทางตลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงงานไม่ดีพอ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ โกมินทร์ คล้ายวงษ์²² ที่พบว่าสภาพการ จัดบริการเผยแพร่ข่าวด้านตลาดแรงงานอาชีพเกิดขึ้นใหม่ ๆ น่าสนใจแก่นักศึกษาอยู่ในระดับ ไม่ดี

3.2 งานด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ช่วย ผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับกลุ่มหัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา พบปัญหาการปฏิบัติงานด้านงานกิจกรรม นักเรียนนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาเป็นงาน ที่บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม ผู้ช่วย ผู้อำนวยการและหัวหน้างานมีโอกาสปฏิบัติงานร่วมกันมาก จึงพบปัญหาการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของรสลิน เลิศสมบูรณ์²³ ที่พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านการจัดการจัดกิจกรรมของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานกิจการนักเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีข้อที่น่าสนใจ 4 ข้อว่า ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา กับหัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน คือ ปัญหาเรื่องสนามกีฬาไม่เพียงพอกับความต้องการในการเล่นกีฬา ตามความ สนใจของนักเรียนนักศึกษา หัวหน้างานทุกงานพบปัญหาการปฏิบัติงานมากกว่า ผู้ช่วย ผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา อาจเป็นเพราะว่า หัวหน้างานเป็นผู้รับผิดชอบกำกับ ดูแลการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของนักเรียนนักศึกษา ซึ่งนักเรียนนักศึกษาคิดในเวลา จะเล่นกีฬาในคาบเรียนว่างและหลังจากเลิกเรียนแล้ว ในขณะที่นักเรียนนักศึกษาภาคนอก เวลาจะเล่นกีฬาในช่วงเวลาภาคเช้าและในคาบเรียนว่าง การเล่นกีฬาของนักเรียนนักศึกษา ทั้งสองผลการเรียน จะมีผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนการสอน เนื่องจากพื้นที่สำหรับเล่น กีฬาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาส่วนใหญ่จะอยู่ใกล้เคียงกับห้องเรียน จึงอาจถูกลังรบกวนไม่ให้มีการ เล่นกีฬาในช่วงที่มีการเรียนการสอน หัวหน้างานเป็นบุคคลแรกที่จะได้รับการร้องขอจาก นักเรียนนักศึกษาให้จัดสถานที่สำหรับการเล่นกีฬา ส่วนผู้ช่วยผู้อำนวยการอาจคิดว่า ได้พยายาม จัดสนามกีฬา ให้ เต็มที่แล้วตามที่สถานที่ที่ผู้อำนวยการ

3.3 ด้านงานปกครองผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ กลุ่มหัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาการปฏิบัติงานด้านงานปกครอง แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าผู้ช่วยผู้อำนวยการเป็นผู้กำกับดูแลและแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่หัวหน้างานรายงานให้ทราบ ไม่ได้ลงมือปฏิบัติมากเท่ากับหัวหน้างาน หัวหน้างานเป็นผู้ปฏิบัติ รับรู้ปัญหาทุกอย่างด้วยตนเอง จึงพบปัญหามากกว่าผู้ช่วยผู้อำนวยการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของรสนิน เลิศสมบูรณ์²⁴ ที่พบว่าปัญหาด้านการรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีข้อที่น่าสังเกตว่า ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาการปฏิบัติงานแตกต่างกันอยู่ถึง 6 ปัญหาด้วยกัน และปัญหาที่น่าสนใจ คือ ปัญหาอาจารย์ปกครองขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน โดยผู้ช่วยผู้อำนวยการพบปัญหาอยู่ในระดับน้อย ในขณะที่หัวหน้างานทุกงานพบปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่า หัวหน้างานพบว่า การปฏิบัติงานปกครองนั้นต้องเสี่ยงต่อการได้รับความไม่พึงพอใจ โกรธแค้น เกลียดชังจากนักเรียนนักศึกษา เป็นงานที่ค่อนข้างเสี่ยงต่อการถูกทำร้ายทั้งจากนักเรียนนักศึกษา หรือจากผู้ปกครอง และเมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่เหมาะสมเกิดขึ้นจากการกระทำของนักเรียนนักศึกษา ก็มักจะถูกตำหนิติเตียนจากครูอาจารย์ และผู้บังคับบัญชา นอกจากนี้ยังคิดว่าผู้ปฏิบัติงานด้านนี้สมควรได้รับการพิจารณาความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองดังกล่าว จึงทำให้หัวหน้างานขาดขวัญและกำลังใจ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุรจิตตา โพธิบุตร²⁵ ที่พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา 9 ตามความคิดเห็นของครูอาจารย์ อยู่ในระดับมาก ปัญหาหนึ่งคือ ขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครูอาจารย์ ปัญหาที่น่าสนใจอีกปัญหาหนึ่งที่หัวหน้างานทุกงาน พบปัญหามากกว่าผู้ช่วยผู้อำนวยการ คือ ปัญหาการปฏิบัติงานของคณะอาจารย์ปกครองไม่เป็นไปในแนวเดียวกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าผู้ช่วยผู้อำนวยการได้กำหนดแนวทางปฏิบัติงานไว้ชัดเจนแล้ว จึงคิดว่าไม่น่าจะมีปัญหาเกิดขึ้น แต่หัวหน้างานซึ่งมีผู้ร่วมปฏิบัติงาน แต่ผู้ปฏิบัติงานไม่ได้ยึดถือปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ เนื่องมาจากความแตกต่างด้านคุณลักษณะและแนวคิดของแต่ละบุคคล ทำให้ประสบปัญหาในการปฏิบัติงานมากมาย

3.4 ด้านงานโครงการพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับกลุ่มหัวหน้างานทุกงาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาการปฏิบัติงานด้านนี้ แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ช่วยผู้อำนวยการไม่ได้ลงมือปฏิบัติงานโครงการพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำคณะครูอาจารย์และนักศึกษาออกไปฝึกอบรมวิชาชีพแก่ประชาชนในชนบทหรือในถิ่นทุรกันดาร จึงไม่ได้สัมผัสกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ส่วนหัวหน้างานซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติโดยตรง ย่อมพบปัญหาในขณะที่ปฏิบัติงานมากกว่า และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับหัวหน้างานทุกงาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานโครงการพิเศษ แตกต่างกัน อยู่ 5 ข้อ คือ วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการตรวจสอบเพื่อค้นหานักเรียนนักศึกษาที่เสี่ยงเสี่ยงติดให้โทษ การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่มีความคล่องตัวเท่าที่ควร บุคลากรที่เต็มใจปฏิบัติงานโครงการพิเศษ ไม่เพียงพอกับปริมาณงาน ระเบียบการเงินไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานโครงการพิเศษ และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ไม่เพียงพอ ซึ่งกลุ่มหัวหน้างานมีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาสูงกว่ากลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ อาจเป็นเพราะว่าสิ่งที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการคิดว่าไม่น่าที่จะเป็นปัญหาในการปฏิบัติงาน แต่เมื่อหัวหน้างานนำไปปฏิบัติแล้วกลับประสบปัญหา เช่น การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อผู้ช่วยผู้อำนวยการเป็นผู้ประสานงานอาจจะได้รับความสะดวกกว่าหัวหน้างาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ช่วยผู้อำนวยการมีโอกาสสร้างสัมพันธ์กับบุคลากรในหน่วยงานอื่นเป็นที่รู้จักคุ้นเคยมากกว่าหัวหน้างาน เมื่อหัวหน้างานไม่ได้รับความสะดวกในการประสานงาน ก็เป็นผลให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามมาอีกมากมาย

3.5 ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับกลุ่มหัวหน้างานทุกงาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาการปฏิบัติงานด้านนี้แตกต่างกัน โดยกลุ่มหัวหน้างานพบปัญหาการปฏิบัติงานมากกว่ากลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ ทั้งนี้ก็คงจะเป็นเหตุผลเดียวกันกับด้านอื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้ว นั่นก็คือกลุ่มผู้ปฏิบัติงานพบปัญหามากกว่าผู้ที่มีได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุรจิตตา โปธิบุตร²⁶ ที่พบว่าความคิดเห็นของครูอาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักเรียน ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพักแตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของตุลิต คงตระกูล²⁷

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่พบว่าทัศนะของผู้บริหารกับอาจารย์ที่มีต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคเหนือ ในด้านสวัสดิการ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีข้อที่น่าสังเกตว่าปัญหาในการปฏิบัติงานที่เกิดจากบุคลากรในงานสวัสดิการพยาบาลและหอพักไม่สามารถตรวจสอบสภาพของหอพัก เอกชนและบ้านเช่าได้อย่างทั่วถึง ซึ่งเป็นปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มหัวหน้างาน อาจเป็นเพราะว่านักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาส่วนหนึ่ง เป็นผู้ที่มิภูมิลำเนาอยู่ต่างอำเภอหรือต่างจังหวัด ไม่สะดวกต่อการเดินทางมาเรียนและเดินทางกลับในวันเดียวกัน จึงต้องพักอาศัยอยู่ในหอพักเอกชนหรือบ้านเช่า เป็นเหตุให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในแนวทางที่ไม่พึงประสงค์ เนื่องจากขาดการกำกับดูแล ไม่สามารถควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตั้งงามได้ เป็นผลกระทบต่อการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ทั้งด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก งานปกครอง งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และงานโครงการพิเศษ จึงทำให้กลุ่มหัวหน้างานพบปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่ากลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับหัวหน้างานผู้รับผิดชอบงานด้านนั้น ๆ โดยตรง

4.1 ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนศึกษากับกลุ่มหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน พบปัญหาการปฏิบัติงานด้านนี้แตกต่างกัน โดยกลุ่มหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน พบปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่ากลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ อาจเป็นเพราะว่าหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางานเป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานด้านนี้โดยตรง ประสบปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงาน แม้ว่าปัญหาบางปัญหาอาจจะเป็นเพียงปัญหาเล็กน้อย สามารถปรับปรุงแก้ไขได้ก็ตาม แต่ด้วยความสำนึกในหน้าที่รับผิดชอบ จึงเกิดความวิตกกังวลต่อปัญหานั้น ๆ ในขณะที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการคิดว่าไม่ใช่ปัญหาในการปฏิบัติงานแต่อย่างใด ดังนั้นหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน จึงประสบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานมากกว่าผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุรจิตตา โนธิบุตร ที่พบว่า "ครูอาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา กับครู-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้าน
แนะแนวอาชีพและจัดหางานของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 แตกต่างกัน"²⁸ แต่ไม่
สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสวัสดี เรื่องศรี²⁹ ที่พบว่า ทิศนะของผู้บริหาร กับอาจารย์ที่มี
ต่อการบริหารงานแนะแนวของนักศึกษาตามสภาพที่เป็นจริง ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีข้อที่น่าสังเกตว่า ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการ
นักเรียนนักศึกษากับหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน พบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านนี้
แตกต่างกันอยู่ 3 ข้อคือ อาจารย์แนะแนวมีน้อยไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา อาจารย์
แนะแนวไม่มีเวลาเพียงพอต่อการปฏิบัติงานแนะแนว และอาจารย์แนะแนวไม่สามารถติดตาม
ผลการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนนักศึกษาได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูอาจารย์ที่ปฏิบัติงานด้าน
งานแนะแนวอาชีพและจัดหางานในวิทยาลัยอาชีวศึกษามีจำนวนน้อย นอกเหนือจากการปฏิบัติ
งานด้านงานแนะแนวแล้วยังมีภาระด้านการสอนอีกด้วย ไม่มีเวลาเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
ทำให้ไม่สามารถให้การบริการแก่นักเรียนนักศึกษา เกิดความรู้สึกว่างานที่ตนรับผิดชอบมีความ
บกพร่องอันเกิดจากปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าว

4.2 ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ
ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษากับกลุ่มหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาการ
ปฏิบัติงานด้านนี้ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่เป็น
งานที่บุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาได้รับมอบหมายจากผู้บริหารให้ปฏิบัติงานร่วมกับหัวหน้า
งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน
นักศึกษา กับหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา จะวางแผนงาน วางแนวปฏิบัติ และ
ลงมือปฏิบัติงานกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน จึงพบปัญหาการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้อง
กับผลงานวิจัยของตุลิต คงตระกูล³⁰ ที่พบว่า ทิศนะของผู้บริหารกับอาจารย์ที่มีต่อการบริหาร
กิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครุภาคเหนือในด้านกิจกรรมไม่แตกต่างกัน และสวัสดี เรื่องศรี³¹
ที่พบว่า ทิศนะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาตามสภาพที่เป็น
จริง ไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของจรรยา เกษโพนทอง³² ที่พบว่า ความ
เห็นเกี่ยวกับผลการจัดกิจกรรมของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมและครูที่ปรึกษากิจกรรม
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีข้อน่าสังเกตว่า ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา กับหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาค่าใช้จ่ายบางรายการในการ จัดกิจกรรม ไม่สามารถเบิกจ่ายตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินได้ แตกต่างกัน โดยหัวหน้า งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาพบปัญหาในการปฏิบัติงานซื้อใหม่มากกว่าผู้ช่วยผู้อำนวยการ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ในการปฏิบัติกิจกรรมนั้น มีรายการบางอย่างที่จำเป็นต้องจ่ายในการ ปฏิบัติงานจริง จึงจะทำให้กิจกรรมนั้นสำเร็จลุล่วงไปโดยราบรื่น และมีประสิทธิภาพ แต่ รายการจ่ายดังกล่าว ไม่สามารถเบิกจ่ายตามระเบียบได้ เมื่อหัวหน้างานเสนอเบิกจ่าย อาจไม่ได้รับการอนุมัติจากผู้บริหาร และไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่าย กิจการนักเรียนนักศึกษา โดยผู้ช่วยผู้อำนวยการอาจเสนอแนะให้ ใช้จ่ายเงินตามที่เบิกได้ตาม ระเบียบก็น่าจะดำเนินการได้ เป็นภาระของหัวหน้างานที่จะต้องพยายามทุกวิถีทาง ในการ จัดหาเงินมาเพื่อดำเนินการ จึงเป็นปัญหาที่สำคัญสำหรับหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจรรยา เกษ โพนทอง³³ ที่พบว่า ปัญหา ในการจัดกิจกรรมของ โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิได้แก่ ปัญหาการขาดงบประมาณ

4.3 ด้านงานปกครอง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการ นักเรียนนักศึกษา กับกลุ่มหัวหน้างานปกครองพบปัญหาการปฏิบัติงานด้านนี้ แตกต่างกัน อาจ เป็นเพราะว่า งานปกครองเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน นักศึกษา กำกับดูแลให้นักเรียนนักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนให้อยู่ในกรอบของระเบียบข้อบังคับ ของสถานศึกษา ซึ่งจำเป็นที่จะต้องว่ากล่าวตักเตือน หรือลงโทษนักเรียนนักศึกษาที่ประพฤติ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับ ผู้ปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ปกครองจึง ไม่ได้รับความนิยมน ชมชอบจากนักเรียนนักศึกษา ทำให้ครูอาจารย์ไม่เต็มใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะอาจารย์ ปกครอง ดังนั้นภาระงานด้านนี้ จึงมักจะเป็ภาระของหัวหน้างานปกครอง เป็นส่วนใหญ่ ย่อมประสบปัญหาการปฏิบัติงานต่าง ๆ มากมาย แต่หัวหน้างานปกครองคงจะสามารถแก้ไข ปัญหาบางประการให้สำเร็จลุล่วงไปได้ จึงยังคงมีปัญหาการปฏิบัติงานที่สำคัญ ๆ ที่ไม่สามารถ แก้ไขด้วยตนเองได้เท่านั้นนำเสนอผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา เพื่อดำเนิน การแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสวัสดิ์ เรืองศรี³⁴ ที่พบว่า ทิศนะของผู้บริหาร

และอาจารย์ที่มีต่อการบริหารงานปกครอง และวินัยนักศึกษาตามสภาพที่เป็นจริงแตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของตุลิต คงตระกูล³⁵ ที่พบว่า ทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ของวิทยาลัยครูภาคเหนือ ด้านการควบคุมไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีข้อน่าสังเกตว่าปัญหาครูอาจารย์ ไม่ให้ความร่วมมือในการควบคุมดูแลนักเรียนนักศึกษา ให้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยเป็นปัญหาการปฏิบัติงานสูงสุด ของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา และหัวหน้างานปกครอง ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากว่าครูอาจารย์บางส่วนเกรงว่า หากปฏิบัติตนเสมือนอาจารย์ปกครอง จะทำให้ได้รับความไม่พึงพอใจจากนักเรียนนักศึกษา เมื่อครูอาจารย์ ให้ความร่วมมือควบคุมดูแลพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษาน้อยเกินไป จึงเป็นผลให้เกิดปัญหาการปฏิบัติงานในด้านงานปกครองตามมาอีกมากมาย เช่น การควบคุมดูแลไม่ทั่วถึง ครูอาจารย์ ไม่ปฏิบัติตามให้เป็นแบบอย่างที่ดี ผู้ปฏิบัติงานขาดขวัญและกำลังใจเป็นต้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิญญัณฐ์วิชัย³⁶ ที่พบว่า ปัญหาด้านการอำนวยความสะดวกในการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักศึกษา ได้แก่ การให้กำลังใจแก่อาจารย์ในการดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยนักศึกษา

ข้อที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งก็คือ ปัญหาอาจารย์ปกครองขาดประสบการณ์ในการทำงาน เป็นปัญหาการปฏิบัติงานที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดของทั้งผู้ช่วยผู้อำนวยการและหัวหน้างานปกครอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการแต่งตั้งครูอาจารย์ ให้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานปกครองนั้น วิทยาลัยอาชีวศึกษา ได้เลือกสรรครูอาจารย์ ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน มีคุณสมบัติเหมาะสมกับลักษณะงาน เช่น มีบุคลิกภาพดี มีมนุษยสัมพันธ์ ได้รับการเชื่อถือ ศรัทธาและเคารพยำเกรง จากนักเรียนนักศึกษา เป็นต้น

4.4 ด้านงานโครงการพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับกลุ่มหัวหน้างานโครงการพิเศษ พบปัญหาการปฏิบัติงานด้านนี้ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า ผู้ช่วยผู้อำนวยการและหัวหน้างานโครงการพิเศษ ได้ร่วมกันปฏิบัติงานโครงการพิเศษ อย่างใกล้ชิดโดยสม่ำเสมอ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีข้อที่น่าสังเกตว่าปัญหาในการปฏิบัติงานมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดทั้งสองกลุ่ม ได้แก่ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านระบบการจัดการเรียนการสอนไม่เอื้ออำนวยต่อการนำนักเรียนนักศึกษา และครูอาจารย์ ออกไปพัฒนาชนบท อาจเป็นเพราะว่าการนำนักเรียนนักศึกษาและครูอาจารย์

ออกไปพัฒนาชนบท มักจะใช้เวลาดำเนินการหลายวัน และช่วงเวลาปิดภาคเรียนเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสม แต่การจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษา มีช่วงเวลาในการปฏิบัติงานยาวนานในแต่ละวัน ประมาณ 14-15 คาบเรียน หรือ ประมาณ 12 ชั่วโมง วิทยาลัยอาชีวศึกษาบางแห่งมีการเรียนการสอนในวันเสาร์ด้วย ดังนั้น ครูอาจารย์จึงได้รับความเห็นดีเห็นชอบจากการปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอน และไม่มีความเต็มใจที่จะออกไปพัฒนาชนบทในช่วงปิดภาคเรียน เพราะต้องการพักผ่อน ส่วนนักศึกษาจะเดินทางกลับภูมิลำเนา หากจะนำนักศึกษาและครูอาจารย์ ออกไปปฏิบัติงานในช่วงที่มีการเรียนการสอน ครูอาจารย์แต่ละคนมีภาระด้านการสอนมากก็จะกระทบต่อการเรียน ดังนั้นผู้ช่วยผู้อำนวยการและหัวหน้างานโครงการพิเศษ จึงพบปัญหาในการปฏิบัติงานในข้อปัญหาด้านระบบการจัดการเรียนการสอนไม่เอื้ออำนวยต่อการนำนักเรียนนักศึกษาและครูอาจารย์ออกไปพัฒนาชนบทด้วยค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด

4.5 ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับกลุ่มหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก พบปัญหาการปฏิบัติงานด้านนี้ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก เป็นงานที่เน้นหนักด้านการบริการเกี่ยวกับสุขภาพของนักเรียนนักศึกษา และการปฐมพยาบาล ทั้งนี้เพราะปัจจุบันนี้ไม่มีการจัดบริการหอพักไว้ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ไว้อย่างเพียงพอและวิทยาลัยอาชีวศึกษาทุกแห่งตั้งอยู่ในตัวเมือง จึงสามารถนำนักเรียนนักศึกษาที่ได้รับอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยส่งสถานพยาบาลได้โดยสะดวกรวดเร็ว การปฏิบัติงานด้านนี้ เป็นงานที่ปรากฏให้เห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม มีสถิติในการให้บริการ ดังนั้นผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและหัวหน้างานจึงประสบปัญหาในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของตุลิต คงตระกูล³⁷ ที่พบว่า ทักษะของผู้บริหารกับอาจารย์ที่มีต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครุภาคเหนือในด้านสวัสดิการไม่แตกต่างกัน และสวัสดิ์ เรืองศรี³⁸ ที่พบว่า ทักษะของผู้บริหารกับอาจารย์ที่มีต่อการบริหารงานสวัสดิการนักศึกษาตามสภาพที่เป็นจริง ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าผู้ช่วยผู้อำนวยการกับหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก พบปัญหาในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกันทุกข้อ

มีข้อสังเกตที่น่าสนใจจากผลการค้นพบในตารางที่ 15 และตารางที่ 21 จาก ตารางที่ 15 เป็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงาน ด้านงานโครงการพิเศษ ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการกับหัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ซึ่งปรากฏว่า พบปัญหาแตกต่างกัน และด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการกับ หัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ซึ่งปรากฏว่าพบปัญหาแตกต่างกัน แต่ผลการ ค้นพบจากตารางที่ 21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาการปฏิบัติงานด้านงานโครงการ พิเศษ ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการกับหัวหน้างานโครงการพิเศษ ปรากฏว่า พบปัญหาไม่ แตกต่างกัน และด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการกับหัวหน้า งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ปรากฏว่าพบปัญหาไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หัวหน้างานทุกงานประกอบด้วยหัวหน้างานผู้รับผิดชอบ โดยตรงกับหัวหน้างานอื่นอีก 4 งาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในการปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้อำนวยการ อาจปฏิบัติงาน ด้านงานโครงการพิเศษใกล้ชิดกับหัวหน้างานโครงการพิเศษมากกว่ากับหัวหน้างานอื่นที่มา ร่วมปฏิบัติงาน ดังนั้นเมื่อนำเอากลุ่มหัวหน้างานอื่นมารวมกลุ่มกับหัวหน้างานโครงการพิเศษ จึงมีผลทำให้การพบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานโครงการพิเศษระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการ กับหัวหน้างานทุกงานแตกต่างกัน เช่นเดียวกับด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพักที่ผู้ช่วย ผู้อำนวยการกับหัวหน้างานทุกงาน พบปัญหาการปฏิบัติงานด้านงานสวัสดิการพยาบาลและ หอพักแตกต่างกัน แต่ผลการค้นพบจากตารางที่ 21 ที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการกับหัวหน้างาน โครงการพิเศษ พบปัญหาการปฏิบัติงานด้านงานโครงการพิเศษไม่แตกต่างกันและผู้ช่วย ผู้อำนวยการกับหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก พบปัญหาการปฏิบัติงานด้านงาน สวัสดิการพยาบาลและหอพักไม่แตกต่างกันนั้น อาจเป็นเพราะว่าผู้ช่วยผู้อำนวยการกับ หัวหน้างานผู้รับผิดชอบโดยตรง ได้ปฏิบัติงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด มีการปรึกษาหารือ กันอยู่เสมอ จึงพบปัญหาการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ระหว่าง หัวหน้างานผู้รับผิดชอบงานด้านนั้น โดยตรง กับหัวหน้างานอื่นทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

5.1 ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางานกับกลุ่มหัวหน้างานอื่น ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาการปฏิบัติงานด้านนี้ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางานกับหัวหน้างานอื่น ๆ ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา อยู่ในสายงานเดียวกัน มีหัวหน้าฝ่ายเป็นบุคคลคนเดียวกัน มีการประสานงานและการปฏิบัติงานร่วมกัน ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ปัญหาในการปฏิบัติงานใด ๆ ที่หัวหน้างานแนะแนวอาชีพ หัวหน้างานอื่นก็ประสบเช่นเดียวกัน ดังนั้นปัญหาการปฏิบัติงานด้านนี้ ของหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางานกับหัวหน้างานอื่น จึงไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีข้อที่น่าสังเกตว่าหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางานกับหัวหน้างานอื่น ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ประสบปัญหาการปฏิบัติงานด้านนี้แตกต่างกันอยู่ 3 ข้อ โดยหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางานพบปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าหัวหน้างานอื่นทั้ง 3 ข้อ คือ วิทยาลัยไม่มีห้องแนะแนวเป็นสัดส่วนเฉพาะสำหรับการให้คำปรึกษา อาจารย์แนะแนวมีน้อยไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียนนักศึกษาและอาจารย์แนะแนวอาชีพไม่มีเวลาเพียงพอต่อการปฏิบัติงานแนะแนว ปัญหาที่วิทยาลัยไม่มีห้องแนะแนว เป็นสัดส่วนเฉพาะสำหรับการให้คำปรึกษานั้น หัวหน้างานแนะแนวอาจพบว่า การให้คำปรึกษาในบางกรณีที่เป็นความลับไม่ต้องการให้บุคคลที่ 3 ได้รับความรู้ มีความจำเป็นที่จะต้องใช้สถานที่เฉพาะ เพื่อให้ให้นักเรียนนักศึกษาที่ต้องการใช้บริการให้คำปรึกษามีความมั่นใจว่า เรื่องที่นำมาขอคำปรึกษานั้นจะไม่รั่วไหลไปถึงบุคคลอื่น ทำให้มีความกล้าเพียงพอที่จะมาขอคำปรึกษา ส่วนหัวหน้างานอื่นอาจพบว่า แม้จะไม่มีห้องเป็นสัดส่วน หากผู้ให้คำปรึกษามีคุณลักษณะที่เหมาะสม เป็นที่ไว้วางใจและเป็นที่ยอมรับแล้ว นักเรียนศึกษาก็คงจะเต็มใจในการขอคำปรึกษา ส่วนปัญหาที่เกิดจากอาจารย์แนะแนวมีน้อยไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา และอาจารย์แนะแนวไม่มีเวลาเพียงพอต่อการปฏิบัติงานแนะแนวซึ่งเป็นปัญหาที่ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมศักดิ์ คงเที่ยง^{๑๑} ที่พบว่าปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนด้านการแนะแนว

คือ ปัญหาด้านการขาดกำลังคน ด้านบุคลากรแนะแนว เมื่อจำนวนอาจารย์แนะแนวมีน้อย ย่อมไม่สามารถที่จะให้บริการแก่นักเรียนนักศึกษาได้ทั่วถึง หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและ จัดหางานซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบด้านนี้โดยตรงต้องรับภาระ ในการปฏิบัติงานมากเป็นพิเศษ ทำให้ ประสบปัญหามากกว่าหัวหน้างานอื่น แม้ว่าจะเป็นผู้ร่วมปฏิบัติงานในฝ่ายเดียวกันก็ตาม

5.2 ด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มหัวหน้างาน กิจกรรมนักเรียนนักศึกษากับกลุ่มหัวหน้างานอื่นในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาการ ปฏิบัติงานด้านนี้ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่างานกิจกรรมเป็นงานที่วิทยาลัยเปิด โอกาสให้นักเรียนนักศึกษาได้นำเอาความรู้ ทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับจาก การเรียนในห้องเรียน และห้องปฏิบัติการมาจัดกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้การให้คำปรึกษาและ กำกับดูแลของครูอาจารย์ โดยมีหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งใน ทางปฏิบัติ หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา จะทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานและอำนวยความสะดวก ในการจัดกิจกรรม กิจกรรมในวิทยาลัยอาชีวศึกษา เป็นกิจกรรมในรูปของ กิจกรรมชมรม และกิจกรรมองค์การวิชาชีพ มีอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม และอาจารย์ที่ปรึกษา องค์การ ดังนั้นครูอาจารย์จึงมีส่วนร่วมรับผิดชอบ ในการจัดกิจกรรม และหัวหน้างานอื่นใน ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา จะได้รับการมอบหมายจากผู้บริหารให้ร่วมปฏิบัติงานกับหัวหน้า งานกิจกรรมอย่างใกล้ชิด จึงพบปัญหาการปฏิบัติงานไม่แตกต่างไปจากหัวหน้างานกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุรจิตดา โพธิบุตร⁴⁰ ที่พบว่า ความคิดเห็นของครูอาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักเรียนกับครูอาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในกิจการนักศึกษา ที่มี ต่อการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีข้อที่น่าสังเกตว่าปัญหาสนามกีฬา ไม่เพียงพอกับความ ต้องการในการเล่นกีฬาตามความสนใจของนักเรียนนักศึกษา เป็นข้อปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ของหัวหน้างานกิจกรรม และหัวหน้างานอื่น อาจเป็นเพราะว่า วิทยาลัยอาชีวศึกษาทุกแห่ง ตั้งอยู่ในตัวเมืองมีพื้นที่คับแคบ ไม่สามารถขยายพื้นที่ให้กว้างขวางออกไปได้ เมื่อปริมาณ นักเรียนนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น จำเป็นต้องใช้พื้นที่ก่อสร้างอาคารเรียน สนามกีฬาจึงไม่ เพียงพอ นักเรียนนักศึกษาขาดโอกาสในการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาอาจเป็นสาเหตุ ให้นักเรียนนักศึกษาใช้เวลาว่างไปในแนวทางที่ไม่เหมาะสมได้ นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตว่า ปัญหาที่เกิดจากวิทยาลัยให้การสนับสนุนกิจการลูกเสือเนตรนารีน้อยเกินไป เป็นปัญหาที่มี

ค่าเฉลี่ยต่ำสุดของทั้งหัวหน้างานกิจกรรมและหัวหน้างานอื่น ซึ่งแสดงว่า วิทยาลัยอาชีวศึกษา ได้ให้การสนับสนุนกิจการลูกเสือเนตรนารีเป็นอย่างดี ตามนโยบายของกรมอาชีวศึกษา

5.3 ด้านงานปกครอง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มหัวหน้างานปกครองกับกลุ่มหัวหน้างานอื่น ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาการปฏิบัติงานด้านนี้ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หัวหน้างานอื่น ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาได้ร่วมปฏิบัติหน้าที่ในการปกครองนักเรียนนักศึกษา กับหัวหน้างานปกครอง ผลงานวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของกัญญา นิกรหัสชัย⁴¹ ที่พบว่า ทักษะของอาจารย์ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนด้านการควบคุมแตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุรจิตตา โพธิบุตร⁴² ที่พบว่า ครูอาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักเรียนกับครูอาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้านงานปกครองแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีข้อที่นำสังเกตว่าหัวหน้างานปกครองกับหัวหน้างานอื่น พบปัญหาการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อยู่ 2 ข้อ คือ ปัญหาครูอาจารย์ให้ความร่วมมือในการควบคุมดูแลนักเรียนนักศึกษาให้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยน้อยเกินไป กับปัญหาครูอาจารย์ ไม่ปฏิบัติตามให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวินัย พันธุ์วิชัย ที่พบว่า "ปัญหาด้านการอำนวยความสะดวกในการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยนักศึกษา คือ การหาแนวทางกระตุ้นและส่งเสริมให้อาจารย์ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา"⁴³ และสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของกอบทอง กลิ่นสุใจ⁴⁴ ที่ได้เสนอแนะให้อาจารย์และผู้บริหารเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา อาจเป็นเพราะว่า การที่ครู-อาจารย์ให้ความร่วมมือในการควบคุมดูแลนักเรียนนักศึกษาให้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยน้อยเกินไป การกำกับควบคุมดูแลไม่ทั่วถึงทำให้นักเรียนนักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนไม่ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย แม้ว่าหัวหน้างานอื่น ได้ให้ความร่วมมือช่วยปฏิบัติงานด้านงานปกครอง แต่ก็ปฏิบัติงานด้านนี้ไม่เต็มที่ เพราะต้องปฏิบัติงานด้านที่ตนเองรับผิดชอบควบคู่กันไป หัวหน้างานปกครองจึงต้องทุ่มเทเสียสละเวลาให้แก่การปฏิบัติงานปกครองมาก และประสบปัญหามากกว่าหัวหน้างานอื่น

5.4 ด้านงานโครงการพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มหัวหน้างานโครงการพิเศษ กับกลุ่มหัวหน้างานอื่น ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาการปฏิบัติงานด้านนี้ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า งานโครงการพิเศษในวิทยาลัยอาชีวศึกษา มีความสัมพันธ์

เกี่ยวข้องกับงานอื่นในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา เช่น งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก การปฏิบัติงานตามโครงการต่าง ๆ ของงานโครงการพิเศษ จึงได้รับความร่วมมือสนับสนุน ตลอดจนการร่วมปฏิบัติงานจากหัวหน้างานอื่นในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ดังนั้นหัวหน้างานโครงการพิเศษกับหัวหน้างานอื่นจึงประสบปัญหาในการปฏิบัติงานด้านงานโครงการพิเศษไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุรจิตตาโพธิบุตร⁴⁵ ที่พบว่า ครูอาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับครูอาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษามีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโครงการพิเศษแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีข้อที่น่าสังเกตว่า หัวหน้างานโครงการพิเศษกับหัวหน้างานอื่นในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาการปฏิบัติงานด้านงานโครงการพิเศษแตกต่างกันอยู่ 2 ข้อ คือ วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการตรวจสอบ เพื่อค้นหานักเรียนนักศึกษาที่เสเพลสิ่งเสพลิตให้โทษ และการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่มีความคล่องตัวเท่าที่ควร โดยหัวหน้างานอื่นมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าหัวหน้างานโครงการพิเศษ อาจเป็นเพราะการที่วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการตรวจสอบเพื่อค้นหาเรียนนักศึกษาที่เสเพลสิ่งเสพลิตให้โทษ มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของหัวหน้างานอื่น เช่น งานปกครอง ประสบปัญหาจากการประพฤติปฏิบัติตนไม่ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย ก่อการทะเลาะวิวาท งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ประสบปัญหาการไม่ร่วมกิจกรรมของนักเรียนนักศึกษาที่เสเพลสิ่งเสพลิต ดังที่ชูชีพ พุทธิประเสริฐ⁴⁶ ได้ระบุไว้ในผลงานวิจัยว่า ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรม ได้แก่ ปัญหาที่เกิดจากนักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรมเท่าที่ควร และ โภมิฤทธิ์ คล้ายวงศ์⁴⁷ ได้สรุปปัญหาที่พบในผลงานวิจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า เป็นปัญหาที่เกิดจากการขาดความร่วมมือและความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา งานแนะแนวอาชีพและจัดหางานต้องเพิ่มภาระในการพัฒนาพฤติกรรม และงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ก็ต้องรับภาระด้านการบริการสุขภาพมากขึ้น ดังนั้นหัวหน้างานอื่นจึงมีค่าคะแนนเฉลี่ยของการประสบปัญหาในการปฏิบัติงานจากการที่วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการตรวจสอบเพื่อค้นหาเรียนนักศึกษาที่เสเพลสิ่งเสพลิตให้โทษมากกว่าหัวหน้างานโครงการพิเศษ กาญจนา ศรีภาพสินธุ์⁴⁸ ได้เสนอแนะให้สถานศึกษาติดต่อให้มีพยาบาลมาตรวจสุขภาพและให้การรักษายาบาลเล็ก ๆ น้อย ๆ แก่นักเรียนนักศึกษาเป็นประจำ

ส่วนปัญหาการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่มีความคล่องตัวเท่าที่ควร อาจเป็นเพราะว่า หัวหน้างานโครงการพิเศษได้มีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อยู่เป็นประจำ มีความสนิทสนมคุ้นเคยกับบุคลากรในหน่วยงานต่าง ๆ จึงได้รับความสะดวก และมีความคล่องตัวในการประสานงานมากกว่าหัวหน้างานอื่น ซึ่งไม่ได้ปฏิบัติงานโครงการพิเศษด้านการประสานงานบ่อยครั้งนัก เมื่อได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานด้านนี้ จึงไม่ได้รับความสะดวกและไม่มีความคล่องตัวเท่ากับหัวหน้างานโครงการพิเศษ ทำให้การปฏิบัติงานไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ดังนั้นค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาในการปฏิบัติงานของหัวหน้างานอื่น ด้านการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่มีความคล่องตัวเท่าที่ควร จึงสูงมากกว่าหัวหน้างานโครงการพิเศษ

5.5 ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ผลการวิจัยพบว่าหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก กับหัวหน้างานอื่นในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาการปฏิบัติงานด้านนี้ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก กับหัวหน้างานอื่นในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา มีการประสานงาน ปรึกษาหารือ และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานด้านนี้ เช่น จัดหาทุนการศึกษาร่วมกับหัวหน้างานแนะแนว อาชีพและจัดหางาน ตรวจเยี่ยมนักเรียนนักศึกษาในหอพักเอกชนและบ้านเข้าร่วมกับหัวหน้างานปกครอง จัดกิจกรรมรณรงค์เรื่อง โรคเอดส์ และสิ่งเสพติดให้โทษ ร่วมกับงานโครงการพิเศษ เป็นต้น ดังนั้นหัวหน้างานอื่น และหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก จึงพบปัญหาการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพักไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ คุณิต คงตระกูล⁴⁹ ที่พบว่า ครูอาจารย์มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้านสวัสดิการ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีข้อที่น่าสังเกตว่า หัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก กับหัวหน้างานอื่นในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา พบปัญหาในการปฏิบัติงานจากการทำงานที่วิทยาลัย ไม่สามารถดำเนินการจัดตรวจสอบสุขภาพให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง แตกต่างกัน โดยหัวหน้างานอื่น มีค่าเฉลี่ยของปัญหาในการปฏิบัติงานในข้อที่วิทยาลัยไม่สามารถดำเนินการจัดตรวจสอบสุขภาพให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาได้อย่างทั่วถึงสูงกว่าหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก อาจเป็นเพราะว่าการจัดตรวจสอบสุขภาพให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษา ต้องอาศัยแพทย์และ

พยาบาลจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลหรือกองสาธารณสุขของสำนักงาน เทศบาลในท้องถิ่น ซึ่งบุคลากรดังกล่าวมีภารกิจในการบริการประชาชน อาจจะไม่มีความเพียงพอที่จะมาดำเนินการให้บริการตรวจสอบสุขภาพแก่นักเรียนนักศึกษา หัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก อาจพบว่าไม่มีผลกระทบต่อมาตรฐานสุขภาพอนามัย และการปฐมพยาบาลภายในวิทยาลัย ส่วนหัวหน้างานอื่นอาจพบว่า การตรวจสอบสุขภาพของนักเรียนนักศึกษา เป็นเรื่องสำคัญต่อการป้องกันและบำบัดรักษา เพื่อให้เด็กนักเรียนนักศึกษามีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ระดับคะแนนเฉลี่ยปัญหาการปฏิบัติงานข้อนี้ของหัวหน้างานอื่นจึงสูงกว่า ระดับคะแนนเฉลี่ยของหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ สำหรับวิทยาลัยอาชีวศึกษาและสถานศึกษาที่เกี่ยวข้อง

จากผลการวิจัยแม้จะพบว่าปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา อยู่ในระดับน้อยก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่ามีปัญหาในการปฏิบัติงานอยู่หลายด้านที่อยู่ในระดับปานกลาง จึงเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาที่เกี่ยวข้อง ควรนำไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้ปัญหาในการปฏิบัติงานลดน้อยลง เพื่อเป็นผลดีต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ก่อเกิดประสิทธิผล นำไปสู่การพัฒนาสถานศึกษาได้เป็นอย่างดี ดังต่อไปนี้

1. เนื่องจากการวิจัยนี้ได้ค้นพบว่า งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน พบปัญหาการปฏิบัติงานจากการที่ศิษย์เก่าไม่ให้ความร่วมมือในการรายงานผลการประกอบอาชีพของตนมายังสถานศึกษา จึงขอเสนอแนะให้ สถานศึกษาจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความรักความผูกพันของนักเรียนนักศึกษาต่อสถานศึกษา ก่อตั้งสมาคม หรือชมรมศิษย์เก่าและเปิดโอกาสให้ศิษย์เก่าได้มาร่วมกิจกรรมในโอกาสสำคัญที่สถานศึกษาจัดขึ้นอยู่เสมอ จัดทำทำเนียบศิษย์เก่าเพื่อสะดวกต่อการติดต่อสื่อสาร นอกจากนี้การวิจัยยังได้ค้นพบว่า ปัญหาด้านจำนวนอาจารย์แนะแนวไม่เพียงพอ และอาจารย์แนะแนวไม่มีเวลาเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เป็นปัญหาของงานแนะแนวอาชีพ และจัดหางาน จึงขอเสนอแนะให้ผู้บริหารสถานศึกษาหาแนวทางเพิ่ม

จำนวนครูอาจารย์ปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว โดยการจัดส่งครูอาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมด้านการแนะแนวให้มีจำนวนมากขึ้น เพื่อให้มีจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ในงานแนะแนว ตลอดจนลดคาบการสอนของครูอาจารย์แนะแนวให้น้อยลง

2. เนื่องจากการวิจัยนี้ได้ค้นพบว่า งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ประสบปัญหา ด้านสถานที่ในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ จึงขอเสนอแนะให้ผู้บริหารสถานศึกษาหาแนวทางขยายพื้นที่หรือจัดหาสถานที่ใหม่เพิ่มเติม เพื่อจัดเป็นสนามกีฬาและสถานที่จัดกิจกรรมของนักเรียนนักศึกษาได้อย่างเพียงพอและเหมาะสม ปัญหาด้านงบประมาณไม่เพียงพอ ขอเสนอแนะให้ ผู้บริหารสถานศึกษาจัดกิจกรรมหารายได้ หรือขอความอนุเคราะห์จากภาคเอกชน หรือองค์กรการกุศลต่าง ๆ นอกจากนี้ยังพบปัญหาจากการที่ครูอาจารย์ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมน้อยเกินไป จึงขอเสนอแนะให้สถานศึกษาสร้างขวัญและกำลังใจแก่ครูอาจารย์ที่ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา เพื่อจูงใจบุคลากรให้มีความสนใจและสมัครใจปฏิบัติงานด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาให้มากที่สุด กระจายกิจกรรมต่าง ๆ ให้ครูอาจารย์ได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบอย่างทั่วถึง

3. เนื่องจากการวิจัยนี้ได้ค้นพบว่า งานปกครองพบปัญหาในการปฏิบัติงานจากการที่ครูอาจารย์ ให้ความร่วมมือในการควบคุมดูแลนักเรียนนักศึกษาให้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยน้อยเกินไป จึงขอเสนอแนะให้ผู้บริหารสถานศึกษา ค้นคิดหาวิธีการที่จะชักจูงใจครูอาจารย์ทุกคนให้ร่วมมือกับสถานศึกษาในการปฏิบัติหน้าที่ปกครอง กำกับดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนนักศึกษา นอกจากนี้ การวิจัยยังได้ค้นพบว่า อาจารย์ปกครองขาดขวัญ และกำลังใจในการปฏิบัติงาน จึงขอเสนอแนะให้ผู้บริหารสถานศึกษา เสริมสร้างขวัญ และกำลังใจแก่อาจารย์ปกครอง เช่น ยกย่อง หรือพิจารณาให้ความดีความชอบเป็นพิเศษ เป็นต้น

4. เนื่องจากการวิจัยนี้ได้ค้นพบว่า งานโครงการพิเศษพบปัญหาการปฏิบัติงานที่เกิดจากระบบการจัดการเรียนการสอนไม่เอื้ออำนวยต่อการนำนักเรียนนักศึกษา และครู-อาจารย์ออกไปพัฒนาชนบท และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอจึงขอเสนอแนะให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมการพัฒนาชนบทในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ หรือช่วงปิดภาคเรียน ทั้งนี้เพื่อไม่ให้กระทบกระเทือนต่อการเรียนการสอน หากในช่วงดังกล่าวมีกิจกรรมหรืองานราชการที่จะต้องปฏิบัติภายในสถานศึกษา ครูอาจารย์ผู้ปฏิบัติงาน โครงการพิเศษควรได้รับ

การยกเว้นเพื่อให้ออกไปพัฒนาชนบท ส่วนกรณีวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ นั้น ขอเสนอแนะให้สถานศึกษาจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ หรืออำนวยความสะดวกในการยืมวัสดุอุปกรณ์ จากแผนกวิชา คณะวิชา หรืองานอื่นๆ ในวิทยาลัย

5. เนื่องจากการวิจัยนี้ได้ค้นพบว่า วิทยาลัยไม่มีเจ้าหน้าที่พยาบาลที่จบด้านการพยาบาล โดยตรงและเจ้าของหอพักเอกชนไม่ให้ความร่วมมือในการควบคุมดูแลความปลอดภัยของนักเรียนนักศึกษาในหอพัก เป็นปัญหาที่สำคัญในการปฏิบัติงานด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก จึงขอเสนอแนะให้ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่พยาบาลได้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการพยาบาลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้รับความรู้และเพิ่มพูนทักษะด้านนี้มากยิ่งขึ้น หากเป็นไปได้ควรเสนอขออัตรา หรือขอจ้างเจ้าหน้าที่พยาบาลต่อผู้บริหารระดับกอง กรม ในด้านความร่วมมือจากหอพักเอกชน ควรส่งบุคลากรออกไปพบปะสร้างสัมพันธ์อันดีกับเจ้าของหอพัก เชิญมาร่วมกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดขึ้น ตลอดจนการเชิญเจ้าของหอพักมาประชุมชี้แจง ปรีกษาหารือ และขอความร่วมมือในการควบคุมดูแลนักเรียนนักศึกษาในหอพัก

ข้อเสนอสำหรับหน่วยงานระดับกรม

ผลการวิจัยทำให้ผู้บริหารระดับกรมได้ทราบข้อมูลปัญหา ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาทั่วประเทศประสบอยู่จึงเป็นข้อมูลที่กรมจะได้ใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา เนื่องจากการวิจัยนี้ได้ค้นพบว่า ปัญหาด้านสถานที่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านขวัญกำลังใจ เป็นปัญหาที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อการทำงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาด้านสถานที่ซึ่งมีพื้นที่คับแคบ ไม่ได้สัดส่วนกับปริมาณของนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่มีจำนวนมากและเพิ่มขึ้นทุกปี ควรที่จะหาทางจัดตั้งสถานศึกษาใหม่เพิ่มขึ้น การก่อสร้างอาคารเรียนและอาคารปฏิบัติการ ควรเป็นอาคารที่มีความสูงหลายชั้น เพื่อประหยัดเนื้อที่ สำหรับปัญหาด้านบุคลากรไม่เพียงพอ ควรได้รับการแก้ไข เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานพิเศษ ที่นอกเหนือจากการสอนได้มีเวลาว่างเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และหากงานด้านใดเป็นงานที่มีความจำเป็น ในการให้บริการนักเรียนนักศึกษาอยู่ตลอดเวลา ก็ควรให้ผู้ปฏิบัติงานนั้น ๆ ปลอดจากการสอนก็จะเป็นผลดีต่อการปฏิบัติงาน

ปัญหาด้านงบประมาณ ควรหาแนวทาง เสนอปรับปรุงระเบียบการเบิกจ่ายให้สอดคล้องกับการจ่ายจริง ในการปฏิบัติงาน และปัญหาด้านขวัญกำลังใจ ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ที่เป็นงานพิเศษนอกเหนือจากการสอน ได้รับความก้าวหน้า ในหน้าที่การงาน เพื่อเป็นขวัญกำลังใจ และเป็นการจูงใจบุคลากรเข้าสู่งานอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยสาเหตุของปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา เพื่อจะได้ทราบว่าปัญหาในการปฏิบัติงานเกิดจากสาเหตุอะไรบ้าง
2. ควรมีการศึกษาวิจัยความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษาที่มีต่อการให้บริการด้านกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา และความคาดหวังในการที่จะได้รับการบริการด้านกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา เพื่อที่จะให้ทราบว่าการบริการด้านกิจการนักเรียนศึกษานี้สนองต่อความต้องการของนักเรียนนักศึกษาได้มากน้อยเพียงใด
3. ควรมีการศึกษาวิจัย คุณลักษณะของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาที่พึงประสงค์ ในทัศนะของครูอาจารย์ และนักเรียนนักศึกษา เพื่อจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการคัดเลือกบุคลากร
4. ควรมีการศึกษาวิจัยรูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาที่ควรจะเป็นในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา เพื่อที่จะได้รูปแบบการบริหารที่เหมาะสม

เชิงอรรถ

¹ สมศักดิ์ คงเที่ยง, "สภาพปัจจุบันและความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการนักเรียนของผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา," กรุงเทพมหานคร : 2529, หน้า 101. (อืดสำเนา)

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 115.

³ สภาคณบดีแห่งประเทศไทย, การจัดมาตรฐานกำหนดตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบและลักษณะงานที่ปฏิบัติของอาจารย์แนะแนว (กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศิวพร, 2527), หน้า 20.

⁴ วิรัตน์ สุกณา, "การศึกษานโยบายด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา, 2533), หน้า 80.

⁵ ธีษนาภรณ์ เสนาลักษณ์, "การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษาของรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517), หน้า 56.

⁶ ธีรพงศ์ ประสงค์ลาภ, "การจัดกิจกรรมนักเรียนในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528), หน้า 117.

⁷ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528), หน้า 124.

⁸ เรื่องเดียวกัน.

⁹วินัย จันดาวรรณ, "การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในเขตการศึกษา 10," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524),
หน้า จ - ฉ.

¹⁰สุรจิตตา โปธิบุตร, "การบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค
เขตการศึกษา 9," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง, 2533), หน้า 130.

¹¹บุญา มลิณทสูต, "วินัยของนักเรียนอาชีวศึกษาตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์
ผู้สอนและนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ,"
(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2532), หน้า
65-67.

¹²สุรจิตตา โปธิบุตร, "สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 136.

¹³ดุสิต คงตระกูล, "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคเหนือ
ในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2526), หน้า 125.

¹⁴สำนักงานโครงการพิเศษ กรมอาชีวศึกษา, "การประชุมสัมมนาผู้ช่วยผู้บริหาร
ฝ่ายกิจการนักศึกษา และเจ้าหน้าที่โครงการพิเศษสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ, รุ่นที่ 1-4," กรุงเทพมหานคร : สำนักงานโครงการพิเศษ, 2529.
(อัดสำเนา)

¹⁵ศิริ รอดบุญธรรม, "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัย ในสังกัดกรม อาชีวศึกษา," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517), หน้า 152.

¹⁶สมศักดิ์ คงเที่ยง, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 228.

¹⁷สุรจิตตา โภธิบุตร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 93.

¹⁸สมศักดิ์ คงเที่ยง, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 101.

¹⁹สุรจิตตา โภธิบุตร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 130.

²⁰หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, "คู่มือปฏิบัติงานแนะแนวในสถานศึกษา กรมอาชีวศึกษา," กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, มปป. (อัดสำเนา)

²¹วารุณี ธนวรรณิช, "การจัดบริการแนะแนวอาชีพ," วารสารแนะแนว ปีที่ 24, ฉบับที่ 129 (มิถุนายน 2533 - กรกฎาคม 2533), หน้า 38.

²²โกมินทร์ คล้ายวงศ์, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและนักศึกษาเกี่ยวกับการจัด บริการนักศึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530), หน้า 71.

²³รสลิน เลิศสมบูรณ์, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน กิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526), หน้า 114.

²⁴เรื่องเดียวกัน, หน้า 113.

²⁵ สุรจิตตา โปธิบุตร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 130.

²⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 140.

²⁷ ดุสิต คงตระกูล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 126.

²⁸ สุรจิตตา โปธิบุตร, "การบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา 9," (วิทยานิพนธ์ปริชญามหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533), หน้า 141.

²⁹ สวัสดิ์ เรื่องศรี, "การบริหารกิจการนักศึกษาในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา กลุ่มวิทยาลัยครุภาคตะวันตก," (วิทยานิพนธ์ปริชญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528), หน้า 106.

³⁰ ดุสิต คงตระกูล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 126.

³¹ สวัสดิ์ เรื่องศรี, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 105.

³² จรรยา เกษโพทอง, "การจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดกิจกรรมและครูที่ปรึกษา กิจกรรม," (วิทยานิพนธ์ปริชญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527), หน้า 78-79.

³³ เรื่องเดียวกัน

³⁴ สวัสดิ์ เรื่องศรี, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 106.

³⁵ดุสิต คงตระกูล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 126.

³⁶วินัย พันธุ์วิชัย, "ปัญหาการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ ในทัศนะของอาจารย์," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2530), หน้า 51.

³⁷ดุสิต คงตระกูล, "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคเหนือ ในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526), หน้า 126.

³⁸สวัสดิ์ เรืองศรี, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 106.

³⁹สมศักดิ์ คงเที่ยง, "สภาพปัจจุบันและความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการนักเรียน ของผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา," กรุงเทพมหานคร : 2529, หน้า 115.

⁴⁰สุรจิตตา โภธิบุตร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 140.

⁴¹กัญญา นิกมลชัย, "พฤติกรรมผู้นำและการบริหารกิจกรรมนิสิตของผู้บริหาร กิจกรรมนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525), หน้า 87.

⁴²สุรจิตตา โภธิบุตร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 140.

⁴³วินัย พันธุ์วิชัย, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 51.

⁴⁴ กอบทอง กลิ่นสุขใจ, "การปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคใน 14 จังหวัดภาคใต้ ตามทัศนะของอาจารย์และผู้บริหาร," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2530), หน้า 94.

⁴⁵ สุรจิตตา โปธิบุตร, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 141.

⁴⁶ ชูชีพ พุทธิประเสริฐ, "ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับ กิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 184.

⁴⁷ โกมิทร์ คล้ายวงศ์, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและนักศึกษาเกี่ยวกับการจัด บริการนักศึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530), หน้า 44.

⁴⁸ กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์, การบริหารงานกิจการนักศึกษา เล่ม 2 (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531), หน้า 342.

⁴⁹ ดุสิต คงตระกูล, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 126.

บรรณานุกรม

กมล แผลงทับ. "ภารกิจในโครงการอาสาพัฒนาชนบทของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ینگประมาณ 2532 ในทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษา นักศึกษาผู้เข้าร่วมโครงการและบุคลากรท้องถิ่น." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.

กาญจนา ศรีภาพสินธุ์. การบริหารงานกิจการนักศึกษา เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

กิตติมา ปรีดีติลล. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : อักษราพิพัฒน์, 2532.

ชรัวณะแนว. "ใครจะแก้ปัญหาและพัฒนางานแนว(1)." วารสารแนว ปีที่ 25 ฉบับที่ 131 (ตุลาคม - พฤศจิกายน 2533), หน้า 27-28.

ชรัวณะแนว. "วิธีการแนวอาชีพในสถานการศึกษา." วารสารแนว ปีที่ 24 ฉบับที่ 126 (ธันวาคม 2532 - มกราคม 2533), หน้า 13-14.

เขียน สุวรรณสิงห์. "ปัญหาและแนวทางในการบริหารงานบุคคล." รายงานการประชุม สัมมนาผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา กรมอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2535. กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2535. (อัดสำเนา)

คณะทำงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานกิจการนักศึกษาของกรมการฝึกหัดครู. คู่มือการปฏิบัติ งานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครู. กรุงเทพมหานคร : กรมการฝึกหัดครู, 2534.

จิราวุฒิ แสงสิริโรจน์. "ศึกษาความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับบริการแนะแนวอาชีพใน
โรงเรียนสาธิตต่าง." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2531.

จำเนียร ช่วงโชติ. การให้คำปรึกษาและการแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์อักษรกิจ, 2527.

เขาว์ มณีวงศ์. การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพมหานคร : อมรการพิมพ์.

เชิดชัย โชครัตนชัย และบัญชา กัลยารัตน์. การสัมมนาอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการ
นักศึกษา ในวิทยาลัยพุทธชินราช. ตาก : วิทยาลัยพุทธชินราช, 2534. (อัครสำเนา)

ทิพวัน ถือคำ. "บทบาทของครูแนะแนวต่อการสร้างเจตคติในการประกอบอาชีพอิสระ."
วารสารแนะแนว ปีที่ 24 ฉบับที่ 126 (ธันวาคม 2532-มกราคม 2533), หน้า 44.

ธีรยุทธ์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา. "การบริหารกิจการนักศึกษา." เอกสารการสนทนาวิชาการ
จัดการโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,
2526.

นักรบ ระวังการณ์. "การศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชน."
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

นิเชต สุนทรพิทักษ์. คู่มือการปฏิบัติงานกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนคร. กรุงเทพมหานคร :
กรมการฝึกหัดครู, 2534.

บรรจง ชูสกุลชาติ. "การศึกษาเพื่อไปสู่ความเป็นนิกร," งานศิลปหัตถกรรมนักเรียนและ
อาชีวศึกษา ครั้งที่ 42. กรุงเทพมหานคร : ภัไทยเพรสเซ็นเตอร์, 2532.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุญพา มิลินทสูต, "วินัยของนักเรียนอาชีวศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารอาจารย์ผู้สอนและนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.

บุรุษชัย จงกลณี. การบริหารงานบริการและกิจการนักศึกษา. ขอนแก่น : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2525.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, "บทบาทของนักแนะแนวกับการเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ของไทย." วารสารแนะแนว ปีที่ 24 ฉบับที่ 126 (ธันวาคม 2532-มกราคม 2533), หน้า 7-10.

เผยแพร่การศึกษา, กอง. การพัฒนาการแนะแนวในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2525.

พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2531.

ไพศาล หวังพานิช. วิธีการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : กองบริการการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

ภิญโญ สาธร. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด, 2529.

มาริสสา สิงหนุต. "การศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.

เยาวลักษณ์ คัค โณภาส. "การบริหารนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยภาคใต้." วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2525.

ละออง วรณโคตร. "งานบุคลากรนิสิตในมหาวิทยาลัย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชา
อุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

วารุณี ธนวานิช. "การจัดบริการแนะแนวอาชีพ." วารสารแนะแนว ปีที่ 24
ฉบับที่ 129 (มิถุนายน - กรกฎาคม 2533), หน้า 34.

วิเวก ปางพลึงศักดิ์. "ข้อคิด-ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาแนะแนวอาชีพ." วารสาร
แนะแนว ปีที่ 20 ฉบับที่ 104 (เมษายน - พฤษภาคม 2529), หน้า 9.

วิชาการ, กรม. คู่มือการจัดกิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2534.

ศรัณย์ ดำริสุข. "การศึกษาสภาพการให้บริการนิสิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก
และมหาสารคาม." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา, 2517.

ศิลปากร, มหาวิทยาลัย. คู่มือการจัดกิจกรรมนักศึกษา. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
ศิลปากร, 2529. (อัดสำเนา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศรีนครินทร์วิโรฒประสาธมิตร, มหาวิทยาลัย. คู่มือการดำเนินงานกิจกรรมผลิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์วิโรฒ วิทยาเขตประสาธมิตร. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์วิโรฒ ประสาธมิตร, 2534.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. คู่มือการจัดกิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2533.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. คู่มือการจัดกิจกรรมแก่นักเรียนระดับประถมและมัธยมศึกษา
พุทธศักราช 2520 พิมพ์แก้ไขครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : ยูไนเต็ดโปรดักชั่น,
2524.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. คู่มือการจัดกิจกรรมแก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2528.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. แนวทางการปฏิบัติงานของสถานศึกษา ประจำปีการศึกษา 2535.
กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ, 2535. (อัดสำเนา)

ศึกษาธิการ, กระทรวง. "แนวปฏิบัติในการจัดกิจกรรมนักเรียน." คู่มือการจัดกิจกรรม
นักเรียนระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2528.

ศุภวดี บุญดวงศ์. อาชีพศึกษาเบื้องต้น. สงขลา : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการ
ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ วิทยาเขตสงขลา, 2528.

สมเกียรติ สุวรรณกฎ. การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพื้นฐาน
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม, 2524.

สถิต วงศ์สุวรรณค์. จิตวิทยาการแนะแนว. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พีระพัฒนา,
2523.

สวัสดี สุวรรณอักษร. "ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขด้านการพัฒนาบุคลากรแนะแนว."
แนะแนว ปีที่ 20 ฉบับที่ 104 (เมษายน - พฤษภาคม 2529), หน้า 47-48.

สาโรช บัวศรี. การฝึกความรับผิดชอบ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บรรหาร, 2505.

สุรจิตตา โพนธิบุตร. "การบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา
9." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง, 2533.

สุวิชัย เศรษฐเสถียร. "รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
ธนบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2531.

เสริมวิทย์ ศุภเมธี. การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา, 2531.

สำเนา ขจรศิลป์. หลักกิจการนักศึกษา. กรุงเทพมหานคร : กองกิจการนิสิต สำนักงาน
อธิการบดี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525. (อัดสำเนา)

หวน พิณพันธ์. การบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โอ เอส พรีนติ้งเฮาส์ จำกัด,
2528.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อภิชาติ เศรษฐวิชัยกิจการ, "การประชาสัมพันธ์งานแนะแนว." วารสารแนะแนว ปีที่ 24 ฉบับที่ 126 (ธันวาคม 2532 - มกราคม 2533), หน้า 17.

อัปสร แยมสรวล, "รูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ." (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.

เอกชัย กี่สุขพันธ์, หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : อเนกศิลป์การพิมพ์, 2527.

อาชีวศึกษา, กรม. "ความเป็นมาของโครงการพิเศษ." งานโครงการพิเศษ กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2527.

อาชีวศึกษา, กรม. คู่มือปฏิบัติราชการการบริหารงานทั่วไป เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร : แผนกช่างพิมพ์ โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร, 2531.

อาชีวศึกษา, กรม. แนวทางการจัดอาชีวศึกษาตามแนวนโยบายของอธิบดีกรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2532.

อาชีวศึกษา, กรม. นโยบายประจำปีงบประมาณ 2536. กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2535. (อัดสำเนา)

อาชีวศึกษา, กรม. แผนภูมิการบริหารงานของสำนักงานกิจการพิเศษ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2534. (อัดสำเนา)

อาชีวศึกษา, กรม. ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529. กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2529.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาชีวศึกษา, กรม. ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยองค์การนักคหกรรมศาสตร์ในขนาดคณแห่ง
ประเทศไทย องค์การช่างศิลป์คหกรรมในขนาดคณแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2535.
กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2535. (อัดสำเนา)

Best, John W. *Research in Education*. Englewood Cliffs, N.J. :
Prentice-Hall, 1970.

Bucher, Charles A. *Administration of School and College Health and
Physical Education Programs*. Saint Louis : The C. V. Mosby
Company, 1967.

Good, Carter V. *Dictionary of Education*. New York : McGraw - Hill
Book Co., 1973.

Isaksen, H.L. "Planning for Total Pupil Personnel Service," In
School Executive Guide. Englewood Cliffs, New Jersey :
Prentice - Hall, 1964.

Knowles, Asa. *Handbook of College and University Administration :
General*. New York : McGraw - Hill, 1970.

Koontz, Harold and Cyrinl O. Donell. *Principles of Management*. New
York : McGraw - Hill Book Co., 1973.

Rontz, Audrey L. and Gerald L. Saddlemire. "Student Activities,"
Student Affairs Functions in Higher Education. Illinois :
Charles C. Thomas Springfield, 1988.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม-มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2534

1. นายประสิทธิ์ สุรศิลป์ วิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา" โดยมี รศ.ดร.เมธี ปิณฑานนท์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.วรพรรณ น้อยสุวรรณ และ รศ.ดร.เชิดศักดิ์ โสวาสินธุ์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 10 กรกฎาคม 2534

(นายศุภชัย รตโนภาส)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1507.3/ว. 59

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

10 กันยายน 2534

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร.วิรัช วรรณรัตน์

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยในการตรวจแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมา เพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายประสิทธิ์ สุรศิลป์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัญหาในการพัฒนางานของฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา"

บัณฑิตวิทยาลัย หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี บิลันธานนท์)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

รักษาราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3269982-4 ต่อ 20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1507.3/68

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

12 พฤศจิกายน 2534

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายประสิทธิ์ สุรศิลป์ เป็นนักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจกรรมนัก เรียน นักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา" ซึ่งโครงการวิจัยนี้ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการแล้ว เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2534

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่านที่เป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษาทั่วประเทศ 33 แห่ง

หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

นายเมธี ปิตันธานนท์
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3269982-4 ต่อ 20

เอกสารที่ โทร. 3267320-9 ต่อ 395 เป็นการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม.10300

ที่ ศธ 0908/1136

๖7 มกราคม 2535

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

อ้างถึง หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ หม 1507.3/68
ลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2534

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง บัณฑิตวิทยาลัยแจ้งว่า นายประสิทธิ์ สุรศิลป์ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์-
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จากผู้ช่วยผู้อำนวยการ
ฝ่ายกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา และหัวหน้างานในฝ่ายกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา
จำนวน 33 แห่ง ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาในการปฏิบัติงานของ
ฝ่ายกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา" ความละเอียดดังกล่าวแล้ว

กรมอาชีวศึกษา พิจารณาแล้วอนุญาต

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อ
กำกับทางมุมขวาของแบบสอบถามทุกแผ่น เพื่อเป็นต้นแบบในการเก็บข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางศรีนวล โลมลานิช)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

โทรศัพท์ 2829357, 2822549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยาลัยอาชีวศึกษา อุดรธานี
เลขที่ ๐๙๘
วันที่ ๑๐ ม.ค. ๖๓
เวลา ๑๑.๐๐ น.

ที่ ศธ ๐๙๐๘/ ๑๙๒

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๒๗ มกราคม ๒๕๓๕

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน หัวหน้าสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ควยกรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นายประสิทธิ์ สุรศิลป์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี ซึ่งกำลังศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา แผนก
สอตามเพื่อทำการวิจัยเสนอวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการรรมนักรเรียนนักรศึกษาใน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา" แก่ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการรรมนักรเรียนนักรศึกษา และหัวหน้าในฝ่ายกิจการรรม
นักรเรียนนักรศึกษา ของวิทยาลัยแห่งนี้ คั้งนี้จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ในการ เก็บข้อมูลครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี

นายประสิทธิ์ สุรศิลป์
๑๐/๑๒
๑๐ ม.ค. ๖๓

ขอแสดงความนับถือ

(นายอุคมศักดิ์ จันทร์เกษม)

นักวิชาการการศึกษา ระดับ ๗ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

นายประสิทธิ์
๑๐ ม.ค. ๖๓

ฝ่ายวิชาการและส่งเสริมการศึกษา

โทร. ๒๘๒๙๓๕๗-๔ ๒๘๒๒๕๔๙

วิรัตน์ วัฒน

๓๑ ม.ค. ๖๓

กมล

๓ ม.ค. ๖๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

ปัญหาและการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนิสิต เวชชนนศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา
กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ก. วิชาส่วนตัวเฉพาะ

ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนิสิต เวชชนนศึกษา หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่ง
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนิสิต เวชชนนศึกษา หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนิสิต เวชชนนศึกษาหรือผู้ที่ทำหน้าที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
ฝ่ายกิจการนิสิต เวชชนนศึกษา งานวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา ปีการ
ศึกษา 2534

หัวหน้างาน หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้างาน หรือผู้ที่ทำหน้าที่หัวหน้างาน
และแนวอาชีวะและจัดหางาน งานกิจกรรมนิสิต เวชชนนศึกษา งานปกครอง งาน
โครงการพิเศษ งานสวัสดิการ หนาบบาลและหอพัก งานวิทยาลัยอาชีวศึกษา
กรมอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2534

ข. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

- ตอนที่ 1 เป็นข้อมูล เกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัญหาและการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนิสิต เวชชนนศึกษา งานวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
- ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิด โดยการให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ระบุปัญหาที่เห็นว่ามีควมสำคัญ เติมเต็มจากปัญหาที่มีอยู่ในตอนที่ 2

ค. การตอบแบบสอบถาม

กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบทุกด้านและทุกข้อ

ตอนที่ 1

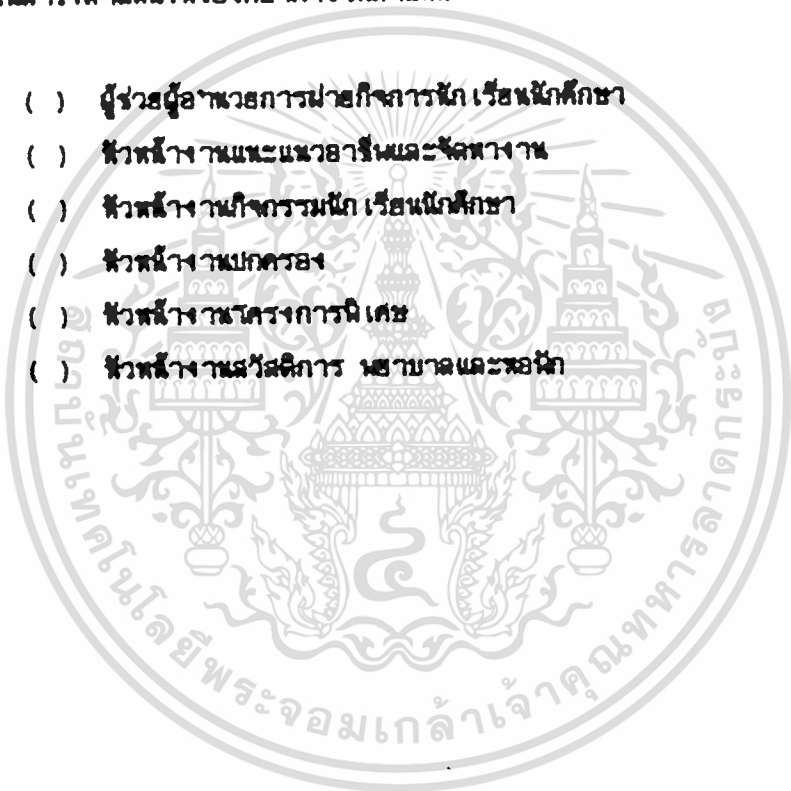
เรื่อง เสาหลักสถาปัตยกรรมศาสตร์ของประเทศไทย

คำชี้แจง

การตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ให้เขียนเครื่องหมาย / ลงใน ( ) ตามความเป็นจริง

ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่ง หรือทำหน้าที่

- ( ) ผู้ร่วมผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
- ( ) หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
- ( ) หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา
- ( ) หัวหน้างานปกครอง
- ( ) หัวหน้างานโครงการพิเศษ
- ( ) หัวหน้างานสวัสดิการ นิสิตและหอพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2

ปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

คำสั่งฯ โปรดสำเนาผลวิเคราะห์ของปัญหาการปฏิบัติงานแต่ละข้อ แล้วพิจารณาว่า เป็น
ปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยของท่านหรือไม่
ถ้าใช่หรือไม่ เป็นปัญหา โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง ๗ เป็นปัญหา ถ้า
ใช่เป็นปัญหาโปรดระบุว่า เป็นปัญหาระดับใด โดยเขียนเครื่องหมาย /
ลงในช่อง ข้อที่สุด ข้อ ปานกลาง มาก หรือ มากที่สุด ช่องใดช่องหนึ่งเพียง
ช่อง เดียวตามสภาพความเป็นจริง โปรดตอบให้ครบทุกด้านและทุกข้อ
ด้วย

	ปัญหาการปฏิบัติงาน	เป็นปัญหาระดับ				
		ไม่ เป็น ปัญหา	ข้อ ที่สุด	ข้อ กลาง	มาก	มาก ที่สุด
ก.	บริเวณวิทยาลัยกว้างขวาง เกินไป สากแก่ การควบคุมนักเรียนนักศึกษา	.....	.....	.....	./..	.....
ข.	วิทยาลัย ตั้งอยู่ใกล้โรงงานและสถาน เจริญर्मามาก เกินไป	./..	.....	.....	.....	.....

จากตัวอย่างจะเห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เลือกระดับของปัญหาร่อง
ปานกลาง สำหรับ ข้อ ก. ส่วนข้อ ข. ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เครื่องหมาย / ลงในช่อง
๗ เป็นปัญหา ซึ่งแสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าข้อความที่ระบุไว้จริง ข้อ ข. นั้นไม่ เป็น
ปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยของตน

บรรดตอบว่าครบทุกด้านและทุกข้อ

ข้อที่	ปัญหาการปฏิบัติงาน	พบ เป็น ปัญหา	เป็นปัญหาระดับ				
			น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ							
1.	วิทยาลัยไม่มีห้องแนะแนว เป็นสัดส่วนเฉพาะ สำหรับการให้คำปรึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.	วัสดุอุปกรณ์และ เครื่องมือของงานแนะแนวไม่ เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	.....	.....	.....	.....	.....	.....
3.	อาจารย์แนะแนวมีน้อยไม่สอดคล้องกับจำนวน นักเรียนนักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	.....
4.	อาจารย์ผู้ทำหน้าที่แนะแนวไม่มีความรู้ด้าน การแนะแนวโดยตรง	.....	.....	.....	.....	.....	.....
5.	อาจารย์แนะแนวมีเวลาเพียงพอต่อการปฏิบัติ งานแนะแนว	.....	.....	.....	.....	.....	.....
6.	อาจารย์แนะแนวไม่ได้ เก็บรวบรวมข้อมูล นักเรียนนักศึกษารว เป็นปัจจุบัน	.....	.....	.....	.....	.....	.....
7.	อาจารย์แนะแนวไม่สามารถติดตามผลการให้ คำปรึกษาแก่นักเรียนนักศึกษาได้	.....	.....	.....	.....	.....	.....
8.	สถานประกอบการทางจังหวัดมีน้อยไม่ เพียงพอกับการฝึกงานของนักเรียนนักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	.....
9.	สถานประกอบการทางท้องถิ่นมีไม่เพียงพอที่จะ รับผู้จบการศึกษา เข้าทำงาน	.....	.....	.....	.....	.....	.....
10.	ศิษย์เก่าไม่ให้ความร่วมมือในการรายงานผล การประกอบอาชีพของตนมาแจ้งวิทยาลัย	.....	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรดตอบว่าที่ครบทุกด้านและทุกข้อ

ข้อที่	ปัญหาการปฏิบัติงาน	ไม่ เป็น ปัญหา	เป็นปัญหาระดับ				
			น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
11.	อาจารย์และหน่วยงานสามารถแจ้งข้อมูลความ ต้องการของตลาดแรงงานที่เป็นปัจจุบันได้	.....	.....	.....	.....	.....	.....
12.	อาจารย์และหน่วยงานได้วาง แผนปฏิบัติงานการ จัดหางานให้แก่ผู้จบการศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	.....
13.	ขาดการวิจัยค้นหา แหล่งของผู้จบการศึกษาที่ ไม่ทำงาน	.....	.....	.....	.....	.....	.....
14.	การนิยามอาชีพการศึกษานักเรียน นักศึกษาขาดความ เกี่ยวตรง	.....	.....	.....	.....	.....	.....
<u>สำนักงานวิทยวมงคล วิทยาลัยศึกษา</u>							
15.	สถานที่จัดกิจกรรมของนัก วิทยาลัยศึกษาไม่ เพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....	.....
16.	สถานที่ศึกษาไม่เพียงพอกับความต้องการในการ เล่นกีฬาตามความสนใจของนัก วิทยาลัยศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	.....
17.	ค่าจ้างบางรายการดำเนินการจัดกิจกรรมไม่ สามารถเบิกจ่ายตามระ เบียบการ เบิกจ่าย เงิน ได้	.....	.....	.....	.....	.....	.....
18.	ครูอาจารย์ที่ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม น้อย เกินไป	.....	.....	.....	.....	.....	.....
19.	อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมไม่ตรวจสอบการ เข้า ร่วมกิจกรรมชมรมของนัก วิทยาลัยศึกษาอย่าง สม่ำเสมอ	.....	.....	.....	.....	.....	.....

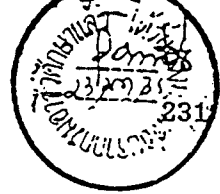
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบระดอบางชี้แจงบทคัดย่อและบทสรุป

ข้อที่	ปัญหาจากการปฏิบัติงาน	ไม่ เป็น ปัญหา	เป็นปัญหาในระดับ				
			น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
20.	ครูอาจารย์ไม่ เต็มจากปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ ปรึกษาขานวม	.....	.....	.....	.....	.....	.....
21.	อาจารย์ที่ปรึกษาองค์การวิชาใหม่กระตือรือ รับต่อการปฏิบัติงาน	.....	.....	.....	.....	.....	.....
22.	วิทยาลัยองค์การสนับสนุนกิจการลูก เมือ-เนตร นารีเือส เกินไป	.....	.....	.....	.....	.....	.....
23.	ผู้กำกับลูก เมือ-เนตรนารีมีไม่ เพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....	.....
24.	การฝึกวิชาทหารของ นักศึกษาวิชาทหารมีผล กระทบต่อการ เรือของไป เรือนนักศึกษาที่ เข้า รับการฝึก	.....	.....	.....	.....	.....	.....
25.	หอประชุมมีขนาดเล็ก เกินไป ไม่สามารถจัด กิจกรรมรวมของไป เรือนนักศึกษาทั้งหมดจน เวลาเดียวกันได้	.....	.....	.....	.....	.....	.....
26.	งานกิจกรรมแนวความรับผิดชอบของ หัวหน้างาน กิจกรรมไป เรือนนักศึกษาไม่มาก เกินไป	.....	.....	.....	.....	.....	.....
27.	งบประมาณการจัดกิจกรรมไม่ เพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....	.....
28.	ไม่มีการประเมินผลการจัดกิจกรรม	.....	.....	.....	.....	.....	.....
<u>ชี้แจงงานปกครอง</u>							
29.	ครูอาจารย์ไม่ เต็มจากรับปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ ปกครอง	.....	.....	.....	.....	.....	.....
30.	อาจารย์ปกครองขาดวุฒิและกำลังงานในการ ปฏิบัติงาน	.....	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรดอบทเรียนทุกด้านและทฤษฎี

ข้อที่	ปัญหาในการปฏิบัติงาน	ไม่ เป็น ปัญหา	เป็นปัญหาในระดับ				
			น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
31.	ครูอาจารย์ให้ความสำคัญของการควบคุมดูแล นักเรียนนักศึกษาชั้นปฏิบัติการตามระเบียบข้อ บังคับของวิทยาลัยน้อม เกินไป	.....	.....	.....	.....	.....	
32.	นักเรียนนักศึกษามิได้เข้าใจแนวปฏิบัติการที่ถูก ต้องตามระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย	.....	.....	.....	.....	.....	
33.	ครูอาจารย์ไม่ปฏิบัติตามที่ได้เป็น นักเรียนนักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	
34.	อาจารย์ปกครองไม่สามารถสอดส่องดูแลความ ประพฤติของนักเรียนนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง	.....	.....	.....	.....	.....	
35.	อาจารย์ปกครองไม่สามารถติดตามชี้แจง แนะนำนักเรียนนักศึกษาที่ประพฤติปฏิบัติผิด ระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย	.....	.....	.....	.....	.....	
36.	การปฏิบัติงานของคณะอาจารย์ปกครองไม่ เป็นแบบแนวเดียวกัน	.....	.....	.....	.....	.....	
37.	อาจารย์ปกครองขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติ งาน	.....	.....	.....	.....	.....	
38.	ห้องทำงานของคณะอาจารย์ปกครองไม่ สะอาดส่วนเฉพาะ	.....	.....	.....	.....	.....	
39.	ผู้ปกครองไม่ให้ความสำคัญของการรับบรรจุ แก่โรงเรียนกรรมของนักเรียนนักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประมวลงานวิเคราะห์ด้านและทุกข้อ

ข้อที่	ปัญหาจากการปฏิบัติงาน	พบ เป็น ปัญหา	เป็นปัญหาในระดับ				
			น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
40.	วิทยาลัยไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนในการ สอดคล้องดูแลความประพฤติของนักเรียน นักศึกษา เมื่ออยู่ภายนอกวิทยาลัย	.....	.....	.....	.....	.....	.....
สำนักงานโครงการพิเศษ							
41.	วิทยาลัยไม่คุ้มค่าในการตรวจสอบ เนื้อหา นักเรียนนักศึกษาที่ เสนอสิ่ง เสนอดีดัดแปลง	.....	.....	.....	.....	.....	.....
42.	การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ มีความคล่องตัว เท่าที่ควร	.....	.....	.....	.....	.....	.....
43.	บุคลากรที่เต็มงานปฏิบัติงานโครงการพิเศษไม่ เพียงพอกับปริมาณงาน	.....	.....	.....	.....	.....	.....
44.	ระเบียบการ เงินไม่ เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน งานโครงการพิเศษ	.....	.....	.....	.....	.....	.....
45.	วัสดุ อุปกรณ์ ที่งานการปฏิบัติงานไม่ เพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....	.....
46.	ระบบการจัดการ เว็บบอร์ดไม่ เอื้ออำนวย ต่อการนำนักเรียนนักศึกษาและครูอาจารย์ ออกนอกพัฒนาชุมชน	.....	.....	.....	.....	.....	.....
47.	วิทยาลัย ไม่สามารถตรวจสอบผลการนิเทศ วิชาขึ้นพื้นที่ได้ตาม เวลาที่กำหนดวิชาภาพ ยนต์	.....	.....	.....	.....	.....	.....
48.	การติดตามประเมินผลการนิเทศวิชาขึ้น ประชาราชนไม่ สามารถดำเนินการได้อย่าง ต่อเนื่อง	.....	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประมวลข้อบกพร่องทุกด้านและทุกโรงเรียน

ข้อที่	ปัญหาจากการปฏิบัติงาน	ไม่ เป็น ปัญหา	เป็นปัญหาในระดับ			
			น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก ที่สุด
สำนักงานสวัสดิการ หนวบาลและท้องถิ่น						
49.	ห้องพยาบาลคับแคบอากาศถ่ายเทไม่สะดวก	.....	.....	.....	.....	.....
50.	วิทยาลัยไม่มีเจ้าหน้าที่พยาบาลที่งานด้านการพยาบาลโดยตรง	.....	.....	.....	.....	.....
51.	เครื่องมือทางการแพทย์ของวิทยาลัยไม่เพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....
52.	วิทยาลัยไม่ได้จัดยานพาหนะไว้เฉพาะสำหรับการส่งผู้ได้รับอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยร้ายแรงไปยังสถานพยาบาล	.....	.....	.....	.....	.....
53.	วิทยาลัยไม่ได้จัดสรรเงินสำรองจ่ายไว้ให้แก่เจ้าหน้าที่พยาบาลที่ส่งงานไปที่โรงพยาบาล เวชชนิกศึกษาสถานพยาบาล	.....	.....	.....	.....	.....
54.	วิทยาลัยไม่สามารถดำเนินการจัดตรวจสุขภาพทันตแพทย์ เวชชนิกศึกษาได้อย่างทั่วถึง	.....	.....	.....	.....	.....
55.	วิทยาลัยไม่สามารถจัดจากพยาบาลทันตแพทย์ เวชชนิกศึกษาได้อย่างเพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....
56.	สถานที่นั่งรับประทานอาหารของนัก เวชชนิกศึกษานไม่เพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....
57.	ห้องน้ำดื่มมีส่วนมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอสำหรับจำนวนนัก เวชชนิกศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
58.	บุคลากรงานสวัสดิการพยาบาลและท้องถิ่นไม่สามารถตรวจสอบสภาพของหอพัก เอกชนและบ้านเช่าได้อย่างทั่วถึง	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรดอบริการทุกด้านและทุกสื่อ

ข้อที่	ปัญหาการปฏิบัติงาน	พบ เป็น ปัญหา	เป็นปัญหาระดับ				
			น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
59.	เจ้ารองหอพัก เอกชนไม่ให้ความร่วมมืองานการ ควบคุมดูแลความประพฤติของนักเรียนหอพัก	.....	.....	.....	.....	.....	.....
60.	วิทยาลัยไม่สามารถจัดหาทุนการศึกษาได้ เพียงพอกับจำนวนนักเรียนในวิทยาลัยวัดแควน ทุนแก่ผู้ที่สมควรได้รับทุนการศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3

**ปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนมัธยมศึกษาที่
ผ่านจริง (เพิ่มเติม)**

คำชี้แจง นอกเหนือจากปัญหาที่กำหนดมาแล้วในแบบสอบถามตอนที่ 2
ท่านเห็นว่ายังมีปัญหาอะไรอีกบ้างในกำารปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนมัธยมศึกษา ที่เป็น
ปัญหาที่ผ่านจริง โปรดระบุ

1. **ปัญหาค่างานและหน่วยเงินค่าจ้าง**

- 1.1 .....
- 1.2 .....
- 1.3 .....
- 1.4 .....
- 1.5 .....

2. **ปัญหาค่างานวิทยากรมัธยมศึกษา**

- 2.1 .....
- 2.2 .....
- 2.3 .....
- 2.4 .....
- 2.5 .....

3. **ปัญหาค่างานปกครอง**

- 3.1 .....
- 3.2 .....
- 3.3 .....
- 3.4 .....
- 3.5 .....

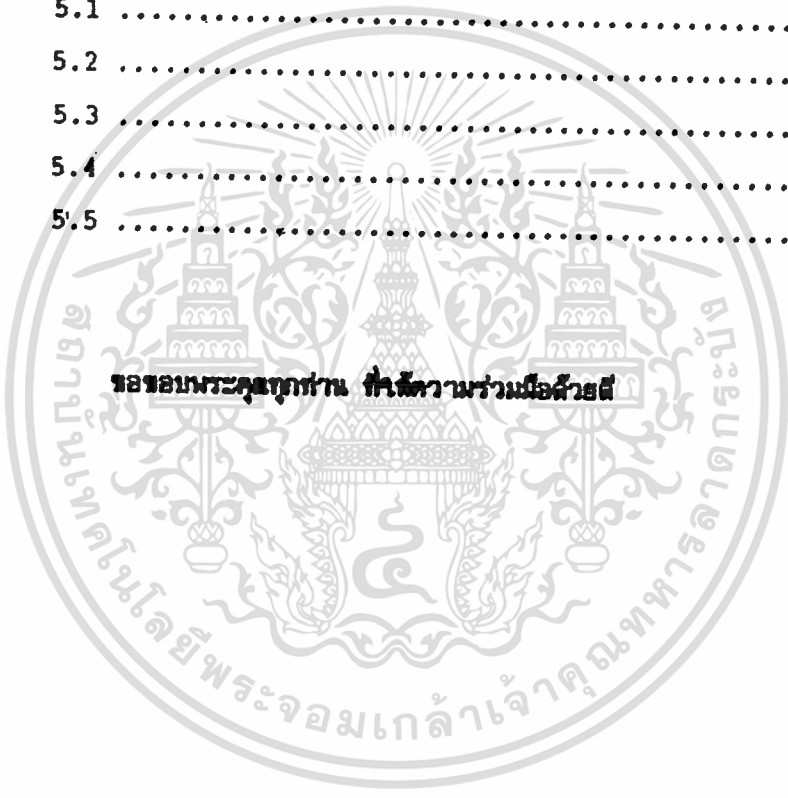

4. เนื้อหาส่วนงานโครงการพิเศษ

- 4.1 .....
- 4.2 .....
- 4.3 .....
- 4.4 .....
- 4.5 .....

5. เนื้อหาส่วนงานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก

- 5.1 .....
- 5.2 .....
- 5.3 .....
- 5.4 .....
- 5.5 .....

ขอขอบพระคุณทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือด้วยดี

ประวัติผู้วิจัย

นายประสิทธิ์ สุรศิลป์ เกิดวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2488 ณ อำเภอ
 ตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี สำเร็จการศึกษา การศึกษานำเกิด (กศ.บ.) สาขา
 มัธยมศึกษา จากวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร เมื่อพ.ศ.2513 จบหลักสูตร
 DIPLOMA IN TEACHING OF ENGLISH AS A SECOND LANGUAGE (Dip.TESL)
 จากมหาวิทยาลัยวิกตอเรีย กรุงเวลลิงตัน ประเทศนิวซีแลนด์ เมื่อพ.ศ.2523 เริ่มรับ
 ราชการ พ.ศ.2513 ตำแหน่งครูตรี โรงเรียนการช่างสตรีอุบลราชธานี ปัจจุบันดำรง
 ตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา
 กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้